

దైవానుకరణము.

అంగ్లేయానువాదక నవల.

నవనిబంధన గ్రంథకర్తలగు:

శ్రీ రాజా మంత్రి ప్రగడ భుజంగరావు బహద్దర్.

జమీందారు వారి కృతము.

రామా మద్రాసురళి,
ఏ లూరు.

1925.

వెల. 0—12—0

దైవానుకరణము.

పాత్రలు.

1. కణ్వామహర్షి — ధర్మపురి మహాధిపతి.
2. సుగుణవతి — గానకళానిధి.
3. పరచేళి — నిరుద్యోగియగు బీదవాడు.
4. పురురవుడు — దైనికపత్రికాధిపతి.
5. సుచుంతుడు — వస్త్రయంత్రకాలకు కార్యదర్శి.
6. విద్యాధరుడు — కళాకాలాధ్యక్షుడు.
7. కన్నయశ్రీశ్రీ — వర్తకుడు.
8. వైద్యభూషణుడు — ధన్వంతరి.
9. నృసింహకవి — అనేకోద్ధృంధకర్త.
10. సుమతి — మిక్కిలి ధనవంతురాని.
11. అవధాని — పత్రికాసహాయాధ్యక్షుడు.
12. జానయ్య — పత్రికాలయమునకు కోశాధిపతి.
13. చిదంబరరావు — పకటనల గుమాస్తా.
14. భానుమంతుడు — సుమతిసోదరుడు నాగరకాగ్రణ్యుడు.
15. కమలాంబ — సుమతియత్తవ్వ రాజకీయలయనతి.
16. సోమనాథశర్మ — నిచ్చు జాత్యుద్ధారకుడు.
17. పులోమ — సోమనాథశర్మ ధర్మపత్ని.
18. మయూరుడు — స్వయంనిర్ణయ సభాధ్యక్షుడు.
19. సావిత్రి — దుష్ప్రవర్తనగల మతంగకన్య.
20. సాంబుడు — విలాసపురుషుడు.
21. ఇందుమతి — ఒక విలాసవతి.
22. జేంకటసోమయాజి — కాశ్మీర దేశపుగోపీకుడు.
23. గంగాధరుడు — సోమయాజిమిత్రుడు.
24. విజయరామరాజు — మాయావియగువర్తకుడు.
25. విశాలాక్షి — రామరాజుప్రథమపుత్రిక విలాసవతి.
26. చకోరాక్షి — రామరాజుద్వితీయపుత్రిక భక్తురాలు.
27. కంబుకంతి — విలాసవతి గోడేవారిపిల్ల.
28. దీక్షితులు — మఱియొక మహాధిపతి.
29. సోమిదమ్మ — సోమయాజిభార్య.
30. ప్రియంవద — విజయరామరాజుభార్య.
31. నైదమ్మ — సుగుణవతి, ప్రియంవదలతల్లి.
32. శారదాంబ — ఒక యిల్లాలు.
33. కమలము — గాయనియగు మతంగబాలిక.
34. ఇరువురుదొంగలు — అందొకడు సత్తుత్రుడు.
35. వామనమూర్తి — కల్లుడు కాణముగల యింటియజమాని.

త ప్పొప్పల పట్టి.

పుట.	ప.	తప్పు.	ఒప్పు.
6	మీ 7	నితన	నితని.
10	క్రిం 12	విషమై	విషమమై
24	మీ 14	పెనట్లు	పెనెట్లు
29	క్రిం 1	దృష్టత్వము	దృష్టత్వము
31	క్రిం 6	సురిచి	సురుచి
34	క్రిం 6	కనుకూల	కనుకూల
35	క్రిం 2	నిష్పడట్లొనరు	నిష్పడట్లొనరు
36	క్రిం 14	పోతి	పోతికంత
37	క్రిం 14	కొనన	కొన
62	మీ 11	సన్మతింతునా	సన్మతింతునా
66	మీ 17	ప్రజ్ఞాపరులు	ప్రజ్ఞాపరులు
70	క్రిం 7	బాశ్యహు	బాహుశ్య
78	మీ 2	యెన్న	యెన్ని
82	మీ 16	దివ్య	దిత్య
83	క్రిం 11	చించుచు	చింగు
84	క్రిం 10	నాతని	నాదని
92	మీ 10	మును	మునమున్న
111	మీ 4	ఇనువు	ఇనున
112	క్రిం 10	బెప్పి	బెప్పి
116	క్రిం 1	నియము	నియము
125	మీ 10	వ్యాప్తలు	వ్యాప్తములు
127	మీ 6	కరుడెంచెద	కరుడెంచెద
136	క్రిం 10	భారము	భాకము
141	క్రిం 3	నిట్లు	నిట్లు.
151	మీ 17	మత్స్కృప్త	మత్స్కృప్త
153	క్రిం 18	దౌర్భిక్య	దౌర్భిక్య
153	క్రిం 5	నెవం	డెవం
155	మీ 2	విడుచుట	విడుచుట
156	క్రిం 7	గాని	గాని
157	మీ 10	వేచి	వేచి
160	మీ 9	గుళ్ళయిన	గుళ్ళయిన
164	మీ 8	నాకర్షించు	నాకర్షించు.

FOREWORD.

BRETHREN,

Religious novels are very rare and perhaps this is the first of its kind written in any language. People now a days are taking much interest in reading novels that carry them through most exciting scenes. Custodians of religion will have to take this opportunity of the popular mind and encourage writers to produce novels that inculcate religious thoughts while the story runs most interestingly. By so doing the innate tendency of the reader to pass through a most interesting story with exciting scenes will be satisfied with the fresh advantage of stimulating lofty thoughts. Such literature is most needed at the present juncture and want of it is producing indirectly many an athiest and materialist.

Charles M. Sheldon, one of the ablest religious preachers of America, the Pastor of Topeka Kansas. correctly understood the situation and successfully tackled it by writing a most brilliant novel of the sort in English entitled "In His steps or what would Jesus Do." The popular applause the book met with can easily be gauged by taking note of the fact that within a short time it went through 20 Editions completing 694000 copies. It was translated into 15 languages already and my attempt is the 16th one. The story is now being exhibited through film in the biggest Cinemas of the new continent.

Mr. R. Koustubham, B. A., a teacher in the Pithapur Maharajah's College, Coconada, placed a copy of it in my hands and requested me to put it into Telugu for the benefit of Andhras. He is a Hindu and yet this work not only attracted him but created in him a longing that all the Telugu knowing public should be given a chance of being benefited by its publication in Telugu. There is an unfounded suspiscion lurking in the minds of both Christians and the non-Christians that the precepts enunciated by the Lord Jesus Christ are idealistic and impracticable. Whatever might have been the conduct of His immediate followers the Christendom as a whole

during these twenty centuries proved the suspicion by a breach of the edicts of its own master. It has become therefore an extremely difficult problem for evangelists to convince their hearers that the sayings of the Lord are capable of practical application. Our venerable Pastor the Rev. Mr. Sheldon solved this problem to the utmost satisfaction of his readers in this book. This book shows the practical side of the work and clears the doubts of many a wavering Christian.

While I was busily engaged with this work I had the good fortune of meeting Sherwood Eddy, the well known missionary orator of world wide fame and the international secretary of the Y. M. C. A., and in the course of our conversation I mentioned to him about my work on hand. He immediately wrote to the author and obtained permission for me to publish a Telugu adaptation of this work.

My thanks are therefore due first to Mr. Koustubham who has instilled in me a desire to serve my Telugu brethren by placing this work at their disposal, to Mr. Eddy for having obtained for me the permission of the author and lastly to Mr. Sheldon the author for having kindly allowed me to undertake this work. I shall have to thank also Rev. F. L. Merlar, Chief Secretary to the C. L. S. Telugu publication committee, for having gone through my manuscript and encouraged me with kind sentiments on my achievement.

This is rather a big work and I thank God for having given me the requisite energy and persistence to bring it to a successful termination. I now place it before the Telugu public with a prayer that it may enlarge the religious outlook of every one of the readers and may serve as a turning point in the case of some of them at least. May God help us in our efforts to reach Him while playing our part in this world stage. May the spirit of the Lord be with us all.

భూమిక .

అనుజన్మలారా !

కథావిధానమునఁ జదువుకొని యానందించు మతానుసారములగు నవలలాంధ్ర భాషలో మిక్కిలి స్వల్పములుగ నున్నవి. అట్లనవేల ? మన భాషయందట్టి గ్రంథ ములులేననియే చెప్పవచ్చును. నేను నా బాల్యమునుండియు భాషాసేవఁ గావించుచుంటి నని యాంధ్రలోక మెఱుంగును. అందును బదివత్సరములనుండి క్రైస్తవమత గ్రంథ మగు నవనిబంధన నాంధ్రమున ఛందోబద్ధము గావించి యుంటిని. ఇంకను పెక్కుమత గ్రంథముల వ్రాసియుంటినని మీ రెఱింగిన విషయమే. అమెరికా దేశములో నొక క్రైస్తవమత సంఘమున కాచార్యుడైన ఛార్లెసుపెల్లెజ్జ్ అను ముద్రసిద్ధపురుషుఁడు ఆంగ్లమున “In his steps” అను పేర నిట్టి మతప్రబోధక నవలాగ్రంథమును వ్రాసెను. నామిత్రులొక రాగ్రంథము నాచేతనిడి దీనిమీదాంధ్రీకరించినఁ క్రైస్తవు లకేగాక తక్కువల యాంధ్రలోకమునకెల్ల మహాపకారమును గావించిన వారగు దురని ప్రేరేచిరి. నేనాగ్రంథమును జదువునప్పుడు కేవలము మైమరచి తడేకాయత్త చిత్తుండనై యానందాద్భిసోలలాడితిని. మతము మతమన నొక మూలఁగూర్చుండి ముక్కు మూసికొనుట కాదనియు లోకమునంగల సమస్తవ్యాపారముల యందును మతసాంప్ర దాయముల ననువర్తించినఁ బాపభూయిష్టమైన యీలోకమే స్వర్గతుల్యము కాఁగలదని యు నామనంబునకుఁ జెల్లంబయ్యెను. జీవనోపాధికై యెప్పు త్తినవలంబించిన నదియే భగవత్ప్రేమగఁ బరిగణింపఁజేయు నచ్చునని యీ గ్రంథము విశదీకరించును. ఏమానవుఁ డైనఁ దనకు లభించిన వృత్తి నే దైననీవగ మార్చుటకు వీలగువిధానములీ గ్రంథమునందు నూచింపఁబడినవి. పాతకులకుఁ దన్మయత్వము లభించితీరును దీనియందలి శ్రేష్ఠభావ ములచే మతప్రచారమున నీ గ్రంథమత్యంత సహకారికాఁగలదు. క్రైస్తవులకుమాత్రమే కాక యన్ని మతముల వారికి నీ గ్రంథముపచరింపఁ గలదు. క్రైస్తవేతరులును దీని పఠనమువలన మేలునుగాంచగలరు.

ఈ గ్రంథము దేశాంతరమునందుండు కవిపుంగవునిచే రచింపఁ బడిన దగుట వలన నిందలిపాత్రల, రంగముల నామమాలు మన యాంధ్ర సోదరులకుఁ జదువుకొను నప్పుడుచ్చారణా కఠినములుగ నుండును. ఈ చిక్కును దొలఁగించుటకై రంగస్థలము లకును చారిత్రలకును ఆంధ్రయోగ్యములగు నామాంతరముల గల్పించితిని. ఈ గ్రంథము చరిత్రాంతముగాక ప్రబోధయోగ్యమగు కల్పితకథయగుటచే నిందలిపాత్రలకు నామాం తరముల గల్పించుటచే నది పాతకుల సౌకర్యమునకే యగును గాని కావ్యమునకు భంగమువాటింపఁజేయుట కానేరదు.

ఈ కార్యము ప్రారంభావస్థయందుండ మన్నిత్రులగు జి. యస్. ఎడ్వీనారవారి సందర్శనము సంప్రాప్తమైనది. సంభాషణావశంబున నీ సంకల్పమును వారితోగి షెల్డర్ దొరవారికి నా సంకల్పమును దెలిపి యేతత్కార్యమునకు వారి యామోద మునుగూడఁ దెప్పించిరి. కావునఁ బైవారి కిరువురికిని నా వందనసహస్రములు. నాకీ గ్రంథరచనా సంకల్పము నంకురింపఁజేసిన మన్నిత్రులును వందనీయులు.

గ్రంథము కొంచెము బాహుళ్యమైనదగుటచేఁ గొంత కాలము శ్రమపడి తుద కెట్లా దైవానుగ్రహమువలనఁ బూర్తిగావించితిని. ఇది క్రైస్తవ క్రైస్తవేత రాంధ్రసోద రులకు మత ప్రపత్తియందు సహకారియైన యెడల దీనింగూర్చుటకు నాపడినశ్రమ సార్థక మైనదగును. నాజన్మతరించును. ఈ గ్రంథమిదివఱకు పదునైదు భాషలలో ననుకరింపఁబడినది. ఈ యాంధ్రీకరణము పదియాఱవ భాషాంతరీకరణము కావున నీ గ్రంథరచనకుఁ గడంగిన నన్నును పాఠకమహాశయులను గూడ నాపరాత్పరుఁడను గ్రహించుఁగావుత మని ప్రార్థించు చున్నాఁడను.

ఏ లూ రు .

2—2—22

}

సజ్జన విధేయుఁడు,

రాజా. మంత్రివైగడ భుజంగరావు

దైవానుకరణము.

(నభమాధ్యాయము.)

కోలాహలంబుగఁ జలరేగిన తుపాను విడిచిన తరుణమువలె నేటి యానీత్యవాసర ప్రాతఃకాలము నిర్మలంబై చెలువారుచుండెను. | అరుణోదయంబు మున్ముందు పొడ నూప వెనువెంట నూర్చుండు ప్రకాశమానుండై వెలువడియెను. సకల విభంబులనాటి యందయంబు సుకరంబై యుండుటచే ధర్మపురియందలి పిన్నపెద్దలందఱును దేవాలయంబున కారాధనార్థముబోవ 2 సన్నద్ధులైరి. పరిగడియల ప్రొద్దెక్కి యారాధన క్రమము ప్రారంభించుసరికి సద్వస్తుధారులై యెల్లరు నరుదెంచి యుచితాసనంబుల నలంకరించిరి.

చుట్టుప్రక్కలనున్న దేవాలయముల యందుకంటె నీ ధర్మపురియమున మేలగు గానోప కరణంబులు కలవు ఈ యాజయమును సందర్శించువారెల్లరు భని తులగుటచే నిట్టి యాపవత్తి కలిగినది. ఆరాధన సమయమున నచ్చటఁజేయుగానము పభాస్థారుల యంతరంగంబులఁ గరఁగించుచుండెను. నాటి గోచుము అపవ్యాసాను గుణ్యములుగ నుండినను, సిలువయు గిరిటుకును జిహ్వాములుగా నమర్చబడియుండిన నంగీతపుపెట్టె చాటున నిలువబడియున్న సుగుణవతియొక్క వదనాగవిందయు సంపూర్ణ కళ్యాణతరుగు పూర్ణిమా చంద్రబింబంబునగిది 3. హృయంగమంబుగ నుండెను. ఆమె స్వరము సుస్వరయుక్తమై వీనుల విందొనరించుచుండెను. గానము చేయుట కామె లేచునని యెల్లరు నువ్విగ్నూరుచుండిరి. మహాధీపతియగు కణ్వుండును దన పితముపైఁ గూరుచుండెను. సుగుణవతియొక్క గాన మాచార్యునకెప్పుడును సహాయకారిగనుండెను. తన యుపన్యాసమునకుఁ బూర్వ మామెయొక కీర్తనను బాడుచుండు నట్లేర్పరచుట వానికాచారము

సుగుణవతియొక్క గాత్రమునుబోలు సుస్వరమును మున్నెన్నఁడు నీచుతంబున వినియుండలేదని సామాజికులెల్లరుఁ దలంచిరి. ఇది దైవారాధన సమయమునఁ జేయు సంకీర్తనమే కాకుండినచో 4. సభాస్థారులనుండి సెదాసను మెప్పును వదసియుండును. తద్దానాకర్ణ నామోదనూచకంబుగ శ్రోతలు గరతాశములవైవ నుంకించినటులు కణ్వుండనుమానించి తన యాసనమునుండి యులికి పడిలేచి సత్యవేదగ్రంథమును విప్ప నప్పటికాతని యనుమానము నివారణమయ్యెను. ఈ తరతరణమున నారీచన పర్యవేషించుట తుపక్రమించి తత్కార్యనిమగ్న చిత్తుండయ్యెను.

కణ్వుండు స్పష్టముగ బోధింపఁజాలఁడను వదంతి యెన్నఁడును లేదు. అతఁ 5. దిత్తుత్కంఠతతోఁ బ్రవచించుచుండును. అతని యుపన్యాసమునకంటె నుపస్య

1. మారణోదయము. 2. సిద్ధపడిరి. 3. మనోహరము. 4. సభల నున్నవారు. 5. ప్రతితోహదిన వగిరఃపాట.

సింహ విభానము శ్లాఘాపాత్రము. ఈమఠ సామాజికుల కందఱికది యానంద దాయకముగనుండెను. మఠమున కొక వస్త్రేదేచ్చెను. కణ్వున తుపస్యసింహుటయం దత్యుత్సాహము. తనయుపన్యాసవేదిమై బహుల సెక్కింప ననుమతింపడు. ప్రతి యాది వారమును దానె తనసాంఘికుల తుపస్యసింహుచుండును. తన సామాజికులు తనవ్యాసమును ఆమోదించిరని తెలిసికొని సంతసించును. సభ్యులసంఖ్య తగ్గియుండినఁ జిన్నబుచ్చుకొనును. నేటి ప్రాతఃకాలమునందువలె మందిరము జనాకీర్ణమైయుండ నుత్సహించును.

ఈమఠ మీప్రాంతములలోఁ బెద్దది. ఇందు గానపరికరములన్నియుఁ గలవు. శ్రావ్యముగఁ బాడవారునుగలరు. ధర్మపుణ్యందుఁగల విద్యాధికులును, ధనాధ్యులును, జ్ఞానవంతులు నీమఠ సామాజికులుగ నుండిరి. కణ్వుండు రాజభావు వేదవికాలమున పల్లవి ప్రదేశమున కేగఁదలంచియుండెను.

ఈ విషయములన్నియు వాని యుపన్యాసకాలమున నెట్లు స్మరణకు వచ్చినో వివరింప 1. దురూహ్యముగాని వ్యాసాంతంబున నివి మధ్యపథ్య స్మరణకు వచ్చినవి మాత్రము కణ్వుఁడెఱుంగును. ఈ యూహలు వాని మేధాశక్తి నావరించియుండెను. కావున నావ్యాసమాతనికి సంతృప్తి నొసంగెను. తానుపస్యసింహు కాలమునఁ దన సామాజికుల మనంబును నొవ్వకుండునట్లు లలితపద2. భూయిష్ఠములగు వాక్యములతోఁ గర్తవ్యాంశముల నుడవు సౌలభ్యము కణ్వునకుఁ బూర్తిగఁ గలదు. తన సామాజికులందఱును దగు విద్యాగౌరవోపపత్తులు గలవారని కణ్వున కెట్టిసంతృప్తి కలిగినో యట్లే సామాజికులకును విమ మతాధినాథుఁడు విద్యాధికుండై తమ యంతరంగములు నొవ్వకుండునట్లు చక్కని శైలిలో నుపస్యసింహుఁగలవాడను సంతృప్తి కలిగి యుండిరి.

వక్తకును శ్రోతకును నిట్టిసంతృప్తిని గలిగించిన యీ సమయమున నతాత్మగ నొకచిత్రమైన 3. యంతరాయము తటస్థించెను. వీనిచేఁ గలిగిన మాతాత్మజిత విభ్రమ మింతయని చెప్పవలవి కాదు. ఇది దురూహ్యమును గేవల మసంభవము నగుటచేఁ గారణము నారయుటకుఁగాని ప్రతిక్రియను యోజించుటకుఁగాని యేరికి నవకాశము చిక్కలేదు.

ఉపన్యాసము ముగించినతోడనే కణ్వుండు సత్యవేదగ్రంథమును మూసి కూర్చుండఁజూపుచుండెను. గాయకులు భగవన్నామ సంకీర్తనమును ప్రారంభింపఁ జూపుచుండిరి. అట్టి తరుణమున నొక గంభీర పురుష నాదమును విని యందఱు నివ్వెగ జెందిరి. ఈధ్వని మతాంతిగొన్న తాపనముల క్రిందనుండి వెలువడెను. అప్పుడే యొకపురుషుఁడు, ఆ చాటుననుండివచ్చి యుపన్యాసపీఠిక దరిఁజేరెను. సామాజికులేమి జరుగుచున్నదియఁ డెఱిసికొనకమున్నే యాతఁడా పీఠమెక్కి వారి కభిముఖుడై నిలిచి యుండెను.

“నే నచ్చటికి వచ్చినప్పటినుండియు ” నని యాతఁడు ముందాసనముక్రిందనుండి ప్రారంభించినవాక్యమునే తిరిగి యుద్ఘాటించి—“ నీయారాధనము ముగిసినతోడనే

1, ఊహింప శక్యముకానిది. 2. నిండిన. 3. అద్భుతము.

మీకోకమాటను జెప్పట యుచితమాయని విచారించుచుంటిని. నేను నురాసానము జేసియుండలేదు. మతిభ్రమ కలవాడను కాను నన్నుజూచి మీరు భయపడవలసిన పనిలేదు. నేను మరణించినను—మరణమునాకు సన్నిహితమైయున్నది— ఇట్టి స్థలమున మిముబోటి సామాజికులతో నేను జెప్పదలచిన సంగతులను జెప్పితి నను తృప్తినందెదను. ”

కణ్వండింకను నుభాసీనుఁడు కాలేదు. నిలిచియుండినవాడై ముందు బల్ల నానుకొని నిలువఁబడి యీ క్రొత్తమానిసిని జూచుచుండెను. గడచిన శుక్రవారము నాటి యుదయమున నులినవస్త్రధారణఁజేసి విష్ణుఁడై, వింతాశుఁడై, తనయింటికి వచ్చిన యువకుడికడఁజేయని గ్రహించెను. మాసిపోయిన తన 2 శిరోజేష్ఠము నాతఁడు కెండుచేతులఁ బట్టుకొనియెను. అతని 3. చుబుకమముండితి మైయుండెను. శిరోబములు చిక్కునడి పీచువలె నెగయుచుండెను. ఈ మఠాంతరాళమున నిట్టిపురుషుఁడెన్నఁడును బ్రవేశింపలేదు. ఇట్టివాఁడు వీధులలోను బుర బహిష్కృతకేంబులను, 4. ధూమశకట యంత్ర నిర్మాత స్థానములయందును గాన్పించెదరుగాని యట్టివాఁడీతావునకు వచ్చుట యసహజమగుట నాశ్చర్యమున గలిగించెను.

ఈతని ప్రవర్తనమునఁగాని ప్రసంగమునఁగాని లోకమేమియులేదు. ఉద్రేక మేమియులేక నెమ్మదిగా మాటలాడఁ జొచ్చెను. కణ్వఁడనిర్విణ్ణుఁడై చూచుచుండి నను పినిశీతి 5. స్వప్నావస్థయందు మాటలాడువాని తెలింగున నూహించెను.

మఠమునందుండిన వారిలో నెవ్వరును నాతని మాటలాడకుండ నిలుపుచేయుటకుఁగాని వానికే యితర యాతంకములనైనఁ గలిగించుటకుఁగాని ప్రయత్నింపలేరి. కాని మాతాత్మవేశమువలనఁ గలిగిన 6. నిర్విణ్ణతయే వారినింకను స్తంభిభూతులఁ గావించెను. అదియెట్లున్న నాతఁడుతానొక వింతప్రదేశమున నుండిననిగాని తన నిరాఘాట వాక్రచారమున కడ్డుకలుగుననిగాని తలంపలేదు. ఈతఁడు మాట్లాడుచుండి నంతదనుక కణ్వఁడు నివ్వెరపడి బల్లనానుకొని నిలువఁబడి యుండెను. తుణతుణమునకు గణ్వని మోము విచారగ్రస్థమై వెలవెలపోవఁజొచ్చెను. వాని ప్రసంగమున కంతరాయ ముగల్గింప సమకట్టలేదు. ప్రజలందఱు నిశ్చబ్దముగ నుండిరి. గాయకుల మధ్యనుండిన గుగుణవతిగూడఁ గణ్వనివలె దీర్ఘాలోచనము గలదైయుండెను. ఆమె వదవారివిందము సదా ప్రజాకర్షణ దక్షమై యుండును. ఈతరుణమున 7. సహస్రకిరణనిభాతి ప్రకాశమానమై యొప్పుచుండెను.

“నేను సహజముగ దేశాటనము చేయువాడను గాను 8. నిరుపాధికులై దేశాటనముచేయువారిలో నొకతెగవారు రత్నజాగ్ధులనియు యతియొక తెగవారు కారనియు గ్రీస్తు చెప్పియుండలేదు. అట్లు చెప్పెవా? ”

1. భేదము పొందినవాఁడు. 2. తలపాగా. 3. గడ్డముపైరముచేయ బడలేదు. 4. రైలుబళ్ళనుచేయుతావులు. 5. కలలో 6. అశ్చర్యము. 7. సూర్యునివలె. 8. జీవన సంతోషినివారు.

అచ్చటఁగూడియున్న సంఘమంతయు సొకచిన్న బడిని గానెంచి యీ ప్రశ్న నాతఁడు సహజముగా వైచెను. ఒక్కక్షణముతాళి కొంచెము శ్రమతోద్ధగి మరల నుపన్యసింప నుపక్రమించెను.

“పది నెలలక్రిందట నాయుద్యోగము పోయినది. ముద్రణాలయమున నచ్చొత్తు పనిచుండుండెడివాడను. అరిచే దిరుగు ముద్రాయంత్రములుకడు చిత్రమైనవి. వాని లోబడి యాటుగురు మృతినందుట నే నెఱుంగుదును. వార్తాపత్రిక బ్రచురించువారి యంత్రముల దెప్పించినందులకు వారిని నేనునిందింపను? కూలిపనిచే జీవించుట కలవాటుపడిన వాడేమిచేయఁగలడు? నేనీ కాగితముల నచ్చునేయు పనిని మాత్రమే నేర్చుకొంటిని. నేను చేయఁగలపని యది యొక్కటియే. ఎచ్చటైన నేను జేయఁగల యీపని దొరకఁగలదను నానచే దేశదేశముల దిరిగితిని. నావలె బలదొరకక తిరుగుచుండిన వారనేకులు కలరు. నే నొకరిని నిందించుట లేదు. నిందించుచుంటినా? సత్యములగు సంగతుల దెల్పుచుంటిని. కాని నేసీతములక్రిందఁ గూర్చుండి మీరు క్రీస్తును వెంబడించవలయునని చెప్పురీతులు గ్రీస్తుబోధించిన విధముగ నుండెనా యని నాలో నేను విడూరపడుచుంటిని. “నన్ననుసరింపుడు.” అనిక్రీస్తు చెప్పెనుగదా! ఆతని యభిప్రాయ మేమైయుండును? “కబ్బెను, కభిముఖుండై” క్రీస్తుని శిష్యులందఱు నాతని వెంబడించుట యావశ్యకమని మీ మతాధిపతి చెప్పి యుండెను. ఆజ్ఞానుకర్తనముభక్తిప్రేమ-వాని మార్గముల ననుసరించుట-యనున వియే వెంబడించుటకు 2. సోపానములనికూడఁ జెప్పెను. కాని కడగట్టి సోపానమున కర్థమేమియో యామునీంబ్రుడు చెప్పఁగా నేను వినియుండలేదు. ప్రభుపదాను సరణమనఁగా (2) స్తవలకేమి యర్థమగును? నేను మాఁడు దినములనుండి యెచ్చట నైన బనిదొరకు నేమోయని యీ పట్టణాపు పీఠులన్నియుఁ దిరుగుచుంటిని. నీ జూచి నీ వెవ్వఁడవు? యిట్లే తిరుగుచుంటివని ప్రేమాస్పదముగ నడిగినవాడొక్కఁడును గాన్పింపలేదు. మీ గురువగు నీ కణ్ణమహాముని మాత్రము “నీకై విక్రీలి విచారించు చుంటి ననియు, నీకెచ్చటనైన బని లభింపఁ గోరుచుంటి ననియుఁ జెప్పెను. చిచ్చు మెత్తుటయే జీవనముగ జేకాటనము చేయువారి ననేకులఁ జూచుచుండుటచేతఁగాఁబోలు రెండవ తెగవారియందుఁగూడ మీ కామోదము సదలినది. నే నెవ్వరిని నిందించుట లేదు. నిందించుచుంటినా? నిజమైన సంగతులను జెప్పుకొంటిని. మిములొంట్లు మీ స్వకార్యములను నిదచి యిటునటు దిరిగి మాబోంట్లకుఁ బనులను గుదిర్చి పెట్టఁజాలరని నే నెఱుంగుదును. *ను మిచ్చట్లులు జేయుడని కోరుటలేదు. కాని యేను ననుసరించుటయన స్వగమేమియో నాకు గోచరించుటలేదు. యేనువలె మీరెవ్వకష్టములకోర్చి స్వార్థపరిత్యాగరై పాపభారమున మునిగి నుండు ప్రజలను క్షీందుటకై పాటుపడు చుంటిమని మీరెకొనుచుంటిరా? దాని కర్థమేమి? లోకముయొక్క కష్టదశను నేను మిక్కిటముగఁ జూచియుంటిని. నావలె దుస్థితియందుండిన వారీపట్టణమున నైదువందలమంది కలరు. వారిలోఁ బెక్కుండ్రకుఁ గుటుంబములు కలవు. నా భార్య నాల్గవూసములకుముప్పై పరలోకమున కేగెను. ఆమె కష్టములు గట్టెక్కినవని సంత

సింఘున్నాను. నాకెచ్చటనైన బనిదొరకు దనుక నా చిన్నికుమార్తె నొకయిద్దు
వేయువాని యింటనుంచితినీ. ఇందఱు కైస్తవులు స్వేచ్ఛగా సకల సౌఖ్యముల నను
భవించుచు “బ్రతువా ! నా 1 సర్వస్వమును విడిచి నీకువను బట్టుకొని నిన్ను
వెంబడించుచున్నా”నని కీర్తనలను బాడుచుండుటను గాంచ నాకు విభ్రాంతి కలుగు
చున్నది పరిశుభ్రమగుగాలి నావటింపఁగోరియు దానిం బొంద నేరక కలకత్తా నగ
రంబునఁ గూలివాండ్ర యద్వైగదియందు నాకార్య తన ముద్దులకూఁతురు వెంటఁగా
గొనుచుఁ గాలధర్మము నందినది. తినఁ దిండిలేక నిలవ నీవలేక పరిశుద్ధ వాత్సవచార
మునైన బడయఁబాలక యద్వైకొట్టులో మరణమునందువారి నందఱిని మీరు కాపాడఁ
గలరని నేను తలంచుటలేదు. కాని యేను ననుసరించుట వన నేమి ? కైస్తవుల నే
కులు కూలివాండ్ర కద్వైకెచ్చుటకై కొట్టును గట్టించెదరు. ఒక కైస్తవుని యిట్టి
కొట్టునందేనాకార్య మృతినందినది. అతఁడు నిజముగఁ క్రీస్తుననుసరించుచుండెనాయని
నాలో నేను నివ్వెరఁ జెందితిని. మొన్నరాత్రి యవరో కొందఱొక సంతమున నిట్లు
పాడుచుండ నాలకించితిని.

గీ సకలమును గ్రీస్తునకొసంగఁ జాలుచు నిక

నాతఁడే నాదుజీవంబు నవని విలిచె

నూచాలును జేవలను వానికొసంగువాడఁ

కాల సర్వస్వమర్పింతు ఘనతమిఱు.

తత్కృతద్వారమునఁ గూర్చుండి యాగానమును విని దీనికర్థమేమైయుండునని
నాలో నేను విశ్రింతుకొంటిని. ఇట్టి కీర్తనలను బాడువారందఱును వానియర్థమును
గ్రహింప తమ జీవితములయం దాచరణలో నిమగ్నమై చూచి లోకములోని యనేకులు
కష్టములనుండి గట్టిక్కలరు. నేను సరిగ్ గ్రహింపలేకుంటి ననుకొనెదనను. క్రీస్తేమి
చేయును ? వాని కాలికాడల ననుసరించుట యనునదియేదా ! పట్టణములలోని
యాలకుముల కారాధనమునకుఁ జేరువాకు ధనధాన్య సమృద్ధియు, వస్త్రాభరణాద్య
లంకార సమృద్ధియుఁగలవారై వేసనిని శీతల ప్రదేశంబుల కేగుచు సకలసౌఖ్యముల
ననుభవించుచుండ 2 జేవాగార బహిఃప్రాంత జనము వేసనలు అన్నవస్త్రములులేక
వీధులవెంట నల్లాడుచు సురాపాన వివశులై సమస్తపాపముల కొడిగట్టుచు యమ
పురి కదరుచుండురు.” అంతట నాతఁడు నిలువఁజాలక తూలి సమీపముననున్న ప్రసా
దమునంబు బల్లనానుకొనియెను. వాని 3. శిరోవేష్టము సాదములఁబెట్ట క్రొడఁబడెను.
సమృద్ధులందఱు నులికిపడిరి. పామ్యుడను ధన్యంతరి సగములేచెనుగాని యింకను సభ
నిక్కబ్రహ్మగ నే యుండెను అంతట పురుషుఁడు తనచేతితో నేత్రముల నులిమికొని
నాకాత్ముగ నువ్వెత్తుగ నేలవైచెడెను.

“ఆరాధనము ముగిసినది,” అని కణ్ణుండు సభవారితోఁబలికి తానే మునుముం
దుగఁబోయి యాతని సమీపమున మోకారిం చెను. సభవారందఱును లేచి చుట్టును
ముగిరి. వైద్యుఁ డాతఁడు జీవించియుండెనని వాత్సవ్యెను. నిస్త్రాణఁజెందెను. మఠ

ములోని కణ్వుని గదిలోని కతని జేరజేయుచు, “గుండెజబ్బు” అని కూడ వైద్యుడనెను.

మతాధిపతియు సభ్యులలోఁ గొందఱును మాత్ర మాగదిలోఁ గొంతతడవు నిలిచి యుండిరి. ఆపురుషుఁడు మంచమునిండఁ బడియుండి మిక్కిలి గోఁడ్రించుచుండెను. ఇతని నేమి చేయవలయునను మీమాంస వచ్చినప్పుడు నుగుణవతి తనయింటికిఁ దీసికొని పోయి కాపాడి వలయు నుపచారములఁ జేసెదననియుఁ దనయిల్లిచ్చటకీ సమీపమున నుండెననియుఁ దనయింట నితనికిచ్చట కొక గదికూడ సిద్ధముగ నుండెననియుఁ జెప్పెను. నుగుణవతి ప్రస్తుతము తనతల్లియింట నొంటరిగ నుండెననియుఁ దాము తమగృహంబున నితని నాదరింతుమనియుఁ జెప్పెను. ఆమె మిక్కిలి 1. వివక్షి హృదయమై కాన్పించెను. పరు లీవిషయమును గనిపెట్టఁజాలరైరి. వారందఱును దాము బుద్ధినెఱిగినవెంకఁ దమమతప్రాంతముల నిట్టివైపరిత్యము నెన్నఁచును గాంచ మిని మిక్కిలి యుద్దేకము కలవారై యుండిరి. కాని కణ్వుఁడు వీనిని తానే తనయింటికిఁజేర్చి పంచర్యచేసెదనని దృఢీకరించి, బండిగచ్చినతోడనే స్మారకముతప్పియొందిన యాజీవచ్చరమును దనయింటికిఁ తీసికొనిపోయెను. ఈతఁడు గృహప్రవేశము చేసిన తోడనే కణ్వుని జీవితమున సంపూర్ణమైన మార్పును గలుగఁజేసెను. క్రైస్తవాదర్య మునఁగూడ మార్పును లభింపజేయున్నదిగాని యావిషయ మింకను గణ్వునకుఁగాని మఱియేరికిగాని తెలియదు.

ఈవిషయ మీమతము నాదరించు ప్రజలందఱిలో గొప్ప కదలికను గలిగించెను. ఒకవారముదనుక జనులీవిషయమును దక్కఁ దదితరమును ముచ్చటించుకొనలేదు. ఆతఁ డాలయంబునఁ బ్రవేశించునరికే మనోవ్యధచే నిండియుండెననియుఁ బ్రసంగించుకాల మునఁగూడ నొకవిధమగు జ్వరసన్నిపాతము గలిగి యొడలెఱుంగఁడనియుఁ జానెచ్చట నెవ్వరి సంబోధించుచుండెనో యెఱుంగఁడనియుఁ దలంచిరి. వానిచర్యనుగూర్చి యట్లు తలంచుటయే 2. సమంజసము. వారి ప్రసంగము క్రూర్యముతోఁ గూడుకొనలేదు. దుష్టపదప్రయోగ యుక్తమును గాదు. ఆసంఘమునఁ దానుగూడ నొక్కఁడైయుండి తన నిజమగు సందేహమును నివారణచేసికొనఁ దలంచి మర్యాదతోఁ బ్రసంగించినట్లై యుండెను.

మతాధిపతియగు కణ్వునియింటి కతనిజేర్చిన మూఁడుదినముల కతనిస్థితి యందు గొంతమార్పు గలిగెను. దానినిగూర్చి వైద్యుఁడు ముచ్చటించెనుగాని యెంత మాత్రమును ధైర్యముఁ జెప్పలేదు. వారాంతమగు నప్పటి కతఁడు క్రమక్రమముగఁ గృశించెను. కనివారము ప్రాతఃకాలమున మిక్కిలి నీరసస్థితియందుండెను. అదివారమున 3 నువఃకాలమున నాతఁడు కొంచెము తెరపితెచ్చుకొనితనకుమూరికయరుదెంచెనాయని ప్రశ్నించెను. అతని జేబునందుఁగల కొన్ని కాగితముల వలన నాపెయొండు స్థలమును దెలిసికొనినతోడనే కణ్వుఁడామెను వెంటనే రమ్మని వర్తమానము చేసెను. ఆతఁడు గతవారమున దేవాలయమునఁ బ్రసంగించుచు స్మారకముదెలియక పడిపోయినది మొదలు, ఒకటిరెండు మాటలను మాత్రము 4 తుణినిల్పిన గలవాఁడై యుచ్చరిం

చెను. “పిల్లవచ్చుచున్నది. ఆమెత్వరలో నిచ్చటికి జేరగలదు.” అని కణ్వుడు ప్రత్యుత్తరము నిచ్చెను.

కణ్వుని ముఖవికాసము వారసులయొక్క శ్రమపడుచుండిన రీతిని గోచరింపఁ జేయుచుండెను. ఆతఁడీవారసులయొక్క రాత్రులు నిద్రనుజెందక రోగి కుపచారమును జేయుచు వేచియుండెను.

“ఆమె నీజన్మమున నిరకఁజూడ” నని యాతఁడు మందస్వరమునఁ బలికెను. పిదప విశ్వప్రయత్నముతో “నీవు నాకు మిక్కిలి మేలొనరించి వి. క్రీస్తుచేయువిధానము నీవనుకరించితివని నామఁదోచుచున్న” దని యాతఁడనెను. కొలది తుణములకు బిడపనాతఁడు తనతలను కొంచెముత్రిప్పెను. కణ్వుడు గ్రహింపకమున్నవైద్యుఁ “డాతఁడు మరణించె” ననెను.

ఆదివారమునాటి యుదయ మాధర్మపురియందు గతవారమునలె నుండెను. సాంఘికులచే 1 నిబిడముగ నిండియుండిన యారాధన మంగరమునం దుపస్థాన వేదికపై కణ్వుడు నిలువఁబడెను. ఆతఁడు 2 వైస్వయముకలవాఁడై దీర్ఘరోగమునుండి లేచినవానివలె గాన్పించెను. తండ్రి మరణించిన వెనుక నొకగడియకు వచ్చిచేరిన యాపురుషుని కుమార్తెను గనిపెట్టుకొని కణ్వునిభార్య యింటియొద్దనే యుండెను. ఆపురుషుడు కణ్వునియింట నొకగఁగలో నిర్మలఁడై నిశ్చలుఁడై యుండెను. ఆతని శ్రమలన్నియు గట్టెక్కినవి. గత దశవత్సరములనుండియుఁ జేయునట్లే కణ్వుడు సత్యవేదమును వెరచి కాగితములను సవరించుచుండ నానవీన పురుషుని కి వక్రకమలమే యొకటఁ బొడకట్టుచుండెను.

నాటి యారాధనమున నొక శ్రోత వింత కాన్పించెను. తనగురు వెన్నఁడు ప్రాతఃకాల పూజావిధానమునఁ గార్యక్రమమును వ్రాసికొనిరాక జరిపెనో యెవ్వరును జెప్పఁజాలరు. ఆతఁడీ యారాధ్యపదవికి నూతనముగా వచ్చినపు డట్లుచేసెను గాని చిరకాలమునుండి తన యుదయ ప్రసంగముయొక్క ప్రతివాక్యమును జక్కఁగా నాలోచించి వ్రాసికొని వచ్చెడివాఁడు. వాని సాయంతనోపాసన ప్యాసమును గూడ నట్లే వ్రాసికొని వచ్చుచుండును. నేటి ప్రాతఃకాలవ్యాస మంత జనరకీకరముగ నుండెనని చెప్పవీలలేదు. అనుమానించి పట్టిపట్టి మాట్లాడెను వానికునంబున నేదియో గొప్పవిషయము 4 బహిర్గతమగుటకై ప్రేరేపించుచుండెను. గాని యారాధన విధానంబున జాని నాతఁడు వెలువరించలేదు. నాటి యారాధనముయొక్క రీతిచరమభాగంబునఁ బ్రతిభవమునఁ గాన్పించని యొకసత్త్వము గాన్పింపఁజొచ్చెను. సత్యవేదమును 6. ముఖ్యించి బల్లమంటుచుండి వెలుపలకువచ్చి ప్రజల కభిముఖురై కణ్వుడు గతవారమున జరిగిన విషయమును గూర్చి ప్రసంగింప నుపక్రమించెను.

“మన సహోదరుడు” — ఈమాట కణ్వుని ముఖమునుండి వెలువడుటచే మిక్కిలి యాశ్చర్యమును గలిగించెను. — “నేటి యుదయమున 7. బరంపదమును జెందెను. వాని చారిత్రమునంతయు బూర్తిగ గ్రహింప నాకింకను సావకాశము చిక్క

1. దట్టముగ. 2. వివర్ణత్వము జెందినవాఁడు. 3. ముఖపద్మము. 4. వెడలుటకు. 5. చివర. 6. మూసి. 7. చచ్చెను.

లేదు. కలకత్తానగరంబున వానికొక సోదరి కలదు. నేనామె కొకబాబును వ్రాసి తినిగాని ప్రత్యుత్తరము నింకను బడయనైతిని. వాని తృప్తిక నాయొద్దనే యున్నది. ప్రస్తుత మిచ్చటనే యుండఁగలదు !

ఇట్లుచెప్పి యాతఁడు కొంచెము నిదానించి సభామందిరము నంతటం గలయుఁ జూచి తా నిదివఱ కెన్నఁడును జూపనందులకు మిక్కిలి యాతురతతోఁ జూఞుచుండుటం గాంచెను. గతవారమునఁ దనకుఁ గలిగిన స్వానుభవముల నాతఁడింకను వారికిఁ దెలుప వలనుపడలేదు. తానిప్పుడును దదనుభవ 1. నిమగ్నుడై యుండెను. అట్టులయ్యును వాని యనుభవములొని కొంతభాగము వారికి చెప్పనవసరములేకయే గోచరించెను. వానిహృదయమున నువ్విఘ్నముచుండిన నువార్తను వారికిఁ జెప్పఁదలంచుటలో నాతఁడు 2. అప్రమత్తుఁడుఁగాక సక్రముడైనైయుంటిని గ్రహించెను. కావున నాతఁడిట్లుపన్వసంప 3 నుపక్రమించెను.

“ఈపరదే? గతవారమున మన దేవాలయమునకు విచ్చేసి పలికిన వాక్యములు 4 మదంతర్గత మౌక్తికమున గాఢముగా నాటుకొనియెను అతఁడప్పుడు చేసిన ప్రసంగమును, వెనువెంటనే వానికిఁ గలిగిన యవస్థయు, బిదప నాతఁడు మద్భవంబున మృత్యుముఖంబునఁ బడఁతురుఁగూడ సమకూడి నేనితదనక నెన్నఁడును దలంపని రీతిని “గ్రీస్తును వెంజడించుట యన నేమి? ” యని పరిపరివిభంబుల రి నతఃకరణ శుద్ధిగ నాలోచించినను విషయమును మరుగుపరప నసమర్థుడ నగుచున్నాను. వీనివిషయమునఁగాని వీనివలె నిరాధారలై మనయూర నల్లాడుచుండున పలువురి విషయమునఁగాని నేనుగాని మీరుగాని ప్రభుని యెదుట నిండువుల మగుదుమా ! లేదా యని నేనింకను నిర్ధారణగాఁ బ్రవచింప నసమర్థుడ నగుచున్నాను. అటులయ్యును నాతఁడు చెప్పినవానిలో విశేషభాగము సత్యమనియును, సమాధానమను జెప్పటకు మనము సరిసిద్ధులము కావలయు నని యును, కానివోఁ క్రైస్తవులమగు మనము లేవుని యెదుట నిష్టోఘలము కాఁజాలమనియును నేను నిశ్చయముగ దలంచుచున్నాను. గత వారమున నాతఁడు చెప్పిన దంతయు మన క్రైస్తవాలయములలోను సంఘములలోను గల దురాచారముల ప్రకటనమై యున్నది. నాటినుండియు నానాటి కానాడు నాయా యభిప్రాయము బలపడుచున్నది ఆనాడాతఁడాడిన మఱిలకుఁ బ్రత్యుత్తరముగా మన మనుగురింప వలసిన విధానమును సాకు 5 నుసరించుచుండిన రీతిని మీకుఁదెలుపుట కిదియే యుక్తమైన 7 తరుణముగాఁ దోచుచున్నది.”

కణ్వుడొక్కక్షణముగి తన 8 శ్రోతలవైపునకుఁ జేరిపారఁజూచెను తన యాజమాన్యముక్రింద దృఢమైనట్టియు, మనోనిశ్చలము గలట్టియు, శ్రీపురుషులు కొండలు కలరు. ధర్మపురి దైవికపత్రకాధిపతియగు పురూరపుఁడు తనకెదురుఁ గూర్చుండి యుండెను. అతఁడి యాలయమునఁ బడవత్సరములనుండి సభ్యుడగు నుండెను గౌరవ ప్రపత్తుల నాయూర నాకని మించినవారు లేరు. బట్టల నేయు యంత్రకాలకు గార్యదర్శి యగు నుమంతుఁడుండెను. కలాకాలాధ్యక్షుఁడగు విద్యాభరుఁడు కలఁడు. వణిక్కిభాష జీయగు కన్వయ్యశ్రేష్ఠియు నచ్చటఁగాన్పించుచుండెను. వాని దుకాణములలో సభమ

1. మునిగి. 2. మఱచిపోక. 3. మొదలు పెట్టెను. 4. నాహృదయములోపల 5. శుద్ధమైనవనస్సుతో 6. తోచు 7. సమయము 8. వినువారు.

మైదువందల జీత గాండ్లు కలరు. చిన్న వయస్సునం దుండినను శత్రువైద్యమున నందె వైదించేయి యనిచెప్పఁదగిన వైద్యభూషణుం డుండెను. ఇందనుక ననేకోద్ధృంభముల రచించిచెట్టియుఁ బ్రకృతమున నొకవిచిత్రమగు “ నవల ” ను వ్రాయుచుండినట్టియు నరసకవికలఁడు. క్రొత్తగఁ దండ్రి పరణమునందుంచే విశేషభగమున కధికారిజేయై శంక 1 లావణ్యము సద్దణ గణ్యయు నగు సుమతియుఁ గలదు. గాన విద్యా కాశలత గలిగి యాలయ సంకీర్తనంబునక బాల్యమునుండిన నుగుణవతియుఁ గలదు. ఈ పరదేశి యొక్క వృత్తాంతంబునం దామె మిక్కిలి శ్రద్ధను వహించినదగుటచే నత్యాతురతతో 2 దేశికుని యుపదేశ వాక్యములకై నిరీక్షించుచుండెను.

ఇట్టి గుణవంతముగు సంఘము కలిగియుండుటచేతనే కణ్వుండు వెనుకటి యాది వారమునరేనే వీరిని దలం విక్కిలి తృప్తికలిగినవాడై యుండును. ఈసంఘమునఁ బట్టుదలతోఁ బనిచేయఁగల రి దత్తు లనేకులు గలరు. నేటియుదయమునఁ గణ్వుండు వారి ముఖవిలాసంబులం దిలకించి వీరిలో నెందఱు తానుజెప్పఁబోవు విషయము నామోదించి పనిచేయ 4 నియ్యకొనియెవరోయని వింతగఁ దలంచెను. తానుచ్చరించు ప్రతివాక్యమును నెమ్మదిగా మోజించుమఁ బ్రజల మనంబుల నింతదనుక నాట సం తటి దృఢముగ నాటునటులు తన యావచ్చక్షిని వినియోగపరచి నెమ్మదిగఁ జెప్పఁ నొడంగెను.

“ నేను జెప్పఁబోవు విషయము గనపాజముగఁగాని యనాదరణీయముగఁగాని కలంపవలదు. కాని యీసంఘమునఁ బెక్కిండ్లు దీని నట్లులనే తలంచెదరు. మన మిప్పు డాలోచింపఁబోవు విషయము మాకందఱికిని ముఖ్యముగ నుండుటకు నేజెప్పు విషయమును స్పష్టముగఁ జెప్పెదను. “ క్రీస్తు రేమి చేయును ” అను ప్రశ్నమును వైచిత్రినకుండ నొకవత్సర పర్యంత మేకార్యమును జేయమని ప్రమాణము చేయఁబలంచినవారు కావలయును అట్లు ప్రశ్నించుకొని దాని కుత్తరముగాఁ దనకుంతరాత్మ ప్రబోధించినరీతి నాచరించవలయును. అట్లు చేయుట వలనఁ గలుగు పర్యవసానమెట్లుగాఁ బరిణమించినను సరకునేయఁ జనదు. ఇట్లు ప్రతిజ్ఞ చేసి తదనుగుణముగ నాచరించువారిలో నేరీ నాద్యుండెనుగ నుండెదను. ఇట్టి ప్రవర్తనమువలనఁ గలుగు మార్పులకు సాంఘికలండఱు హర్షించి నన్ను మన్నింపవలయును. క్రీస్తుచేయఁగలరీతిని నీ నాచరించితినని మీకుఁదోచినప్పుడు నాకార్యములకు మీరడ్డు చెప్పవలదు. నా ముఖిప్రాయమును మీకు నుబోధముగ రి వ్యక్తపఱచితినా ? నేటి యాగాధనము ముగిసినవెనుక నీ ప్రతిజ్ఞను జేయఁదలంచిన సభ్యులందఱు నిచ్చట నాగ వలయును. తదనుసరం విధానమును ముచ్చటించుకొందము. “ క్రీస్తేమిచేయును. ” అనునదియే మనముపాసింపవలసిన వాక్యము. ఫలాఫలములను బరిగణించ క్రీస్తు ప్రకృత మున నిచ్చట మనస్థానమున నుండిన నేమిచేయునని 7 వితర్కించి మన యంతరాత్మ ప్రబోధించునట్లులు ప్రతికార్యమును జేయుచుండవలయును. క్రీస్తు తనశిష్యు లెట్లు ప్రవర్తింపవలయునని బోధించెనో అట్లు మనము ప్రవర్తింపఁ బ్రయత్నింతము. ఇట్లుచ

1. సాందర్యము 2. గురువు. 3. సమర్థులు. 4. ఇష్టపడుదుతో. 5. మొదటి వాడు. 6. చెప్పితివా. 7. అలోచించి.

రింప సమకట్టువారు నేటినుండి యొకవత్సరముదనుక నలులు వర్తింతుమని ప్రతిజ్ఞఁ గావింపవలయును. "

కణ్వుండు తిరిగి కొంచెమాగి శ్రోతల వైపునకుఁ జూచెను. ఇట్టి ప్రతిజ్ఞను జేయఁ గోరువలన సంఘమున మిక్కిలి కలవరము పుట్టెను. విద్వారముతో మొగములు మొగములు జూచుకొన సాగిరి. కణ్వునివంటివాఁడట్టి క్రైస్తవప్రచారము నుద్వేషించునని యెవ్వరైన దలంపలేదు. కర్తవ్యమునుగూర్చి వారి మనంబులు కలఁతను జేందఁ జొచ్చెను. కణ్వుండు కోరిన విషయమందఱికి బూర్తిగ బోధపడియెనుగాని క్రీస్తుని బోధనల నిష్పాదాచరణమునఁ బెట్టఁదలంచుట యుక్తమగునా? కాదా! యను విషయమున వారిలో నభిప్రాయ భేదములు పొడనూ వెను.

చిన్నప్రార్థనచేసి యాచార్యుఁ డారాధనమును ముగించెను. దీవనవాక్యముల నుచ్చరించినతోడనే గాయన లూక క్రీస్తుననుబాడిరి. సభికులు నొక్కొక్కరూ లేచి పెడలి పోకఁ బ్రాతంభించిరి. ఒకరితో నొక రివిషయమును ముచ్చటించుకొనుచు జేవాలయ 1 ప్రాంతమున గుంపులుగుంపులుగాఁగూడిరి. బలవత్తరముగా వాదించుకొనుచుండిరి. కొందఱికాలము నిరీక్షించిన పిదపఁ గణ్వుండు తానుగోరిన విషయము నామోదించిన వారందఱు నుపన్యాసగృహమునఁ బ్రవేశింపుటని కోరెను. కొందఱితో ముచ్చటించుచుఁ దానాలయద్వారమునఁ గొంతతడవు నిలిచెను. పిదపఁ నిరిగియాడ నాలయంబున నెవ్వరును లేరు. ఉపన్యాసాగారమున కాయండు వెళ్ళెను. అచ్చట చేరినవారిని జూచి యాతఁడాశ్చర్యమును జెందెను. అచటి కెవరవత్తు రెవరారని యాతండు తనలో వితర్కించుకొనలేదు. ఇట్టి కష్టసాధ్యమగు కార్యమున కిందఱు సంసిద్ధులగుదురని యాతఁ డూహించులేదు. ఏబదిమంది యచ్చటఁ జేరియుండిరి. అందు నువతయు, నుగుణ వతియు, బురూరపుత్రును విద్యాధరుడును, గన్నయ్యకేశ్వయు, వైద్యభూపాలుడును గూడనుండిరి.

కణ్వుండు తొనఁబ్రవేశించి యుపన్యాసాగారశివవేళద్వారమునుమూసి యందుఁ జేరిన చిన్న సంఘమున కెదురుగ నిలువఁబడెను. వాని ముఖము తెల్లఁబడి యుండెను. వాని కి. యోనాము లావేళముచే జలించుచుండెను. అతని జీవితమునం దాతనిసంఘముయొక్క జీవితమునందు నిది గొప్పమార్పునకు హేతుభూతమైన విషయమైయున్నది. పరిశుద్ధాత్మవలనఁ జేరితుండయినప్పుడుగాని యేమనుజూడును బాల్యమునుండియుఁ దనకు సహజములైన గుణప్రవర్తనములకు భిన్నముగ నెట్లుసంచరించునో యెవ్వరు నూహింపఁ జాలరు. మేమింతిమమున్నే చెప్పియుండినట్లు కణ్వుండు తనలో జరుగుచుండిన మార్పును బూర్తిగ నెఱుంగఁడుగాని తా నిపుడాచరింప నుంకించిన విధానంబున గొప్పమార్పు కలుగఁగలదని యెఱుంగును. ఇప్పుడీచేరియుండిన వారిని జూచిన తోడనే యాతని మనంబున నాత్మాహోదేకంబులు వెల్లివిరిసెను. ప్రపథమమున నుచ్చరింపఁదగినది ప్రార్థనమేయని వానికిఁదోచెను. వారిసందఱిఁ దనతోఁ బ్రార్థింపుటని కోరెను. ఆతండు 4. వక్త్రమునుదెరచి ప్రార్థింప నుపక్రమించినతోడనే పశుదాతృత్వము 5. స్వార్థాదులను నుండెనని వారికందఱికి నుద్వేషించెను. ప్రార్థనము ప్రబలిన కొంతసేపి నీశక్తియు సధికము కాఁజొచ్చెను. గదియందెల్లడలను బశుదాతృ కంటి

కగపడుచుండినంతటి 1. నువ్వ క్తముగ వ్యాపించెను. ప్రార్థించుట ముగిసినతోడనే కొన్ని కణములదనుకనిశ్శబ్దముగ నుండెను. అందఱి 2 శిరములును వంపబడియుండెను. కణ్వుని వదనమంతయు 3. నశ్ర పూరితమై యుండెను. ప్రభువుయొక్క— పాదవిన్యాసము; ననుసరింప మీరు పూనిన ప్రతిజ్ఞయొక్క మైనదే నుని 4 దివినుండి శబ్దము వినిబడె నాయన నంతటి దృఢముగ నందలి ప్రతిచును జూచి హృత్ఫలకమున నాటుకొనియెను. ఇట్లు ఈ మతమున నిందనుకలేని నూతన ప్రచారము ప్రారంభమయ్యెను.

కణ్వుడు ప్రసంగించుట తప్పకమించి కను 5 ననుతతో నిట్లనియెను:—

“మనమిప్పుడేమిచేయుటకు సంకల్పించినదియు మీ కెల్లొకని దెలిసియేయున్నది. కృతకార్యఫలంబు మనకెట్లు పరిణమించినను మన దైనకకృత్యములయందెల్లెడల “క్రీస్తు యేమిచేయును.” అని ప్రశ్న చేసికొని యాచరించు చుండవలయును. ఒకవారము దినములలో నిట్టి యాచరణమువలన నాజీవితమునం దెట్టిమార్పు కలిగినదో సావకాశముగ మీకింకొకసారి చెప్పెదను. ఇప్పుడాచరణమును జెప్పుటకు వ్యవధి చాలదు. కాని దానివలన నాగతచర్యయెంత యత్యప్తికరముగ నుండెనో యది శ్రోత మైనది. నేనొంటరిగ నీ కార్యమునకు గడంగ సాహసింప ననమృత్యుండనైతిని. ఈ విషయమున భగవత్ప్రేరణయే నన్ను నడిపించుచున్నదని చెప్పగలను. అట్టి దైన నేమయే మిమ్ములనుగూడ నివ్వడిచుటకీకీ జేర్చి నడిపించుచున్నది. మనమేమిచేయ నిశ్చయించుకొనినదియు మీకు నిశ్చయముగఁ దెలిసినదిగదా !” అనెను

సుగుణవతి తానొక ప్రశ్న నడుగఁ దలంచితి ననెను. అందఱు నామె వైపునకుఁ దిరిగిరి. ఏ యిర్రకారణముచేతను గలఁగఁజూలని వికాస మామె వదనారవిందమునఁ గాన్పించుచుండెను.

సుగుణవతి—“క్రీస్తు యేమిచేయునని మనము చేసికొను ప్రశ్న మునకుఁ దగు సదుత్తరము మనకెట్లు లభించునో నాకు గోచరించుటలేదు నావిషయమునఁ గ్రీస్తేమి చేయుఁ దలంచునో నిశ్చయించి నాకుఁ జెప్పువారెవరు ? క్రీస్తు మన భూగోళమునం దవతరించిన కాలమునకును మన యీ కాలమునకును హస్తవికకాలతరము తారతమ్యము కలదు. నువ్వార్తలయందుఁ జెప్పఁబడెన యనేక విశేషాంశము లీ కాలమున మనల నలమి కొని యున్నవి. ఇప్పుడాప్రభు విచ్చటనుండిన నేమిచేయునో నేనెట్లు చెప్పగలను?”

కణ్వుఁడెట్లు ప్రత్యుత్తరము చెప్పెను:—

అది తెలిసికొనుటకుఁ దగిన మార్గము నాకుఁ దోచుటలేదు. పరిశుద్ధాత్ముని ద్వారా ప్రభువును మనము గ్రహింపవలసినదే. పరిశుద్ధాత్మునిగూర్చి ప్రభువు తనశిష్యులతోఁ జెప్పిన సంగతులు మీరెఱిగియే యుంటిరి. ” ఎట్లులైనను పరిశుద్ధాత్మ మిమ్ములను జేరినప్పు డాతఁడే మిమ్ములనందఱిని వ్యామూహ్యంబున నడిపించును. ఆతఁడు తాను వినిన యంశములనే మీకుఁ జెప్పెను. కాబోవు సంగతులను మీ కెఱుకపఱచును. నన్నా రెడఁ గుఱతపఱచును. నావలన సంగతుల నన్నింటిని దెలిసికొని మీకుఁ దెలియజేయుచుండును తంద్రీయైన దేవుని సర్వస్వమును నాదియే. కావుననే యాతఁడు నావలన సంగ్రహించి మీ కుద్బోధించుచుండునని తెలిపియుంటిని. ” అని క్రీస్తు చెప్పియుండలేదా ?

“ ఇంతకంటే మనము దేలిసికొనదగిన మార్గమింకొకటి నాకు దొరుకుటలేదు. పరిశుద్ధాత్మ మూలముననే క్రీస్తుచేయునో మనము గ్రహింపవలసియుండును ”

“ మనమటులే యోజించి చేయు కార్యములను గాంచి పరులు క్రీస్తులు చేసి యుండడని యధిక్షేపించిన మనమేమి చేయవలయు ” నని యంత్రకాలాధికారి ప్రశ్నించెను.

“ అట్టి ప్రసంగమును మనమాతంక పరుపక జాలము. మనము మాత్రము కేవల ఘనత్యప్రవర్తనము కలవారమై యుండవలయును. మనము చేయు ననేక కార్యముల యందుఁ గ్రైస్తవాదర్శము పలువిధముల మారనేరదు. ” అని కణ్వుడనెను.

“ అట్టులయ్య నొక క్రైస్తవసంఘమునకుఁ జేసినవాడు క్రీస్తుననుసరించిన విధానమును మఱియొక సంఘమువా రామోదించెను. మనమందఱము నొక్కటే విధముగఁ గ్రీస్తు ననుసరించుటెట్లు ? అందఱు నొక్కవిధముగ నాలోచించెదరా ? ” యని కన్నయశ్రేష్ఠి పలికెను.

కణ్వుడు కొంతతడవూరకుండి తుదకిట్లు ప్రత్యుత్తరమిచ్చెను:—

“ అందఱు నేకాభిప్రాయులగుదురని తలంప నలవికాదు. కాని యంతఃకరణ శుద్ధిగఁ గ్రీస్తుని వెంబడింప నిశ్చయించుకొనునపుడు మన మనంబులఁ గాని యితరుల యూహలయందుఁ గాని భేదములు కలుగవని యెఱుఁగును. మన మవలంబించిన విధానమే నిర్దిష్టమను పట్టునలగాని పరుల నెరసులను వెదకు దురభ్యాసముగాని లేకుండినఁ జాలను. క్రీస్తుప్రసవమున కంతకు నాదర్శమగునెడల ననుకరణార్హమై యుండక తీరదు. మనమా ముఖ్యాంశమును సదా దృష్టియందుంచుకొనవలెను. క్రీస్తు యేమిచేయునని పరిశుద్ధాత్మ నడిగి ప్రత్యుత్తరమును వడసినపిదపఁ దదాచరణమువలన మనకెట్టి ఫలము కలిగినను సరకునేయక యాచరించి తీరవలయును. ఈసంగతి మువ్వక మయినదా ? ”

అగదిలో సమావేశమయిన వారందఱును దమయామోదమును, అచార్యునివై గరుణాకటాక్ష. వీక్షణంబులఁ బరపుటరూపమున వెలిబుచ్చిరి. ఇందు సుబోధముగాని విషయమేమియును లేదు. అచ్చటఁ జేరిన పిన్న నెద్దలు ముఖకమలములఁ దేరిపారఁ జూచినప్పుడు కణ్వుని ముఖము కంపించెను.

ఒకరితో నొకరు ముచ్చటించుకొని సంగతులఁ బ్రశ్నించుకొనుచుఁ గొంతతడవ చ్చుటకుండి క్రీస్తునీవిధమున వెంబడించుటవలనఁ దమకుఁగలిగిన స్వానుభవములఁ బరస్పరము వారమున కొకసారి సమావేశమై తెలుపుకొనుట కంగీకరించిరి. కణ్వుడు తిరిగి ప్రార్థించెను. తిరిగి పరిశుద్ధాత్మస్వరూప వారి కనుభవములొనికి వచ్చెను. ప్రతి 1. శిష్యమును గొంతదనుక వంపఁబడియుండెను. అంత నందఱులేచి నిశ్చబ్దముగ వెడలి పోయిరి మహాత్మ్యప్రయన యావేశము వారికి వాగ్బంధనమాయెను. ఒక్కొక్కరు వెడలిపోవుచుండఁ గణ్వుడు వారితో 2 మాస్తచాలనముల నొనర్చెను. పిమ్మట 3 గత్తాలయఁప్రాగాళ్యమును గల తనగదినిజేరి మోకారించి యరగడియదనుక లోననుండెను. ఇంటికి వెళ్ళినతోడనే పరదేశియొక్క శవముగల గదిలోనికేగి వానిమొగముం దిలకించి 4 యశ్రుపతనముం గావించి భూనాభివృద్ధికి పరితపించెను.

ఇది ప్రథమాధ్యాయము.

దైవానుకరణము.

ద్వితీయాధ్యాయము.

ధర్మపురి 1 దైనిక వార్తాపత్రికాధిపుడు సోమవారమునాటి యుదయమున బ్రతికావ్యాపారమును జూచుగదిలోఁ గూర్చుండి కర్తవ్యాంశములఁ దిలకించుటలో నొక నవీనప్రపంచ మాతని 2 దృక్పథమునఁ గోచరించెను. క్రీస్తుచేయు విధానమున సమస్తకార్యముల నాచరించెదనని మనఃపూర్వకముగఁ బ్రతిజ్ఞ చేసియుండెను. అందు వలనఁగలుగు కష్టముఖముల కారణంబు సునిర్దుండాయెను. కాని తన వార్తాపత్రిక యీ వారమునఁ బ్రారంభింపఁబోయినపుడు అతనికి 3 భయజనకముగనుండి కొంచెము సంత యాకుల మానసుండయ్యెను. అతఁడు కార్యనిర్వాహక భవనమున కందఱికంటె మున్నూ దుగనే చేరి యొంటరిగ నీపత్నీలము గడపెను. అతఁడు దీర్ఘాలోచనము చేయుచుఁ దనవ్రాతఁబల్లకడఁ గూర్చుండియుండ నసహజముగ నొకయుక్తదేశ మాతనకిఁ గలిగెను. అతఁడు నాతనితోపాటు క్రీస్తుననుసరింతుమని ప్రతిజ్ఞచేసిన వారందఱును పరిశుద్ధాత్మ తచయంతఃకరణముల 4 నిబిడముగ నిండియుండెనని యింకను గ్రహింపవలసియున్నది. అతఁడులేచి గది 5 ముఖద్వారమును లోనబిగించి తానిదివల కనేకవర్సములనుండి చేయని కార్యమును జేయ నుపక్రమించెను. తనబల్లప్రక్కను మోకారించి దైవసాన్నిధ్య ములభించి జ్ఞానోదయమునుజేసి తన్ను నడిపింప వలయునని ప్రార్థించెను.

ఇట్లు ప్రార్థించి తాఁజేసిన ప్రతిజ్ఞనుమనంబున దృఢంబుగ నెలకొల్పి దినచర్య కుఁ బ్రారంభించెను. 6 కవాటమును దెరచి యనుదినమును సహజముగ జేయవలసిన పనులఁ జేయ మొనరించెను. సహకార పత్రికాధిపతి యప్పుడే వచ్చి యాతని గదిలోని బల్లయొద్దఁ గూర్చుండెను. వ్యాససంపాదకుఁ డొకఁడు తీవ్రదృష్టితో నొకవ్యాసమును సిద్ధము చేయుచుండెను. పత్రికాధిపతి నాటిప్రధానవ్యాసమును వ్రాయుచుండెను. ఈదైనికపత్రిక సాయంతనమున వెలువడునది. ప్రధానవ్యాసముఁడయ్యును నెనిమిదిగంటలకు మున్నే సిద్ధపరచుట యాచారము.

అతఁడు పావుగంట వ్రాయుసరికి సహకారాధిపుడు “ నిన్న విహారద్రుడేక మున జరిగిన మల్లయుద్ధముయొక్క వివరమంతయు సిద్ధముగనున్నది. అదియొక పత్రము నిండఁగలదు. అచ్చునకీయవచ్చునా ” యని ప్రశ్న చేసెను. పత్రికాధిపతి పత్రికతో సంబంధించిన ప్రతివిషయమును స్వయముగ విమర్శించు స్వభావముకలవాఁడు కావున సహకారి సకల విషయములయం దాతని యామోదమును పడయుచుండును. ఇట్టి విషయములలో నాజ్ఞఁగొనుట కేవలనామ మాత్రము.

“ సరే—వలదు. చూచెదనటె టెయ్య ”

7 తంత్రివార్తాముఖమున వచ్చిన యాసమాచారమును గైకొని క్రథతోఁ దిలకించెను. పిదపఁ గాకితముల బల్లపైనుంచి గాథాలోచన మొనర్చి నేటి పత్రికాయందు

1. దినసంబంధము 2. చూపుమార్గమున 3. భయముపుట్టి 4. దృక్పథముగ 5. ముందుతలుపు. 6. తలుపు. 7. పెల్లిగ్రాము.

దీనిని బ్రచురింప వలదు" అని చెప్పెను. సహకారి రెండుగదుల నకుమనుగల ద్వారమున నిలిచియుండెను. అతడు నిశ్చేష్టితుడై యజమాని భావమును దాను గ్రహింప లేదనుకొనెను.

" ఏయంటిరి ? "

" దీనిని బరిత్యజింపుము. మనము పయోగింపము. "

" కాని— " సహాయాధ్యక్షుడు 1 స్తంభీభూతుడయ్యెను. ప్రభానాధ్యక్షుడు మతిచెడియుండ నేమోయని వానివైపుఁ జూచెను.

" అవధానీ ! దాని నచ్చువేయఁగూడదని నేను నిశ్చయించితిని. " అని ప్రభానాధ్యక్షుడు తలయెత్తి యాతని వంకఁ జూచెను.

" అవధాని తనయజమానితో నధికప్రసంగము జేయు నాచారములేదు, పురూరవుని వాక్యము కార్యస్థానమున సహా విధివాక్కుగ నుండెను. అతఁడెన్నఁడును దనఁబిల్లి ప్రాయముల మార్చుకొనువాడు కాక. ప్రకృతసందర్భము వైచిత్ర్యత్యక్తంబగుటచే నవధాని మానమునుపిడి యిట్లనియెను. —

" 2 బాహావాహీ సమర ప్రస్తావన లేకయే పత్రిక నేడు వెలువడవలయునని తమసంకల్పమా !

" అగును. అదియే నామతము. "

" ఇట్టి పద్ధతి గదివిరి యెఱుఁగము. సమకాలిక పత్రికలన్నియు నీవిషయమును వివరించితిరగలవు. మనచందాదారు లేరుదురు ? ఇది కేవలము— " తన మనోగతాభిప్రాయమును వెల్లడింపఁగల 3 వాక్యానుసంధానము తుదురక విరమించెను.

దీర్ఘాలోచనముతో నవధానిని తేరిపారజూచెను. అవధాని మతియొక క్రైస్తవ సంఘమునఁ జేరినవాడు. తనసంఘము వేఱు. ఈ పత్రికానిర్వహణ ఐన వీరియ్యెను ననేక వత్సరములనుండి కలిసి పనిచేయుచున్నా మతివిషయమున వీరిన్నఁడును ముచ్చటించుకొని యుండలేదు.

" అవధానీ ! ఒక్క-క్షణము లోనికివచ్చి తలుపు మూయుము. "

అవధాని లోనఁబ్రవేశించెను. వారిరువురొంటరిగా 4. నభిముఖులైరి. ఒక్క-క్షణము నిశ్శబ్దముగ నుండిరి. పిమ్మట యజమాని యిట్లు నెను —

" అవధానీ ! మనకుఁబ్రభువును రక్షకుఁడునైన యేసునాథస్వామియే యీపత్రికను నడుపుచుండినచో నీనొమ్మరకుస్తీ నింతదూరము కొనియాడి తనపత్రిక నావిషయముతో నింపునని నీవంతకకరణకుద్దిగ నమ్మెదవా ? "

అవధాని యాశ్చర్యముచే నోయఁడెఱచి తుదకు " ప్రభువట్లు చేయునని నన్నుఁ బాల " ననెను.

" బాగు. ఈవిషయమును మనపత్రికయందుఁ జొన్నకుండుట కిదియే నాప్రధాన కారణము. ఒక సంవత్సరము దనుకఁ గ్రీస్తు హర్షింపని పని నీపత్రికా నిర్వహణ మున జరుపనని నిశ్చయించుకొంటిని. "

తన యజమానికి నిజముగఁ బిచ్చియైతి యుండినను అవధానియంత 1 నిచ్చెనఁ జెందియుండఁడు. ప్రపంచమున 2 ను న్యాగావస్థకు లొంగనివారిలోఁ దన యజమాని చుగ్ర గణ్యుడని యవధానికి నిచ్చితాభిప్రాయము కలిగియుండినను 3 దాత్కాలికముగ నేది యో లేద్యును కలిగెనని తలంచెను.

“అట్లొనర్చిన పత్రికనితి యెట్లుండును ? ” అని యవధాని తుదకు హీనస్వర ముతో నడిగెను.

యజమాని కొరదూపుటచొది “ నీవేమనుకొనియుద ” వనెను.

“ ఈవిధానము పత్రికకు వివాద హేతువు. ఈ పద్ధతి నీ కాలమున వార్తాపత్రికల నడపుట యసంభవము. ఇది కేవలమాదర్శ ప్రాయము. లోకమందులకు సరిగ్గము కాలేదు. అట్టి పత్రికవలన భనము లభింపదు. మల్లయుద్ధ ప్రసంగ రహితముగాఁ బత్రిక నేడు వెలువడినదోఁ గొన్ని వందలకుంది చందాదారులైన దూసిలోక తీరదు. ఈ విషయమును గ్రహించుటకుఁ బ్రకట కావలయునా? మనపట్టణ ప్రముఖులందఱు నీ విషయమును జనువఁగోరుచుందురు. విషయము జరిగినదని వారి కెల్లగఁ దెలియును. పత్రిక కరగతి ప్రాంతోడనే యందీవిషయమున నొకపత్తార్థమైననుండునని తలంతురు. పౌరుల తుతూహలము మిరిల్లు సదకు సేయకుండుట శ్రేయస్కరము కానేరదు. మిరిల్లు చేయుట గొప్పతప్పని నేనాహింతును ” అని యవధాని నిర్భయముగఁ బ్రకటతైరము నిచ్చెను.

అధిపుఁ డొక్కక్షణము నిశ్చలుఁడైయుండి పిదప నెమ్మదిగఁ దనదృఢనిశ్చయము నిట్లు వెల్లబెచ్చెను. —

“ అవధానీ ! ఒక మనుజుని గుణగణనము చేయుటకు నీకు సరియైన యాధార మెది ? క్రీస్తుయొక్క యావగ్యమునుబట్టియే మనము కొలువవలయును. ప్రతివిషయమునఁ గ్రీస్తేమిచేయునో యూహించి తస్మిధానము నాచరించి పర్యవసానమును బరిగఁ జింపకుండుటయే 4 ఋజుమార్గవర్తికి గర్వవ్యసని నీవంగీకరింతువా ? నరులు తమ దినచర్యయందుఁ గ్రీస్తుననుసరించుట యుక్తమగునా ? కాదా ? ”

అవధాని మొగము నెఱుజేసికొని యస్వస్థతతోఁ దనసీతమువై నటునిటు దిరిగి తుదకు నాయకునకిట్లు సమాధానము చెప్పెను. —

“ ఏల-నిజమే ! ఏమిచేయఁదగియుండునని యుక్తాయుక్త విచారణచేసినచో మీరానతిచ్చినదియే ఖచితమైన 5 మానము కానియది సంభవమగునా యనునది విచారణీయాంశము. అట్లుజేసియు ద్రవ్యము వార్జింపఁగలమా ? వార్తాపత్రికా నిర్వహణమున జయమునందఁగోరితిమేని సాంఘిక నైతికాచారముల ననువర్తింపక తీరదు. స్వర్ణమువంటి 6 నిర్దుష్టప్రపంచమున నీయనుకరణము జయవహమగునుగాని 7 పాపభూరియై మెనయిచ్చుట సాగనేరదు. ”

“ క్రైస్తవమార్గములతోఁ బత్రికను జయప్రదముగఁ గొనసాగింపలేనునెదవా ? ”

“ అగును. అదియే నానిశ్చితాభిప్రాయము. అట్లుచేయఁజాలము. ఒకమాసములో పుననే మనము దివాలా తీయవలసినదే ”

1. తెల్లపోవుట 2. పిచ్చి 3. అప్పటికప్పుడు. 4. న్యాయ 5. కొలత 6. డోమములేని 7. పాపముతోనిండిన

పత్రికాధిపుఁడు వెంటనే సమాధానమును జెప్పలేకపోయెను. దీర్ఘాలోచనము చేసి తుట్టుతుండ కిట్లనియెను. —

“అవధానీ! మనమీవిషయమున మఱియొకసారి ముచ్చటించు కొనవచ్చును. ఈలోపున మన 1 మనోనిశ్చయమునుబూర్తిగ గ్రహించి యుండుట యుక్తము. సంవత్సరము తముదనుక బ్రతికానిగృహణమునక బ్రతికాగ్యము విషయమునను గ్రీస్తేమిసేయునని శంకించి శుద్ధాంతఃకరణముతో నాకుఁదోచిన రీతిని బూర్ణముగ నడిపింతునని ప్రతిజ్ఞ చేసియుంటిని. ఇవ్విధమున జయమునందుటయేగాక ముక్కులభింపనంతటి మధిఃమగు జయమునుబొందఁగలనను సమ్యక్తో నేనీ కార్యమునకు దొంగింటిని ”

అవధానిలేచి “అట్లయిన నీవిషయము పత్రికయందు కావారింపఁ బడదు. ” “దానికి తావొసంగకు. దానిసానము నాక్రమింప న్నవ్వములగు విషయములు వెక్కులు గలవు. అవ్వెయో నీ కెఱుఁగె ” అని యజమాని నుడివెను అవధాని సంగోదించి “ఈ విషయము నిందు జొచ్చునంటుటకు గారణమైనక బ్రచురింతురా ? ”

“వలదు నిన్న నట్టివల్లయుద్ధము జరుగనటులే పత్రిక జరుఘము ”

2 వివాదాదులచిత్తుండై యవధాని తన స్థానమును జేరెను. అశ్వశోభిరేకాహంకారము లొక్క మొగి వానినావహించెను. యజమానియెడల నాతనికిఁగల గౌరవప్రపత్తులాతని స్తంభీభూతుని గావించెను. పత్రికా మూలచ్చేదాంతరముగు నీతి యపమార్గమేల పత్రికాలయమునక బ్రవేశింపవలయునని కనిసెను.

అదివారమునాఁడు జరిగిన మల్లసంగరమునుగూర్చిప్రస్తావనశమున నైననుదహరింపఁ బడకయే నేటిపత్రిక వెలువడఁగలదని కార్యాలయములూని నేవకవర్గమునకంతకును నాటి 4 యపరాహ్లాకాలమునకే తెలిసినది. అదివిని యుపవిలేఖకులందఱ తాత్పర్యపరిత చిత్తులైరి. అన్ని కృతుల పనివారు నీవిషయమును వింతగఁ జెప్పుకొనిరి. అనా దొకటిరెండుసార్లు పత్రికాధిపతి కార్యాలయమున నిటునటుఁదిరుగుచుండఁ బనివారందఱ తాతని వైపునకుఁ జేరిపారఁజూచిరి. వారుతన్ను వింతగఁ జూచుచుండిరని యాతఁడు గనిపట్టి యు వెఱుంగనట్లు నటించెను.

అతఁడు పత్రికయంద నేకములగు మార్పుల నూహించెనుగాని వాని 5 నాచరణమున కింకను నేలేదు. దీర్ఘాలోచనమును జేయుచు వేచియుండిెను. తన ప్రశ్నమునకు దగుసమాధానమును నడయుట కింకను గొంతతడవు సమయమునకై వేచియుండవలయునని యాతఁడూహించెను. మనోనిశ్చయమును దీగ్రముగఁ జేసికొనకపోవుటకుఁ గారణము పత్రికావిధానమున (గ్రొస్త)వాదర్యమునకు భిన్నములగు విషయములు విశేషించి యుండుటచేత గాదుగాని క్రీస్తైస్తవ సంకరించునాయని విచర్పించుటకే కాలము పట్టెను.

నాటి మూర్యాస్తమయ తరుణమునక బ్రతిక వెలువడఁ గుదాదారుల మనంబుల నది స్పష్టాభిప్రాయమును గలిగించెను. మల్లయధోప్రసంగము పత్రికలోఁ జొన్ని యుండిన దనభావమువలనక గలిగిన యాశ్చర్యమును గలిగింపనేరదు. పత్రిక వెలువడినతోడనే శుత్రములయందుఁ గర్మాగారములయందుఁ బురమందిరంబునందు నింకను బలుతావులఁ

1. ఒకరినొకరను 2. విచారముతోఁ గూడిన 3. చెడుదారి. 4. మధ్యాహ్నము 5. చేయుట.

గల ప్రజల నేకులు మల్లయుద్ధప్రశంసను జదువునాతురతతోఁ బ్రతికనువిప్పిరి. అందఱ విషయముగానక పత్రికలనమ్ము బహుసమంబోయి తద్విషయముగల యితరపత్రికలం గొనిరి. పత్రికలనమ్ము బాలురుఁగూడ నాలేకపోవుటను గమనింపకమున్న జరిగిన జట్టి పట్టు గూర్చిన వర్ణనగల యీదైనిక పత్రికం గొనుడని కేకలివచ్చుననుచుండిరి.

పత్రికాకార్యాలను సమీపముననున్న నిహార ప్రదేశమున నొకగృహము ఒక పత్రికనుకొని యాతురతతోఁ దెరచిచూచి కోపోద్రిక్తమాననుండయి | విక్రేతంబిలిచి ఓరీ! నీపత్రికకేమివచ్చినదిగా! ఇందు గొన్నరాటవిషయమే కానమే? ప్రాతపత్రికల నమ్ముచుంటివా యనెను.

“ప్రాతపత్రికలేమి? అది నేటిపత్రికయే. మీరు దృష్టి మందనయినదాయేమి? అని యాపిల్లవాఁడు కోసముతోఁ బ్రత్యుత్తరమిచ్చెను.”

“చూడము దీనిలోహాస్యరాటకడ జరిగిన దెబ్బలాట విషయములేదే?”

అనియతఁడా పత్రికను బిల్లవానికొసంగిన వాఁడు దానిని నొందగఁగఁ దిలకించి 2 విన్దముఖుండై వెట్టివానివలె నటింప సాగెను. మఱియొక బుడతఁడీ పత్రికలతో నాదారిని బరుచిటంజూచి వానివిలిచి చూచి నీ పత్రికలనొకసారిఁ జూడనిమ్ము” అనెను. తొందరతో నా పత్రికలన్నటిని జూచినను దేనియందును నా విషయము గాన్పింపదయ్యెను.

పత్రికాకార్యాలయమునఁ బత్రికలనమ్ముగదిలోఁ బత్రికావిక్రేతలగు బాలురు నెక్కిండ్లు వివర్ణులై యుద్రిక్తముతోఁ జేరియుండిరి. పత్రికలను విక్రయించు బల్ల వెనుక నిలువఁబడియుండిన యుద్వోగి నీ కుట్టలాట నుండిన మామణిభాషణంబుల మఱియొకఁడు సహింపఁజాలకుండును. అతఁడు సదా యిట్టివారితో సంభాషించుట కలవాటుపడిన వాఁడగుటచే మొద్దుబారియుండెను. పత్రికాధిపతి దినఁ గల్గెను ముగించి యింటికిఁబోవుచు దారిలోనున్న యీగదిలోనికి వచ్చెను. అచ్చట గదినితగా నుండుటం గాంచి యేమిసమాచారమని యడిగెను.

“నేటిపత్రికయందు గొన్నరాట విషయమయిన సమాచారము లేకపోవుటచే నొకపత్రికనైన విక్రయింపఁజాలమెతిమని కుట్టవాండు కేకలివచ్చుచుండిరి.” అని మున్ను పత్రికాసేవకుల నేకులవలె నే యీ యుద్వోగియుఁ బత్రికాధిపతిని విచారదృష్టితోఁ జూచెను

పత్రికాధిపతి యొకక్షణకాలము సంశయించి తిన్నగ గదిలోనికిఁబోయి బాలుర కభిముఖుండై యిట్లనెను.—

“బాలులారా! ఇప్పుడిచ్చట నెన్ని పత్రికలు గలవు. వానిని లెక్కింపుఁడు నేటి రాత్రి వాని నన్నిటిని నేను కొనెదను.—

పిల్లలశృంగారముతో 3 నారణ్యకులవలె వాతనింజూచి యుత్సాహముతోఁ దమపత్రికల లెక్కింప 4 దొరకొనిరి.

“కాకయ్యా! వీర్రుద్రుడు లెక్కప్రకారము సామ్యిచ్చివేయును. ఇంకను ముందెవ్వరయిన పిల్లలమ్ముడునోని ప్రతులందెచ్చిన వానింఁగూడఁ దీసికొనుము. ఇదిమీకు న్యాయముగ నున్నదా?”

అని బాలురనడిగెను. బాండ్లుపత్రికాధిపుని ఈయనచాజక్యత్వముచే నిశ్చబ్దముగ నూరకుండిరి. అందొకడు “బాగుగనే యున్నది. కాని యిప్పటి సెంతకాల మవలం బింతురు. పత్రికనిల్లెంతదనుకఁ బోషింతురు.”

పత్రికాధిపతి మందహాసముఁ గావించెను. వారికి సమాధానమును జెప్పుట యన వసరమని తలంచి కార్యాలయమునుండి వెలువడిస్వగృహంబున కేగెను. మార్గమధ్యమునఁ గ్రీనేమిచేయుననుప్రశ్న పలుసారులీతని కున్నట్లుమయ్యెను. నేటి యీ చరమవిషయ మునకంటె మొత్తముమీఁదఁ బత్రికావిధానమునఁ దానొనర్పఁదగిన రీతినీగూర్చియే యీ ప్రశ్న యాతనికి దారించెను. పత్రికయందుఁ బెక్కుమార్పులను జేయుటచే విక్రేతలగు నీబాలురకే విశేష నష్టము గలుగును. వారికి దీనివలన ద్రవ్యసమృద్ధి మేలక లుగఁబయును? వారు నిందాపాత్రులు గారు తాను ధనికుఁడైయుండుటచే సంకల్పించినవారికిఁ గొంతయాదరణమును గల్గింపఁ గలఁడు. వారికన్యాయము గలుగకుండుటకై క్రీస్తుక్రీశ్టే కాని 1 తత్త్వముగు మఱియొక విధమునగాని చేయఁగలఁడని నమ్ముచుఁ దన యింటికిఁ బోయెను. ఈవిషయములఁ దదితరులకై తానునిశ్చయించుటలేదు. సోపయోగాద్ధరమీ యోజించెను. ఇతరులుగూడ నిట్లేచేయవలయునని తాను 2 నిర్ధారణచేయుట లేదుగాని తానొకకరణమిదిగ నాచరింపవలసిన విధానమిదియని నిశ్చయించుకొనెను పత్రికలెక్కుడుగ నమ్ముడుపోవనికూడఁదలంచెను గానియీవిధానము నేగినసాగించినచోఁ బత్రికకంటెటి నష్టము సంభవించునో పూర్తిగ గుర్తింపలేదు.

ఈసమయన బత్రికలో దొమ్మరాటవిషయము జేర్పనందులకు ఆతనికి నేకములుబాబులు వచ్చెను రెండుమాఁడబాబులను 3 సంక్షిప్తముగా నిందుఁజూపెదము.

“దైనిక పత్రికాధిపతిగారికి—ఆయ్యా! కొంతకాలమునుండి నేను దెప్పించుకొను పత్రికను మార్పఁదలంచుచుంటిని. కాలానుగుణముగను, 4 ఉత్పన్నముగను వలయువిషయములఁ దెలుపుపత్రికయే నాకుఁగావలయును. మొన్న పానకాలకడ జరిగిన విశేషమును మీపత్రికయందుఁ బ్రచురింపకుండుటచే నికమీపత్రికఁ దెప్పించుకొనఁ గూడదని నిశ్చయించుకొంటిని. కాన నాకింకముందు పంపకుఁడు.”

చిత్తగింపుడు.

చందాదారు.

“దైనిక పత్రికాధి పతిగారికి:—పత్రికాధిపా! జేశప్రజలకందఱికిని అలజడిఁ గలిగించితీరే! సంఘసంస్కరణమును బత్రికాముఖమున జరుపఁ దలంపరనుకొనియెదను. ఇంక నట్లుచేయఁదలంచిన నపాయము సిద్ధించును. పత్రికను మిక్కిలి యభివృద్ధిలోనికిఁ దెచ్చితిరి. నాయాలోచన నామోదించి పత్రికయందు మార్పులను జేయకుఁడు. ప్రజలు దొమ్మరాటలు, తగవులు మొదలయినవి పత్రికలయందుఁ జదువఁగోరెదరు. పాఠకులు వలయుదానిని వారికి సమకూర్చుఁడు. సంస్కరణమును మఱియెవ్వరినైనఁ జేయనిండు.

చిత్తగింపుడు.

మిత్రుఁడు.

“ప్రియమైన పత్రికాధిపతికి—

నీవాద్దానము ఆచరణయందు బెట్టునుంటివని తెలిసి మిక్కిలి యానందించుచుంటిని. యోగ్యమయిన సారంభమును జేసితివి. దానిని నేను మిక్కిలి విలువగలదానిగా 1 బరిగణించుచుంటిని. ఇందువలన నీకు గొంత ద్రవ్యనష్టము సంభవించవచ్చును. కాని సకలమును భోజనరదు ”

భవదాచాగ్రహం.

క. డి. వై. డి. ,

“పత్రికాధిపతిగారికి —

అయ్యా ! మీ పత్రికయందు నేనేర్పరచిన ప్రకటన 2 వారధి ముగిసినతోడనే నిలుపుచేయఁడు. పూర్వమువలె దిగుగఁ బ్రచురింపవలదు. మీరు నేనియవలసిన మూల్యము నిందుతోఁ బంపితిని. మనకాతా యింతటితో ముగిసినదనిగ్రహించువు.

చి. త్రింపుడు

పాగాకువ రక్తుడు,

పత్రికాధిపతి యీ జాబులను బట్టవెనుంచి కొంతతడవు దీర్ఘాలోచన గావించి పత్రికాధిపతిని జేతఁగొని యందుఁగల ప్రకటనలన్నిటిని జూడ వారంభించెను. ఈపుగాకువ రక్తుని జాబులో దొమ్మిరాట విషయమును పత్రికయందుఁ జేర్చకుండుటచే దన ప్రకటనమును వీటివేయవలెనని వ్రాసియుండలేదుగాని పత్రికాధిపతి యీ రెంటికినిగల సంబంధమును గుర్తింపక తీరదని కాదు పత్రికాధిపతి యేదియో యొక జాబు సంస్కరణము నామోదించి పత్రికయొక్క రీతిని మార్చఁదలంచెననియుఁ గావున జం దాదారులసంఖ్య తగ్గిపోవుననియు విని పుగాకు వ రక్తుడు తన ప్రకటనను నిలుపుచేసినని పత్రికాధిపతి గ్రహించెను.

కాని యీ జాబువలనఁ దనపత్రికలలోని ప్రకటనలలో నేవియు క్తములేనియొక్కములను విమర్శనమును పత్రికాధిపతి మనంబునకు స్ఫురించెను. ఈ విషయము నాతఁడెంతదనకఁ జెప్పించి యుండలేదు. ప్రకటనముల నన్నిటినిజూడ నందుఁగొన్నిటిని గ్రీస్తుహర్షింపఁడని వానికిఁబొడక పైను. రెండుకాలములు నిండియుండిన రీతి మద్యప్రకటనమును గ్రీస్తుమీచేయును. భగ్గుపురియందు మద్యనిశేతలు స్వేచ్ఛాధికారమును బొంది పానశాలలనిర్మించి తత్సమీపమున సుద్యావనములు నిర్మించిరి. ఇదియన్నియుఁ బట్టికై ప్రసంగమును దిమిడియున్నది. భగ్గుపురియందలి ప్రతివ రక్తుడును జేయుకార్యమునే దానును జేయుచుండెను. ఇదియేవానికి విశేషగాయమును నిలిపించుచుండెను. పత్రికనుండి దీనిని దొలగించిన నదినిలువఁగలదా ? ఇదియే ముఖ్యమయిన ప్రశ్న. కాని యదియో యాతఁడిప్పుడు తలంచుప్రశ్న ? క్రీస్తుమీచేయుననునదియే యిప్పుడు ముఖ్యమయిన ప్రశ్న. ఈ ప్రశ్నకే యీవారిమున నాతఁడు తనదినచర్యచే నడువరము నిచ్చుచుండెను. క్రీస్తు తనపత్రికలోఁ బాగాకును మద్యమును బ్రవీణించునా ? పత్రికాధిపతి పయిప్రశ్నోత్తరమునకై కొంతతడవు నిశ్చలుండై చింతించి జ్ఞానసంపాదనార్థమై భగవంతుని ప్రార్థించి ప్రకటనలపనిజూచు గుమాస్తాయగు చిదంబరరావును దనగదిలోనికి

రమ్మని పిలిచెను. చిదంబరరావు పత్రికత్వరలో నంతమునందు నభ్యసకువచ్చినదని తెలచుకొనుచు లోనఁబ్రవేశించెను.

“చిదంబరమా! మః పత్రికలోని ప్రకటనలను జూచుచుంటిని. అందులోఁగొన్ని మన పత్రికలోఁ బ్రచురించుట 1 కనర్హములుగాఁ దోచుచున్నవి కావున నట్టివాని విషయములలో మనమిదివఱకుఁ జేసికొనిన యొడంబడిక కాలము ముగిసిపోయినదని బ్రచురించుట మానవలయును.”

అని పత్రికాధిపతి నెమ్మదిగను నిశ్చలముగను జెప్పి తానావాళ్లు వెట్టి పత్రిక నాతనికిచ్చి—“ నేనిందానవాలు వెట్టిన బ్రకటనలింకముందు పత్రికలోఁబ్రచురింపబడ” వని 2 తత్తత్సంబంధములకుఁ దెలుపుము.

చిదంబరమా కాకితమును గంభీరముగాఁ జూచి “వీనినన్నిటిని విడిచిన మన పత్రికకు విశేషనష్టము కాఁగలదు. ఈ పత్రిక నెంతకాలము నిర్వహింపఁ గలుగుదు మనుకొంటి ? ” అనెను.

“చిదంబరమా! ధర్మపురియం దొకదైనక పత్రికకు ఏనుక్రిస్తాక పత్రికాధిపతి యు, సర్వాధికారియునై యుండినచో దానిలో నాతఁడు పొగాకును, కల్లుసారాన్ని లను బ్రకటించునని నీవనుకొనియెదవా ? ”

చిదంబరము తన యజమానిని నిర్విణ్ణుఁడైచూచి యిట్లునెను.

“అగును—కాదు—అతఁడట్లు చేయునని నేనుతలంపను. కాని యావిషయమునకు మనకు నేమిసంబంధము ? ప్రభువుచేయుటలు మనము చేయఁగలమా ? అట్టియాదర్శములతో నడిపినవారై పత్రిక లెన్నఁడును గొనసాగవు.

“ఏల ? ” అని పత్రికాధిపుఁడు నెమ్మదిగ నడిగెను.

“ఏల ! అందువలన నార్జించు ధనమునకంటె బోఁగొట్టుకొనునది విశేషము. అంతియే. ఇట్టి యాదర్శములతోఁబనిచేసిన మనపత్రిక త్వరలో దివాలాతీయఁగలదు. ? అనిచిదంబరరావు తా నంతఃకరణశుద్ధిగాఁదలంచిన విషయమును మరుగుపరచ నేరక వెల్లడించెను.

“నీవట్లుతలంతువా ! ” అని పత్రికాధిపతి యడిగెను. అతఁడు తనలోఁదాను మాట్లాడుకొనుచున్నట్లు ప్రశ్నించెనుగాని చిదంబరమునుండి జవాబును బడయఁగోరి కాదు. కొంచెముశేపుతాళి తిరిగియిట్లునెను.

“నేనింతకుముందుఁ జెప్పినట్లులు నీవాచరింపవచ్చును. క్రీస్తుజీవించెనునని నేను నమ్మెదను. ఫలాఫలములు నాకెట్లుపరిణమించినను ఒకసంవత్సరము దనుకఁ బత్రికాకార్యమును ఈయాదర్శములతో నడపుటకుఁ బ్రతిజ్ఞచేసికొని యుంటిని. మనమెన్నివిధముల విచారించి చూచినను క్రీస్తీకాలమున మత్తుపదార్థముల వ్యాపకమునకు సహాయకారియై పత్రికలలోఁ బ్రకటించుట కామోదించునని యుక్తిచే నిర్వహింపఁజాలము. ఇంకను సందేహమున కాస్పదములగు ప్రకటనలుగూడఁ గలవు. వానినిగుఱించి యోజించెదను. ముందునీనివిషయమై నాకు నిశ్చితాభిప్రాయము కలిగినది.”

చిదంబరము ఎన్నఁగోవంతమానిసియొద్ద నుండినట్లులు విడ్డూరపడుచు వెళ్ళి తనబల్లయొద్దఁ గూర్చుండిన. ఈ సందర్భమున నేమియు గ్రహింపలేక పోయెను. ఆతని

కాగ్రహమును భయమునుకూడఁ గలిగెను. పత్రికాధిపతి యిట్టి యసంభవములగు నాదర్శముల కనుగుణముగఁ బత్రికనడుప సంసిద్ధుడయ్యెనని దేశమున వెల్లడియగు నేని పత్రిక నాటితో నంతరించునని చిదంబరము నిశ్చయించుకొనెను ఇట్లే వ్యాపార ముజేసిక నది యెట్లు ఫలించును ? అనూదానాచారముల నుట్టుపరచి వట్టి ముల్లరి లొనికదిగెను. ఇది కేవలము బుద్ధిహీనత; వట్టిపిన్ని అనిచిదంబరభావము కొనుచు నీవిషయ మును సహాయార్థ్యముని కెఱుగింప నాతఁడును జిదంబరముతో నేకీభవించెను. మనయ జహానికేమి నెట్టియైతైనా ? పత్రికను దివాలా తీయింప నెంచెనా యని తమలోదా మనుకొనిరి.

పత్రికాధిపతి యింకను దనకు రాజ్యోవు కష్టములను బూర్తిగ గుర్తింపలేదు. అతఁడు శక్తివారమునాటి యుదయమున వచ్చి కార్యాలయమునఁ గూర్చుండి నాదివార మునాడు ప్రచురింపఁబడు పత్రికావ్యయముల నిర్ణయింపవలసి వచ్చెను. అది వారము నాడు పత్రికను బ్రచురించు పత్రికాకార్యస్థానములు కడువరుదు. వానిలో నిదియొకటి. అట్లుజేయుటచే దీనికి విశేషధనము సమకూడు చుండెను. అదిత్య వారమునఁ బ్రచురింపబడు పత్రికలలో నుమా రొకటి రెండుకాగితములు మతివిషయిక ములును, తెమ్మగల ముప్పది నలుబది పత్రములును వేట, నాటకములు, వర్ణప్రసంగ ములు, దేశాచారములు, సాంఘిక, రాజకీయ విషయములు మున్నగువానితో నిండియుండును. ఇదియన్ని విషయములను జదువుకొనుట కవకాశమిచ్చును. యగుటచే మతస్థులగు చందాదారులందఱును దీని నామోదించి అదివారమునాడిట్టి పత్రికయుండు టయే సమంజసమని కొనియాడుచుండెరి.

పత్రికాధిపతి మనంబున కీవిషయ మిప్పుడే పొడకట్టుటచేఁ గ్రీస్తీవిషయమున నేమిచేయునని వితర్కించుకొనెను. క్రీస్తీ యొకదైనిక పత్రికాధిపతియై యుండినచో నెదియే సత్కాల తీనముచేయుటకై వారమునందేర్పరచుకొనిన యాయొక్కదినమున ధర్మపురియందలి క్రైస్తవగృహంబులన్నిటిలో నిట్టి కలగూగరంబగునండు పత్రికను బ్రజేత పెట్టుటకుఁ బ్రయత్నించునా ! అదిత్యవారమునఁ బ్రజలందట్టి పత్రికనొక దానిని జూచుట యావశ్యకమనియుఁ గాయకష్టమునండి విశ్రాంతిసొందుట కేర్పడిన యాయొక్కదినమునఁ బ్రాయశముగ గుడికిసోవు నాచారము లేని కూలివాండ్రంగటికిని గొంతవిశ్రాంతిని గలిగించుటకుఁగూడ నిట్టిపత్రిక వలయుననియు, తెక్కెండు నేయు వాదము నీతఁడెఱుంగును. అదివారము ప్రచురించు పత్రికవలన ధనము లభింపదను కొనుడు; అట్టిచోఁ బత్రికాధిపతి యీకూలివాండ్ర యవసరమును దీర్చుటకై యాతుర పడి పత్రికను బ్రచురించునా ? యని యాతఁడీవిషయమును నిర్మలస్వాంతర్యై తనలో దాను వితర్కించుకొనెను. ఇన్ని విషయములను బర్యాలోచించిన క్రీస్తు అదివా. మదయమునఁ బత్రికను బ్రచురించునా ! దానివలన లాభము కలుగునా లేదా యనునది విచారణీయాంశము కాదు. నిజమునాలోచించిన నాదివారము పత్రికను బ్రచురించుట మానినచోఁ గొన్ని వేల రూప్యములు దండగరాకమానదు. అదిగాక సంవత్సర చందా దారులు వారమున కేడుపత్రికలను గొనుచుండెరి. ఇప్పుడు తానొకదినము పత్రికను బంపుట తగ్గించుటచితమా ! అనిఅతనిమనము 2 డోలాయమానమై యుండెను. ఏతద్విష

యమునఁ గలిగిన యాంధోశనముచే గ్రీస్తుననుకరింపక పోవుటయే యుక్తమనికూడఁ తలం చెను. పత్రికావిషయమునఁ దానుసర్వస్వాతంత్ర్యముగల యజమాని యగుటచే దానినే రీతిని మార్చినను. మార్చనగును తానాలోచనము చేయదగిన భాగస్వాములు లేరు. అది వారమునఁ బ్రచురింపవలసిన కాగితములఁ బరికించుచు కర్తవ్యమును మనంబున స్థిరపరచుకొని దానిని పత్రికాసేవకుల కందఱికి నెఱిగించుట ధర్మమని యెంచెను. తనసహకారియగు నవధానిని ! వార్తాహరులను' చారులను, ముద్రాకార్యనిర్వాహక సంఘము వారిని దక్కంగల సేవకుల నందఱిని 2 ప్రాంగణంబున సమావేశముగాఁ గోరెను. వారందఱును దామేమి విచిత్రమును విశేషమో యను నాశ్చర్యమానస నిమగ్నులై యందుఁజేరిరి. పత్రిక సూత్రసమార్థముల ననుసరించుచున్నది. వారలనిట్లు సమావేశపరచుట యునవీనమార్గము కావున వారందఱు నాతురజ్జఁజెందిరి.

“మనదినపత్రిక నికముందెట్లు నశింపవలయునో మీకుఁ దెల్పుటకై మిమ్మిచ్చు టికిఁ బిలిచియుంటిని నాకావశ్యకములని తోచిన కొన్ని మార్పుల కి నుపపాదించుచున్నాఁడు. నేనింతదనుకక జేసిన కార్యములను మీలోఁ గొందఱు వింతగఁ దలంచి యుండురు. నేనట్లు చేయుటకుఁగల కారణముల మీకుఁ దెలుప నుత్సహించితిని” అని తానినెఱుకవధానికే జెప్పిన విషయముల నన్నిటినిఁ బత్రికాధిపుఁడు వారితో జెప్ప నందఱును నిర్విణ్ణులై చూచి వివక్షిల్లెరి.

“ఇట్లుప్రవర్తింప నిశ్చయించుటచే నొకవిషయ మావశ్యకమగుచున్నది. అది మీకాశ్చర్యమును గొల్పును. పయివారమునుండి యాదివారమునఁ బత్రికను బ్రచురించుట మానెదను. అట్లొనర్పుటకుఁ గల కారణముల నీపత్రికలోఁ దెల్పెదను. పత్రికాపాఠకు లిదివరలోఁ జరుపుచుండిన వ్యాసముల సంఖ్య కొఱవడకుండ వారమునకొకపత్రిక నను మడించెదము. అదివారమునఁ బత్రికను బ్రచురింపని పత్రికాధిపతులందఱు నిట్లెగదా చేయుచుండిరి. క్రైస్తవవాదర్యముల ననుసరించిచూచిన మనయాదివారపుపత్రిక లోకమునఁజేయు మేలునకంటెఁ గీడే యెక్కువుగనున్నది క్రీస్తే నేడు నాస్తానమునఁ బత్రికాధిపుఁడుగా నుండిన నిట్లుచేయునా ! ఈమార్పులనఁ గొందఱి చందావాఱులతోడను, ప్రకటనాధికారులతోడను, గొంచెము చిక్కుకలుగును. వారిని సమాధానపరచవలసి యుండును. ఆవిషయమును నేనుచూచుకొనియెదను. మార్పునుమాత్రము చేయవలసినదే చూచినంతవఱకు నష్టమునాకే సంభవించును 4. విలేఖరులుగాని అచ్చువేయవారుగాని వారిప్రచారమునమార్పు నేమియుఁ జేయనవసరములేను.” అనెను.

పురూరపుఁడు గదినన్నివైపులను బరికించెను గాని యెవ్వరును మారుపలుకలేదు. తానుచిరకాలమునుండి పత్రికనునడపుచుండినను ద 5. నిర్వాహకమున నేటివఱె 6. మనోద్రధిమ మున్నెడును గానుపించలేదు. క్రీస్తేపత్రికాధిపుడైనచోఁ బత్రికాసేవక సంఘము నిట్లుగుమిగూర్చి 7. సుపరించునా ? దైనికపత్రికను జనుప్రదముగ నడపుటకునవగు వ్యాపారమర్మములన్నియుఁ బురూరపునకు 8. వ్యగ్రములుగఁ దోచుచుండిను.

1. సమాచారములు తెచ్చువారు. 2. ముంగిట 3. కలిగించుచుంటిని. 4. వారమువారు 5. నిర్వహించుట 6. మనస్సునకుఁగట్టితనము 7. కలుపునా 8. అఙ్కరణకర.

ఇట్లు సేవకులతోడి సమావేశము ముగిసిన వెనుక నవధాని పురూరవుని గదిలోని కేగి వానితోఁ గొంతతడవు ముచ్చటించెను. అతనికుఁదేశక మినుచుండించి తనవదలికి రాజీవామా నిచ్చుటకు సిద్ధపడెను. పురూరవుఁడు కడు బాగనూర్చుకొ యుండెను. వీరిరువురి సమావేశము ననుక్షణమును బాధాకరంబుగ నుండెనుగాని క్రీస్తు ననుసరించు తలంపు పురూరవునకు మెండగుచుండెను. అనఁగాని మిక్కిలి యువయోగ కరమగు నుద్వోగి. అతనిస్థానమున నంతటివాని నింకొకనిని జేర్చుటద్వంద్యము.

“అట్లయినఁ బత్రిక మాసాంతమునకుఁ బరిసమాప్తనందఁగలదు. అనియఁగను నిప్పుడే యనమేల తెలిసికొనఁ గూడదు ;” అని యువధాని పత్రికను. పురూరవుఁడు చిలునగవుతో “ నేనట్లువ్రాసెను. పత్రిక నిలుపఁబడుదనుక నీవు సిగ్గునమున నుండెదవా ?” యనెను.

“ పురూరవా! మీపత్రికమును నేనుగ్రహింపఁజాలను. చిరకాలమునుండి నే నెఱిగి యుండిన మీరీవారమునఁ గ్రాంతివాదులఁ గోరుచుంటిరి. ”

“ నాసమాచారమును నే నే గ్రహింప జేరకుంటిని. ఎన్నియో ముక్కునునొప్పు 1. నన్ను లుమికిని నడిపించుచున్నది. కానియీ యువధాని నే నునవత్రికకు సంఘాత విజయము సమగూరునను నిశ్చయస్ఫూర్తి కలుగుచున్నది. నాప్రశ్నమున నుత్తరము నీయవైతివి. నీవు తుదివఱకు నాతోఁబండువా ?”

అవధాని కొంతనడి సంతయించి తుదకు “ సరే ” యనెను. పురూరవుఁడు 2. కడ గ్రహణ మొనర్చి తనబల్లవైపునకుఁ దిరిగెను. వానియందు నలబడినదనుచుండిన పలు విషయంబులచే గలరరపడుచు నవధాని తనగదిని చేరెను. ఇట్టి పరితాపవృత్తికంఠగు కాలమతని కెన్నఁడును వలంకింపలేదు. తనకును దానుపాటువడుచుండిన పత్రికకును 3. జరమావధ తటస్థించెనని చింతించెను.

ఆదివారము వచ్చెను. ధగ్మపురియందలి 4. ప్రముఖులందఱును బ్రాతఃకాలాభ్యాసము గుడియందుఁ జేరిరి. ఆరాధన మొదలిట్టికే పూర్వము జనులందఱును బురూరపురినింతగాఁ జూచిరి. ఉపన్యాస 5. వేదికా సమీపమున నాతఁడు తననుధాసానమునఁ గూర్చుండెను. రాజోవు నాదిత్యవాసరమునఁ బత్రిక మొనడవని యాచిండు వ్రాసిన విషయమును నేటిపత్రికయందందఱును జదివియుండిరి. ఆవిషయమున వ్రాసిన వ్యాసము కడతీవ్రముగ నుండుటచే నందఱి హృత్ఫలకముల నాటుకొనియెను. ధగ్మపురియందంతి త్వరితగతి నెన్నంటి వింత విషయములు జరిగియుండులేదు. ఈ పత్రికా విషయ మొక్కటియే కాదు. నస్త్రయంత్రకాలాకార్యదర్శియగు నుపయోగము, పరిశీల్పి యుజియగు కన్నయ్య శ్రేష్ఠి మున్నగువారి వింతచర్యలనుగూడ నచ్చటఁజేరిన వారందఱును జెప్పకొనుచుండిరి. ఆరాధన జరుగుచుండినంతవఱకు సాంఘికలలో నీకలవరము జరుగుచునే యుండెను. కబ్బుండివిషయమును గ్రహించియుం గార్యనిర్వహణనతులకుఁ దగురీతిని నిశ్చయించి యుండెను. అతఁడుచేసిన ప్రార్థన మిక్కిలి యుపయుక్తముగ నుండెను. అతనిప్రసంగ మిట్టిదని నల్లంప నలవికాదు. క్రీస్తీమిహోధించునని గతవారముంతయు వినిపించిన బోధకుఁడెల్లుడోధించునో యట్లేయుండెను. కబ్బుండి రెండువారములకుఁ బూర్వము తానుపన్యసించురీతి నుపన్యసించలేదు. గతయంగళవారమున నాతఁడు పరదేశ

యొక్క సమాధియొద్ద నిలువబడి “మట్టిలోమట్టి, బూడిదలోబూడిదయ్యి,” గలియునని పలికెనుగాని యాదివారమెప్పుడు వచ్చునా? తనసాంఘికుల కీవిషయము నెప్పుడు పూర్తిగ నుపస్థాపింతునాయని ప్రభుసంజేత నివేదనార్థమై యాతర సదుచుండెను.

అటులే యాదివారము తటస్థించెను. సాంఘికులందఱును, తదుపన్యాసా కర్తనాసక్తచిత్తులై వేచియుండిరి. ప్రభునిప్పుడు వారికిమి చెప్పెను! పలుత్రేగుల శ్రేమపడి ప్రయత్నించియుఁ బ్రభువేమిచెప్పెనుని యుద్వేగిలచుచుండెనుగా యదినిగూరణ చేయలేకపోయెను. అట్టిలయ్యును భక్తిపురియందట్టి యపన్యాసము నొందనుక నెవ్వఁడును వినియుండలేదు. పాపము డాంబికమునందు నిందింపఁపడెను. స్వార్థపరత్వమును, ధనార్థనాసక్తతయు విశేషముగ నీసరించెను. ఇట్టి యాగడింపుల నాతఁడు మున్నెన్నఁడును బ్రయోగించినవాఁడు కాఁడు. ఉపన్యాసము సాగినకొలదిని తనప్రజల యందలి ప్రేమవెల్లడి యయ్యెను. వ్యాసాంతమున నందఱును బరిశుద్ధాత్ముఁడేకని ప్రవేశపె ననుకొనిరి. అదిసత్యము.

సుగుణవతి గానముచేయ నుపక్రమించెను. వ్యాసము ముగిసినతోడనే కణ్వులదా వెనట్లు పాడఁబ్రార్థించెను. ఇప్పుడామె గానప్రాశస్త్యముఁ కెవ్వరు నాడోదమును బెలుపలేదు. అట్లు వారి 1 శ్రోత్రముల నరికట్టిన విశేసాంత వేది! సుగుణవతి సాంద్ర్యవతి. పారమార్థిక చింత గలవారి కెల్లరికిని సుగుణవతి యొక్క సాంద్ర్యాతిశయమే యామెయొక్క గానానందమును బోగొట్టుచుండెను. ఆపేతువుగనే యామెయుఁ గొన్నికీర్తనలఁ బాడునప్పుడు వెనుకంజచేయుచుండును. నేడివిషయములన్నియు నెచ్చటనో మరుగుపడియెను. ఆమెతనగాత్రమును నిర్భయముగ సారిం చెను. ఆమెపాడునప్పు డొకవిధముగ నిర్మలతయు, సమ్రతయు నేడోడుఁగలియుటచే నంద 2. అవసరశీర్షులైరి. ఆరాధనక్రమము ముగింపక పూర్వము కణ్వులను గతవారమున నిలిచినవారందఱును నేడును నిలిచియుండుఁ డనియుఁ గ్రొత్తగ నీసంఘమునఁజేరి ప్రతిజ్ఞఁగొనఁదలంచిన వారుఁగూడ గాగవలయుననియుఁ జెప్పెను. పిదపనాతఁడు వారి సమావేశస్థానమునకుఁజోయి యాభవనము నిండియుండుటంగాంచి యాశ్చర్య నిమగ్న మునఁసుండయ్యెను.

మొదటివలెనే కణ్వులను వారినందఱిని దనతోఁగూడ ప్రార్థింపుదని కోరెను. యెన్నవలెనే పరిశుద్ధాత్ముని సొన్నిధ్యము వారికి గోచరించెను. తామిప్పుడాచరింపఁబోవు విధానము దైవప్రేరేపము కాదనిగాని తత్వహేయమున నిది జయప్రదముగఁ గొన సాగనరదనిగాని యెవ్వరికిని సుఁకోచమైన కలుగలేదు.

పిదపఁగొంతదనుక నన్యోన్యమును సంక్రతించుకొనుచుండిరి. వారియాలయ సంఘాదర్శములయందు దెన్నెఁడునుగాంచని సమాకాశము వారికిందు 3. స్వప్తనిర్భాస మాయెను. పురారపుని పుత్రికానిర్వహణ విధానమును వారందఱును సత్యమార్గమున గ్రహించి ‘బత’ యని సమ్మతించిరి. వానిప్రక్కను గూర్చుండిన కన్నయ్యకృష్ణి “అదివారపుపత్రికను మానుటవలన నెట్లుగాఁ బరిణమించునని తలంచితిరి? ” అని ప్రశ్న వేసెను.

“ 1 ఇదమిత్యుని చెప్పజాలను. పత్రికాపాఠమును బ్రకటనలను గూడఁ దగ్గిపోవునని యూహింతును. ”

కణ్వుడిట్లనియెను:— “ నీవాచరించు విధానముయొక్క యోగ్యతాయోగ్యతలఁగూర్చి సంశయముకలవా? పశ్చాత్తాపము నందెదవా? ”

“ అవిమత్రముయలేదు. కాని నాసంతుష్టికై యడుగుచుంటిని—యీలో నెకరై నగ్రీస్తు, అదివారమునాడు పత్రికను బ్రకటించు ననుకొనెదరా? ”

కుణకాలమందఱు నిశ్శబ్దముగ నుండిరి. పిదప విశ్వాభయఁడిట్లనియెను:—

“ అవిమయమున మూలఁ నభిప్రాయభేదములులేవు. కాని గతవారమున క్రీస్తీమిచేసియుండు ” ననువిత్కము పలుసారులు నన్ను బాధించెను. అది 2 ప్రామాణ్యః అనలఁ బ్రతుక్తుర మొసంగఁదగు ప్రశ్న కాదు. ”

“ నాకునిట్టిబాధయేకలిగినది. ”

అనినుమతి పలికెను. ఆమె సుగుణవతి ప్రక్కనుగూర్చుండియుండెను. పరిచితులగువారెల్లరి మె యెట్టిప్రతిజ్ఞ నిర్వహింపఁగలదని శంకించుచుండిరి.

బహుశః నేను ధనవంతుగాలనగుటచే నీప్రశ్నకు సదుత్తరమును విడచుజాలకుంటినిని యెఱుఁగును. యేను ధనికుఁడు కాకుండుట నేనతని జీవితమున ధనము నుపయోగించుట కాదర్శము గాన్పింపదు. నేనుప్రాధికాన్యతముగ నాలోచించుచుంటిని. ఆతఁడేమిచేయునో కొంచెము పాపకట్టుచున్నదిగాని 3 మూలంకముగనుదోర్చిండుట లేదు. క్రీస్తు కొఱియొప్పులులే నేమిచేయుననునవియే నన్నాఁగూఁపఱచుచుండిన ప్రశ్న. నాకుఁదప్పి ప్రికరముగ సమాధానమింకను జిక్కిలేదు. ”

సుగుణవతి సుమతీకథిముఖియై “ నీద్రవ్యమునగొంతభాగమునీ వెట్లువినియోగింపవలయునో నేను జెప్పజాలను. ”

సుమతి హాసముఖియై “ అవిమయమున నాకునందియు లేదు. నాధనమునంతను సద్వినియోగముచేయుటలోఁ బ్రథమేమార్గమువలంబించునో దానినిదెలిసికొనుటయే కష్టసాధ్యముగఁ దోచుచున్నది. ”

“ అందుకుఁ గొంతకాలము పట్టును. ” అనికణ్వుడనెను. 4పారిషదులందఱును, అవిమయమున నె దీర్ఘముచనము గావించుచుండిరి. సుమంతుఁడు తన యనుభవమును గూర్చి ముచ్చటించెను. యజమానులకును దనకును గల వ్యావహారిక సంబంధమున గమనింపఁదగిన మార్గము నాతఁడు యోజించెను. అత్యుచిత వారికి నతనికిఁగూడ మార్గము గలిగించెను. అప్పటికేరిన 5 యువకులలోఁ గొందఱు తామాచరించుచుండిన విధులను దెలియజేసిరి. క్రీస్తుని యాద్యమును దైనందిన వ్యాపారమున ననుసరించుట కష్టసాధ్యమని యందఁ జేకాభిప్రాయులైరి. ప్రభువును బూర్తిగ గ్రహించి వానియొదర్శములఁ దెలిసికొనినగాని యాచరింపఁబ్రతుక్కించుట కవకాశము లేదు. ఈసంఘమునఁ బెక్కిండ కాజ్ఞాన మింకను గలుగలేదు.

వారందఱు నిశ్శబ్దముగఁ గొంతదనుకఁ బ్రార్థించిరి. అట్టితరుణమున భగవత్ప్రసాదము వారికిఁ బొడవనాసెను. పిదప దమతమ కష్టములఁ బరస్పరముఁ దెలుపుకొనుచు వెడలిపోయిరి.

సుమతియు సుగుణవతియుఁ గలిసి వెడలిపోయిరి. కన్నయ్యశ్రేష్ఠియుఁ బురూరవుఁడను గలసిపోవుచు వారుసంభాషణమున లగ్నచిత్తులై పురూరవునియిట్లు వాటి పోయి నెఱుకఁతుమరలి వచ్చిరి. నృసింహకవియు విద్యాధరుఁడను, ఉపన్యాసమందిర మందే యొకమూల ముచ్చటించుకొను చుండెరి. కణ్వుఁడును సుమంతుఁడను అందఱును గలిసివెళ్ళిన పిదపఁగూడఁ గొంతదనుక సంభాషణ నిమగ్న మానసులైయుండిరి.

సుమంతుఁడు—“తామురేపు మాకార్యస్థానమున కరుదెంచి నేనువేసిన పథ కము నవలోకించి యుచ్చటివాండ్లతో ముచ్చటింపవలయును. ప్రకృతిమున, నితరుల కంటె మీరు వారి నెక్కువుగ నాకర్షింపఁగలరని నేనూహించుచుంటిని.”

కణ్వుఁడు, ఈపద్విసాదముతో నిట్లునెను—“నాకావిషయ మగోచరము. అయినను వచ్చెదను.”

రెండవ మూఁడు వందలమంది కూలివాండ్ర యెదుట నిలువఁబడి యుపన్యసించుట కాతని కెట్టి సమర్థత కలదు? ఈనిమిషముననే వానివనంబు సంతయుగ్రస్థులైనను తానే చుండలించుకొనెను. “క్రీస్టితరణమున నేమిచేయునను ప్రశ్నమే వాని 1 బాగుప్ప నంతమునొందించును. మరుచటిదినమున సుమంతుఁడు తనకార్యాలయమున నుండఁగణ్వుఁడచ్చటికేగెను. అప్పటికి పర ప్లాకాలమునకుఁ గొలఁదిని పేషములుమాత్రమే కొఱవడియుండెను. పేడమీఁదికిఁగూర్చు; నేజేయఁ బ్రయత్నించుచున్న చతుయు నీకుఁజూపెదను.” అనిసుమంతుఁడు కణ్వునిచిలిచెను. వారిరువురను యంత్రకాలలను దాటి సాహసముల 2 నధిరోపించి యొకవిశాల రిక్త సాధాగారమునం బ్రకేశించిరి ఈయది మున్నొకప్పుడు యంత్రోపకరణంబుల నుంచుస్థానము.

సుమంతుఁడు—“గతవారమున నేనట్లు ప్రతిజ్ఞఁగావించినదిమొదలెన్నో విషయంబుల నాలోచించితిని. వానిలో నిఁయొకటి. మాపారిశ్రామిక సంఘము వారి గనిని నాయుపయోగార్థమై యుచ్చిరి. దీనిని బల్లలతోనింపి యాయాల ఫలాహారముల ననుచ్చెదను. పనివాండ్రు మధ్యాహ్నమున నాహారమును భుజించుట కీగది నిచ్చి వార మునకు రెండు మూఁడు సారులు వారి జీతముల నుపయోగవంతములుగఁ జేయుదగు స్వల్పపస్యాసముల నిప్పింపవలయునని నా సంకల్పము.”

కణ్వుఁడు నిర్విణ్ణుఁడై కూలివాండ్రందులకు వార్షిం చెదరా యని యడిగెను.

సుమంతుఁడు—“వాు తప్పక వచ్చెదరు. నేను వాండ్రనంతని బాగుగ నెఱుంగుదును. మన దేశమునంగల కూలివాండ్రలో వీండు జ్ఞానవంతులు వీండ్రకు దేవాలయములతో సంబంధమేమియును లేదు ఏయాలయమునను వీండ్రకుఁ దావొసంగరు ఇట్టిఁ సందర్భమున గ్రీస్తేమివేయునని నేనూహింప వీండ్రకి. యెహి కాముష్మి కాభి వృద్ధిక్రయాభివృద్ధి పాటుపడ నని నిశ్చయించితిని. ఈగదియు నిందు నేజేయఁబూనిన విషయమును మిక్కిలి స్వల్పమయినదే యగును. కాని నాహృదయమునకుఁ బ్రవృద్ధ మమున స్ఫురించినదాని నావరణమునఁ దెట్టి సంగల్పించితిని. ఇంకొక తుణమునకు వాండ్లందఱు నిచ్చటికి సమకూడఁ గలరు. వారివచ్చి యీ ఫలమును జూడుడని కోరితిని. ఈయదగ్గరమును గూర్చి నేను వారితో నించుక ప్రసంగించెదను. అటుపైని వారి యాముష్మిక స్థితిగతులంగూర్చి మీరుపన్యసింపవలయును.”

కణ్వుడు తానిట్టి కూలివాండ్రతో గొలదిలిను నుముల నుపస్థాపింప వలసినందులకు, ఎంత 1. యిబ్బగుండెదో దానివెల్లడింప లజ్జించెను. ఆతఁడపన్యాసాంశములు వ్రాతమాలమున ముందుసంతరించుకొనక యెట్లుపన్యాసింపఁగలఁడు! ఇట్టికూలివాండ్రతోనా యాతఁడుగోష్ఠీసలుపుట! ఇందుల కాతఁడు మిక్కిలి భయపడెను. ఇట్టి ఘాండీ కభిముఖుడగుటకే జంకెను. అతని కభ్యుప్తమైన భానువాసగ సభ్యులకును, వీర్రాధకును గల తారతమ్యమును బరికింపనివ్వెరపడెను.

అగదిలో నైదాఱు మొరటు బల్లలు మిక్కిలి పొడవైనవి కలవు. మాధ్యాహ్నము కభోజనకాల నూచకమగు జేగంట మోగినతోడనే కిందిభాగమునంల యంత్రముల నుండి కూలివాండ్రంద టొక్కపైలున 2. బూర్జోక్తాగారంబునందేరి బల్లలపైఁ గూర్చుండి భుజింప నారంభించిరి. అట్లచ్చటఁ జేరినవారు మున్నూరుగురు. వారు గుమంతుని వార్తను విని యిందేమి చిత్రము జరుగునోయని యందఱు నచ్చట గుమి గూడిరి. వారి కీగది యాహ్లాదమునే కలిగించెను. గదియా విశాలమైనది. సొగయుదుమ్ము నచ్చటికిఁ జేరవు. చల్లని గాలియు వెలుతురును వచ్చును.

వాండ్రట్లాహారమును భుజించినతోడనే విద్యార్థులకు తనయతగంగున నెలకొనియున్న యూహల వెలువరించెను. శ్రోతల స్థితిగతుల తెలిగినవాడగుటచే నుబోధకములగు వాక్యములతోఁ బ్రబోధించి కణ్వుని వారికెరిగించి యాతఁడు తుణకాలము ప్రసంగించుట కంగీకరించెనని చెప్పెను.

ఇట్టి నీచావస్థయందుండిన కూలివాండ్ర కభిముఖుడై ప్రసంగింపవలసి వచ్చిన తనయీ 3 యాద్యవస్థను గణ్వుఁడెన్నటికిని మరువఁజాలఁడు. స్థితిగతులయందును, వేషభావలయందును దుర్లప్రతిపత్తిగల సాంఘికతతోఁ బ్రసంగించుట కలవాటు పడెన వాడు. వెక్కండ్రు మతబోధకు లిట్టి యభ్యాసముకలవారే గదా! ఇప్పుడీ సంఘ మతని 4 కనభ్యుత్పన్నునది. ఆతఁడవలించించిన సవినాదగృహమే వాని నీ సంఘముతో జయప్రదముగఁ బ్రసంగింపఁ జేయుటకు సమర్థము కావలయును. ప్రతి మనుజుండును దా 5 నావిరభించిన జీవితవిధానములతో సంతృప్తుఁడు కావలయుననియు నందులకుఁ గల కారణములను అట్టి సంతృప్తిని కలిగించుటకు వలయు మూలాధారముల నుపస్థాపించెను. ఈ యుపన్యాసకాలమున శ్రోత అపన్యాసకుని కంటె నీచావస్థయందుండి రను స్వరూప ప్రకటనమును గణ్వుడు మరుగుపరచఁగలిగెను. ఉపన్యాసమునఁ గూలి వాండ్రను పదమునే యుపయోగింపక తానును వాండ్రును గేవల మనుజుమాత్రులేయని స్ఫురింపఁజేసెను. పనివాండ్రీ యుపన్యాసమును విని మిక్కిలి యానందించిరి అందుఁ బెక్కండ్రు బోధకుని గిర్రాకర్తణ మొనర్చి తమతమ పనులకు వెడలిపోయిరి. కణ్వుఁ డీవిషయమును దన భార్యతో ముచ్చటించు నపుడు కాయకన్యముచే జీవించు వారి కరాకర్షణ నందము తనకింతకుముం దెన్నడును 7. అనను భూతమే యని వక్కాణించెను. అశఁడిదశఅకు దానెన్నఁడుఁ దలంపనంతటి తీవ్ర మత ప్రచారకుడగుట కిదియే ప్రారంభము. కష్టజీవులతో నాతనికి సంబంధము గలుగుట కిదియే యారంభము. ధర్మపురియందలి 8. న్యూనాధిక్యతల సమాజక 9. నేతువునకు బూర్ణాదిశిల యిది.

1 చిక్కు 2 మున్ను చెప్పిన 3 మొదటియవస్థ 4 అలవాటులేనిది 5 పుట్టిన 6 జేయవట్టుకొని 7. అనుభవించినది. 8. తక్కువయొక్కవల 9. గట్టు.

నుమంతుడు, ఈవిధానమున కత్యంతానంద భరితుడై సంతుష్టహృదయునుతో స్వఃస్మాచరణమునకై పోయెను పాడువిడిచిన 1. యన్న విక్రయాగారమునండి స్వల్ప మూల్యమునకు బల్లలు మున్నగునవి కొనితీవచ్చుననియు, అల్పాహారముల నమర్చిన బనివాండ్రాహ్లాదముతో బ్రసంగములను విని బాగుపడఁగలరనియుఁ దలంచెను. ఇంతకు నేను ననుసరింపవలయుననియేగదా ప్రయత్నించుచుంటిని సంతుష్టహృదయుడై యుండెను.

అతఁడు బల్లయొద్దఁ గూర్చుండి వర్తకసంఘ వ్యాపారముల నాసక్తితో నెర వేర్చుచుండఁ దృప్తియ 2. యామంబున నొకవెద్దలేఖ బల్లవైగాన్నించెను అది సరుకులను గొనట కధికారపత్రికయని యాతఁడూహించెను. వ్యాపార బాహుళ్యమున నూత్నదృష్టితోఁ దీవ్రముగఁ బ్రత్రములఁ బఠించు విధానమున కలవడిన వాడగుటచే నందలి యొకపత్రమును బూర్తిగఁ దిలకించిన వెనుకఁగాని యా లేఖ పరులకై వ్రాయఁబడినదనియు, దనది కాదనియు నాతఁడు తెలిసికొనలేకపోయెను. అందలి మిగిలినభాగము నాతఁడు జడువనిచ్చుగింపలేదు గాని చదివినభాగమువలననే తానుద్యోగముజేయుచుండిన వ్యాపారసంఘము తనచేత నిర్బంధనలకు వ్యతిరేకముగా నక్రమాచరణంబునం బ్రవర్తించుచుండెనని గ్రహింపఁగలిగెను. ఒకముచ్చు, అర్ధరాత్రంబున కన్నమువైచి గృహస్థునియింటఁ బ్రవేశించి వానిధనము నపహరించుట యెట్టిదో యీ వ్యాపారసంఘ కార్యమును వాని కట్టిదిగానే తోచినది. ఈమధ్య వెలువడిన నూతన రాజకీయ నిబంధనలకీకార్యము కేవలము విరుద్ధము. ఈవర్తకసంఘము ప్రభుకాసనమును భంగపరచెనని వెల్లడించుటకు వలయుసాక్ష్యము, ఈకాగితమునఁగలదు.

అతఁడా కాకితమును బల్లవైవైచి నిర్విణ్ణుడై తలయైత్తి యాకసమువంకఁ జూచెను, “క్రీస్తేమిచేయును.” అను 3. ననువాదము వానిమనఃఫలకంబు, నావరించెను. ఈవిషయములను చురపుకెందుట కాతఁడు ప్రయత్నించెను. తనకు సంబంధింపని విషయమగుటచేఁ దటస్థభావము నవలంబింపవచ్చునని వితర్కించుకొనెను. కాని యిప్పుడు తనకరగతమైన యీపత్రిక తద్యాధార్థ్యమును వెల్లడించుచుండెను. ఈపత్రిక గలసంచివై బొరపాటునఁ దనపేరు వ్రాయబడినది వానితోఁ దనకేమి నిమిత్తము! ఒకగృహస్థునియింటఁజిజ్ఞోరుఁడు ప్రవేశించుటను జూచినవోనావిషయమును దండెనాధికారుల కెఱింగింపక యూరకుండవచ్చునా? ఈవర్తకసంఘము అట్టిముచ్చునకంటె భిన్నమైనదా? ఇదియొకగొప్పసంఘమయినంత మాత్రమునఁ గన్నుగప్పి లోకుల ధనమును, అక్రమముగ నాకర్షించుచుఁ బ్రభుకాసనమును వృధనీయవలసినదేనా? ఈ విషయమును గ్రీస్తుగ్రహించిన వెల్లడింపక యూరకుండునా? వెల్లడించినఁ దనకుటుంబావస్థ యెట్టిస్థితికివచ్చునో? ఈ విషయమును, అధికారులకుఁ దెలుపఁ ప్రయత్నించిన తనయుద్యోగమున కానాటితో నీర్భువదలుకొనవలసినదే. ఈ యుద్యోగబలిమిని తనదారాపుత్రాదులు 5. గణ్యతతో నుఖజీవమును గావించుచుండిరి. ఇందుఁదాను సాక్ష్యముగ బయలుపెడలిన న్యాయస్థానముల వెంబడి తిరుగవలసినవచ్చును. తన యంతరంగమున లోకము గ్రహింపనేరదు. దీనికంతకును ఫలితము ముందఁబ్రాసను, దనకుటుంబమును, నిరాధారై వాపోవుటయేయగును. ఈబెదదతో నతినికేమిపని?

ఈ కాకితమును దిరిగి సంచిలోనుంచి గమ్యస్థానమునకుఁ బంపిన నీవిషయమును దలంచు వారే యుండరు. అతని కేవిధమయిన నష్టమును గలుగ నేరదు. కాని యీసాంఘిక 1. దౌష్ట్యము చిరకాలమిట్లు జరుగుచునే యుండును. కాననోల్లంఘనము బ్రబలును. అయినదనకేమి ! తన చుట్టుప్రక్కలనుండువారి యభివృద్ధికై తాను ప్రయత్నించుచునే యుండవచ్చును. క్రైస్తవదర్శములతో జీవించుట యసంభవమగునంతటి విఘటముగా నీసాంఘిక దౌష్ట్యము ప్రబలియుండ దానినంతను నిర్వహింప నొక్కని వశ మగునా ? కాని యీవిషయమును గ్రీన్లేయొరిగిన నట్లూరికుండఁగలఁడా ! యనునీవిషయములు పరిపరివిధంబుల నుంబును గలతపఱచుచుండ నూర్వాస్త్రచుయం బరమ్యును. కార్యాలయమున దీపారాధనముం గావించిరి. సకాలంబున దినచర్య ముగిసినదని తెలుపు శబ్దము వెలువడినతోడనే, యంత్రములచప్పుడు నిలిచిపోయెను. పనివాండ్రందఱును పనిముట్లఁ గ్రొందఁబడెనైచి త్వరితగమనంబున స్వనివాసంబులకు వెడలిపోయిరి. సురుంకుడు, తనసహలేఖులతో “నాకింకను బనికలదు. నేటి రాత్రి కొంతకాలముదనుక నిచ్చుటనుండి పూర్తి చేసెదను. ” అని చెప్పెను. అందఱును గార్యాలయమునుండి వెడలిపోవుదనుక వేచియుండెను. పిదప నాతఁడు మోకారించి బల్లమీఁది కాకితములలోఁ దన 2 యుత్తమాంగము నినుగ్నమగునట్లు చాగిలఁబడి తదేకదృష్టితో భగవంతుని ప్రార్థించుచుండెను.

ఇది ద్వితీయాధ్యాయము.

దైవానుకరణము.

తృతీయాధ్యాయము.

సుమతియు సుగుణవతియు నాదిత్యవాసరంబునఁ బ్రార్థనాలయమునుండి కలిసిపోవుచుఁ గొంతదనుక ముచ్చటించుకొని మిగిలిన విషయముల మరునాడు మాటలాడుకొన నేర్పరచుకొనిరి. సుమతి సుగుణవతిని మరునాటి మధ్యాహ్న భోజనమునకుఁ దనయింటికి రమ్మని యాహ్వానము చేసెను. తదనఁగుణముగ ముగుణవతి సకాలంబున నరుదెంచి సుమతి 1 సింహద్వార కవాటముం దట్టెను. సుమతియేవచ్చి తలఁపుదీను నిరువురు లానికేగి తదేక దృష్టితో ముచ్చటించుకొను చుండిరి. తుణకాలము ప్రసంగము సాగినతోడనే సుగుణవతి యిట్లు నెను. “నిశ్చయముగాఁ ప్రభువిట్టు సేయఁగలఁడని నిర్ధరించుట కవకాశము గాన్పించుట లేదు. ఒకనిని నీవిట్లు సంచరింపవలయునని చెప్పుటకు సావకాశము కాన్పింపదు. కాని నేనుమాత్రము ఆ యుద్యోగము నంగీకరింపఁగూడదని నాయంతరాత్మ ప్రబోధించుచున్నది.”

“అట్లయిన నీ వేమిచేసెదవు ? ” అని సుమతి ప్రశ్న చేసెను.

“అదేమియు నాకుఁ దెలియదు. కాని యీపనిని మాత్రము తిరస్కరించుటకు నిశ్చయించుకొంటిని.” అని సుగుణవతి తనయొడిలోఁ బడియుండిన జాబును దీసి మరలఁ జదివెను అయ్యది దేశాటనమొనర్చు నొకగొప్ప నాటక సంఘాధ్యక్షునిచే వ్రాయఁబడినది. ఆతఁ డిచ్చుట కంగీకరించిన జీతమా బహువిస్తారము. అందుఁ జేరుటవలనఁ గలుగఁజోవు పురోవృద్ధియు 2. యవాచ్యము. గత భానువాసరంబున నీమె దేవాలయంబున భగవన్నాచు సంకీర్తనము గావించుచుండ నాతఁ డచ్చటికిఁ గార్యాంతరంబున విచ్చేసి యామె గానామృతంబున 3. శ్రోత్రపర్వముం జెందెను. 4. ని తన్మనుత్వముం గాంచెను. ఈస్వరంబున భనాగారం బిమిడి యుండెను. దీని నాటక ప్రదర్శనంబుల వినియోగించి యమిత ఫలంబుల నందజేపును. కావునఁ బ్రత్యుత్తరము నచిరకాలంబున నొసంగుమని యాలేఖయం దుండెను.

“ఇట్టి సుస్వరము గలిగిండులకు ఈ ప్రదర్శనాహ్వానమును నిరాకరించుట యాచితము కాదు. ఈ విషయమును నిశ్చయించుట దుర్ఘటముగా నున్నది. కాని నా మనస్సును స్థిరపరచుకొంటిని. నీకు నిజమును దెల్పక దాపనీల ? సఖీ! సుమతీ! ప్రభువిట్టి సుస్వరమును ఎన్నఁడును భనార్జనమున కుపయోగింపఁడు. ఈ ప్రదర్శకుల యాహ్వానమును బరికింపుము. ఒకవత్సరము దనుక 4 మృదంగాది వాద్య గాండ్రతోఁగూడి దేశాటన మొనర్పవలయును. వాండ్రందఱుఁ బ్రఖ్యాతపురుషులే యగుదురు. నేనాసమాజమున నొకలెంగఁ బోవలయును. జీతము విషయమును జదివియేయుంటిని. నెల కిన్నూరు రూప్యముల నొసంగెదరు. కాని క్రిస్తిందుల కంగీకరించునని నేను నమ్మఁజాలకుంటిని. నీ వేమనుకొనియెదవు ?

సుమతి 5 యీషద్యైవనస్కు హాసముతో నిట్లనియె:—“భవ దాచరణ విధానమును నేను నిశ్చయింపఁజాలను. క్రిస్తునసుసరించుటకు వలయు విధానములఁ బ్రతి

1. నీధితలుపు. 2. చెప్పఁజాలనంతటిది. 3. చెవులకు పండువు. 4. మద్దెల. 5. కొంచెము వికటమగు.

వ్యక్తియుఁ దనకుఁ దానే యూహించి నిర్ధారణ చేసికొనవలయు నను కణ్వోపదేశము కడు 1 సమంజసమైనది. ప్రముఖ! ప్రభువు నాస్థానమందుండిన నెట్లు సంచరించునో యని నిశ్చయించుటకు నేను పడుచుండిన కష్టము నీశ్రమకంటె నేయిరుడుంగు లధికముగా నున్నది. ”

సుగుణవతి “నీవంత దిగ్భ్రమం జెందుంటివా ” అని లేచి 2 గవాక్షముచేరితేగ్గి బయలుం జూచెను. సుమతియు నామె దరిసి చెంతనిలువంబడెను. రాజమార్గమంతయు జనసంక్లష్టమై యుండెను. వీరుభయమును తుణకాలము నీర్ణయింపునఁ జూచుచుండిరి. అంత సుమతి యనివతి కెన్నఁగును బలుకనంతటి యుచ్చస్వగముతో నిట్లనెను:—

“సుగుణవతి! క్రీస్తులు సంచరించునని నీవు వితర్కించునపుడు లోకమునం గల యీ తరతమభేదములతో నీకేమి ప్రమేయము? నీవును నేనును పరియుండిన యీయన యొన్నతసంఘము చక్కని చుస్తుల ధరించుచు నమూల్యపదార్థముల వార గించుచు నేటిట తప్రద్రవ్యమును బంతువులకుఁ బబ్బములకు గృహభరణాద్యలంకరణంబులకును, వర్ణపుచ్చి యేస్వల్యమునో భగ్యకార్యముల కొనంగి తమకుంతగాత్రులఁ దృప్తిపరచుకొనుచుండుటఁ గాంచ నాకుఁ గడు విషాదము పొడముచున్నది. నీవ లేచే నేను నెక్కువ ధనవ్యయమున కాస్పదమైన సాతకాలముందు విద్యను గరవించిని. గొప్పయాస్తికి వారసురాలినిగా లోకమునఁ గాలువెట్టితిని. అశేతులు నన్ను గాంచి యార్జ్యఁగొందురు. దేశయాత్రాపత్యమున మెలంగుటకుఁ గాని, ఇంటినిలిచి యుండుటకుఁగాని సుధర్మ. నాచిత్తవృత్తి నాచరింప వచ్చును. ఇష్టకామ్యాన్త సిద్ధిఁ గాంచవచ్చును. కాని క్రీస్తునావలెనే సంచరించునాయని నిత్యబుద్ధితో విచరించి నపుడు నావలె సంచరించు వేవురు వలెనే నేనును స్వాధీపరతంత్రునై యేన్యాదుగు జీవితమును గడుపుచుంటినిని నిశ్చయింపక తీరదు. కొలఁది పౌరములనుండి నే నీ గవాక్షము నుండి 3 రాజపథగాములఁ బరికించునపుడెల్ల వారి తేమునున కావంతియు సరకు గొనక 4 నేటికి స్వార్థపరాములు రాజులై యొన్నత స్థానమును ఆసించి యుంటి నోయని విషాదమును బొందుచుంటిని. ”

సుమతి గదిలో నటునిటుఁ దిరుగుచుండెను. సుగుణవతి తనదేవుదయును గొందలపజుచుండిన 4 సచ్చాత్రధర్మమును దలపోయుచు సుమతిని మిన్నక చూచుచుండెను. తనకుఁగల సంగీతజ్ఞానమును గ్రైస్తవోపయోగము నెట్లు చేసుకొలను? తన గానకళా 5 కాళలమును నెల జీతమునకు విక్రయించి నాటకముల వెంబడిఁ దిరిగి పలువురిచేఁ గానియాడఁబడుచు గొప్పగాయకురాలినను ప్రఖ్యాతిని బడయుననునా? క్రీస్తువాచరించు విధ మిటులే యుండునా?

ఆమె నిస్సారముగ లేదు. మంచి దేశాలోగ్యము గలిగి తన శక్తిని జెలిపి కొని యున్నది. దేశాటన మొనర్చిన విశేష ధనమార్జింపవచ్చుననియు, బుద్ధిశ్రాంత క్షీర్తి బడయనగుననియు, నెఱుంగును. అయిన నిప్పుడు సుమతి యుద్దేశముతోఁ బలికెన వాక్యములు ఆమె హృత్ఫలకమున 6 విషదగ్ధశంకువులవలె గాటుకొనెను.

1. యోగ్యము. 2. కిటికీ. 3. దారినిపోవువారిని 4. మంచిశిష్యు. 5. నేర్పు. 6. విషముపూసిన మేకులు.

మధ్యాహ్నభోజనమునకు సేవకులుపిలిచిరి. ఆరువదేండ్లవయసుగల సుమతి! పితామహియు, నామెసోదరుడగు భానుమంతుడును భోజనకాల నలంకరించియుండిరి. భానుమంతుడు కేళీమందిరంబులడనకాలమును బుచ్చుచుండువాడు. జీవితమున కాదర్శములేదు. కాని సుగుణవతియెడ లగ్న చేతస్కుండై యామె తమయింటఁ గుడుచునపుడెల్ల దానునింటియొద్దనుండును. వీరుమువ్వయను సుమతివంటుంబము. ఆమెతండ్రి ధాన్యవ్యాపారమునను, బుణదాతగ, నుండి ద్రవ్యము నార్జించెను. తల్లి పదియేండ్లకు మున్నే కాలధర్మమును బొందెను. తండ్రి గణపత్నరంబున గతించెను. ముత్తవ్య దక్షిణదేశస్థురాలు. 2 ప్రాయశఃముగా ధనవంతులకుండు వైశ్యవృత్తత, పదివీగర్వము, మున్నగు సాంఘిక దౌర్భాగ్యము లీమెయెడ మూర్తీభవించి యున్నవి. జనసామాన్యముకంటె నుత్కృష్టమయిన లౌకిక జ్ఞాన మీమెకుఁ గలదు. కుటుంబ ద్రవ్యమున విశేషభాగము ఈమె యాధిపత్యముక్రిందనే నీ వినిమయము చేయఁబడినది. అందు సుమతియొక్క భాగ మామె స్వాతంత్ర్యమునందే యున్నది. బాల్యమునుండియు సుమతికివ్యవహారజ్ఞాన పలవడెను. తనద్రవ్యమును దాని గాపాడుకొనఁగలదని కమలంబుకూడఁ నెఱుంగును.

సుమతియొక్క శక్తియుక్తులను కమలాంబా భానుమంతులకంటె మిన్నగాఁ దెలిసిన నా రితరులు లేరు. సుగుణవతి బాల్యమునుండియు వారియింటికివచ్చి సుమతితో నాడుకొనుచుండునది యగుటచే నీ దైవానుకరణాదర్శమును, సుమతి యవలంబించినది మొదలు, ఇంటిలోనివా లామెనెట్లు పరిగణించిరో తెలిసికొనఁ గుతూహలము గలదియై యుండెను. ఇప్పుడు భోజనకాలమున వారందఁ జేబుముఖులై కూర్చుండియుండ నింతకు మున్నే తన యభిమతమును వెల్లడించియున్న సుమతికిని దద్వర్వతిరిక్త స్వభావముగల యామె ముత్తవకు నెప్పుడో యొకప్పుడు జరుగవలసిన తద్విషయక సంభాషణ మెట్లుగాఁ బరిణమించునో యని సుగుణవతి తలపోయుచుండెను.

భోజనకాలమున కధికప్రసంగములలేక నిర్మలముగ నుండుతఱి భానుమంతుఁడు సుగుణవతింగూర్చి యిట్టి నెను:—“నీవు నటకులలోఁ జేరెదవని వినియుంటిని. అది మా యందఱికి సంతోషదాయకమే. ”

సుగుణవతియొక్క ముఖ 4. వైఖరి మారి వైవర్ణ్యమును సూచించుచు—
“నీ కన్యర చెప్పిరి” అనెను.

అంతదనుక నిశ్శబ్దముగ నుండిన సుమతి తానప్పుడీ సంభాషణంబునఁ బాల్గొన నుద్యుక్త యయ్యెను.

భానుమంతుఁ డిట్లుచుచున్నాఁడు!—అదియా! నీటిలో నలుపురుం జెప్పుకొను చున్నాడు. అదిగాక రెండు వారములకు మున్న నాటక సంఘాధ్యక్షుని మన దేవాలయంబున నందఱుం గాంచిరి. ఆతఁడెన్నఁడును మతబోధాశ్రమణ కుతూహలంబున నాలయంబునకు వచ్చువాఁడు కాడు. ఇట్లే కారణములేకయు, సద్గురు బోధకంటె మిన్నయగు దానిని విను క్రాతుకము లేకయు గుడికి రానివారిని బెక్కండ్ర నెఱుంగుదును ”

“నీవు పొరపడితివి. నేను నాటక సంఘమునఁ జేరఁదలంచుకొనలేదు.” అని సుగుణవతి ప్రత్యుత్తిర మిచ్చెను. ఈసారి యామె ముఖవికాసముగ మార్పెమియుండుటగలేదు.

1. తండ్రి తల్లి 2. తరుచుగా. 3. కన్య. 4. రీతి.

“అయ్యా! అట్లునర్చకుండుట విషాదకరము. నీవందు మిక్కిలి రాణింగుగలవు. పలువురు నీపాటను విని మెచ్చుకొనుచుండిరి. ” అని భానుమంతుడు పలికెను. సుగుణవతి రోహిణిత వదనారవింద యయ్యెను. ఆమె ప్రత్యుత్తరమిచ్చుట కుపక్రమింపకమున్న నుచుతి యుడువచ్చి “ పూవురనిన నీయభిప్రాయమేమి? ” అనెను.

“ ఎవరా! భానువాసరంబున నాలచుంబున సుగుణవతి న నామృతమును జవిగొనిన వారందఱును, వారు మఱియొకప్పు డామెగాన మాధుర్యము నెచ్చటఁ జని గొనఁగలరు? ఈయూరి పొలిమేర దాటి ప్రపంచమునందలి తనితరులకీమె పాట శ్రవణాతిధ్యంబు గాదు. డేనే యిది విచారించు చుంటిని. ” అని భానుమంతుఁ డనెను.

“ మఱియొక విషయముంగూర్చి యుచ్చటించు కొందము ” అని సుగుణవతి తీవ్రముగాఁ బలికెను.

కమలాంబ నూత్ను దృష్టితో ముగుణవతిని నిరూపించి యిట్లునెను— “ అమ్మయీ! భానుమంతుఁడు నీ విషయమున వికటముగ మాటలాడఁ బాలఁడ. తన తండ్రిని బోలిన స్వభావము గలవాఁడు కాని మేమందఱును నీభాని కార్థవిభానము నించుక తెలిసికొనఁ గుతూహలంబు మై యుండితిమి. చిరపరిచితి ననుసరించి నిన్నిట్లు పుచ్చనేయటకు మాకధికారము గలదు. నాటకస్థులు నిన్నాహ్వానించగని నుచుతి చెప్పెను. ”

సుచుతి మందహాసముతో— “ అదియందఱికిఁ దెలిసిన విషయమే యనుకొనెదను. నిన్న వార్తా ప్రతికలఁజూడఁ బదినితిని. ” అనెను.

“ అవునాను కమలాంబ ప్రశ్నయు సమంజసమైనదే. సుచుతియు నేను నీవిషయమే యుచ్చటించు కొనుచుంటిమి. ఇప్పుటి కాయాహ్వానమును నిరాకరించుటకే నిశ్చయించు కొంటిని. ” అని సుగుణవతి ప్రత్యుత్తర మొసంగెను.

ఈ ప్రసంగము వలన సుగుణవతి అంతఃకరణము తుణుతుణుంబునకు సంకుచితమై ప్రభు ప్రదర్శిత మార్గము తిరస్కారమేయని దృఢీకరించు చున్నట్లు భానుమంతుఁడు గుర్తించెను. తన మనోనిశ్చితమును ఇట్లు లోకమునకు వెల్లడిసేను నామె తలంచి యుండలేదు. కాని భానుమంతుని ప్రసంగరీతి నామె మనోభావము నట్లు వెల్లడింపఁ బరికొన్నెను.

కమలాంబ యిట్లునెను— “ సుగుణవతి! నీవిట్లు యాహ్వానమును నిరసించుటకుఁ గలకారణముల మేమడుగవచ్చునా? నీవంటి యవ్వనవతి కిదియే తగిన సమయము. లోకము నీ! కాకలీకంఠనాదంబున శ్రోత్రపర్యంబునంద నీవిచ్చగింపవా? ఈవిషయమున నేను భానుమంతునితో నేకీభరించు చుంటిని. నీ సుస్వర మీ కుగ్రామమున నిచ్చట యాలయంబునకంటె నున్న త స్థానంబులఁ బ్రకాశింపఁ దగినది. ”

సుగుణవతి స్వభావసిద్ధముగా మితభాషిణి అంతఃకరణ తత్త్వమును బూర్తిగ వెల్లడింప నిశ్చయించునది కాదు. అట్లులయ్యా నోకొక్కతఱి నిర్భయముగ నెదిరించి సత్యమును వెల్లడించు స్వభావముఁగూడ నామెయంద నిమిడియుండును. కమలాంబ ప్రశ్నమునకుఁ బ్రత్యుత్తర మీయవలసిచ్చినప్పుడు సుగుణవతికిట్టి 2 ప్రత్యుత్తరము దశ

చాటిలి కమలాంబను దేరిపారఁజూచి నిర్మల వాక్యంబులతో “క్రీస్తు తానిట్లే చేయు నను నమ్మికకు మించిన కారణమేమియు లేదు.” అనెను.

కమలాంబ ముఖంబున 1. వైవర్ణ్య మంకురించెను. భానుమంతుఁడు లికిపడెను. తన ముత్తనవ మూటలాడుటకు మున్నే సుమతి ప్రసంగింప నారంభించెను. ఆమె ముఖవికాస మామెయింతరాత్మకు 2 దర్పణప్రాయ మయ్యెను. సుమతియొక్క 3 కేతకీగర్భదభాధనుగు కపాలకాంతి యాగోగ్యవంతమయినదే యగును గాని సుగుణ వతియొక్క సహజ సౌందర్యమునకు నీనికి మిక్కిలి భేదముగలదు.

“నెద్దమ్మా! ఒకవత్సరముదనుక మేమదియే మాజీవితముల కాచర్యముగఁ బ్రతిజ్ఞజేసితిమని నీ వెఱుంగుదువు. కణ్వోపదేశమును వినినవారికందటికది 4 స్పష్టా భాసమయ్యెను. మేము మాదైనిక చర్యల విధాన మింకను నిశ్చయింపఁ జాలకుం టిమి. క్రీస్తు నడచుకొను మార్గమును దెలిసికొనుటకై నేనును సుగుణవతియుఁగూడ మిక్కిలి యాంక్షాశనము నందుచుంటిమి ” అని సుమతి చెప్పెను.

కమలాంబ సుమతివంకఁ దీవ్రదృష్టింజూచి యిట్లునెను:—“కణ్వుని 5 యభి వాదము నాకుఁ దెలిసినది. దాని నాచరణమునందుంచుట 6 శతవిషాదము కంటిది. అప్పట్నుఁ బ్రతిజ్ఞజేసినవారందఱును గార్యరూఢముననే వర్తనప్రతిజ్ఞయని తెలిసికొని విసర్జింతురని నేను భావించితిని. సుగుణవతి విషయమున నేనంతగా ముచ్చటించవల సిన పనిలేదుగాని (కమలాంబయొక్క మున్నెన్నఁడుఁ గాంచని 7 వికట కటాక్ష ప్రసారమును సుగుణవతికాంచెను.) సుమతీ! నీకీవిషయమునఁ దెలివితక్కువ తలంపు లేమియు లేవుద !”

“నాకును దెక్కుతలంపులు గలవు. అవి జ్ఞానసంతములుగను, తద్వ్యతిరీక్రము లుగను బరిణమించుట భగవద్ద్యోశ్యమును గ్రహించుటమీఁద సీరపడియుండును. ఆవిష యమున నేను నిశ్చిఁభిప్రాయమైనపు డాచరణలోనికిఁ దెచ్చెదను.” అని సుమతి పల్కెను.

“నారీమణులారా! ఈ ప్రసంగము నాకుఁ దురవగాహముగా నున్నది. కావున గ్రంథాగారమునకుఁ బోయెదను మన్నింపుఁడు.” అనుచు భానుమంతుఁడు భోజనశాలనుండి వెలువడిపోయెను. క్షణకాలము భోజనశాల నిశ్శబ్దముగ నుండెను. వంటవాఁడు పానపాత్రముల నమర్చుదనుక కమలాంబ వేచియుండి పిదప వానిస్వ డలిపోవుట కాజ్ఞాపించెను. ఆమె క్రోధోద్రిక్తమానసయై యుండెను. సుగుణ వతి యెదురుగనుండుచేఁ గమలాంబ తన క్రోధమును గొంతవఱ కాపునొనఁ బ్రయత్నిం చెను. కాని యది మిక్కిలుటమై యిట్లునెను:—“అమ్మలారా! నేను మీకంటె నేం డ్లచే వృద్ధురాలను. మీరాంతగంగిక ప్రబోధముచేఁ జేసిన యీప్రతిజ్ఞ యాచరణ మున కనుకూలమైనది.”

ఈమెవైఖరియు, సంభాషణ క్రమమును గాంచ నీమెకును, ప్రభుమార్గాను వర్తనమునకును మిక్కిలి వ్యత్యాసము కలదని సుగుణవతి తలంచెను.

“నెద్దమ్మా! లోకవ్యవహారమునఁ గ్రస్తును మేమనుసరింపలేమని తలంకువా ?

1. వివర్ణత. 2. అద్దమువంటిది. 3. మొగలిపూవులలోని రేకుతోసాటి. 4. భాగా తెలిసెను. 5. అభిప్రాయము. 6. కుండేటికొమ్మ. 7. వికారమయిన

లేక మేనుట్లుకరింపఁ బ్రయత్నించిన సాంఘిక దురాచార పరాయణులగువారి యామోదముం బడయఁజాలచుని యూహింతువా ? ” అని నుచుతి యడిగెను.

“ ఇని కేవల వ్యర్థప్రయత్నము. ఈ కాలమందట్లు సంచరింప వలసిన యవసర మేమియు లేదు. అదియుంగాక యిట్టి యుద్యమమున మీరెట్లు—అని యధోక్తిలోఁ గమలాంబ నిలిపి నుగుణవతివైపునకుఁ దిరిగి—

“ నీ యీ నిర్విత్తార్థమును వినిన నీతల్లి యేమను ? నుగుణవతి ! ఇని కేవలము బుద్ధిహీనత కదా ? ఏని యెట్లున్న ను గంధర్వలను మించిన నీగాత్రసౌందర్యము నెట్లు వినియోగించెదవు ? ” అనెను.

“ మాయమ్మ యేమనునో నేనింకను జెప్పఁజాలను ” అని నుగుణవతి తన జననియొక్క యనిష్టము నూహించుటకు జంకుదుఁ గొప్పగాఁగనరాదు కావలెనని యిచ్చయించునాయని విచారింపిన నట్టివారిలో నగ్రగణ్య యీ నుగుణవతి తల్లియే యగును.

కమలాంబ భోజనవీధమునుండి లేచి నిలువంబడి “ యోగ్యులొదనముఁ జేసిన భిక్షాభిప్రాయపు కాగలవు. ఈ నాటకకాలాభ్యుత్థుని యాహ్వానమునుగాని తత్తుల్యుచు గు వేటిక నేవనుగాని యంగీకరింపకుండైన ముందు విచారింపఁగలవు. ” అనెను.

“ ఈవిషయమునే 1 యాదమిద్దమని నిగారణసేయఁజాలక తబ్బిబ్బు పడుచుంటి ” నని నుగుణవతి పలికెను పీడపఁ గొలఁదికాలము గూర్చుండి తానువెల్లినవెనుక నుచుతి కిని యామెయవ్వకును దుర్బరమగు సంవాదము జరుగఁగలదని తలంచుకొనుచు వెడలి పోయెను. ఆమె తలంచినట్లులే జరిగెననియును, అట్టి ప్రసంగమే నుచుతి తనద్రవ్యమును పడవిని వినియోగింపవలసిన రీతియొక్క నిశ్చయమును దృఢపరచెననియు నుగుణవతి తెలిసికొనెను. తాను వీరిబారినుండి తప్పించుకొనిపోయి యేకాంతమునఁ గొంతకాలము బుచ్చగలిగినందులకు సంతసించితిని. ఆవెనునంబున నొకపథకము న్నురించుచుండెను. దాని నొంటరిగఁ గూర్చుండి విచర్శింప నూహించెను. కాని నుచుతి భవనంబుననుండి వెలుపడి కొంతదూర మేగునప్పటికి భానుమంతుఁడను తనను వెన్నంటి వచ్చుచుండెనని గ్రహించి యామె మిక్కిలి యిజాగుఁజెందెను.

“ నుగుణవతి ! మీమనోవ్యాసంగమున కంతరాయము కలిగించుటకు విచారింపుచుంటిని. నేను నీమార్గముననే పోవలసినవాడ నగుటచే 2. నాసహృదయమునకు నీవంగీకరింతువని తలంతును. కొంతతడవునుండి నేను నీవెనువెంటనే వచ్చుచుండినను నీ వాతంకపరుపలేదు. ” అని భానుమంతుఁడనెను.

“ నేను నిన్ను చూడనేలేదు. ” అని నుగుణవతి పలికెను.

“ నీవు 3 కాదాచిత్రముగానైన నన్ను జ్ఞాపకమున నుంచుకొనిన ” అని భాను మంతుఁడు పలికి యామెతో నడువ నారంభించెను.

నుగుణవతి యాతని విధమునగాంచి యాశ్చర్యము నొందెను. కాని నిచ్చెరఁజెందలేదు. ఆమె యాతని బాల్యమునుండియు నెఱుంగును. ఒకప్పుడు వారొండొరుల 4 సాంకేతిక నామములతోఁ బిలుచుకొనెడివారు. అచిరకాలమునుండి నుగుణవతియందుఁ గలిగిన యేదోయొకమాన్యులన నిప్పుడట్లునర్పుటలేదు. అతఁడీమె

1. ఇదియిట్లని 2. కూడవచ్చుట. 3. కొంచెము. 4. రహస్య.

నప్పుడప్పుడిట్లే యభిముఖుడై మతిపాతములఁ గావించుచుండుటయుఁ గలదు. అందులకామె యానందించుచుండును. నేడామె యాతని సాన్నిధ్యము నిచ్చుచుండు లేదు. భానుమంతుఁడు త్విణకాల మూరకుఁడి “సుగుణవతి! నీవెప్పుడయిన నన్ను స్మరించెదవా?” అనెను. సుగుణవతి చిటినగవుతో “అందుకు సందియమేమి? పలుమారు తఱపోయియుండును.” అనెను.

భాను—నీవిప్పుడు నన్ను గూర్చి యోజించితివా?

సుగు—అగును. అనఁగా నేనిప్పుడు, అగును.

భాను—ఏమి?

సుగు—నీవు నన్ను యధార్థము వక్కాణింపు మనెదవా?

భాను—అట్లే.

సుగు—అట్లయిన నీవిప్పుడిచ్చట నాసన్నిధిని లేకుండిన బాగుండునని తలంచుచుంటిని.

భానుమంతుఁ డీమాటను వినినతోడనే పెదవులు గఱచు కొనెను. ప్రసంగము ఆతఁడిచ్చుచుంచినట్లు పరిణమింప లేదు.

భాను—సఖీ! నేనొకటి చెప్పెదను వినుము-అట్లునుటకు నేననర్హుఁడను. నీతో నొకవిషయముంగూర్చి ముచ్చటింప నిశ్చయించు కొంటిని. నీవిషయమున నేనెట్టి యనురాగమునఁ బ్రకృతించునదియు నీవెఱింగియే యుంటివి. నీవిప్పుడు నాయెడల నిట్టియ నాదరణముంజూపఁ గలతేమి? నీవును నన్నించుక యనురాగ వీక్షణంబులతో నాదరించు దానవు గదా!

సుగు—అటులు బాల్యదశయందు ఆటపాటలలో నట్టి ప్రవర్తనము మనకు సహజమే. ఇప్పుడు పెద్దవాండ్రు మగుచుంటిమి కదా!

ప్రస్తుత మితిని సమాజేశ మించుక వెగటుగఁ దోచినను సుగుణవతి తన సహజానురాగ విధముననే యాతనితో ముచ్చటించు చుండెను. ఆమె మనంబంతయుఁ దన భావికార్య విధానంబున 1 నిమగ్నమై యుండెను. ఈతని సన్నిధాన మట్టితల పోతకంతగాయముగలిగించెను. కొంతదూరమునిశ్శబ్దముగానడచిరి. మార్గముజనసంక్రమణ యుండెను. వారికెదురుపడిన వారిలోనృసింహకవికూడ నొకఁడు. ఆతఁడీజంటంగంచి వినఁముఁడై వెడలిపోయెను. భానుమంతుఁడు సుగుణవతిని తడకదృష్టితోఁ గాంచుచు నిట్లనెను.

“నేను నృసింహకవివైన బాగుండును. అట్లయిననదృష్టవంతుఁడ నగుచునేమో

సహజ గాంభీర్య వతిమగు సుగుణవతి కూడ నీవాక్యాకర్షణమున వైవర్ణ్యముం జెందెను. ఆమె మారుపలుకకయే వడివడిగఁ బోవఁ బ్రారంభించెను. భానుమంతుఁ డెద్దియో పలుకఁ గృతనిశ్చయముండయ్యెను. సుగుణవతి వానిని నివారింప నసమర్థురాలయ్యెను. తుదకామె యిప్పుడయిన మఱియొకప్పుడయిన నతఁడు యధార్థమును దెలిసికొన వలసివచ్చెడి గదా యని తన మనస్సును సమాధాన పరచుకొనెను.

భాను—సుగుణవతి! నీవిషయమున నేనెట్టి యనురాగమును గలిగి యున్నది యునీవెఱింగియే యుంటివిగదా! నాయాక కవితాకమున్నవా లేదా? నేను నిన్ను త్యంతము సుఖపెట్టెఁ గలను. చిరకాలమునుండి నిన్ను ప్రేమించిన వాఁడను.

1 విషాదజనకంబగు హస్తముఖంబుతో మగుణవతి “నామయస్సేంతని యూహింతువు?” అనెను. ఆమెవైఖరి స్వభావాతీతమైనది.

భానుమంతుడు పట్టుదలతో నిట్లనెను— “నీయనురాగమును వాంఛించితిని నన్ను పహసింపఁ జెల్లదు.”

“నే నపహసించుటలేదు. కాని భానుమంతుడా! నీవీవిషయమున ఏకేషము ముచ్చటించుట కలనఁ బ్రయోజనములేదు. అదికేవల మసంభవము” అని మగుణవతి తనకు బాల్యమునుండియు సహజమగు మూర్ఖవముతో సమాధానము చెప్పెను: మూర్ఖమధ్యమున వివాహప్రసంగము జరుపవలసినందుల కామె వ్యగ్రతఁ జెందెను. కాని రాజమూర్తమునఁ బోవువారి రొదలలో వీరి ప్రసంగము, యింటియొద్ద నొంటరిఁగఁ గావించిన నెంతరహస్యముగనుండునో యిప్పుడు నల్లేయుండెను.

భాను—నీవు—అనఁగా నాకుఁ గొంత సావకాశము నొసంగినయెడల నేను— నీ మనంబును—

మగుణవతి దృఢనిశ్చయముతో “నిష్ప్రయోజనము” అనెను. ఆమె తరువాతఁ దాను కలనముగాఁ బలికితినిని పశ్చాత్తాపమును జెందియుండెను. విదవ కొంత దనుక వాసుభయమును, నిశ్శబ్దముగ నడిచిరి. మగుణవతి యిట్లు సమీపించుచుండెను. ఎప్పుడీలు సేరుదునో? యెప్పుడీ ప్రసంగ మంతరించునో యని మగుణవతి వాంఛించుచుండెను. మూర్తమున నొకసండు దిరుగునపుడు భానుమంతుడు హఠాత్తుగా ముక్కు పుడును బొడచూపని గంభీర నివాదంబుతో నిట్లనెను.—

“మగుణవతి! నీవు నాకు భార్యవు కమ్మని కోరుచుంటిని. నీబెన్నటికయిన నట్లొనర్చుటకు వీలుకలదో లేదో చెప్పుము.”

మగుణవతి కృతనిశ్చయయై “యెన్నటికి నట్లు జరుగనేర,, దని ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను.

“నిరాకరణమునకు గారణమేమైనఁ జెప్పఁగలవా!,, అని భానుమంతుడు నిజమును వెలిసికొనిన నధికారము గల వానివలెఁ బ్రశ్నించెను.

“ఒకశ్రీతాను వివాహమాదఁ దలంచిన పురుషునియొడఁ గాంచఁదగు ననురాగము నాకు నీయెడలఁ బొడముటలేదు.” అని మగుణవతి పలికెను.

భాను—నీవు నన్ను ప్రేమించుట లేదని మారుమాటలతోఁ జెప్పటయే గదా!

మగు—నేనట్లు చెప్పటలేదు; అట్లు చెప్పఁజాలను

భాను—ఏల?

అది మఱియొక విషయము. భానుమంతుఁ డిట్లు పృచ్ఛచేసినందులకు మగుణవతి యాశ్చర్యముం జెందెను. తానునిజమును జెప్పఁదలంచి చెప్పఁదగినదానికంటె నెక్కువ చెప్పెద నేమోయని సంశయించుచు, “ఏలయనః?” అన నంతలో భానుమంతుఁడు ఏలో లేబుము. నీనింతకంటె నెక్కువకుగ నన్ను మహానింపఁజాలవు. ” అనెను.

“నీజీవితమున కర్హమైన యాదర్శ మేమియులేదు. కావున నిన్ను ప్రేమించుట కవకాశములేదు. లోకాభివృద్ధికై నీవేమి కార్యములఁజేసితివి? నీకాలమును వ్యర్థముగ నాటకములఁ జూచుటలొను, కళాటనముఁ జేయుటలొను, ఆటపాటలయందును,

వ్యర్థపరచుచుంటివి. ఇట్టి జీవితమున స్త్రీలనాకర్షించు ప్రభావమేమి గలదు ? ” అని సుగుణవతి పలికెను.

భానుమంతుడు లజ్జాకలితవదనారవిందుడై చిఱునగవుతో నిట్లనెను:—
“ నీవినెట్లు సుత్రస్థైర్యకార్యముల నేమియుఁ జేసియుండను. కాని, నాతోడిపురుషులకు నేనీవిషయమునఁ దీసిపోదునని తలంపను. అందుఁ బెక్కుద్రవలె దుష్టుడను కాను. నీ 1 వైముఖ్యకారణముఁ దెలిసినందులకు సంతోషించితిని. ”

ఇట్లు పలుకుచు నాతఁడాకస్మికముగఁ దన 2 శిరోవేష్టము నించుక తొలఁగించి, 3 సమితశీర్షుడై వెనుకకు మరలెను. సుగుణవతియు నింటికిఁబోయి తనగదిం బ్రవేశించి యయచితముగఁ దన్నులముకొనిన యీవిషయములంగూర్చి తలంచుచుండెను. భానుమంతునితోఁ దానుజేసిన ప్రసంగమునుగూర్చి విమర్శించినకొలఁది తనజీవితము నట్లే నిర్ధరకమైనదని భావించెను. తనజీవితమున కెట్టి యాదర్శము కద్దు ? విద్యాభ్యసనమునకై తానుగూడఁ బరరాష్ట్రములకేగను. పశ్చిమఖండ వాసులలో సుత్రస్థైర్యులగు 4 నౌజ్జులకడ గానవిద్య నభ్యసించెను. అది ముగిసినతోడనే తన స్వగ్రామమగు ధర్మపురికి మరలివచ్చి యొకవర్షమునుండి తద్ద్రాసూలయంబున గానరసంబును పెదజల్లుచుండెను. అందుకుం దగిన వేతనంబును పైకొనుచుండెను. రెండు వారములక్రిందట నాయాదిత్యవాసరంబు దనుకఁ దనజీవితమునెడ సంతృప్తి జెంది యుండెను. గానవిద్యాకాశలంబునఁ బ్రఖ్యాతి వడయునగునని తనతల్లివల్లనే తానును దలంచుచుండెను. లోకమునఁగల గాయనులకంటె నీకతితయమేమి కలుగును ?

భానుమంతుని దాను నిరాకరించిన కారణమును దలపోసినకొలఁదిని తనజీవితము మాత్ర మంతకన్న నెక్కుడు దేశోద్ధరణ పరాయణత్వమున మెలంగుటలేదని తెలిసికొనెను. ఇట్టిజీవితమును గ్రీసెట్లు వినియోగ పరచును ? ఆమె గాత్రమొక ధనాగారము. స్వోత్కర్షరతుఁ గాకున్నను, అవిషయము నామె యెఱుంగును. రెండు వారముల క్రిందటి వఱకు దీనిచే భనమును, శ్లాఘ్యతను బడయుచుండెను. భానుమంతుని జీవితముకంటె నిది యంతస్థైర్యవయినదా ? చాలతడ విశ్లే తలపోయుచు నొంటరిగఁ దనగదియందుండి తుదకు నిర్భయముగఁ దనతల్లితోఁ దననిశ్చిత్తాఘమును వెల్లడించి నాటకోద్యోగమున నంగీకారమును, దనమనంబునఁ దలంచుచుండిన 5 భావి కార్యవిధానమును దెలుప నిశ్చయించుకొని క్రిందికి దిగెను. ఆమె తనతల్లితో నీవిషయము నింతకుము న్నికసారి ముచ్చటించియుండెను ; తన గానవిద్యా కాశలమున జగద్విశ్రాంతముగ నాటకకాలంబు బ్రదర్శించి ధనార్జనముం గావించి ప్రఖ్యాతివడయవలెననియే తనకున్న యభిమతమని యామెయెఱుంగును.

తనజనితోఁ దెలుపఁబోవు నీప్రసంగమునకు మిక్కిలి భయపడుచు నెట్టికేలకుఁ దల్లింజేరి, “ అమ్మా ! నేనీనాటకకాలం జేరఁగూడదని నిశ్చయించుకొంటిని. అందులకుఁ దగిన కారణము గలదు ” అనెను.

సుగువతితల్లి సౌందర్యవతియు, నున్నత జేహసౌష్ఠ్యవమును గలదియునై సంఘముందుఁ బ్రస్తుటమగు ధానము నలంకరింపవలయుననియు, దనపిల్లలు విద్యాభివృద్ధి ప్రఖ్యాతిగలవారుగా వర్ధిల్లవలయుననియుఁ గోరునది ; సుగుణవతికంటెఁ బదియెండ్లు

విన్నవాడగు నామెసోదరుడు పట్టపరీక్షయం 1 దుత్తర్లుడై విలువిద్యా నైపుణ్యమును గలవాడయ్యెను.

ఈతని విద్యాభ్యాస కాలమున ముగుణవతియుఁ దల్లియు నింటియొద్ద నుండిరి. మునుతి తండ్రివలె నే ముగుణవతితండ్రియు దేశాంతరమునఁ 2 గాలధర్మము నొందెను. మునుతివలె నీమెయుఁ దన యాదర్శమునఁ భిన్నమయిన స్వభావముగల కుటుంబమున నిమిడియుండెను. ముగుణవతి యింక నేమిచెప్పునో వినవలయునని యామెతల్లి నిరీక్షించియుండెను.

సుగు—అమ్మా ! రెండువారములకుఁ బూర్వము నేనాలయమునఁ గావించిన ప్రతిజ్ఞను నీ వెఱింగియే యుంటివిగదా !

తల్లి—కణ్వుని ప్రతిజ్ఞయా ?

సుగు—కాదు. నాప్రతిజ్ఞయే. అమ్మా. అదియేదియో నీ వెఱుంగవా ?

తల్లి—నాకును గొంచెము తెలియు ననుకొనెదను. దైవారాధన తత్పరులై యాలయమునకుఁ బోవువారెల్లరు సమకాలిక ప్రవర్తనమున కనువర్తనముగ సాధ్యమగు నంతవఱకు, ఏను ననుకరింప వలయుననియే తలంచెదరు. కాని జగద్విక్రాంత కీర్తి గల నాటకకాయమున నీ వున్న దోద్యోగమును బడయుటకును నీనికని సంబంధమేమి కలదు ?

సుగు—మిక్కిలి సంబంధము గలదు. క్రీస్తీవిషయమున నేమిచేయునని విమర్శించి సర్వజ్ఞానాంకురమును నాతని యుద్దేశ్యమును స్మరించినప్పుడు ఆతఁడు నాయీ ముస్వరమును, ఇట్లు వినియోగపరుపఁడని నిశ్చయింపవలసివచ్చెను.

తల్లి—ఇట్టి యోద్యోగమును బడయుటవలన దోషమేమైనఁ గలదాయేమి ?

సుగు—దోషము కలదని చెప్పుటకు నేను సాహసించఁ జాలను.

తల్లి—ఇటువలె నాటకకాలం దచు సంగీత విద్యాకాళమును వేదజ్ఞు నారీ మణుల యోగ్యతకు నీ కి వాపాతమును బ్రతిపాదించెదవా ? వారందఱును గ్రీష్మ సమృద్ధికి విరుద్ధము నొనర్చువారని నిందింప సాహసించువా ?

సుగు—అమ్మా ! నీవపార్థ కల్పనము నేయక నాభావమును ఋజుమార్గమున గ్రహింపుము. నే నొరుల గుణాగుణంబులఁ బరిగణించుట లేదు. గానవృత్తి నవలంబించినవారిని నిందించుటయును లేదు. స్వోచిత విధానమునఁ గృతనిశ్చయ నైతిని. ఈవిషయమున విచారించిచూడఁ గ్రీస్తామోదింపఁడనియే నానయ్యకము.

ముగుణవతితల్లి కోపోద్రేకమున నాత్మ నింకను మరచియుండలేదు. ఈవిషయమునుగాని, ముగుణవతియొక్క నిశ్చయమునుగాని యామె చక్కగా గ్రహింపలేదు. కాని తనతనూజాతయొక్క పురోవృద్ధి యామె గానకళానైపుణి కనురూపముగ నుండవలయునని యామె యభిమతము. ఈయాలయ సంఘమున 4 నవీనోత్పన్నమగు నీమత విషయికోద్రేకము పాతపడినతోడనే ముగుణవతి కుటుంబేచ్ఛ ననుసరించి సంచరించునని తలంచెను. ముగుణవతి చెప్పబోవు ప్రత్యక్షరమునకు సిద్ధపడకయే “ కాకున్న నేమనును ? ” అనినది.

సుగు—ఏమనునా? గానవిద్యా విధానమున నెచ్చటఁ బ్రజాభివృద్ధికై తత్పాటవమును వినియోగింపవలెనో యచ్చట వినియోగింపు” మనెను. అమ్మా! హతుఁగల సంగీత విద్యా జైవమ్యమును సోపిత్యైర్న ప్రకటనమునకుఁగాని, యుద్ధర పోషణార్థముగాని వినియోగింపక గానరసముచే నాకర్షింప నలవియగు పతితుల నుద్దరింప వినియోగపరపవలెనని నిశ్చయించుకొంటిని. ఇట్టి క్రావ్యగాత్రమును గ్రీష్మందులకు వినియోగపఱచుచో యందులకే వినియోగ పఱచెదను. భనాకర్షణకైయేర్పడిన గానక సమాజముల యభివృద్ధికై నాగాత్ర పాటవము నెన్నటికిని వ్యర్థపరుపఁ జాలను.

సుగుణవతి పతికిన యీ హాక్యము లంతస్పృద్ధి గలిగి తీవ్రములగుటచే నామె తల్లి దిగ్భ్రమను జెందెను. ఆమె కిప్పుడు కోపమినునుడించెను. తనకోపమును భురగు పఱచుకొను స్వభావము లేనిదగుటచే—

“నీయూహలు కేవలము వ్యర్థములు. నీకుఁ దిచ్చియెత్తమన్నట్లున్నది. నీవేమి చేయఁగలవు?” అనెను.

సుగు—లోకమునందనేక శ్రీపురుషులు 1 ప్రతిభావర్ధములగు తమవిద్యాధనముల లోకాకాధనమనకై వినియోగించుచుండిరి. అట్లుండ భగవత్కృపాక్షమున ద్వాభావముగ నాకు లభించిన యీ మధురస్వరము నుచితముగ లోకాకాధనమున వినియోగింపక నేకేల దానికిఁ గొంత మూల్యమును విధించి ప్రజలనుండి భాగ్యక్షణము చేయవలయును 2 నీవెప్పుడును, నాకభివృద్ధి గాన కభివృద్ధివలన మనకు సంఘమున నున్నత స్థానమును, 3 వసుసమృద్ధియుఁ గలుగవలయునని యాసించుచుంటివి. కాని నేనట్టి ప్రతిజ్ఞను జేసినదాదిగా నీ కి యభిభుతార్థసిద్ధికి హర్షింపఁ జాలకుంటిని.

తల్లి కోపోద్రిక్త కంటితాంగియై యాసవమునుండిలేచి తిరిగి కూర్చుండి యాశ కము పెట్టకేల కరికట్టి “అట్లయిన నీవేమి సేయఁదలంచితివి? ఆ నా ప్రశ్నమునకిం తమను సమాధానము చెప్పవైతివి.” అనెను

సుగు—ఇప్పుడు దేవాలయమునఁ బాడుచుందును. వసంతకాలమేగుడనక నట్లుచేయుట కచ్చుకొనియుంటిని. వస్తువునద్యమును మాలగూడెమున భుతప్రచారిణీసంఘము బోధించునెడ వారిలోఁజేరి యచ్చట భగవన్నామ సంకీర్తనముఁ గావించుచుందును.

తల్లి—ఏమీ! సుగుణవతి! నీవేమి పట్టుచుంటివో మైమరచి యుంటివి. మాలగూడె మెంతటి నీచుల కాకరమై యుండనో నీవెఱుంగుదువా!

సుగుణవతి తనతల్లికి సమాధానముచెప్పుట కించుక సంతయించియు నెట్టకేల కిట్లునెను—

“ఆ విషయము నేను బాగుగ నెఱుంగుదును. అచ్చటి ప్రజలంతటికైనా యాశ గతి నుండటచే నేనందులకు దొరకొంటిని. కొల్లెడ్ల నారములనుండి సోమనాథేశ్వర్యము నాశని 4 యర్థాంగియగు పురోమయు నచ్చటఁ బనిసేయుచుండిరి. వారి యుపనాథ సకాలములయందుఁ భక్తగర్వ బాడఁదగిన భారతరేఖ దేవాలయ సంఘమునుండి వచ్చి తమకు సాయపడవలయునని నేటి ప్రాతఃకాలముననే నా ర్థసంపిఠ వారికిఁగ గుడారము గలదు. అందుపన్యసించురు. కై) ప్రవచితప్రచారము విక్రియింప

1. ప్రతిభిక్తోగూడిన. 2. భన. 3. కోర్కా-భరించుటకు. 4. భార్య.

వడిన ప్రదేశము వారికి నేను సాయపడెదను. ప్రభునామమున నేను గొంత స్వార్థ త్యాగమును గావింపఁ గృతనిశ్చయ నైతిని. నా యుద్యమమును నీవు హర్షింపవని నే నెఱుంగుదును. కాని ప్రభువు కొఱకు శ్రమల, నందలయొనని నే 1 నభిలషించుచుంటిని. దర్శితురీ 2 ప్రాంత 3 జనపదంబుల నధోగతి నందుచుండిన వేపునసహా దయల 4 యుద్ధరణమునకై మనమేమిపాటు పడుచుంటిమి? మనము నివసించు నీ దేశము నభివృద్ధి పఱచుటకు మన మనో ధనాదికముల నెంత వెచ్చించి లోకోద్ధారకుఁ డగు ప్రభువు ననుసరించుటకుఁ బ్రయత్నించితిమి? ఉత్కృష్ట జీవకోటుల దోర్నా గృతను బరికింపక యాత్మోపభోగోచితములగు సాంఘిక 5 దైవందిన కృత్యముల స్వార్థపరాయణులమై మెలంగుటయే మన జీవితములకుఁ బరమావధియా?

తల్లి—నీవు నాకు పితబోధను నేయుచుంటివా?

సుగు—(తల్లి మాటలను గ్రహించి) లేదు. నాకే బోధించుకొనుచుంటిని.

తల్లియేమైనఁ బ్రత్యుత్తర మిచ్చునోయని నిరీక్షించుదానింబోలఁ గొంతతడవు మిన్నకుండెను; పిదప గదినుండి వెడలిపోయెను. తనగదింజేరి మాతృభావజంబుల 6 నవలొడన మొనరించుటలోఁ దల్లి తనకన్నఁ గను సహాయభూతురాలు కాదని యును, దన యుద్దేశ్యమునయిన నుచితరీతిని గ్రహింపఁజాలదనియుఁ దెలిసికొనెను. ఆమె మోకారించి ప్రార్థించెను. కణ్వుని యుపన్యాసధవనమున, పూర్వ ద్వివారమున నావీధవాఁడు కాన్పించినది మొదలు తత్సాంఘికములలో మున్నెన్నఁడును ప్రార్థింపని వారనేకులు తదవలంబనముం గానించినని చెప్పినోప్పును. అట్లామె ప్రార్థించి శేమనప్పటికే సేత్రము లక్రభూరితములై యుండెను. కొలదికాల మాలోచించుచుఁ గూర్చుండి పిదప సుమతి కొక లేఖను వ్రాసెను. దానిం దనచేటికచే వామకుఁ బిసి తరుగ మాతృసమక్షముంజేరి తానును సుమతియుఁగూడి నేటి సాయంసమయమున మాలపల్లెకుఁగోయి పులూమాసోమనాథశర్మలఁ గాంచ నైయుంటిమని తెల్పెను.

“సుమతి పినతండ్రయగు వైద్యభూషణుండు మాతోఁగూడ నచ్చటికివచ్చును. సుమతి తమ్మనప్ప డాతనిని విలుచుకొని వచ్చును. వైద్యభూషణుండు సోమనాథ శర్మకుఁ 7 గడుం గూర్చినవాఁడు. గత హేమంతర్తువున శాతని యుపన్యాసములకు సహాయభూతుఁడయ్యెను.” అని సుమతి తత్తితోఁ బలికెను.

తల్లి నిరుత్తరయై యూరకుండెను. కుమార్తె విధాన మేమియు నామెకు కుచింపదాయెను. మాతృవిసాదమును 8 మాకీభావముచేతనే సుగుణవతి తెలిసికొనెను. సూర్యాస్తమయ కాలమున వైద్యభూషణుండును, సుమతియు నరుదెంచిరి. వీరు మువ్వూరుని గల్గిసి చుండాలవాటిక కరిగిరి.

ధర్మపురిప్రాంతమున నీ చుండాలవాటికను మించిన దుర్మార్గావాసము నే తొండులేదు. అది రైలు యంత్రనిర్మాణ స్థానమునకు సమీపమున నున్నది. గ్రామ నిరాచార నీచనూనవుల కాకరము. తక్కినివాసముననే యొక 9 బహిరంగధూమికలదు. అందు పర్మను మున్నగు నాటపాటలవాండ్లు విడియుచుండును. దాని ముక్తును జూడగాండ్రును, స్వల్పమూల్యముంగొను నన్న 10 విక్రేతలకును, వ్యభిచా

1. కొరుకు 2. సమీప 3. పల్లె 4. ఉద్ధరించుటకు. 5. ప్రతిదిన 6. పరామర్శించుట. 7. మిత్రుడు 8. ఊరకుంటుచే. 9. మేదానము 10. పూటకూర్క.

రిణులు మున్నగు దౌర్భాగ్యులు నివసించుటకును, చిన్నచిన్న కొట్లదొలకిచ్చుటకై యనేకములు కట్టబడియున్నవి. ఇట్లు దౌర్భాగ్యుల కందఱికి నాకరంబగు నీప్రదేశమున నాలనుసంఘమువారు మున్నెన్నఁడును గంటఁజూచియైన నెఱుంగరు. అట్టి సాంఘికము సమీపించుటకయిన వలనుపడనంతటి మురికితోడను, పాపము తోడను, మునిగియుండెను. మనము న్యాయము నాలోచింతము. అప్పుడప్పుడు భజనగాండ్రును ఉపాధ్యాయులను, మతప్రచారకులను బంపి యాప్రదేశమును శుభ్రపరుపవలయువని మున్ను ప్రయత్నించిరి. కాని వెళ్ళుసంతర్సరములు గలిగినను ధర్మపుర్యాలయ సంఘమువారేమియు నేయఁజాలరైరి.

సకల దుష్కృత్యముల కాకరంబగు నీచండాలవాటికలో సోమనాథశర్మ ధర్మపత్నీ ద్వితీయుండై సానాసమునఁ బ్రవేశించి తమగుడారము నందలి మధ్యభాగమున నాటి, యుపన్యసింప నారంభించెను. అతఁడెట్లు 1 శిశురూపునం దండఁజేరుటచే పాయంసుమయము లత్యాప్తోదకరములుగ నుండెను. తన యద్యత్తమును సఫలము నేయుటకు, అచ్చటి క్రైస్తవుల సాహాయ్యముఁ గోరెను. వారును యధాశక్తిని దొడ్పడిరి కాని యిట్టి యుపన్యాసకాలములను స్వరయ్యక్తమగు గాఢముగూడఁ దొడ్పడిన జయప్రదముగ నుండెను. గతాదిత్యవాగోపన్యాసమున హాస్యవియమును వాయించువారసాగోగ్యులైరి. పట్నమునుండివచ్చి తొడ్పడినవారి గాత్రములంతగా క్రావ్యములు గాకుండెను.

ఆనాడు సోమనాథశర్మ, ఆ సమయము కాలమున నుపన్యాస స్థానమునఁ గుర్చీలను సర్దుచుఁ దన యర్ధాంగలక్ష్మితో “ప్రేయసీ! నేటిరాత్రి యొక చిన్నసభ జరుపఁబడును.

పులో—నాథా! నీను నట్లే తలంచెదను.

సోమనాథశర్మ దృఢమైన పొట్టి శరీరము గలవాఁడు. అతని గంభీరకంఠ స్వరము కంచుగంటవలె నెంతదూరమునకయిన స్పష్టముగా వినఁబడఁగలదు. ఆప్రాంతమునం దనేకులతో స్నేహముచేసెను. అతని హితబోధనల బాగుపడిన యొక దిబ్బ మొగమువాఁడు అప్పుడే గుడారములోనికివచ్చి తుర్చీల నమర్చుటలో నాతనికిఁ దొడ్పడెను.

నాటిరాత్రి యెనిమిదిగంటల కాలమున సుమంతుఁడు తనకొలుపుకూటమునుండి గృహోన్ముఖుండై బయలు వెడలెను. చండాలవాటికా సమీపంబున నొక యడ్డె బండివెక్కి యింటికిఁ బోఁదలంచెను. కాని యాతఁ డాప్రాంతమును సమీపింప వృద్ధమరింజకమగు నొక గుస్వర మచ్చటి గుడారమునుండి వెలువడి యాతనికి 2 శ్రోత్రప్రేయమును గావించెను. అది సుగుణవతి కంతస్వరమే. స్వార్థత్యాగిని యగు నామె గానామృత మీతని చెవిం బడినతోడనే స్వవర్ణావిమర్శ మివ్వంబున నాతఁడు భగవత్సాన్నిధ్యమును గాంచెను. అతఁడు తానెట్లు సంచరింపవలయునో యింకను నిర్ధారణ చేసికొనలేదు. సుండేనాటి డోలాయమాన మానసుండై పరితపించుచుండెను. రెయిల్వే యుద్యోగమున నున్న యాతని గతచర్య స్వార్థత్యాగమున కభిముఖుని జేయునది కాదు.

“అమె యేమిపాడుచుండెను! నుగుణవతి యీస్థానమున కట్లు చేరగలిగెను?” అని యాతడొక్కర్యంబునఁ బరికించుచుండఁ దత్ప్రాంత! ద్వారంబు లనేకంబులు తెరువఁ బడినవి. అచ్చటి మద్యపాన కాలయందంతదనుక దొమ్ములాడుచుండినవారునిశ్చబ్దముగఁ జెవియొగ్గి వినసాగిరి. పలువురు గుడారముతట్టు పరుగిడుచుండిరి. నుగుణవతికిట్టి యానందము మున్నెన్ఱుడును గలుగలేదు. దేవాలయమున నెప్పుడు నామెకంత ధ్వని యింత శ్రావ్యముగఁ బలుకలేదు. ఇది యద్భుతమైన స్వరము. అమె యేమి పాడుచుండెను? రైలు యంత్రకాలాధికారియగు నుమంతుడు నిలిచి చెవియొగ్గి విన సాగెను.

గీ. ప్రభువు నడిపించు త్రోవలఁ బట్టి పోదు ;
నాని నాదర్యముగఁ గొని వరలు చుండు ;
జేను స్వాతంత్ర్య మిసుచుంత బూన నవని ;
గాంతు గమ్యస్థలంబు ధీచుంతు తోడ.

నిర్మలస్వరూపము 2 మూర్తిభవిం చెనోయన నొప్పు నీగీతము విట ద్యూత పాన కాలలఁ బ్రవేశించి యచటి దౌవ్యమున కంతరాయము గల్పించి నవీనోజ్జీవనమును గలిగించెను. అంత నుమంతుని రాచుకొనిపోవుచు నొకఁడు “ నేడు గుడారము పిక్కటిల్లఁగలదు ; గానరసంబున నిట్లు వెల్లివిరియ వలయునుగదా ! ” అనెను.

నుమంతుఁడు గుడారమున కభిముఖుడై కొన్ని యడుగులు జని మరల సంత యించి వెనుకకు మరలి వీధిమూలంజేరి యొకయద్దెబండిలోఁ నెక్కెను. కాని యాతఁడు నుమతి గాత్రము వినంబడనంతటి దూరము పోకమున్నే తన భౌవికార్య విధానమును ప్రభుసమ్మతముగ నిశ్చయించుకొనఁ గలిగెను.

ఇది తృతీయాధ్యాయము.

దైవానుకరణము.

చతుర్థాధ్యాయము.

కణ్వుఁ డాతని పుస్తకాగారమున నిటునటుఁ బచారుసేయుచుండెను. అదినము బుధవారము. ఆవారమునఁ దాను సాయంతనారాధనానంతరమున నొసంగఁబడిన యుపన్యాసమునుగూర్చి యలోచించుచుండెను. అతని 1 శయనాగార గవాక్షాంతరమునుండి చూచిన లైలు కర్మాగారము కాన్పించుచుండును. మాలగూడెమున మతప్రచారకుఁడు నాటిన గుడారముఁగూడ నచ్చటికి నూత్నముగఁ గాన్పించుచుండెను.

కణ్వుఁడు గదిలోఁ బచారుసేయుచు 2 గవాక్షముచెంత కరుదెంచినప్పుడెల్ల నటువైపునకుఁ జూచుచుండెను. ఇట్లు స్వల్పకాల మిటునటుఁదిరిగి తుదకు (లేఖన ఫలకము) వ్రాతబల్లయొద్దఁ గూర్చుండి పెద్దకాగితమును దనవైపునకు లాగెను. మరల త్పాతలము యోజించి పెద్దయొక్క రంబులతో నిట్లు వ్రాసెను.

ఈ సంఘమునఁ గ్రస్తుచేయఁదగిన కార్యముల పట్టిక.

- (1) లోకవిదంబనార్థము వ్యర్థ వ్యయమును గాని, యకారణ క్షేమముగాని పొందక సహజ సాధారణ పద్ధతిని జీవయాత్ర గడపుట.
- (2) ఎంతటి భవంతులైనను ప్రజ్ఞావంతులైనను లక్ష్యముసేయక వారి లోపాలోపములను దేశాలయోపన్యాస కాలముల నిర్భయముగ తి నుద్ఘాటించి నిరసించుట.
- (3) తన యాధిపత్యముకింద నుండిన సంఘము నందుఁగల శ్రమంతులను, విద్యావంతులను, సామాన్యులను కనిపట్టి యథోచితముగ వారియెడఁ బ్రేమను జూపి యాదరించుట.
- (4) స్వార్థ పరిత్యాగమును జేసి, స్వకాయకష్టమునకొర్చి తనదేశమునఁగల ప్రజాసామాన్యముయొక్క డేమాభివృద్ధిల కనుపగు కార్యముల పాల్గొనుట.
- (5) పంచమవాటికయందలి మద్యపాన మందిరమునకు వ్యతిరేకముగ నిరాహూతుముగ బోధించుట.
- (6) పాపాత్ములై యథోగతి నందుచుండిన బీదవారికిఁ దాను స్నేహితుఁడనని వెల్లడి చేసికొనుట.
- (7) ఈసంవత్సరంబున వేసవిని శీతావరణ ప్రదేశమునకుఁ బోవలదు. రెండుసారులు దేశాంతరగామి నైతిని. ఇత్తు డట్లొనర్ప నవసరము గాన్పింపదు. ఆరోగ్యమును గలిగి యుంటిని. ఈ స్వేచ్ఛావిహారమును మాని, యావశ్యకతగల మఱి యొకని నీధనంబున నుదకమండలమునకుఁ బంపుట యుక్తము. ఈపట్టణంబున నట్టి యావశ్యకత గలవారు పెక్కుఁగలరు.
- (8) ప్రభువైన యేగు కణ్వుని స్థానమందుండిన నింకేమి సేయును ?

క్రీస్తు ననుసరించుటకుఁ దానుసేయు ప్రయత్నములు, అసంతృప్తికరములగు నున్నవని యాతఁడెఱుంగును. అందుచేతనే భిన్నవదనుఁడై తగువిధానముల నారయఁచుండెను. పయిన వ్రాసిన యెనిమిది విధానములలో నొక్కొక్కటిగఁ బ్రతిదియఁ జిరకాలానుభవములగు మార్గములకు భంగకరములుగ నుండెను. అట్లయ్యు నాతఁడు క్రీస్తునుకరణ విధానముల నారయఁచుండెను. ఇంకను మఱికొన్నిటిని వ్రాయఁ బ్రయత్నింపలేదు. కాని తన జీవితమునఁ క్రీస్తును మిక్కుటముగఁ బ్రవేశపెట్టుటకై 1 నువలొడవము నేయుచు మిన్నకుండెను. ప్రార్థనా సమాజమునఁ దానానా దుపన్యసింపఁ దలంచిన విషయమును వ్రాయఁదలంచియు నీపరితాపమున దాని మరచెను.

2 తద్విషయ 3 నిమగ్న మానసుండై యుండుటచే బహిష్కారముకడ మ్రోగిన గంటనైనను వినఁదాయెను. ద్వారపాలకుఁ డేతెంచి దర్శనార్థ మెవ్వఁగో చనుదెంచిరిని చెప్ప నులికిపడి 4 ప్రజ్ఞానియాయెను.

తనచీటిని లోనికిఁ బంపెను.

కబ్బుఁడు మెట్లకు సమీపించి వానింబయికిరమ్మని పిలిచెను. “మనమిచ్చట నిర్మలముగ మాట్లాడవగును.” అనెను. సోమసాధకర్మ మేదపయ్యెక్కై తన రాకకుఁ గారణము నిట్లు చెప్పఁబోడంగెను—

“కబ్బురీ ! నీవు నాయుద్యమమునఁ దోడ్పడవలయును. సోమవారము రాత్రియు, గతరాత్రియు మే మెట్టి యద్భుతావహములగు సభలఁ గావించితిమో తా మిదిముఖే వినియుందురు. ముగుణవతి తన 5 నిర్దళక శ్రావ్య గాన ధారా ప్రవాహముచే శ్రోతలఁ 6 బీయూషాబ్ధి నోలలాడించెను. ఇనులచే డేరా పిక్కటల్లినిది క్షులము చాలినది కాదు:”

“అ విషయమును నేనువింటిని. తత్ప్రార్థన ప్రజలము గానము నింతకు మున్ను వినియుండలేదు. ఇసులట్లాకర్షింపఁబడుటలో వింతలేదు.” అని కబ్బుఁడు పలికెను.

సోమసాధకర్మ—ఇది మన కన్యుతావహముగు ప్రపంచము వంటిది. మనయుద్యమమున కత్యంత సహాయకారి. నేటిరాత్రి తామచ్చటికి విచ్చేసి సభాకాలమునఁ బ్రసంగింపఁ గోరెదను. వీతలముచే నాకు దేహోగ్యము కొఱవడియున్నది. నా గాత్రము శ్రావ్యముగ శ్రోతల నాకర్షింపదు. వివిధ కార్య భార నిమగ్నులగు విష్ణు శ్రమపెట్టుట భర్మముకాదు. నాకోర్కెను జెల్లించుటకుఁ దమకవకాశము లేనియెడల క్షుణ్ణముగాఁ జెప్పును. మఱియొకరికొఱకైనఁ బ్రయత్నించెదను.

కబ్బుఁడు—“నేటిరాత్రి మూప్రార్థనసమాజము చేయును” అని యింపుక వివాదముతో నిలుగుటకుఁ బరికించి “దానికేదియో తగునేర్పాటు చేసి నేనే వచ్చుటకుఁ బ్రయత్నించెదను. నేను తచ్చేదనని నీవు నిశ్చయించుకొనవచ్చును.” అనెను.

కబ్బుఁని సద్భావమునకు మెచ్చి కొనియాడుచు సోమసాధకర్మ 7 గగువో మ్మకుండఁబెట్టెను.

1. పరామర్శించుచు 2. అవిషయమున. 3. మనిగెని. 4. తెలివిదచ్చుకొనెను. 5. అడ్డులేని. 6. అమృతసముద్రము. 7. సోమముల్పించెను.

కణ్వుడు — మిత్రమా ! ఒకక్షణమాగి నాతోఁగూడఁ బ్రార్థింపవా ?

సోమ — అటులే.

వారిరువురును బలవంతులైన మోకారిని ప్రార్థింపఁజొచ్చిరి. కణ్వుడు పసివానివలె నిర్వికారముగాఁ బ్రార్థించెను. సోమనాథకీర్త్య నిశ్చలముగనుండి తదాకర్ణనమున 1 న క్రుధారా ప్రవాహమున మునింగెను. చిరకాలమునుండి సదారాభవలయం దాధిపత్యమును వహించుచు గౌరవముగ బ్రదికిన వాడయ్యెను గణ్వుడేప్పుడు చందాలవాటికడ నప్రాజ్ఞులతోట కుపన్యసింప సాహించుట విపరీతముగఁ దోచెను.

సోమ — (లేచి వెడలనూపించి) కణ్వుమహామనీ ! భగవంతుడు నీన్నాకీర్త్య దించునుగాక ! కేటిరాత్రి పరిశుద్ధాత్మ నీకు సహాయమై, నీసంకల్పమును జయప్రదముగ నెరవేర్చునుగాక !

కణ్వుడు ప్రత్యుత్తరము నొసంగలేదు. అట్లే నమ్మెదనని చెప్పుటకైనను సాహసంపఁడాయెను. కాని భగవద్వాగ్దానమునుగూర్చి తలపోయ నాతని హృదయంబునకుఁ గొంతకాంతి యలవడెను. నాటి సాయంతనమున భర్తపుర్యాలయ ప్రార్థన సమాజమునఁ బెక్కిండుపిక్కటిల్లిరి. జనసంకీర్ణమై యుండెను. నాడాభరణే దేవాలయమున నడుగు పెట్టినది మొదలు ప్రార్థనసమాజమున నెల్లరు సమావేశ మగుచుండిరి. మున్నెడు నిద్రలునవకూడుట లేదు.

కణ్వుడు కార్యోపక్రమమున సోమనాథకీర్త్య సేయుచుండిన కార్యమును గూర్చి వ్రాసించి తన యాహ్వానమును సభాసదులకు విన్నవించెను.

కణ్వు — కేటిరాత్రి చందాలవాటికయం దుపన్యసింపవలయునని భగవత్ప్రేరణచే నిచ్చయించుచుంటిని. మీరిసమాజకార్యమును కేటికి నేను లేకయే నిర్వహించుట నశ్చేదము. మీలోఁగొందఱు నాతోఁగూడ మాటలపై నవచ్చి యుపన్యాసానంతరము ప్రజలను ముముఖులను చేయుటలోఁ దోడ్పడవలయును. తక్కుంగలవారిచ్చటనే మాయాద్యమము నిర్విఘ్నముగఁ గొనసాగించుటకై భగవంతుని ప్రార్థింపుడు.

అట్లే వారిలో నాగ్ధరు కణ్వునిపెంతుఁ బోయిరి. మిగిలిన వారందఱును బ్రార్థనాగారంబున నుండిరి. కణ్వుడు వెడలిపోవుచు దనసంఘమునఁ గలవారందఱిలో నిమ్మ కాత్మధర్మమునకై యంతఃకరణశుద్ధిగఁ బొటువడఁదగిన వారు పదిదనునె నుగురికి మించియుండెనని తలంచెను. కాని యీవిషయమాతనిని విశేషకాలము ఖేదపెట్టలేదు. కార్యాంతరాసక్తిచే దినిమరచెను. అతని హృత్ఫలకంబున నపినాదర్పంబులు హత్తుకొనియుండుటంజేసి యిట్టిసంకల్ప వికల్పంబు లుత్పన్నమగుచుండెను.

అతఁడు తనజట్టుతోఁ బంచమవాటికం జేరనప్పటికి గుడారమంతకుమున్నే జనసంకీర్ణమై యుండెను. ఉపన్యాసకులతోట కేర్పరచిన యున్న తాననుమును జేరుట దుర్లభమయ్యెను. ముఠతయ నుగుణవతియు నచ్చటనే యుండిరి. ధన్వంతరికి మారుగ నేడు స్వసింహుకవి వారికి సహచరుడై యరుదెంచెను. ముగుణవతి క్రాన్యగానముతో సభావాగ్దారము నుపక్రమించెను. గుమిగూడిన సభ్యులందఱును బల్లవిని రట్టించి పాడుచుండిరి. ఇంకొకరు నిలుచుటకైనఁ దగిన తావులేక క్రిక్కిరిసియుండిరి. 3 జంఝూమారుత ప్రచారములేక రెయి నిర్మలముగ నుండెను. జేరాప్రక్క

తెలులు వైకృతబుడెను. చుట్టును నరముఖంబులు కుప్పవోసినట్లు నిండియుండెను.

ప్రారంభించినపాట ముగిసినతోడనే సమీప్రగామవాసియుగు నొక మత ప్రచారకుడు ప్రార్థించెను । తదుపరి సోమ నాథశర్మ కైత్ర్యముచే దనగాత్ర మవ్యక్తంబుగ కూచనని విన్నవించి ధర్మపురి ముఖ్యులయభ్యక్షుడగు కణ్వమహాముని నేటియాధానమును జయప్రదముగ సెరవేర్చునని వక్కాణించెను.

“అతడెవరు ? ” అని సభాభ్యంతరమునుండి యెవ్వరో ప్రశ్న చేసిరి.

“మతాధిపుడంటే నేటిరాత్రి చిత్రవిచిత్రమైన వాతెల్లరు వచ్చియుండిరి.” అని మఱియొకడనెను.

“ధర్మపురి మతాధిపతియా ? అతని నేనెఱుంగుదును. నాయజమాని తదాలయ ప్రవేశకుడు.” అని యింకొకడు పలికెను. అతడు మద్యనిశేత యగుటచే వాని సంభాషణమును విని యెల్లరును నవ్వసాగిరి.

“అందఱింబట్టి సంద్రంబునం ద్రోయుడు” అని యొక త్రాగుబోతు గ్రామ తలారివాని పాట ననుకరించి యెఱుంగెత్తి పాడ నందఱును రోదనేయును నవ్వయ రణగుణధ్వని గావించిరి. దేరాలానివారందఱు నీవైపునకుండిరిగి చూడవారంభించిరి ” వాడు తప్పత్రాగి యున్నాడు. వానిని వెలుపలికిఁ ద్రోసివేయుడు” అనికొందఱును, “క్రొత్తబోధకుని గొంతనేపు మాట్లాడనీయుడు” అనికొందఱును, “మఱియొక కీర్తనను, ప్రారంభింపుడు- కీర్తన- కీర్తన” అని కొందఱును నీకలిత సాగిరి.

కణ్వఁ డుపన్యాసవేదిక 2నధిష్ఠించి నిలువఁబడెను. ఈసమృద్ధమునుజూచి యీ తఁడు ధయాకాంతుడై యేమియుఁద్రోచక నిర్విఘ్నముడై యుండెను. పరువుపుర్యాదల నెఱింగి నుంచి వేమభాషులగు నాగరిక సంఘము నెదుట నుపన్యసించుట గాదిది. అతఁడు ప్రసంగింప వారంభించెనుగాని సభలోఁ గలకలము వృద్ధికాఁజొచ్చెను. సోమ నాథశర్మ సభ్యులనుధ్యక్షుఁడోయి సద్దునేయవలదని నివారిం చెనుగాని వానిప్రయత్నము నిష్ప్రయోజన మాయెను. కణ్వఁ 4 డూర్వభాషుఁడై 5 యుచ్చైష్ఠ్యనంబునఁ బలు కఁజొచ్చెను. దేరాసుధ్య గూర్చిండినవారు కొంచెము శ్రద్ధగ వానిఁజూడఁజొచ్చిరిగాని వెలుపలినుండి రోదపాచ్చుఁజొచ్చెను. కొలది నిముసములలో సంఘము కణ్వన కసా ధ్యమయ్యెను. అతఁడు సుగుణవతి నై విచారచిహ్నమగు 6 మందహాసమును బ్రసరించెను. “సుగుణవతి! నీ నెద్దియోని బాడుము. సంఘము నిశ్శబ్దముగ నీపాటను వినఁగలదు,, అనిచెప్పి కణ్వ 7 దాసీనుడై తన 8 వక్త్రమును తేతులయందుంచుకొని మిన్నకుండెను.

తన గానాచ్యుత సముచిత వేదశబ్దము కిదియే సుగుణవతికిఁ దగిన తరుణము. నుచుతి హాస్యానియమును సారిం చెను, సుగుణవతి యిట్లుపాడఁ దొడంగెను.

గీ. రక్షకుఁడు మార్గదర్శియై ప్రబల వాని

ననుకరించుట కర్తవ్య మగును నాకు;

దేందమా! నిశ్చలత్వముఁ జెందియుండు;

నిర్మలానంద స్పృధాన నియతుఁ డతఁడు.

1 పిమ్మట. 2 ఎక్కి. 3 తెల్లపోయి. 4 చేతులు వైకృతి. 5 గొప్పభ్యస
తో 6 చిలునవ్వు. 7 కూర్చిండి. 8 ముఖమును

గీత ప్రభు పాదము నామె ముగింపకమున్న డేరాలాని జనులందఱు గౌరవ ప్రపత్తులతో సుగుణవతి కభిముఖులైరి. గీతమును చాగింపసరికి పంచమ వాటిక యందలి చత్వరసేమయంతయు నిశ్శబ్దింబుగ నుండెను. వారందఱామెకుఁ బాదాక్రాంతులైరి. ఘాతుక మృగతుల్యమగు నాసంఘమున నామె యాహుకరమగునట్లు గానముచేసెను.

నాటకశాలలో వస్త్రాభరణాలంకృతులై నుగంధద్రవ్యంబుల నలందుకొని నట నాచిత్యా నాచిత్య విమర్శనముల జేయు 2 క్రేతుకులకును, తప్పద్రావి యొడలెఱుంగక నీచాతినీచములగు సంభాషణల మెలంగు నీపశుప్రాయులగు 3 నాటవికజనంబులకు బోలిక యెట్లుచెల్లును? అట్లులయ్యును వీరు సుగుణవతి గానామృత 4 రసాస్వాద సంబుసఁ గరంగి తమతమ దౌష్ట్యంబుల నెడసి దైరసాన్నిధ్యంబునంబోలె భక్తిపరవశులై కిక్కిరుచునక మిన్నకుండిరి.

కణ్వుండు తలయెత్తి నిశ్చేష్టితుండై నిశ్శబ్దింబుగ నున్న సామాజికులంగాంచి ప్రభువు భక్తుల క్రావ్యగాత్రముల దనసేవయందెట్లు వినియోగింపఁగలఁడో గ్రహించెను. సృసింహకవియొఁ దడకదృష్టితో గాయనిం గాంచుచు నామె క్రేరు తన కవితా సామర్థ్యము నెట్లు వెల్లడిచేయఁగలఁడో యని స్మరించు చుండెను. ఇట్టి సహజారాధన స్థలంబులం గాన వెట్టిని భావమంతఁడుగూడఁ ద్రాంగణంబునఁ దచ్చాక చుండెను. అచ్చటి మొగటుమానిసులు రేమహా ర్షవస్త్రధారియగు దన్ను జూచి విడుదలమందుచుండ సుగుణవతి సంగీత రసాస్వాదనాయత్ర చిక్కింబున నాకర్షింపఁబడి యుండెను. ఆతడప్పుడే రివ్యాయామమందిరమునుండి వచ్చెను. సుమతిగాని సుగుణవతి గాని వానిరాక నెఱుంగరు.

కీర్తన ముగిసినతోడనే కణ్వుండు పన్యసించుటకై లేచినిలిచెను. ఇప్పుడు సంఘము నిశ్శబ్దింబుగ నుండెను. ఇట్టిసంఘమునెదురఁ గ్రీస్తేమిసేయునని విచారించుచు నుపక్రమించెను. అధోగతియందుండిన వీరెవరు? 7 నశ్యరాత్ములు, క్రొస్తవమత మేమిచేయును? పాపులను సన్మార్గవర్తులనుగాఁ జేయునది. ఇట్టివారితోఁ గ్రీస్తు ముచ్చటించు విధానమెద్ది? ఆతడేమనును? ఆతని సువార్తలఁగని యంశములన్నియు వీరికి సుబోధముగ వెల్లడింపలేకపోయినను గొంతవఱకైనఁ బ్రబోధించి యుండును. ప్రభువు సంచరించిన ప్రదేశములయందట్లే బోధించెను. కణ్వునికిప్పటివలె 8 నిందనుక నెన్నఁడును ప్రజాసామాన్యమునెడ నిట్టి కరుణాంతఃకరణము కలుగలేదు. గతదశ వర్షములు నీప్రజాసామాన్యమును గణ్వుండెట్లుభావించెను? ఆతని దృష్టిలో వీరు దుర్మార్గులును, లోకాభివృద్ధికి భంగకరులునగు వర్తమానపులుగాఁ గాన్పించిరి. కాని నేటిరాత్రి తాను వారినెదుర్కొని యిట్టివారి నుద్ధరించుటకేక నా మనప్రభువు భూమి యందవతరించినది యని తలపోసి, వీరిసాన్నిధ్యముననుండి తదుద్ధరజార్థమగు కృషి సలుపువాడే 9 దిగంతపరితుండైన పరమాత్ముని సమీపించువాడని భావించెను. పాపీయగు నొకానొక పురుషుండు మానసపీఠిం దగిలినవానిని బ్రేమించి రక్షించుట యెల్లరకును సుకరంబే యగును. అందఱుం బాపులేమగు పెద్దసంఘమును బ్రేమించుట కేవలము రక్షకుని సమీపించుటయే యనఁదగును.

1. ముగిలివాకిలి. 2. చూచువారికి. 3. అడవివాండ్రు. 4. రసమును ద్రాగుట. 5. విలువగల. 6. క్లబ్బు. 7. నశించి. 8. ఇంతవఱకు 9. దిగంతవ్యాపకుఁడు.

కణ్వుడు దుపన్యాసాంతమున సభముగించినతోడనే జనమందఱు నేవరిదారిని వారు వెడలిపోయిరి. ఇంతిదనుక నిర్మానుష్యముగ నుండిన మధుసానకాలలు, 1 పణ్య శ్రీమందిరములు మున్నగు మర్కాదగ్ధ స్థలములు తమకుఁ గలిగిన యీషల్లోపమును గూడఁదీయ నుద్యమించినవోయన జనసంక్లిష్టమై ద్విగుణీకృత దుష్టనాక్షిణ్యంబై యుండెను. సురతి, సుగుణవతి, నృసింహకవి, కణ్వుడు మున్నగువారును 2 వాస నిలయగాములై వెలువడి యువినీతులు మెలంగు నుండిగములందాటి బండ్లునిలిచియుండు తావునకు వచ్చి చేరిరి.

సారధులు 3 శకటముల నాయ త్రవరచుచుండఁ గణ్వుడు తక్కుఁగలవారితో నిట్లు సంభాషింపఁ నొడంగెను:—“ ఇది కనుభయహామైన ప్రణీతము. వర్ణనా తీతములగు ఘోరకృత్యముల కాకరమగు నీప్రదేశము పట్టణమునకింత సమీపమున నుండెనని నే నెఱుంగను. దీనింబట్టిచూడఁ బట్టణము క్రౌన్దవ మతావలంబకులచే నిండియుండెనని తలంప వలనుపడుటలేదు. త్రాగుడునలనఁ గలుగుచుండిన యీ దౌర్భాగ్యమును దొలగింప నెవ్వరికైన సాధ్యమగునని తలంచెదరా ? మనమందఱ మైకకంఠ్యంబున దీనిందొలంగింప నేలప్రయత్నింపరాదు ? క్రీస్తుిట్టి సందర్భమున నెట్లు సంచరించును ? మిన్నకుండునా ? ఘోరకృత్యంబులకును, మృత్యువునకు నాకరంబు లగు నిట్టిమధుసానకాలల, వ్యభిచారగృహంబుల, జూదములాదు సావకుల నుంచుటకుఁ ద్రొస్తవు లామోదింపనగునా ? ”

కణ్వుడు సాన్నిధ్యవర్తలతో ముచ్చటించుచుండె ననుటకంటె దనలోఁదా నె వితర్కించుకొనుచుండెననుట 4 సమంజసము. తానును దనసాంఘిక లందఱును నేటిట నీమందిరముల 5 నిరాఘాట ప్రచారమునకు ఆమోదము నిచ్చుచునే యుండిరి. క్రీస్తు వీరివలె నా నిందుల కామోదించునా ? ఈప్రశ్నకుఁ గణ్వుడు సమాధానము నూహింపఁజాలఁడయ్యెను. క్రీస్తు, ఈకాలమున సజీవుడై యుండిన యెడల నిట్టినిచస్థానముల మూయింపఁ బ్రయత్నింపఁడా ? ఆతఁడెట్లు బోధించి యుండును ? ఎంతిపరిచేసియుండును ? ఇది కూడనిక్కార్యమని బోధించిన ప్రభాసానూ న్యమున కంత హితవుగ నుండదు. క్రొస్తవులయ్యను వీరు పాపప్రచారమున కామోదము నొసంగి తన్మూలమున లభించు ద్రవ్యమునకు యజమానులైయుండి పాపకార్యముల కద్దెల కిచ్చుచుండవచ్చును. వైకార్యములన్నియు నిచ్చుట జరుగుచుండెనని కణ్వుడెఱుంగును. ఇట్టి సందర్భమునఁ గ్రీస్తుని 6 యభిమత మెట్లుండును ?

మరునాడు గ్రామకాలమున నీవిషయమును 7 నిదమిద్ధవని పూర్తిగనిశ్చయింపక మున్నే తన పతనమందిరమున కేగెను. అదినమంతయు నావిషయమునుగూర్చియే మనస్సునం దాలోచన చేయుచుండెను. అటులనే ధ్యానించుచు దృష్టికరమైన సమాధానమును స్థిరపరచుకొనక పూర్వమే దైనికపత్రిక వచ్చిచేరెను. భార్య పత్రికం దెచ్చి భర్తచేరికిచ్చెను. అతఁడు చదువ నారంభించెను. ఆమె వినుచుఁ గూర్చుండెను.

ఈ 8 దైనికపత్రికయే యాప్రాంతముల నన్ని విషయముల స్ఫురించినది. పత్రికాపాఠకులు మున్నేన్నఁ డింతటి శ్రద్ధతో విషయముల నిరీక్షించునది లేదు. సమీ

1. వెలయాండ్రయిండ్లు. 2. నివాసగృహములు. 3. బండ్లు. 4. మంచిది 5. అడ్డు లేని. 6. ఇష్టము. 7. ఇట్లని. 8. దినసంబంధము.

పమున జరిగిన మల్లయుద్ధ వివరణమందుఁ గాన్పింపవచ్చును. క్రమక్రమముగ నా ప్రాంతముల జరుగు నేరముల వివరములుగాని, సంసారలయింద్లఱ జరుగు నీచ వార్తలుగాని, యీపత్రికయందుఁ బొడనూపుటలేదు. పిదప సారాయి మున్నగు మత్తుద్రవ్యములయు, బొగాకు మున్నగు పదార్థముల విక్రయప్రకటనలు గూడఁ బ్రచురింపఁబడుటలేదు. అదివారమునఁ బత్రికాప్రకటనము నిలుపుచేయఁబడినది. పత్రికాధిపుల చాస్త్రములుగూడ రానురాను, అద్భుతమును గొల్పుచుండెను. సోమ వారమున వెలువడిన పత్రికలోని కొన్ని భాగములు చూచిన పత్రికాధిపుఁడు తన వాగ్దానమును నిలుపుకొనినట్లు స్పష్టపడఁగలదు. దీనినిజూడఁడు —
రాజకీయవిషయముల నీతి —

“వ్యావహారిక విషయముల నధ్యక్షత వహించినవారి పక్షమునే యీపత్రికాధిపుఁడవలంబించి వ్యాసముల సమకూర్చుచుండెను. ప్రతికక్షుల వాదములను ఖండించుచు స్వయతస్థాపనమును గావించుచుండెను. ఇతరులందన్ని పక్షములవాఁకిని వ్యాఖ్యమును సమకూర్చుతలంపున యోగ్యామోగ్య ప్రకటనమే ప్రధానముగా వ్యాసరచన గావించఁగలదు. వ్రాయఁబోవు విషయము స్వపక్షమున కనుకూలమా లేక పరపక్షమున కనుకూలమా యనిగాని, మనపక్షమువా లేర్పరచిన విధుల కనుగుణముగ నుండెనా లేదా యనిగాని, విచారింపక, ప్రపంచోద్ధరణమునకై యుత్సాహపై ప్రవర్తనము ననుకరించిన లోకరక్షకుండగు శ్రీ దేవునివాదవి విధుల కీవ్యాసరచన యనుగుణముగనుండునా లేదా యనియే విమర్శించుచుండును. ప్రతిరాజ్యాంగతంత్ర విమర్శనము నను దదంతర్గత నైతికాదర్శములు యధాక్రమముగ నున్నవా లేవా యని చర్చించఁబడును. సంఘములుగాని, ప్రజలుగాని సకలవిషయముల భగవత్సంకల్పానుసార మాచరింపఁదగును. అట్టిపీపత్రికనుండి యామోదింపఁబడును. తద్వ్యతిరేకంబులును నిరసింపఁబడును.

కాసన నిర్మాణ సభా ప్రవేశక సభ్యుల యొక్కల విషయములఁగూడ నిట్టి యాదర్శముననే యామోదము ప్రస్తుతముచేయఁబడును. స్వపక్ష ప్రతిపక్ష భావములంద్యజించి 4 దైవాధిష్ఠిత మార్గంబునఁ బ్రజా ప్రాతినిధ్యమున కర్హుడగునాయను విషయమే యీపత్రికయందుఁ జర్చింపఁబడును.

ఇట్టి విషయము లాపత్రికయందుఁ బ్రకటము పొడనూపుచుండెను. మాదిరికి స్వల్పముగా నిందుఁజూపితిమి. ధర్మపురివాసులు పెక్కింద్రీ వ్యాసములఁజదివి యాశ్చర్యముచే గన్నుల నులుముకొనిరి. అట్టివారిలో ననేకులు పత్రికను నిలుపుచేయుడని పత్రికాధిపునకు స్పష్టముగఁ దెలిపిరి. అట్లుల య్యును బత్రిక వెలువడుచునే యుండెను. పలువు రాతురతతోఁ జదువుచునే యుండిరి. వారంతమునఁ జందాదారు లనేకులు పత్రికం దెప్పించుకొనుట మానిరిని పత్రికాధిపుడగు పురూరపుఁడు దెలిసికొనెను. ఈయెదురెత్తునడక నాతఁడు ప్రకాంతుఁడై యాచుచుండెనుగాని, తనచేతికింది యుద్యోగి పత్రిక దివాలాతీయునని నిశ్చయించుకొనెను.

ఆరాత్రి కణ్వుడఁపత్రికను దనభోగ్య వినునట్లు చదువుచుండఁగాఁ బత్రికాధిపునకుఁ బురూరపుఁడు తనవాగ్దానమున ననుసరించుచుండెనని కణ్వునకు స్పష్టమయ్యెను.

ఉద్రేకమును గలిగించు వినీతవాక్యము తిందును కాన్పింపలేదు. 1 మకుటములను వ్యాసముఁగూడ విశ్వాసపాత్రములై యుండెను. అతండు పరికించిన రెండువ్యాసాంతములను వ్యాసకర్తల నామములు స్పష్టముగ లిఖింపఁబడెను. ఇట్టివ్యాసములలోనే పదరచనయు, 2 నితీవృత్తమునుగూడ శౌరవాస్పదములుగఁ గాన్పించుచుండెను.

“పురూరపుడు పత్రికావిలేఖరులు వ్యాసములకుఁ దమనామములఁ జేర్చునట్లే ర్పరచెను. అట్లుచేయుట మిక్కిలి మంచిది. ప్రతివ్యాసముయొక్క బాధ్యతయుఁ దత్కర్తలే వహించవలసిన వారగుదురు. అందువలన వ్యాసరచన కుత్సాహంత కలుగును. వ్యాసకారులకును బత్రికాపాఠకులకుఁగూడ నిది యుత్తమమయిన కార్యము.”

అనిచెప్పి కణ్వుఁడు నిలిచెను. ఆతని భార్య తానుచేయుచున్న పనివైపునకు దృష్టిని మరలించెను. అతఁడత్యంత శ్రద్ధాశువై చదువుచుండెను.

“ప్రేయసీ! ఇదివినుము” అని కణ్వుఁడు గద్గదస్వరంబుతో నిట్లు నెను.

“నేటిప్రాతఃకాలమున రైల్వేకర్మాగారాధ్యక్షుఁడగు సుమంతుఁడు తన పదవికి రాజీనామాను దాఖలు చేసినఁట. రైల్వేకంపెనీవారు తమదయకుఁ బాత్రులగు కొందఱి నావికావ్యాపారులకుఁ గలిగించుచుండిన విశేషలాభముల నిలుపుచేయుటకై మనగ వర్ష మెంటువా దీరుభ్య చేసిన కొన్ని చట్టములకు భంగకరముగాఁ గంపెనీవారు నటించుచున్నట్లు నిర్ధారణచేయఁగల కొన్ని కాగితము లతనికి దొరకెనట. వాని నాఁడెఁడు గవర్న మెంటువారికి స్వాధీనముచేయునట. ఇట్టి కాసనాపాతములఁ గావించుచుండిన రైలువారి నౌకరిలోనుండుట తనకు, అశ్మశౌరవమునకు భంగకరముగా నుండుననియించి రాజీనామా నిచ్చితిని వ్రాయుచున్నాఁడు. తనకు లభించిన సాక్ష్యమును దండనాధికారుల వశ మొనర్చెనట.

సుమంతుని యీసాహస కార్యమునుగూర్చి పత్రికాధిపులు విశ్రంభించిరి. ఈ కార్యమువలన సుమంతున కేమియుఁ బ్రతిఫలములేదు. జీవనోపాధిగూడనశించెను ఈవిషయమును బహిర్యము చేయఁదలంచినచో దన యుద్యోగమునకు భంగమెన్నిటికెఁ గలుగనేరదు. భర్మకాస్త్రముల ననువర్తింప వలయుననియు, కాస్త్రనిరుద్ధ ప్రవర్తకుల దంశింపవలయుననియు, భావించు సజ్జనులందఱితని యీకృత్యమునామోదింప వలయును. ఇట్టిపెద్దరైల్వే కంపెనీపయిని తగుసాక్ష్యము చిక్కుటయు దుర్ఘటమైయుండ నట్టివిషయములఁ దెలిసినవారుగూడ గొప్పవారితోఁ బోరు మనకేలే? మన మపరాధులముగాముకదాయని సమాధానపరచుకొనెదఁ గాని యాధార్యమును నెల్లడింప సాహసింపరు. ఇట్లుపెద్ద పెద్దలే కర్తవ్యమును దాటించుచుండుటచేరి యువకుల యంతఃకరణములు దుర్వ్యాపార 4 పరితములగుట యొకవింతయా! ఇట్టి వ్యాపరవిరుద్ధ కార్యములచే నెందఁతొందఱు రైలునౌకరులు ద్రవ్యమును సమర్పించుచుండిరో తెల్పుచు వారిని మేధావిశేషమును గొనియాడుచు మున్నొక శౌరవశాసము నలంకరించిన విబుధుఁడే లోకమును మోచుచుండెను. సాధ్యమగు నేని యుత్కృష్ట పదవుల నున్న వారెల్ల రిట్లే భనాకర్షణము చేయుచుందురని కూడ నుడివెను.

ఇట్టిచర్యలు భగవత్కటాక్షమునకుఁ బాత్రములు కావనియు లోకసంరక్షణార్థము వినియోగింపవలయుననియు విబుధులెల్లఁ రెఱింగినవిషయమే. ఇట్లు నేరములు శిక్షార్హములు

పాత్రములు కాకుండిన నూతనోద్యోగ పదార్థాలగు యవ్వనులందఱును సచ్చిలు శెట్టగుదురు?

కై) సప్తదగువానికి విధాయకమగు రీతినే సుమంతుఁ డాచరించెనని మానమృకము. ప్రభుస్థానమునకును, ప్రజలకునుగూడ నాతఁడసాధారణ నేవఁజేసెను. ప్రతిమానవుఁడును సంఘమునకుఁ జేయవలసిన విధానము నిదమిద్దఱుని నిర్ధారణనేయుట నుకరముకాదు. కాని ప్రకృతవిషయమున సుమంతుఁడు తనవిధిని యుక్తియుక్తంబుగ నిర్వర్తించెనని ధర్మపరాయణులగువా. శెట్టఁగ దలంపక మానరు. ఒక్కొక్కప్పుడు ప్రజాసేవకై స్వార్థపరిత్యాగమును గావింపవలయును. సుమంతుని కార్యమునుగూర్చి భిన్నాభిప్రాయములు పెక్కులు వెజవడఁ గలవు. అశతరీతని నక్రమప్రవర్తకునిగాఁ జెప్ప నుంకించెదరు. దేశభిమానియుఁ ప్రభుభక్తి పరాయణుఁడును జేయఁదగినదానినే యీతఁడు గావించెను. ధర్మకాన్త్రము యధోక్తముగ నిర్వహింపఁబడునుగాక!

పూర్వోక్త విధానంబునఁ గల పత్రికా వ్యాసమును పఠించుట ముగించి కణ్వుఁడు పత్రికను కేలవైవైయిట్లనెను.

“నేనుపోయి సుమంతు నాదరింపవలయును. అతఁడు నాతోఁజేసిన వాగ్దానము నకు ఫలితమిది.”

ఇట్లని కణ్వుఁడు వెడలుచుండ నర్థాంగలక్ష్మి—

“నాదా! మనప్రభువీవిషయమున నిట్లై సంచరించునని నీవుతలంచెదవా?” అనెను.

కణ్వుఁడొక తుణకాలము నిరుత్తరుడై నిలిచియుండి స్వాదువాక్యంబులతో నిట్లు ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను—

“నేనశ్చే తలంచెదను. ఎట్లయినను సుమంతుఁడు క్రీస్తుని సన్మృతమిదియని నిశ్చయించెను. ఈవాగ్దానమునఁ జేసిన మేమందఱును నెవనికిఁ గ్రీనెట్లు ప్రబోధించిన నట్లాచరించుటకు నిశ్చయించితిమి. పరులకుఁ దోచినట్లు కాదు. ఎవనిచర్యకు వాని యంతరాత్మయే ప్రబోధస్థానము.”

“వాని కుటుంబముగతి యేమి? ఈ 1 స్థానభ్రష్టతను వానిభార్యయుఁ బిల్లలు నెట్లు భావించుదు?” అనిభార్య యనెను.

“వారికిది కడు దుర్భరముగ నుండును. అందుకు సందియము లేదు. ఈవిషయమున సుమంతునికిఁ గన్వమిచ్చుటనే గలదు. అతని యుద్దేశమునుగూడ వారు సన్మార్గమున గ్రహింపఁ జాలరు.” అని కణ్వుఁడు సమాధానముచెప్పుచు నింటినుండి బయలుదేరి వెడలిపోయెను. అద్భుతవశమున సుమంతుఁ డెదురయ్యెను. వారిరువురునిరుత్తరలై మిన్నక పరస్పర కరగ్రహణము లొనర్పిరి. భాషా సాహాయ్యముతో నిమిత్తిములేకయే పరస్పర భిప్రాయముల గ్రహించిరి. గురువునకును, శిష్యులకును నిట్టియన్యోన్యాకర్షణ విడివఱ కెన్నఁడును గలుగలేదు. ఈవిషయమునఁ గొంతదవ్వు ముచ్చటించిన నెనుక నీవేమిచేయఁదలంచితి?” అని కణ్వుఁడడిగెను.

2 “నేవకాంతరవిషయము నడుగుచుంటిరా! ఇంకను నామనంబున నేదియు లేదు. తేలివార్ల నంపు నాపురాతన వృత్తికలదుగదా! సాంఘిక ప్రపత్తియందుఁదప్ప నాకుటుంబము శ్రమ పడనవసరములేదు.” అని సుమంతుఁడనెను.

1 స్థానమునుండి తొలఁగుట. 2. నేవకత్వమునదలినతరువాత.

సుమంతుడు ఖేదావల వదనారవిందుడై నెమ్మదిగ ముచ్చటించెను. 1 దారా పుత్రాయ లిక్కార్యము నెట్లు భావించిరని కన్బుడవడుగ నిమిత్తము లేదు. ఆవిషయమున సుమంతుడు మిక్కిలి ఖేదపడుచుండెనని కన్బుడఁజెలుగును.

ఇంచుక తాలి “మితో నింకొక విషయము మనవిసేను వలసియున్నది. కర్మాగారమునఁ గూలివాండ్రనిమిత్తము సేవారంభించినపనిగూర్చియే యైయున్నది. ఆపని నాయుద్దేశ్యప్రకారము నడచుటకుఁ గంపెనీవారి కధ్యంతర మేమియుఁ గాన్పించదు. రైల్వేనౌకరులందఱు న్యాయవిరుద్ధముగ సంచరించుచుండఁ గంపెనీవారు యవజనసంఘములు మున్నగు మతవిషయకి సమాజములఁ బోషించుచుందురను వదంతి సత్యమేకదా ! సన్న్యాసవర్తలు మతావలంబకులు నగువాండ్రు దను సేవయంగుండుట వారికిని యుక్తమే. కావున సేవేగ్గరచిన యాగదియందుఁ గూలివాండ్రు చేరి సత్కాలక్షేపము నేయుచుండవచ్చును. నా సాహసమున వచ్చువాడే దానిని బోషింపవచ్చును. నీవందుల 2 కనుసంధాతవై నాయుద్యమమును సఫలమునేను వలయును. నాతలంపు నీకుఁ దెలిసియే యున్నది. ఆనాటి నీసంభాషణము పరివాద్ర నాకర్పించినది. వీలగునన్ని సారలు తామచ్చటి కేగుచుండుడు. కన్బుడ్యశ్రేష్ఠి నాశ్రయించి తత్కార్యమునకు వలయు బట్టులు మున్నగు పరికరముల నందుఁజేర్చుడు. నీవట్లు చేయుట కంగీకరించెదవా ? ” అని సుమంతుడడిగెను. “వల్లె” యని కన్బుడు ప్రత్యుత్తరమిచ్చి మఱికొంతసే పచ్చటనుండి వెడలిపోవునప్పుడు సుమంతునితోఁగూడి భగవంతుని బ్రార్థించి క్రైస్తవ సాహచర్యమునకు నూచకమగు కరవీడన మొనరించి గృహస్థుఁడై చలెను.

ఆవారమున జరిగిన విషయముల నన్నిటిని మనంబునఁ దలపోయుచు నుండి యుండె కన్బుడిట్లు సేరెను. పట్టణమునం దెల్లడలను దనసంఘమునందు విశేషంబుగఁ దవచే నుపసాదించబడిన క్రైస్తవాదర్శ ప్రవర్తన చరమితి మైన మార్పును గలిగించుచుండెనని గ్రహించెను. అట్టి ప్రతిజ్ఞాను వర్తనమున ననుదినంబును భయంకరమగు మార్పులు కలుగుచున్నవి. దాని పర్యవసానము నూహించుట కాతఁ డుద్యమింపలేదు. ధర్మపురియందేగాక దేశమునం దెల్లడల ననేక కుటుంబములలో 3 నసంభావిత 4 వినిమయంబులు గలుగఁగలవని యాతఁడనుకొనలేదు. సుమతి, సుగుణనతి, సుమంతుడు, పురూరపుడు మున్నగువా రావాగ్దానము నాచరణమునం దిడుటవలనఁ గలుగుచున్న మార్పులను దలపోయ నట్టివాగ్దానమును చేసిన వారందఱు నైకకంఠ్యంబునఁ దదాచరణంబునకు దొరకొనిన నెంత తారుమారు కలుగునో తెలిసికొన నాతనికి మార్గదర్శక మగుచున్నది. వారందఱుఁజరించెదరా ? లేక, కష్టములు తాగినిల్లిన కొలది మెత్తబడి పట్టు వదిలుదురా ? మరునాటి స్రాతఃకాలమున నాతఁడు తన పతనమందిరమునఁ గూర్చుండి యాప్రశ్నమున కుత్తరము నూహించుచుండ స్వయం నిర్ణయ సభాధ్యక్షుడగు మయూరుడను యావనుడు దర్శనార్థమై పిలిచెను.

“నేను నాకష్టములను వెలిబుచ్చి మిమ్ముల బాధించుట ధర్మముగాదు గాని మీరునాకు సదుపదేశమును గావించురను నమ్మకముతో వచ్చితిని. ” అని మయూ

రుడు వెంటనే తానువచ్చిన సంగతి నివేదింప నుపక్రమించెను. “ నీవు వచ్చినందులకు మిక్కిలి సంతసించితిని. సందియము వలదు. సంగతిదెల్పము. ” అని కణ్వుడనెను. కణ్వుడీసంఘమున కధ్యక్ష పదవి నందినది మొదలు మయూరుని బాల్యము నండియు నెఱుంగును. బాలుడయ్య నాతడాయమునఁ 1 గాదాచిత్కముగఁ జేయు సత్కార్యముల నవలూకించి యానందించుచుండెను.

మయూరుడు— అయ్యా! మీకు నిజము జెప్పవలయుఁగాదా! నాకిప్పుడు దోర్లగ మంతరించినది. నిర్వాప్తపారుడ నైతిని. గతవత్సరముఁ నేనున్న తఃపరిక్షయం2దుత్తీర్ణుడనైనది మొదలు దేశోపకారి “పత్రిక కుపవిలేఖకుడగా నుంటిని. మొన్న శనివారము సాయంకాలమునఁ బత్రికాధిపుడు నన్ను బిలిచి రేపటియందయమున నీవుపోయి బెజవాడలో జరిగిన చోరీ కేరమును గుఱించి, విమర్శించి తత్తద్విషయముల వ్యాసముగ సమక్షార్పి తెమ్ము. సోమవారము ప్రాతఃకాల పత్రికయందు ధర్మపురీ దైనిక పత్రిక కన్న మున్నగు మనమీ విషయమును బ్రచురింపవలయు” ననెను. అదివారమునాడు పని సేయనని నేను తిరస్కరించితిని. నన్ను పనినుండి తొలగించెను. అతని హృదయ మెందువలననో వినువుదలఁ జెందియుండెను. అట్లుకానిచో నన్నంతమాత్రమునఁ ద్యజింపడు. ఇంతకు మున్నాతడు నన్నత్యంతాదర భావమునఁ గాంచువాడు. ఏను నేను చేసినటులనే చేయనని మీరు తలంపరా? ఇట్లేల యడుగుచుంటిననఁ బరలందఱును నేనాదిత్యవాసరంబునఁ బని సేయనని నిరాకరించుటచేబుద్ధిహీనుడనని పలుకుచున్నారు. క్రొవ్రపుడు పరల కాశ్యపమును గొలుపు పనులఁ జేసినం జేయునుగాని బుద్ధిహీన పగు చర్యలం దిగడని నేను సంతృప్తినందుట కడుగుచుంటిని, మీ రేమనుకొనియెడఁగు? కణ్వుడు— నీవు నీమాటను నిలువఁబెట్టుకొంటి వనుకొనెదను. నీయజమాని నన్ను జేయుమనిన రీతిని గ్రీకు అదివారమున వార్తాపత్రికా కార్యనిర్వహణమునఁ బని సేయనని తలంపను.

మయూరుడు— అయ్యా! మీకు నేయివందనములు. ఈ విషయమున నామ నమ్మ వ్యాకులత నందినది. దూర మాలోచించిన కొలదిని కాంతిని జెందుచున్నది.

అని మయూరుడు గమనోన్ముఖుడై లేచెను. కణ్వుడును లేచి కరుణరస పూరితమగు తనవాస్తవము నాతని భుజముపై వైచి “ముందేమి చేయఁదలంచితివి?” అని యడిగెను.

మయూరుడు— నాకింక నేమియు స్ఫురించుట లేదు. కలకత్తా మున్నగు రాష్ట్రీయ నగరంబుల కేగి యెట్లో జీవయాత్ర వెడలెంపఁ దలంచితిని.

కణ్వుడు— ధర్మపురీ దైనికపత్రిక కుపవిలేఖకుడవుగ నేల యుండఁజనదు?

మయూరుడు— అవియన్నియుఁ బూర్ణముగ నున్నవి. అట్టితలంపు జనింపలేదు.

కణ్వుడొక ఊణ మాలోచించి నాతోఁగూడ దైనిక కార్యాలయమునకురమ్ము. ఈవిషయమునఁ బురూరపు నడిగి చూతము.

ఇంకొక ఊణమునకు వీరిర్యురును బురూరపుని కార్య భవనంబున నుండిరి. కణ్వుడు కొలది మాటలలోఁ దమరాకరుఁ గల కారణమును బురూరపున కెఱింగించెను. పురూరపుడును సత్యాకర్షణ దక్షుడుగు నూత్మద్భుష్టితోఁజూచి యిట్లు నెను.

పురూర—నాపత్రికాలయమున నీకొక పనినీయఁగలను. ఆదివారమునఁ బని నేయని విలేఖనము కావలసి యున్నది. పత్రికా విలేఖనమున నవీన విధానము నూహించుచుంటివి. మయూరుఁడు ప్రభుజ్ఞానుసరణోపయుక్తుఁడగుటచే నావిధానమునకు పకరించునని తలంచెదను.

ఇట్లని పురూరపుఁడు మయూరునకుఁ గొంతపని నియమించెను. నిర్వాహిని కుద్యోగమును గల్గించుటకు సహకారులగు వారికిఁ గలుగు భుష్టిని బోలు సంతృప్తి నందుమఁ గల్గుడు స్వచ్ఛవహాన్మఖుఁడై చనెను.

కల్బుఁడు తన పతనమందిరమునకే పోవనుద్యుక్తుఁడై మార్గమధ్యమునఁ గన్న య్యశ్రేష్ఠి దుకాణమును దాటుచుండ లోనికేగి యజమానితోఁ గొంచెము ప్రసంగించి సంతకమును కలిగి లోనికేగెను. అంత నాశ్రేష్ఠి తాను నక్కార్యనిర్వాహక పథకమును నివేదింప నిశ్చయించెను. కేవల కార్యకురుఁడై భస్మాగ్ధనమే ప్రధాన కార్యముగ భావించుచు, దనకుఁదట్టస్థించు ప్రతికార్యము నామానముననే కొలుచుచుండు నాశ్రేష్ఠియే యితఁడాయని కల్బునకు సంతకము జనించెను.

“గురువర్యా! నిజమును మరుగుపరుపఁ బ్రయత్నించినఁ బ్రయోజనములేదు. నేనట్లు వాగ్దానముచేసినది మొదలఁ నాన్యాపారమును దారుమారుగ మార్పుఁజెందింప వలసిన వాఁడనైతిని. గతించిన యిరువది వత్సరంబులనుండియు నాక్రయ విక్రయ కాలలో నేనొక కార్యముల నిర్వహించుచుండెడి వాఁడను. వానిని గ్రీష్మవంగీకరింపఁ డని నే నెఱుంగుదును. క్రీష్టాచరించునని నేను భావించు విషయములఁ బరిశోధన ని యొక గొప్పగాఁ గాన్పించెను. నేనవ్యక్తముగఁ జేసిన సాపమలకంటె విన్యక్తములఁ ద్యజించిన సావమే మెందుగఁ గాన్పించుచున్నది.” అని శ్రేష్ఠి చెప్పెను.

“నీవు ప్రపథమమునఁ జేసిన మార్పుమి ?” యని కల్బుఁడడిగెను. తన ప్రసంగ వ్యాసము తనరాకను నిరీక్షింపఁగలదని తలంచెదను. కన్నయ్యశ్రేష్ఠిలోడ ప్రసంగము జరుగుచుండఁగ నే తనవ్యాసమునకు వలయు పరికరము పతనమందిరము నవేక్షింపకయే సమకూడినదని తెలిసికొనెను.

“నేను ముందుచేయువలసిన మార్పు నాపనివాఁడఁ విషయమయినట్లు గుర్తించెను. అట్లా యాదివారమున మీతో వాగ్దానముచేసి వెళ్లిన మరుసటిదినమే నేను కార్యాలయమున కరుదెంచి యిందుఁ బనిసేయించుడిన గుమాస్తాలు, వ్రాతగాంధ్రు, లెక్కలవ్రాయువారు, సరకుల వమ్మువారు భటులు మున్నగు పరివారము విషయమునఁ గ్రీస్తెట్లు సంచరించునని విచారించితిని. చిరకాలమునుండి వారివిషయమున నేను సంచరించు రీతినిగాక 1 సాహస్ర భావంబుతోఁ బ్రభువు సంచరించు నాయని యోజించితిని. అట్లే యని నిశ్చయించితిని. అట్లాగర్పిన నాస్థితి యెట్లుండునని యోజింపఁగలిగి వచ్చెను. నాపరిజనము నందఱినికొక్కచోఁ జేర్చి వారితో నీవిషయముల ముచ్చటించిన వెనుకగాని నాసంజ్ఞానమునకు సమాధానము చిక్కునని తోచలేదు. కావున వారి నందఱి నాహ్వానించితిని. మంగళవారము రాత్రి యాసావడియందు యేమందఱును సమావేశమైతిమి. ఆసమావేశమువలనఁ బెక్కుసంగతు 2 లుత్పన్నమైనవి. వాటి కన్నిటినిబట్టి చిట్టచివ్వును. ప్రభువైన యేసు మాట్లాడఁదగిన రీతి నే వారితో

ముచ్చటించితిని. నేనట్లు ప్రసంగించుట కలవడినవాడఁ గాకుండుటచే దుష్కరముగఁ దోచెను. ఆప్రసంగమున ననేక లోపములుండవచ్చును. కాని దానివలనఁ బెక్కిండు సేవకులలోఁ గలిగిన మార్పున మీరు నమ్మజాలరు. నాప్రసంగము ముగింపక పూర్వమే వారిలోఁ బదిమంది 1 బాష్పపూరితాత్మలై యుండిరి. ప్రభువేమి సేయునను 2 నాకాంక్షను దరుచు గోరుచుంటిని. అట్లుగావించుకొలఁది చిరకాలమునుండి నా సేవయందుండినవారి హృదయములు కరుగఁజొచ్చెను. వివదితము నెదియో క్రొత్త విషయము బయలుపడెదలచునే యున్నది. ఇప్పటికి వర్తక కాలను ప్రభుసమ్మతిని నడుపువిధానములు నేర్పఱచుట పూర్తియైనది. “సహకార సమితులు” పనిసేయు రీతినాకు బొత్తుగాఁ దెలియకుండుటచే నావిషయమును బూర్తిగఁ దెలిసికొనఁ బ్రయత్నించుచుంటిని. బొంబయి, కలకత్తా మున్నగు రాష్ట్రీయ నగరములుగల సహకారా మోదక సంఘాధ్యక్షుల చర్యలఁ దెలిసికొనుచుంటిని. వీరి చారిత్రము నాకు మిక్కిలి సహకారమును జేయఁగలవు నాభ్యుత్థులలో నెట్టి సహకార సమ్మేళనము గావించవలయునో నిశ్చయించుకొనలేదు. నీనికనుక్రొస్తవ విధానమునఁ బూర్తిగ నలవడలేదు. అటుజూడుడు” అని శ్రేష్ఠి పలికి—తనబల్లమీదనున్న కాకితముల కట్టున దీసెను. “నేనీవిధానమును సిద్ధపఱచితిని. నావ్యాపారమునఁ గ్రీన్టీటు సంచరించునని నానమ్మకము. ఈ విషయమునఁ దమయభిప్రాయమును సెలవీయఁ గోరెదను,” అని శ్రేష్ఠి వేడుకొనెను.

క్రీస్తు వర్తకము సేయు నెడ శ్రేష్ఠిస్థానము నిట్లాచరించును.

1 ఈ వ్యాపారమునంతనా బ్రభువు నామమును మహిమపఱచుటకేగాని ద్రవ్యాజ్ఞనయే ప్రధానాంశముగాఁ బనిసేయఁడు.

2 ఇంతకొనిన రీతి ద్రవిణము నెల్ల దినదిగా భావించఁడు. ప్రజాసేవకై వినియోగించును.

3 తన సేవకులనందఱిని దయార్ద్రదృష్టితోఁ గరుణామయాంతఃకరణంబుతోఁ బరికించును. అట్టివారందఱును రక్షణఁజేందగిన జీవాత్మయని భావించును. నాజిజ్ఞమువలన ధనము సార్జించు తలంపునకంటె దనసేవకుల రక్షించుతలంపే మెండై యుండును.

4 ఏ యొకమకార్యమునుగాని, సంజేహోష్ణదమైన కార్యమునుగాని సేయఁడు. తనసాటి 4 వణిక్పత్రుల వంచింది తాను బాగుపడ నెంచఁడు.

5 స్వార్థపరిత్యాగము, పరోపకారమునను నైతిక నూత్రములు వాని వ్యాపారమున 5 వంతియైతై వర్తింపఁగలవు.

6 తన సేవకులవిషయమున నేమితనతోఁ గ్రయవిక్రయముల జరుపు ప్రజల విషయముననేమి, 6 పూర్వోదాహృత ధర్మనూత్రములఁ జక్కఁగ ననువర్తింపఁ జేయును.

7 నాజిజ్ఞప్రపంచమున నందఱితోడ నీతఁడెట్లే వర్తించును.

మైఖేలంధ్యులఁ గల్పించు సామ్యదిగఁ జదివెను. స్వవిషయమున మతబోధకుడుగ

1 కన్నీరుతోనిండిన 2 కొరిని 3 ధనము. 4 వ్యాపారము సేయువారిని. 5 గూఢముగానిమిది 6 మున్ను చెప్పిన. 7 వర్తక.

సాచార్యుడుగ నుండిన గ్రీష్మట్లు ప్రవరించునని తాను లెండురోజులక్రిందట యోజించిన విషయము లాతనికి జ్ఞాపికి వచ్చెను. అంతయుఁ జదివి యాతురతతో నీరీక్షించుచున్న శ్రేష్ఠివైపునకుఁ గన్నెత్తి కణ్వుడు చూడ నాతని వీక్షణ మత్యంతాలోచన 1 సమన్వితమై యుండెను.

కణ్వుడు— ఇట్లు వర్తకము నడపినలాభము నాజ్ఞాంపఁగలననియే నీనమ్మకమా!

శ్రే— అవును. తెలివిగలిగియు స్వార్థపరాయణులగుటకంటెఁ జెలివిగలిగి పరోపకారపారిణులగు వారికి జయము విశేషముగ లభించునని మీరు తలంపరా? నా వర్తక వ్యాపారమునఁ బనిసేయు వారందఱును నందు లభించు లాభమునఁ బాల్గొనెదమని యెఱింగినచో, వారి వర్తకాగారమును బ్రేమించి పనిసేయు నెడల, దానం గల్గు ప్రతిఫలము, శ్రద్ధాధిక్యతయు, నల్పవ్యయమును, న్యాయ్యానుసరణమును గలుగ వా?

కణ్వుడు— నిశ్చయముగా నట్లే లాభించునని తలంచెదను. వర్తకులశేఖరీ ధర్మమును విశ్వసేప రనుకొనెదను. క్రైస్తవదృక్పథములతో ధనార్జన సేయని దుష్టప్రపంచముతో నెట్లు శ్రమపడెదనో?

శ్రే— అదియే నాయుద్యమమున దుస్సాధ్యముగఁ దోచుచున్నది.

కణ్వుడు— నీవనువర్తింప నిశ్చయించిన విధానంబునఁ బరపతిసంఘ నిర్మాణ ముఁగూడ నిమిడియుండెనా?

శ్రే— సేనిపుటికి నిశ్చయించిన వానిలో నడిగూడఁ జేరియున్నది. సేనిందనుకఁ దమతో వాక్రచ్చివీరి నంతర్దాశ్యంశము లింకను నిశ్చితములు కాలేదు. వాని సేపరిశీలుంచుచుంటిని. యేను వాగ్దానముననుండిన స్వార్థపరాయణుడు కానేరఁడని నా దృఢనిశ్చయము తనకొలుపునందుండిన వీరినందఱిని బ్రేమించును. పరస్పర 2 సహకార తయే తనవ్యాపారమునకుఁ బట్టుకొమ్మయగును. భగవద్రాజ్య ప్రతిష్ఠాపనయే పరస్పర సానముగ నెంచును. సేను నట్టి ప్రధానాంగములతోఁ బనిసేయ సమకట్టితిని. అంత రాభగముల నిర్ణయమునకుఁ గొంతకాలము పట్టును.

కన్నయ్యశ్రేష్ఠితోడి ప్రసంగము ముగించిన కణ్వుడు వెడలిపోవునరికి దైవానుకరణముగలన లోకవ్యాపారము లెంతటి మార్పులను జెందునో గ్రహింపఁగలిగెను. వెడలిపోవునప్పు డందలి యుజ్జేమును గొంత వెంటఁగొని చ సెను. శ్రేష్ఠి తన భృత్యుల యెడఁ జూపిన సోదరభావము వలన నాణిజ్య ప్రక్రియయందద్భుతమైన మార్పు వారద్యయ కాలంబుననే కలిగెను. అచ్చటఁ బనిచేయుచున్న వారి ముఖసికాసములను నడతను గనిపట్టిన నీమాత్రు రి విస్మయచుకున్నది.

కణ్వుడు తనపతనాగారముజేరి “శ్రేష్ఠి పట్టినపట్టు విడువకకొనసాగించినచో ధర్మపురి ప్రాంతములయందీతఁడద్భుత మౌ ప్రచారకుఁడు కాఁగలఁడు.” అని యనుకొనెను. 4 ఏతాదృశ్రవరత్నముచే ద్రవ్యహాని కలఁగజొచ్చినవరి నాతఁడెట్లు నిర్వహించునో? ధర్మపుర్యాలయ సభ్యుల ద్విగుణీకృత సామర్థ్యంబునఁ బురికొల్పించుండిన పరిశుద్ధాత్ముడే వీరినందఱిఁ దమ తమ కార్యంబులఁ గృతకృత్యులఁ జేయుఁగాతఱుని కణ్వుడు ప్రార్థించెను. అట్టి ప్రార్థన మంతఃకర రి జోమృతభాగంబుల నావరింపియిం

దేవునే తానాదివారమునఁ జేయఁదలంచిన ప్రసంగమును వ్రాయ దొరకొనెను. సురా పానభవములవలనఁ గలుగుచున్న ఘోరకృత్యముల వెల్లడించుటయే యందుఁ బ్రధానాంశము. ఇంతకుముందెప్పుడు నాతఁడిట్లు మద్యపాన దూషణ గావించలేదు. తనప్రసంగవాక్యముల వలన నర్థములు బయలు వెడలఁగవని వానికిఁ దెలియును. ఫలాఫలములనరకునేయక యాతఁడు వ్రాయఁజొచ్చెను. వ్యాసరచనయందుఁ బ్రతివాక్యమును వ్రాయ నామోదించునా లేదా యనునదియే ప్రధానోపాయముగా గమనించెను. మధ్య నొకప్పుడు సాష్టాంగపడి దైవమును బ్రార్థించెను. అట్టి ప్రార్థనవలన వాని కట్టి బలము కలిగినదియు 1 నాత్మైక జడ్యము. దైవానుకరణాదర్శ స్వీకారమునకుఁ బూర్వమెప్పుడయిన వ్యాసరచన నేయంతరి నాతఁడు భగవత్ప్రహేయమును గోరెనా? తన యాజకత్వమునుగూర్చి విచారించినకొలది దైవసహాయమును బడయనిది విద్యుక్తమును నెరవేర్పఁబాలనని తెలిసికొనుచుండెను. అభ్యాసవశమునఁ దానుపన్నసంపదలననికాని యట్టి కృత్రిమోపన్యాసములవలనఁ బ్రజాక్షణము ఫలించుననిగాని వెట్టిభయల నంగుట మాని వైచెను. ప్రభుకేమి నేయనను నాకాంక్షయే వాని మనోవ్యాపారమునం దెల్లదలం 2 బరీతమై పని నేయుచుండెను.

సోమనాథశాస్త్రియు నాతని యిల్లాలను మున్నెన్నఁడును వీక్షింపని మహా ద్యుతములు పంచమవాటికలో శనివారమురాత్రి 3 ప్రభూతములైనవి. సుకణ్ణతి శ్రావ్యగానాకర్ణ నాకర్ణణంబున నొకనాటికంటె మఱియొకనాడు శ్రోతలు వెల్లివిరియుచుండిరి. పగలాదరినిబోవు పాఠు లీభక్తసమావేశముఁ గూర్చి విశేషముగ వివరఁగలరు. శనివారమురాత్రి సురాపానము, అప్రమాణముల నాచరించుట ఆపరిశుద్ధత మున్నగు దురాత్మములు మిక్కిలి కొఱవడ నారంభించినవని చెప్పవలెను. మాలగూడెము బాగుపడ నారంభించెననిగాని, సంగీతము దుష్టల నాకర్ణించెననిగాని మార్పు ప్రజలలోఁ బ్రారంభించెననిగాని తలంచుట కవకాశము కలుగలేదు. కాని పంచమవాటిక నావరించిన సైతాను కక్తి యగ్నేచరంబుగ నించించుక హరింపఁజొచ్చెను.

సోమనాథశర్మ గాత్రము 4 నీశోగమై ప్రకాశించుటచే శనివారమునా దాతఁడు ప్రసంగించెను. అతని ముస్సరము వలయునంతయే వినియోగపరుడఁ దగినదై యుండుట చే నుభయము నిశ్శబ్దముగ నుండక తీరినది కాదు. సందడిచేసిన వినఁబాలరు. క్రమక్రమముగ వారందఱీతఁడు తనకాలమును బలమును దమకై వినియోగించుచుఁ గొన్ని వారములనుండి ప్రభువగు నేను క్రీస్తున దమకుఁ దెలుపుటకై ప్రయత్నించుచుండెనని గ్రహించిరి. తమయెడఁగల 5 యవ్యాజ ప్రేమచే నిట్టినర్హులందెననియు నెఱింగిరి. భర్త పుర్యాలయమున నాగరకులగు సాంఘికు లెట్టినిశ్శబ్దముగ నుండునో నేడిచుట మొరటు మనినను లంత నిశ్శబ్దముగ నుండి వినఁదొడంగిరి దేరాచుట్టును సమస్తము పోచుచుండెను. సురాగారంబులు నిర్మాణవ్యంబు లగుచుండెను. పరిశుద్ధాత్మ వారిపైఁ బ్రసరించుచుండెను. శర్మ జన్మ సౌఫల్యమును కార్యము ఫలాన్యుభవమొనరించి గ్రహించెను.

సుకణ్ణతి గానామృత మధురమ శోటిగుణితము కాఁజొచ్చెనని సుమతియు న్యసంపాకనియుఁ దలంచిరి. నేటిరాత్రి నాజందఱుఁ గలిసియే సుభాస్థానమున కరుదెంచిరి. దైవభూషణుఁడు నావారమున విశేష కాలము గూడెనునందలి బీదరొగుట

1 తనకే తెలియును 2 వ్యాపించి, 3 పుట్టినవి. 4 బాగుపడి 5 కారణములేని

కుచితముగ వైద్యముచేసెను. ఆతడు నప్పు డచ్చటనేయిండిను. సుమతి హాస్యని యముకడఁ గూర్చుండిను. నృసింహకవి యెదురుగఁ గూర్చుండి ముఖవతిం దజేక దృష్టితోఁ దిలకించుచుండెను. ముగుణవతి పాడఁబొడంగ గూడఁమెల్ల విరుగఁబడి విశేషానందంతో నిశ్చలమై వినుచుండెను.

ఆ. వె. వాత సూన్యమైన పాపిని నాకయి । శుద్ధరక్త ధారలిద్ధరితఁ
బరపి నన్ను బిలుచు ప్రాణాధిక ప్రభూ! । వచ్చుచుంటినోయి పరమపురుష!"
ఇట్లని ముగుణవతి మధుర 1 మధురాలాపంబుల గానానుభవధారల వర్షాపాతంబుగ జనసంక్షేప్తప్రదేశంబునఁ గురిపించెను. సోమనాథశర్మ 2 యధరస్వందము గావింపజేసు. ఊర్ధ్వబాహుండై "పాపులారా! రండు" అని కరసంజఁగావించెను. అంత గుడారముయొక్క యరుపార్శ్వములనుండియు కిసక్రూధారాపరీతశేత్రములు గలవారును, పాపవినిర్భన్న హృదయులులు గలవారునగు శ్రీపురుషుల నేకు రుపస్యాసమని యున్నతాననముందరిసిరి. వెలుపలి వీధినుండి చొరబడివచ్చి యొక శ్రీ హాస్యనియము సమీపముగఁ గూర్చుండెను. సమీపముననుండిన సుమతి యామెమోముఁదిలకింపఁ ప్రభువగు నేను పాపుల కంతటి సహాయకారియో మమతికి జన్మాంతరము నందిన 4 ట్లుత్పన్నమయ్యెను. సుమతి 5 యానందోద్ధితయై యాకాంక్ష 6 దరిసి యాదరించి తనకరంబున నామె హస్తముం బట్టుకొనెను ముమతి కరస్పర్శంబున నాతరుణియుద్రిక్త మానసయై కన్నీరు మున్నీరై దాప నొక్క పెట్టున విలపించుచు సాష్టాంగపడి 7 యుత్తమాంగంబును బట్టినై నునిచి సుమతి రిసవలంబించి నిశ్చలయైయుండెను ముమతియు నించుకసంకయించి నీదప నామెదరిని మోకారింపెను. వారిరువురి 9 కీర్తనంబులు నేకస్థానమును జేరి ప్రార్థనమునం దైక్యము జెందెను.

ఇట్లు నాప్రదేశమునం దెల్లెడలఁ బెక్కిండు సాగిలఁబడి తమ పాపంబులఁ దలంచి పశ్చాత్తాప పదము విలపించుచుండ వెలుపలనుండి యొకపురుషుఁడు అచ్చటఁ జేరిన సామాన్యులకలఁగాక మత్స్యవృత్తి వస్త్రాభరణధారి లానికీఁ ద్రోసికొనివచ్చి మొన్న కబ్బుఁ డపవ్యసించుచుండ నల్లరి చేసిన త్రాగుబోతు సరసను మోకాళ్ళు భూమిపై నూని నమ్రుఁడాయెను. ఇంకను నెమ్మదిగఁ బాడుచుండిఁ ముగుణవతి సమీపముననే వీరిరువురు 10 నమిత కీర్తనలై యుండిరి.

అమె యింతుక కన్నులైత్తిమూచి యట్లు మరూపాయితై ప్రార్థించుచున్న వాఁడు భానుమంతుఁడని తెలిసికొని నివ్వెగఁజెందెను. ఒక్కఁడుకాల మామె కంత స్వరము తడబడెను. పిమ్మట నిట్లు పాడెను.

ఉ. ఎంతటి దుస్థితిన్మునిగి యేదరిఁజేరిన వస్త్రహించి ను
స్వాంతమతో విశుద్ధుని మహామహిమాధ్యునిఁ జేసి, పాప మ
త్యంతముఁ బాపి కాచెదు దయామయత న్నిను నమ్మిసంతనేఁ
జంతిలనేల నీదరిని జేరితి దేవుని 11 మేమ 12 కాబమా!

ఈ కీర్తన పాడునప్పు డా స్వరము పరమాత్ముని స్వరము భంగి నాస్వాంతము శంతయు నొంది ధిగంతము దనుక యేమని రక్షణప్రాభవము నుద్ఘోషించెను.

ఇది చతుర్థాధ్యాయము.

1 తిమ్మనిపలుకులచే. 2 పెదవులగడపు. 3 కన్నీటిచే. 4 సంభవము. 5. పీతమునుండిలేది
6 సమీపించి. 7 కిరస్నును. 8 పట్టుకొని. 9 తలలు. 10 వంచుడిన. 11 మేక. 12 పిల్ల.

శ్రీ దైవానుకరణము.

పంచమూఢ్యాము.

“నానేకతుడు నన్ను వెంబడించునుగాక!”

చతుర్థాధ్యాయంతమున వర్ణించిన సమావేశము రాత్రి చెండుజాములకు ముగిసి నది. నీచసంఘమునుండి క్రొత్తగ మార్పునుజేసి ప్రభుసేవాతత్పరులైనవారుపస్యా సాంతమున వెడలిపోవాలక కేరీర వివాళనమునుండి కాపాడువాని నాశ్రయించురీతిని సోమనాథశర్మ నావరించుకొనియుండ వారితో ముచ్చటించుచు 1నువఃకాలము దనుక నచ్చటనే నిలిచియుండెను. ఇట్లు మార్పునుజేసి కర్మను విడువవాలక నిలిచియున్న వారిలో భానుమంతుఁ డొకఁడు.

సుమతియు మేనమామయుఁ గలిసి రాత్రి పదునొకండు గంటలవేళ తమతమ నెలవులకు వెడలిపోయిరి. స్పృహకవియు, సుగుణవతియు వారితోడనే సుమతి యింటిదనుక వెళ్ళిరి. వైద్యభూషణుఁడు మిగిలిపోవారితోఁ దనయింటిదనుక వచ్చెను.

అప్పటికి రాత్రి పదునొకండుగంటలు దాటినది. రాత్రిచెండు 2 యాముల కాలమున నృసింహకవి తనగదిలో వ్రాతబల్లయొద్దఁ గూర్చుండి యరగంటకాలము బల్లపైనుండిన కాగితములను వివర్ణవదనుఁడై చూచుచుండెను.

అతఁడు సుగుణవతితోఁ దనకామెయొడఁగల యత్యంతానురాగమును వెల్లడించెను. ఆమె తానాతని ప్రేమించితినిని మారువంటకదాయెను. నేటితారాత్రి తనయనురాగము నావెతు నివేదించుటకుఁగల ప్రబల ప్రోత్సాహమేమియో యోజింప దుర్లుభము. ఫలితార్థమెట్లు పరిణమించునో విచారింపకయే తనమనోజ్ఞకమును నిగ్రహింప నేరక వెలువరించి యుండును. సుగుణవతి తనప్రేమను దిరస్కరింపదని యాతనికి వెట్టినన్యకము కలిగియుండుటచే సాహసించెను. తాను ప్రప్రథమమున నావెతో ముచ్చటించునప్పు డాచిత్ర మనోభాసమును గానుగ్రహించినరీతిని జ్ఞాపకముజేసికొనుచుఁ గూర్చుండెను.

ఆమె సొందర్యాతి కయంబులును మనోద్రఢియై నేదాతని మనఃఫలకము నాక్రమించినంత విరివిగ మున్నెన్నఁడు నాకర్షింపలేదు. ఆమె గానము సేయునప్పు డాతఁడామె మధురమునే వినుచుండెనుగాని, 3 ధ్వన్యంతర మాతని 4 శ్రవణ వివరంబులఁ జొరదయ్యెను. గుడారమంతయు మనుష్యాటవివలె 5 నరశిరస్సంగీర్తమై యుండెను. తన్నన్నివైపుల జను లానరించియుండిరని యాతఁడెఱుంగును. కాని వారి నాతఁడు గుర్తింపనేలేదు. ఆమెతో మాటలాడకుండుట కాతఁ డసమర్థుఁడయ్యెను. ఆమె యెంటరిపాటునఁ దారనించినతోడనే ముచ్చటింప సంసిద్ధుఁడై యుండెను.

ముచ్చటించినవెనుక తానామె యభిప్రాయమును గ్రహింపనేరకుండెనో లేక యసమయమున ముచ్చటించితి నో యని చింతించెను. ఆమె ప్రవర్తనలలో స్వకీయాను

రాగ ప్రకటన గావించినది స్వసింహాకవి కృతమగు నవలకుఁ గథానాయిక సుగుణ వతియే యని యామె యెఱింగిన విషయమే. కథానాయకుఁడు నాతఁడే. నవల యందు వా రన్యోన్యమును బ్రేమించిరి. అట్టి గ్రంథ ప్రకటనమున కామె హర్షించి యూరకుండెను. ఈవిషయమును బరులుమాత్ర మెఱుంగరు. ఆనవలయందలి పాత్రములును, వాని గుణవర్ణనమును నూత్నదృష్టిని సుగుణవతి పరికింప నేతద్ద్రంథ ప్రథమ పతనముననే యామె స్వసింహాకవికిఁ దనయెడఁగల యనురాగమును దెలిసి కొనియు నివారించువాయెను. ఈగ్రంథమును వ్రాసి యొకవత్సరము గఱించినది.

నేటిరాత్రి స్వసింహాకవి సంవత్సరముక్రిందట జరిగిన యాయంశముల నన్నిటిని బూసగుచ్చినట్లు జ్ఞాపకమునకుఁ దెచ్చుకొనెను. కొలదికాలము క్రిందట సుగుణ వతియు భానుమంతుఁడను విహారాచార్యప్రాంతమునఁ గలిసిపోవుచుండ వాఁకిని కను వును జరిగిన సంభాషణమునుగూడ స్మరించెను. అప్పుడు భానుమంతుఁ డామెతో నేమి సంభాషించుచుండెనో యని యాశ్చర్యమును జెందెను.

స్వసింహాకవికిని సుగుణవతికిని నేటిరాత్రి జరిగిన సంభాషణము నీ క్రింద విమర్శించెదను—

స్వసింహ—సుగుణవతి ! నిన్ను నేనెంతదృఢముగఁ బ్రేమించియుంటినిో నేటి రాత్రి దనుకఁ బూర్తిగ గ్రహింపఁజాలనైతిని. నాయవస్థను నాయాకృతియే నీకు వెల్లడించుచుండ నానుభోభావమును నిన్ను నుండి మరుగుపరుప నేలప్రయత్నించవలెను? నిన్ను నాప్రాణసమానముగాఁ బ్రేమించుచుంటినిని నీ వెఱుంగుదువు. నీయెడల నాకుఁ గల ప్రేమను దాచఁదలంచియు నసమర్థుండ నగుచుంటిని.

ఈ ప్రేమ ప్రకటనమును వినినతోడనే తనకరంబుననున్న యామె హస్తము కంపమునలడుటయే యామె తిరస్కారమున కారణికిఁ బ్రథమసూచన. ఆతఁడు ముచ్చటించుకాలమున నామె తనమోము నటునిటుఁ ద్రిప్పుక నిర్మలత నాపాదించి యాతనిఁ బూర్తిగ మాటలాడనిచ్చెను. ఆతనిప్రసంగము ముగిసినతోడనే యామె ముందుసార్గముపైఁ దనదృష్టిని నిలిపి నిర్మలమైగట్టియు, నుద్రేక శూన్యమైనట్టియు, వాక్యములతోఁ బ్రత్యుత్తర మిచ్చెను.

సుగుణవతి—నాతో నీవిషయము నిష్పాదేల ముచ్చటింప సమకట్టితివి ? నేటి రాత్రి సభాసానంబున జరిగిన విషయములను జూచి— యీ ప్రసంగమును భరిం పఁజాలను.

“ ఏల—ఏమనుచుంటివి ! ఏమనుచుంటివి ? అని కవియూరకుండెను.

సుగుణవతి యాతని చేతనుండి తనచేయి లాగుకొనెను. కాని యింకను వాని సరసనే నడుచుచుండెను. గొప్పలాభమును బొంద నిరీక్షించువానికిఁ దక్కుల్య వైపరీత్యము తారసింపనున్నదని తెలిసిన నెంత దుఃఖము కలుగునో యాతఁడంత దుః ఖించి యిట్లనెను—

“ సుగుణవతి ! నీవు నన్ను ప్రేమింపవా ? నాకు నీయెడలఁ గల ప్రేమ ప్రాణాస్పదమగు సుత్రస్థాపనముగాదా ! ”

పీదప వారు నిశ్శబ్దముగఁ గొంతదూరమేగుసరికి మార్దవార్చస్థిత 2 కావదీసి

కను దాటిరి. అప్రకాశమునఁ జూడ నామె మోము తెల్లనడి మనోహరంబుగ నుండెను. ఆమె ముంజేయింబట్టుకొన నతఁడు ప్రయత్నించెను. అతని దప్పించుకొని యామె యెడనుగ నడవఁ జొచ్చెను.

“లేదు. ఒకానొకప్పు డట్టికాలము గలిగెను—అందుకు నేను తరవాదినిగాను, నేటి రాత్రి నీవీవియమును బ్రసంగింపక పోవలసినది.” అని ముగుణవతి పలికెను.

ఈ దాక్యమున కారఁడు తన ప్రశ్నకు తరమును గనిపెట్టెను. దుఃఖావేశ మాత్ర నికఁ బరమోజ్ఞకమును గలిగించెను. ఆమెయెడ నాతనికిఁగల ప్రేమాతిశయ మానందనంతయు సమృద్ధివాక్యమునే వార్షింపఁగలదు. కావునఁ దిరస్కృతుఁడై యాతఁడా మెతోఁ దన యవస్థం దెలుపుకొన నొల్లఁదాయెను.

“కొంతకాలము గలించిన పిదప—నేను నీ ప్రేమకుఁ బాత్రుఁడనైనప్పుడు సమృద్ధింతువా ?” అని యవ్యక్తముగ నాతఁడు హీనస్వరంబునఁ బలికెను. ఆమె వినుచు నభివయించి తన యిల్లుఁజేరుటచేఁ ప్రసంగమున కంతరాయమును గల్పించెను. ఆమె లోకిని వెడలిపోయెను. కాని నెలవుఁ గైకొనలేదు.

అతఁడొంటిగనుండి యీ సంభాషణమునంతను స్మరించి దానక్రమముగ నకాలమునఁ బ్రసంగమును వెళ్ళబుచ్చితి ననుకొనెను. ఆమెకు మున్నెడను దారసింపని విపరీత సమావేశము లంతకుమున్నే యారాత్రి పంచమవాటికయందుఁ దట్టినొంచుటచేఁ గలిగిన మనోజ్ఞకము నాతఁడు గమనింపక ప్రసంగించెను. కాని యాపె తిరస్కారభావమును వెల్లడించుటకుఁగల మనోభావము నాతఁడింకను గ్రహింపనేరఁడయ్యెను. ధర్మపురస్కారము శిఖరమునఁగల (కాలయంత్రము) గడియార మొంటిగంటం గొట్టెను గాని కవియింకను స్వకీయ మానసాందోళన నిమగ్నుండై తన గదిలో వ్రాత బల్లదరిం గూర్చుండియుండి యసంపూర్ణమగు తన నవలం దిలకించుచుండెను.

సుగుణవతి తనవాసగృహముంజేరి తానీస్వల్పకాలమునఁ గాంచిన వివిధవిషయములఁ దలపోయుచుండెను. తానెప్పుడయినఁ గవిం బ్రేమించెనా ! అగును. లేదు—తన యీ తిరస్కృతిచేఁ దానీజన్మలో ననుభవింపఁదగిన శృంగారమంతయు నమృతయ్యెనని యొక తీణము తలంచెను. ఇంకొకతీణమునఁ దిరస్కారకథనముఁ దన విద్యుత్తమును నెరవేర్చుకొంటి నని కాంతిం గాంచును. ఈ పరితాప మామె హృదయమును మ్రొంగివైచెను. గుడారమున దౌర్భాగ్యులందఱుం దనగానక భాకాలముచే న్నాధీనులగుటయు, నాకస్మికాపృథములు వెల్లివిరియు పరికుద్ధాత్మయొక్క ! యావిర్భావము నామెను భూకంపమువలెఁ జలంపజేసెను. నవీనానుభవముగుటచే నస్వస్థి త్రయె యుండెను. ఆమె మనంబిట్లు 2 సంక్షుభితమై నిజస్థానమును జేరని తరుణమున నృసింహాకవి యామెం బిలిచి తన ప్రేమానుబంధమును వెల్లడించి యామె యామోదముం బడయుఁ బ్రయత్నింపఁ దత్తద్వాక్యంబు లామె కసన్యాముఖుగఁ నోఁచెను. తీణము క్రిందట నాతఁడు గూడఁజూచి దైవవిధానంబుల నాతఁ దనమానించినట్లు తలంచెను. సభాసలమున బహిరంగముగఁ దమ పాపముల నొప్పుకొని మారుమనస్సు నొందినవారల నుండి తిలంపును మగలించుట తాత్కాలికమున నవ్యక్తమని యామెకుఁ దోఁచెను. ఆమె రాత్రియెల్ల మిగుల క్రమపడి జేరాను నిండియుండిన పాపుల హృదయముల

నాకర్జింపఁ దగ్గఁకాయత్ర చిత్తముతో స్వకీయ గానకళాకాశలమును వినిధనిధంబుల శరపరంపరాహతంబుగ గుప్తుచుండ నృసింహకవి తానామెను బ్రేమించుటకే గూఁగా నమును గ్రహించెను. ఆ విషయమామెకు విషాదము. నాతని యెడఁ 1 బరాజుఖ తను గూడఁ గలిగించెను. తానట్లు తలంచుటకుఁ గారణమును జెప్ప నేరదు గాని నేటిరాత్రి తన్నాతఁడట్లు పరించితి నని చెప్పుటండిన వానియెడఁ బూర్వానుబంధము నెడబాయకపోవును. ఆ పూర్వానుబంధమన నెట్టిది? ఆతని యెడ నామె కెట్టి ప్రీతి కలదు? ఈ తిరస్కృతిచే నామె తప్పనర్చెనా? ఆమె పుస్తకముల బీరువా యొద్దకేగి నృసింహకవి తనకిచ్చిన నవలందీసెను. తా నిదివరలోఁ దరుచు చదువుచుం డిన కొన్ని భాగములం దిలకింపనామె ముఖము రక్తవర్ణమును దాల్చెను. తన్ను ద్వేకించి యాతఁడా వాక్యరచనఁ గావించెనని యామె యెఱుంగును. వానిం దిగిరి పఠించెను. ఆవియామె నాకర్జింప నసమర్థులయ్యెను. పుస్తకమును మూసి బల్లవైసంచెను. క్రమక్రమముగ నామె యంతఃకరణము కవిత్వోజ్జేసిన సంభాషణమునుండి మరలి జేరాలో జరిగినవిషయములవై వ్యాప్తముకాఁజొచ్చెను. ఆ స్త్రీపురుషుల ముఖం బుల శుద్ధాత్మానుసంధానము నాతనముగ వ్యక్తమగు చుండెను. మనుష్యుని జీవిత మెంత చిత్రమైనది? త్రాగుబోతులు, వ్యభిచారులు, పరమనీచులు నగు వారి వీక్షణ ప్రసారంబుల సంపూర్ణ వినిమయము 2 మప్రభాత మగుచున్నది. ప్రభుసామీప్య సాయాప్యాయ సంధానమునకై ప్రణతులైరి. ఆహా లోకమున దైవాత్మసమ్మిళితమై యున్నదనుట కిదియే ప్రబలనిదర్శనము. కేవల దౌర్భాగ్యానస్థుల దౌష్ట్యదోగు నాప గమనీయని సరసఁ బ్రార్థించు భానుమంతుఁడు, నిర్గమనమునకుఁ బూర్వము తనసోదరుని కంతాక్షేపము గావించి ప్రజల యస్థితి గాంచి విలపించు సుమతి సమీపమున మోకాళ్లు భూమివైనాని నమ్మిఁడైయున్న సోమనాథశర్మ మున్నగువారామెకుఁ గన్నులఁగట్టినట్లెదుటఁ గాన్పించు చుండిరి. ఘనులందఱిచే నీచాతినీచప్రదేశమని విడువఁబడిన యామలగూడెమిప్పుడు పరిశుద్ధాత్మచే స్పృశింపఁబడి యెంతటి ఘనకా ర్యములకు స్థానమగుచున్నదో కాంచినసుగుణవతికి మనస్సున నివ్వెరజనించి విడ్డూర మునుగలిగించెను. ఆవిషయములన్నియు నిప్పుడామె గడియండిమిడి యున్నట్లు భ్రమ గొల్పుచుండెను.

“లేదులేదు. అట్టిసమయమున నన్ను బలుకరించుట కాతని కధికారములేదు. మామనంబుల నాకర్జించిన ప్రదేశముమీఁది గౌరవప్రపత్తియైనను వాని స్థభ్యంతర పరమలేదు. నేనతనిని భర్తృభావమునఁ బ్రేమించుటలేదు. అదినీశ్వరుము. నాజీవితము నతనికి ధారవోయునంతగా వానిప్రేమించుట లేదు.” అని సుగుణవతి తనలో నను కొనెను.

ఇంతలో గూడెమున జరిగిన విషయములు మరలమరల నామె మనఃఫలకము నావరించి తదన్యచింతలఁ బాఠఁదరుచుచుండెను. సర్వాంగ సుందరుఁడును, యావన విద్యాగి సమన్వితుఁడును, బలిష్ఠుఁడు నగుపురుషుఁడు సమీపించి తన్ను ప్రేమించు చుంటి నని తనమనోభావమును వెల్లడించినను సరికు సేయనంతటి మనోద్రుఢియ నీపరి శుద్ధాత్మ ప్రయుక్త పంచమచాటి విషయంబు లామెకుఁ గలిగించెను.

గ్రామవాసులకు మున్నవడిన సహజ దినచర్యలకద్భుత వినిమయమును గాంచు వారగుచు ధర్మపురీవాసు లాదిత్యవాస రోషకాలంబున మేల్కొంచిరి. సుమంతుడు తనపదవిని మానుకొనుటవలన దన్నగరులకేగాక తత్ప్రాంతప్రజలకందఱికినిన త్యాగ్యర్థమును గలిగించెను. పురూరపుండు తనదైనక ప్రతికా విధానంబు ననుదినంబును గావించుచుండిన మార్పులెల్లడల ననేకవిధములగు వాదప్రతివాదంబులు గలిగించుచుండెను. వీసాంఘికాంశంబులు నింతటి చలనమును గలిగింపలేదు. సుగుణవతి తన గానామృతమును మాలగూడెమున వేదజల్లుచుండుటయుఁ బలుపురకాశ్చర్యమును గలిగించి యామె స్నేహితులే యాచిడ మనోభిప్రాయమును గ్రహింపనేరని వారగున ట్టొనరించెను. సుమతియొక్క ప్రవర్తనమును, ప్రతిరాత్రియు నామె మాలగూడెమును దర్శించుచుండుటయు, సంపన్నులు నాగరికులు నగువారితో నాయమ సాంగత్యము నేయకుండుటయుఁ బలువిధంబులగు లోకాపవాదముల కాస్పదము లయ్యెను. పట్టణంబునఁ బ్రసిద్ధి గాంచిన వీరంగటి భిన్న ప్రవర్తనములకుఁ దోడు కార్యాలయముల వర్తకాలలు, సాంఘిక సమావేశముల ననేకములగు మార్పులు కలుగుచుండెను. ధర్మపుర్యాలయ సభ్యులలో నూర్ధ్వ “దైవానుకరణ ప్రతిజ్ఞా” గావించిరి. అట్టిప్రతిజ్ఞా ఫలంబుగ మున్నెన్నడు గనివిని యెఱుంగని విషయముల నేకయులు తటస్థించుచున్నవి. పట్టణమునం దెచ్చటఁజూచిన నీవిషయములే చెప్పుకొనఁ బగుచుండెను. వీనికన్నిటికిని 1 మరుటప్రాయముగా గూడెమున జరిపినమతవ్యాపకాపన్యాస భగవత్పామ సంకీర్తనంబులచే నచ్చటి నీచులలో నేఁబదిమంది మారుమనస్సును జెందుటయు, నందును నెద్రనెద్రలలోఁ దిరుగుచుండు భాసుమంతుడుగూడ మతావలంబకుఁ దగుటయుఁగూడఁ దటస్థించెను.

ఇన్ని విధములగు మార్పులచేఁ బ్రజాంతకరణంబులు కలఁతఁజెంది యుండుటచే నేటియాదివారపునేవ కరుదెంచిన వారెంతటి సత్యకథనమునైన దీవ్రముగా నాకర్షింప సంసిద్ధులై యుండిరనుటలో వింతయేమి యుండును?

యేసుని దినచర్యయం దవలంబించు విధానము నుద్ఘోషించినది మొదలు మతాధి నాధుడగు కణ్వునియందుఁ గలిగిన మాచ్చే విశేషాశ్చర్యమును గలిగించుచుండెను. నాటక పరిభాషతో నాతఁడు పూర్వమిచ్చు సుపన్యాసములు వారికిఁపుడు రుచింపవు. తృప్తివంతమై నిర్మలమగు నాతని నుండర గాత్రంబులను ముఖారవిందంబు సుపన్యాస వేదిక 2 నధిరోపించినప్పుడు పూర్వము గాన్పించు విధానమంతయు మారి నూతన పద్ధతి నవలంబించెను. వానివ్యాసమే దైవవాక్యముగ మారెను. అతఁడెప్పుడు కాగితమును వాచి చదువఁడు. తనవృద్ధతరమునండి వెలువడు ప్రజానురాగము, భూతదయ, నమ్రత, స్వామికాత్యైక తత్పరత, మాన్యుగు సత్సంప్రదాయములచే నాతఁడెప్పుడు మూర్తిభవించిన భగవద్వాక్యమాయనఁ జేజరిల్లుచుండెను. ప్రజలు మున్నెన్నడును వినని యుత్కృష్ట ప్రార్థనలఁ గావించు చుండెను. అట్టి ప్రార్థనలయందుఁ బరవశతచే నడుమనడుమఁ 3 గ్రభిన్నములగు చుండుటయు, వ్యాకరణాది భాషా నియమముల నతిక్రమించుటయుఁగూడఁ దటస్థించుచుండెను. మున్నెన్నడు కణ్వుఁడెట్టి భాషా నియమ భంగకరమగు సంతటి మైమరపులోఁ బ్రార్థించెను? ఉపన్యాసములయందెట్లో ప్రార్థనల

యందుఁగూడ నట్లే యున్న తోత్రువ భాష ప్రయోగమునఁ గల్గుండు ప్రసిద్ధిఁ గాంచినవాఁడు. ఇప్పుడింతా నాదర్శించున నట్టి కృత్రిమ ప్రవర్తనము ననవ్యాయుగ నాతఁడు భావించెను. ఆతఁడిప్పుడు ప్రార్థించునెడ నీవిషయములు స్మరణమొనఱు. తన ప్రజలకుఁగల లోకాలోపములఁ, గట్టనుఖముల వెల్లడించు తీవ్రసంకల్పముచే భాష ప్రయుక్త దోషములు గనునించుటలేదు. ఆతఁడిప్పుడు ప్రార్థించురీతిని మున్నెన్నఁ డును, గావించలేదని నిశ్చయముగఁ జెప్పనగును.

కాల్గనుగతికముగను, శ్రోతల స్థితిగతుల ననుసరించియు, మతవిషయికోపన్యాసము లప్పుడప్పుడు కడుంగడఁచి తానాహజనకంబులగుట కలదు. వాఁడై పుణ్యవలనను, పదముల మార్పువలన నట్టియవస్థలకుఁగలుగును. నేటియుదయమునఁ గల్గుండు 1 మధ్యకాల నిరసించునప్పుడట్టి యుత్కృష్టవస్థ 2 యాపతిల్లెను. గూడెమునంగల కల్లంగడల దుస్థితి యెల్లరకు విశదమే కావున నూతన వాక్యంపుటి లభింపజేసెను. క్రొత్తవిషయములులేవు. వ్యావహారిక రాజ్యాంగవిషయములఁ బ్రాగుచుండుటవలనఁగలిగిన వస్తుములఁ గల్గుండు వివరింప నగుచుండు. పానమును నిరసించు సంఘసంస్కర్తలు పలుసారులు దోషించు విషయములకింటి విశేషముల నీతఁడేమి చెప్పఁగలఁడు? గతవారమున వా ప్రాంతముల జరిగిన చుహుద్భుత చర్యలు, మున్నెన్నఁడు నీవిషయమును ముచ్చటించి కల్గుండు పునస్థానించుటయు ననునీ విషయ ద్వయమే యీయ దోషధమున కాధికృత వలనఁడే నెను. తన్మతాధిపత్యము నాతఁడు వహించియుండిన గత దశ వర్షముల నొక్కసారియైన నీసురాగారము లనర్థదాయకములని నుడివియుండ లేదు. నీదవాండ్లకే కాక వ్యవహారికలకును, ధనాభ్యులకును, మతసంఘమునకును బాధ కరమని యెన్నఁడు నీతఁడు పునస్థానింపలేదు. ఇప్పుడితఁడు క్రైస్తవవాదర్యమును స్వానుభవమునందుంచుకొని మనస్ఫూర్తిగ నిరసించెను. వ్యాసాంతమున గూడెమునం దారంభించిన మతవ్యాపక కార్యంబునఁ దోడ్పడుఁడని సాంఘికుల జేఁచుకొనెను. పురపాలి శుభ్యసాంఘికుల యెన్ని కలు త్వలలో రానెయున్నవి. ఆయెన్ని కలలో బానకాలల యామోద తిరస్కారము లుచ్చరింపఁబడును. పాపమునుండి విముక్తులము కావలయునని యిప్పుడిప్పుడే సంకల్పము కల లక్షితులగుచుండిన పాపమానవుల దుస్థితి నెట్లు దొలంపవలెను? వారియిరుగుపొరుగు 4 వాతావరణస్థితి వాస్థితి నెట్లుమార్చునో యెవరు చెప్పఁగలరు? క్రైస్తవులును, వర్తకులును, వ్యవహారికములును, వాగరికులును, అమూల లజ్జాకరములు, సరసాత్మాది దుష్కార్యకరములునగు సురాపాన కాలల నెలకొలుప నిధికృతి నొసంగుఁడని చెప్పట కారామమేమి కలదు? ఇట్టిస్థలముల రూపుమాపుటకై పోరాడి, యెన్ని కలలో నీతిరస్కరించుటకు సంసిద్ధులైనవారి నే సభాసదులుగ నెన్నుకొని నీచస్థానములఁ జక్కపఱచి పురపాలిశుభ్యతను నెలకొల్పుటయేదా క్రైస్తవులకుఁ గర్తవ్యము! సాంఘిక, రాజకీయాధికారియును పురపాలిశుభ్యసంఘాధికారియును గూడఁ గ్రైస్తవవైరులై విరోధించుచుండఁ గొలఁదిమంది మతప్రచారకుల ప్రార్థనలే పతితులలో నెంతటిమారులు గలిగించుచున్నవి? గ్రీకు తననీచకుల మూలమున నీ కార్యమును నిర్వహింపనేరఁదా? ఆతఁడీ విషయమున శ్రమపడి తననీచుల మూలమున నీవిషయమును కాడని యెక్రైస్తవుడు చెప్పఁగలఁడు? క్రీస్తుననుసరింపఁ బ్రయత్నించి ధర్మపుర్య

లయ సభ్యులలో నెందఱింతదనుక నెప్పుడు శ్రమల పాలైరి! క్రీస్తుని శిష్యత్వము, ఆచారానుసరణమును, పారంపర్యమును, స్వసౌకర్యాను సంధానమును కాగలదా? అట్లయిన శ్రమల కోర్పుకొనుటెచ్చట?

ఉపన్యాసమున దీర్ఘాగమును దరియినప్పటికి తానుదేకించిన కంటె నుత్కృష్టముగ నుండెను. ఇప్పుడే ధర్మపుర్యాలయంబున నెల్లరు శుద్ధాత్మావృత్తులైనన సతీశయోక్తి కాసేరదు. అందుగొంద యుపసంఘముగఁజేరి క్రీస్తుననుసరింప బద్ధకంకణులగుటయే పాలలో దోడుంచినభంగి నెల్లరఁగలఁగింపఁజొచ్చెను. నూతనోజ్జీవమానంద కణ్వుడుగూడఁ దనసాంఘికలయం బుద్ధులించిన దైవానుకరణేచ్ఛం గాంచి యాశ్చర్యనిమగ్న మానసుం డయ్యెను. 1 ద్విసహస్ర వర్ష పరిమితి పరమపురుష తత్త్వజ్ఞానాన్నిత శిష్యాధర్మము నుద్ఘాటించి నేటియుపన్యాసమును ముగింపకమున్ను, నుగుణవతి తనతల్లికిఁ బరమోద్రేకంబున నివేదించినట్లు, పెక్కుండ్రు భక్తులు శ్రీమీలును బురుషులునుగూడ “స్వాధ్యాయముతోఁ గూడిన కార్యము నెద్దానినేని నేయఁదలంతును” “ప్రభుకార్యమునఁ గట్టముల ననుభవింప నిశ్చయించుచుంటిని.” అనిబలుకఁజొచ్చిరి. “వచ్చి కష్టపడుడు” అనిమాజినియను మహాత్ముడు చెప్పిన వాక్యమునకంటె నుద్రేకమును గలిగించు నావేశముండుగాన్పింపదు.

ఆరాధన ముగిసినది. శ్రోతలుఁ బెక్కుండ్రు వెడలి పోయిరి. గలించిన రెండది వారములవలెనే కణ్వుడును బ్రజ్ఞాపరులు నుపన్యాసమందిరమున సమావేశమయిరి. ప్రతిజ్ఞచేసిన వారందఱు నిలిచి యుండుండని పూర్వమువలెనే కణ్వుఁ 2 దామంత్రించెను. క్రొత్తగాఁ జేరఁదలచినవారుగూడ నుండుండని పలికెను. ఆరాధనానంతర విాసమావేశము విధాయకమయ్యెను. ఆతఁడచ్చటికిఁగి వారింగాంచ వాని హృదయము చలింపఁజొచ్చెను. మందిరము ద్విసహస్ర జనాకీర్ణమై యుండెను. పరిశుద్ధాత్మ మున్నెడను నితః 3 స్పష్టాభాసము కాలేదు. నృసింహకవి యందులేడు. కన్నయశ్రీశ్రీని ప్రార్థింపుమని కణ్వుఁడడిగెను. అచ్చటి వాతావరణమే భగవద్విలాస పూరితమై యుండెను. భగవచ్ఛక్తి యుక్తమగునిట్టి బాప్తిస్మము నెవ్వడు వారింపఁగలడు? గతకాలమెల్లఁ 4 దదభావముగ నెట్లుజీవించిరో?

వారందఱుగూడ పెక్కువిషయములు సంపర్కించుకొనిరి. పెక్కుండ్రు ప్రార్థించిరి. ధర్మపుర్యాలయ సంఘమునుండి బయలు వెడలిన పెక్కు ఘనకార్యముల నాటినుండియే ప్రారంభమైనవని కణ్వుడు కనిపెట్టెను. తుదకు వారందఱుఁ దమ తమ నెలవులకుఁజేరి పరిశుద్ధాత్మాయత్నానందంబున నోలలాడిరి.

సర్వకలాకలాధ్యక్షుఁడగు విద్యాధరుడు కణ్వునితో గృహోన్ముఖుడయ్యెను. విద్యాధరుడు నెమ్మదిగ మాటలాడుచు “కణ్వుమునీ! నేనొకవిధముగ నిరవతలయకొంటిని. నానిలువను నేను గనుఁగొంటిని. అది బహుకష్టసాధ్యముగ నున్నది. కాని దాని నాచరణమునఁ బెట్టి నిర్వహించినచెనుకగాని నాకు మనశ్శాంతి కలుగ నేరదు.”

కణ్వుడు ప్రత్యుత్తరము నొసంగక నిశ్శబ్దముగ వినుచుండ విద్యాధరుఁడిట్లు చెప్పఁదొడంగెను.

“నేను చిరకాలమునుండి నాకు విభ్యుక్తధర్మమని తలంచుచుండిన విషయము

నేటి 1 భవదీయోపన్యాసప్రభావంబున నామనంబున సహస్రగుణితంబుగ నెలకొని యెను. నాస్థానంబుననుండిన నెట్లుగాఁ గ్రీష్టు ప్రవర్తించును? మిత్రోఁ గ్రీష్టుననుసరింతునని నాద్వానముచేసిన దాదిగ నీప్రశ్నయునే పలుమారు తలంచుచుంటిని. కళ్యాణాలా కార్యంబుల యథావిధిగ నెరవేర్చుచు బాలుర 2 కథ్యయనాభ్యసనంబు జలుపుచుఁ దదితరవిషయంబుల మానము వహించునని తలంచి తృప్తినందఁ బ్రయత్నించితినిఁగాని యాతఁడింకను మఱికొన్ని కార్యముల నాచరించునను నూహ నామనంబును విడువదాయెను. ఆ మఱికొన్ని కార్యములే నేనాచరింప వేసిదీయునవి. వాని నాచరణమునందుంచుటవలన నాకుఁ గష్టపరంపరలు తటస్థించును. వానిస్మరించుటకే భయాకుల మానముండ నగుచుంటిని. అట్టికార్యమెద్దియో నీ ప్రాహ్లాదకలహాని?”

కణ్వుఁడు— నాకుఁదెలియు ననుకొనెదను. నాకు చుర్రుటమైన కార్యము నద్దియే. తదనన్యము నెద్దానినెని నాచరించియుండును.

విద్యాధరుఁ డాశ్చర్య పరిత మానముండై కణ్వుం దిలకించి తన్నుం బోలినవాఁ డింకొకఁడుకలఁడుగదాయని కొంతమనశ్శాంతిం గాంచెను. విచారగ్రస్థమైన హీనస్వరంబుతో దృఢముగ నిట్టనెను.

విద్యా— అయ్యా! మనము పురవాసోచిత కృత్యములయందత్రద వహింపఁ దగిన జీవనోపాధి గలవారము. మనల నావరించియుండు స్వల్పజనంబునే ప్రపంచముగ భావించి మన కానంద దాయకమగు స్వధర్మానురక్తిం జరించుచుఁ దదితర నాగరికోచిత రి వ్యాప్తతం ద్యజించితిమి. పురోభివృద్ధియంద నాకుఁగల బాధ్యతను బుద్ధిపూర్వకముగ నలక్ష్యముచేసితిని. పురపాలకాధికారులందఱును భనాకాపికాచ గ్రహులును, గురూపానోత్తంతలును, స్నాన్తర పరాయణులునై న్యాయవిరుద్ధముగ నుంచరించుచుఁ బట్టణమును బాడునీయుచుండిరి. ఈదౌర్భాగ్యస్థితి నెఱిగియు నేనును దక్కుంగల పాతకాలోపాధ్యాయులునుగూడ 4 ఛాత్రశాస్త్రోపబోధనమే పరమావధిగ భావించి తన్నిర్వహణమునఁ దృప్తులమై పురపాలకుధ్యతకై ప్రయత్నింపమైతిమి. ఈవిషయమునఁ గ్రొత్తప్రబోధనమును యోజింపవలెన మనితిమి. ఇఁకముం దిట్లువ్యక్తుడనై చరింప నేరను. రాజోవు నెన్నికలలోఁ బాల్గొని, యుంటింటికిం దిరిగి, వ్యభిచారము, లంఛములు, త్రాగుడు, జూదము మున్నగు దుష్కార్యములచే దేశము వినాశము నందుచున్న దనియు, ఇందులకుఁ గారణము మనమెన్నుకొనిన ప్రతినిధులే యనియు, నిప్పుడు సజ్జనుల నెన్నుకొని నకల విషయములఁ జక్కపఱచుకొంటు యెల్లరకుఁ గర్తవ్యమనియుఁ బ్రజాసామాన్యమున నుద్బోధించి నాకుఁగల స్వల్పపు బలుకుబడిని నగరాభివృద్ధికై వినియోగ పరచెదను. ఇట్టికార్యమును జేయుటకంటె 5 శతస్మి కాముఖంబునఁ జొచ్చుట శుకరమని తోఁచెడిని. ఈవిషయములఁ బ్రవర్తించుట కలవడమి నసహ్యముగఁ దోచెడిని. క్రీస్తీట్లు చేయఁడని నన్నెక్వలేని నమ్మింపఁగలిగిన వారు కోరినదాని నొసంగెదను. ఆలోచించిన కొలదిఁ బ్రభువీ శ్రమలఁ బాల్గొనుననియే తోచుచున్నది. ఈ విషయమే నాకు విశేష శ్రమఁగల్గించుచున్నది. నాకీయుద్వ్యోగము పోయిన నింతశ్రమ యని యెంచను. ఈపుర పాలకుధ్య విషయము నాకసహ్యమును గొల్పుచున్నది. పిల్లలకు బాతమును జెప్పుకొనుచుండుమనిన మిక్కిలి యానందింతును. “విద్యాధరా! నన్ను

వెంబడింపుము. నీవు పురవాసివగుటచేఁ దత్పరిశుభ్యసంఘము నుద్ధరించుటకై వలయు శ్రమపడుట నీకుఁగ త్రవ్యము. ఈమలినంబుచే నీమనంబు నించుక క్షేత్రపరుప వలసివచ్చినను సహించి 1 సంఘాశ్శకాలను నిర్మలమొనర్చుము” అని ప్రభువు నాయంతరాత్మను ప్రబోధించుచుండెను. కావున నోకణ్యమునీ! నేనీశ్రమల నామోదింపవలయును. లేదా ప్రభువునైనఁ ద్యజింపవలయును.

కణ్వుడు మందహాసముచేసి యిట్లునెను — నీవునాకుఁ బ్రతినిధిగఁ గూడ ముచ్చటించితివి. నేను మతప్రచారకుడనైన కారణమున నామనోభిప్రాయముల నిం చించుక యారాధనాంతోష్ఠస్వాసంబుల వెల్లడించుటతోఁ దృప్తినంది నాగరికుడ ననుమాటయే మరచి మిన్న కుండుట భర్మమా? అర్హ ప్రాతినిధ్యము వడయుట కేనెన్నఁ డుఁ బ్రయత్నింపలేదు. ననుబోలిన మతాధిపతులు వెక్కండ్రు గలరు. ఉపస్వాస వేదికనుండి మేము చరించు సాంఘికార్థిక నీతివాక్యముల మేమె 2 యుల్లంఘింతుము నీవలె నేను “గ్రీస్తీవిషయమున నేమిచేయును?” అని యాశంకించి ప్రత్యుత్తరమునకై 3 యిజాగుపడుచుంటిని. నా విభాయకము స్పష్టము. నేనుశ్రమపడవలెను. కడుపులో నిచ్చల కదలకుండ నింటఁగూర్చిండి మతస్వాసంబులం జెక్కుచు నిర్విచారంబుగఁ గాల త్రేపము నేయాట కభ్యాసపడిన నేను పురపారిశుభ్యతకై ప్రతినిధుల నెన్నుకొనుటలోఁ దిరిగి పనినేయుట కడు నేహ్యంబుగను, 4 భీభత్సంబుగను దోచుచున్నది. మధువాన 5 పంక నిమగ్నుడైన యీ పురపారిశుభ్యతకుఁ బ్రయత్నించుటకంటె మాలగూడెమున నివసించి యల్పార్జనచే జీవయాత్ర గడపుటయైన నుకరముగఁ దోచుచున్నది. కాని నీవలె నేను నాబంధనముఁద్రోసివిడువఁ జాలకుంటిని. స్వధర్మానుష్ఠానపరునివలె నీకార్యమున నంతఃకరణశుద్ధిగఁ బ్రవేశింప నిశ్చయించుకొనినఁగాని దైవానుకరణము నెర జేరదని స్పష్టమగుచున్నది. విద్యాధరా! మనబోటి విద్యాగురువులు, మతగురువులు, 6 ఆలేఖ్యులు, మున్నగు రాజకీయ వ్యాపారముల పీఠిపందలని యొప్పుకొనకతప్పదు. అజ్ఞాన వశంబునను, స్వార్థపరాయణతను, నాగరిక విధుల 7 నుల్లంఘించితిమి. క్రీస్తు మనయుగంబున నుండిన నల్లెన్నటికిని జేయఁడు. ఈభారమును వహింపఁ గృతనిశ్చ యులమై కర్తవ్యమునఁ గడంగుటకంటె నుత్కృష్టభర్మమును మఱొందులేదు.

ఉభయముల నొకక్షణము నిశ్శబ్దముగ నడచిరి. తుదకు విద్యాధరుఁ డిట్లు పలికెను. —

మనమీ కార్యమున నొంటొంటిగ నసహాయులమై పనినేయ నవసరములేదు. దైవానుకరణ ప్రతిజ్ఞఁ గావించిన వారందఱును మనకు సహాయులుగనుంచురు. భర్మ పురియందలి క్రైస్తవసేనను సమావేశపఱచి నురాపాన దుష్ప్రవర్తనలవై దాడివెడలుద మని కేవల 8 వ క్రౌత్వముచేతనేగాక యింకను బలవత్తర ప్రచారములచేఁ బల్లెలవెంటఁ దిరిగి పనినేయదము. నురాలయ వాదులు నిర్విర్యులు, భయంకరులువై యుండురు. ఎంతటి భర్మవిరుద్ధ ప్రవర్తనము గలిగిన నేమి ప్రయోజనము? భర్మసంస్థాపనార్థమైన మనసంకల్పమునకు వికల్పము కలుగదు. తన్నిర్వహణార్థ మొక 9 పథకము నేర్పరు తము. ఇట్టి విషయములఁ గ్రీస్తు విశేషజ్ఞానమును వినియోగించును. తగిన యాధార

1. సమాజ. 2. దాటుదుము. 3. కష్టము. 4. భయంకరము. 5. పాపము-బురద. 6. ప్రాతఃకాండ్రు. 7. చాటితిమి. 8. మాటలనేర్పు. 9. పన్నుగడ.

ముటు సమకూర్చును. పెద్ద పెద్ద యెత్తులను వేయును. మనము నట్లే చేయుదము. మన మీవిషయమున శ్రమపడ నిశ్చయించినప్పుడు ధైర్యసాహసములుగల పురుషులవలె బని నేయుదము.

అనాడు విశేషకాల మీవిషయముననే ముచ్చటించుకొని మరునాడు కబ్బుని పఠనగృహంబునఁ దిరిగి సమావేశమైరి. శుక్రవారమునాడు పల్లెలయం దెన్నికలు జరుగునట. అన్యభావికములగు చర్మలీ యెన్నికలఁ బ్రసరించునని ధర్మపురియందెల్లెడల వదఁచి బలమగుచున్నది. ఎచ్చట నాలకించిన నీప్రసంగములే ప్రబలములగుచుండెను. రహస్య విధానంబున సచ్యుతుల నొసంగు పద్ధతి యింక నీప్రాంతములఁ బ్రచారమందు లేదు. | జానపదులందఱుఁ దత్త్వమునుకోపన్యాసంబుల నాలకింప సభాభవనంబున సమావేశమగుండని ప్రకటింపఁబడెను.

ధర్మపురి వాసుల సమావేశము నెన్నటికిని మరువఁ జాలరు. ఇందనుక నెన్నఁడు నిట్టి గంభీరోపన్యాసంబుల వినియెఱుంగరు. పురాధ్యక్షుఁడు, కార్యదర్శి, కోశాధికారి, రక్షక భటాధ్యక్షుఁడు, మున్నగు వారి నెన్న కొనవలసి యున్నది 2 భృగువాసరంబున వెలువడిన దైనికపత్రికలో నేయేప్రదేశములవారి కెన్నెన్ని సచ్యుతులుకలనో విభజనగా వివరింపఁబడినది. ధర్మపురి నివాసులగుక్రైస్తవులందఱును దరుతమ విధ్యుక్త ధర్మంబుల బాగుగ గుర్తింపఁ గలుగుటచే నిప్పు డెన్న కొనబోవు ప్రతినిధులు తగిన వారు లభింపఁగలరని పురూరవుఁడు ఖచిత్రముగ దినపత్రికలోఁ బ్రకటించెను. పురూరపురి ప్రతికాన్యాసమునందలి కొంతభాగమికధానంద రాఘవుసారముగ నుండును. కావున నిందుఁ బొందుపఱచెదము.

“గడచినరాత్రి సభాభవనమున జరిగిన జానపదుల సమావేశమునకంటె మిన్నయగున డెన్నఁడు ధర్మపురిప్రాంతమున జరిగియుండలేదు. జనసామాన్యము నంతను దరుచేతి కిటుబొమ్ములుగాఁ దలంచి వారి కన్నులు గప్పఁ ప్రతినిధుల యెన్నికలు తటస్థించినప్పుడెల్లఁ దమ కనుసన్నల మెలంగు వారి నే యాస్థానములఁ జేర్చి పురపాలన మంతయుఁ దమచిత్తవృత్తిని నెరవేర్చుచుండిన రి మాయాపుల కందఱికి నీసమావేశ మత్యాశ్చర్యకరముగను, హృదయోద్బేదంబుగను గనుపట్టెను. ఇందనుక మున్నెన్నఁడును రాజకీయ వ్యాపారముల పాల్గొనక ప్రళద్ధతో సంచరించు పారులెల్లరు నీసమావేశమునఁ బాల్గొని తమతమ యభిప్రాయంబుల సభాముఖంబున వెల్లడించి తమకుత్రములనితోచిన వారి నాయాపదవులకుఁ దామెన్నుకొనుటయే మాయాపుల చిత్త విభ్రాంతికిఁ గారణము.”

ప్రజా ప్రాతినిధ్యమునకిది సదాదర్శము. సర్వకళాకాలాధ్యక్షుండగు విద్యాధరుఁడు మున్నెన్నఁడును బ్రాతినిధ్య నియామక స్థానమును జూచియెఱుంగని వాఁడు. ప్రజలకంటఁబడి యెఱుంగనివాఁడు. ధర్మపురియం దెన్నఁడు వినియెఱుంగని గంభీరోపన్యాసమును గావించెను. విద్యాధరుఁ డున్న తాసనముపై నిలువంబడి ప్రజాభిముఖుడై యావేశముతో సుపన్యసించుటంబాడ స్వార్థ పరాయణులయి ప్రజల హేసపుచ్చుచుండిన ప్రజానాయక నామమాత్రుల కళావిహీనములగు ముఖంబుల నీక్షించి తీరవల

యును. అందుఁ బెక్కిండీతఁడెవ్వఁడని 1 పుచ్చజేసిరి. ఎన్నికలు సాగినకొలది వారి భయోద్రేకంబు లతిశయిల్లఁ జొచ్చెను. చిరానుసరణంబులగు తమ మాయా మయా చారంబులు నిరర్థకములుగాఁ జొచ్చెనని వారుగ్రహించిరి. ధర్మపుర్యాలయాధిపుఁడగు గణ్ణుఁడును, కన్నయ్యశ్రీశ్రీ, వైద్యభూషణుఁడు, సుమంతుఁడు నింకననేకురు పుర ప్రముఖు లెల్లరు నెన్నికలఁ బాల్గొనుట కచటికివిచ్చేసియుండిరి. వారందఱును యోగ్యులని తమయంతరాత్మలు ప్రబోధించినవారినే యెన్నుకొను తీవ్రసంకల్పముతో నరు దెంచిరిని స్పష్టంబయ్యెను. వీరవర్మరును బూర్వ మెన్నికలకు వచ్చువారుకారు. ప్రజానాయకులనుని డంబములుగొట్టు మాయావులు వీరిముఖములవైనఁ జూచియెఱుంగరు. కాని వారి మాయాయ విధానంబులచే స్వార్థపరాయణులగు తమబోంట్లు దుష్టుల మఱి కొందఱఁ దమకూటమునఁ జేర్చుకొని దౌర్జన్యంబున నెట్లో తమచెప్పుచేతల మెలంగువారి నే సకలాధికారంబుల నెన్నికల విజయులఁగావించి యేతన్మూలమున ధనాకర్షణంబును, ప్రజా సంక్షోభంబును గావించుచుండిరి. ఇదియే వీరి చిరకాలాభ్యాసము.

ఈసారి ఎన్నికలు తమస్వాధీనమునుండి తొలగినవని వారెరింగినతోడనే నిస్పృహులై వెడలిపోయిరి. అటులేగి వారికనుకూలమును మఱియొక తావున నెన్నికల సాగించిరి. ఇచ్చట సమాజేశమయిన వారందఱును ద్రాగుబోతులు, జూదగాండ్రు, వ్యభిచారులు, దారిద్రోపిడిగాండ్రు, మాయావులు, పరస్త్రి, పరధనాకర్షణాసత్తులు, స్వార్థపరాయణులనని మాచదువరు లెల్లగు గ్రహింతురుగాక ! ప్రజలందఱును దమ తమ చిత్తంబులు పరాయత్తంబులుగాకుండఁ గాపాడుకొని పరోపకార పారిణులై సంఘభివృద్ధికిని, దేశభివృద్ధికిని, ప్రజాభివృద్ధికిని, ఆత్మోద్ధరణంబునకును, జారహోరాద్యనేకేతిబాధా నివారణానుసంధాతలగు సత్పురుషులఁ దమ ప్రతినిధులనుగ నేర్పఁచుప్రవృత్తి నెన్నుకొనెదరుగాక ! దుష్టుల ప్రోత్సాహంబుల నిరసించురు గాక ! ప్రభురాజ్యమును భూమిపై దివమునందునలె నెలకొల్పెదరుగాక ! ఆరాజకస్థితి పరమావధిం జెందినది. దుర్భరావస్థ సంప్రాప్తమైనది. సత్సభాసదుల నెన్నుకొనుట యుండె, దేశము అనామకమై నశించుటయుండె కర్తవ్యములు. కల్లు సారాయమున్నగు దుర్వ్యసనాసక్త పానశాలలు, ద్యూతమందిరములును, పరాంగనా మానభంగ సేంకులంబులగు వ్యభిచార నిరాఘాట ప్రచార గోప్య ప్రదేశంబులును మున్నగువానికిఁ గడుంగడుఁ బ్రోత్సాహమును గలిగించు ప్రతినిధుల నెన్నుకొని దేశమును సంక్షోభంబున మంచుటయూ, లేక దుర్వ్యసన భ్వంసకులగు యోగ్యుల నాస్థానంబులఁ జేర్చి పురంబును బరిశుభ్రపఱచి దౌష్ట్యముల నివారించుటయూ ? మనకుఁ గర్తవ్యము. యోజింపుడు జనులారా !

“మౌడైనికపత్రిక సర్వారిష్ట విద్వేషకమగు నవీనాదర్శమునే ప్రోత్సహపఱచెడిది. నిన్న సభాభవనమున సమాజజేమయిన ప్రజాబాళ్యహం మెన్నుకొనినసద్బుందమే జయునందుటకు యథాశక్తిఁ బ్రయత్నింతుము. పానశాలల దుష్టజనసమాజేశమందిరంబుల నిర్మూలించుటకును, దురాత్ములు తాము వశపరచుకొనిన ప్రజానాయకత్వమును రూపుమాపుటకును, గృహిచేసెదము. అందఱు గ్రృస్తపురుషులును, దేవాలయ సభ్యులును, ధర్మాపేక్షులును, నిర్మలాత్ములును, మాయుద్యమమునకు సహాయభూతులుగా వేడుకొనుచున్నారము. చిరవాంఛితమగు నీమార్పున కుద్యమించిన విద్యా

ధరాది ప్రముఖుల నాదరించి కార్యసాధనము నొనర్పఁ జూతులఁ బ్రార్థించెదము.”

విద్యాధరుడే వ్యాసమును బ్రతికాముఖులునఁ దలకించి పురురవుని కైర్యస్తైర్యములకు భగవంతుని గొనియాడెను. ఈ దైనికపత్రిక తప్ప తక్కుంగల వార్తాపత్రికలన్నియు నవవాది పక్షమునే యవలంబించెను. ఇప్పుడే ప్రారంభమయిన యాదుర్భర దుర్భట సమర సంరంభముయొక్క ప్రాశస్త్యము నాతఁడు తనమనంబున నెలకొల్పెను. దైహినుకరజాదర్శామోదమున దైనికపత్రిక ప్రజామోదాభావంబునకుఁ బాత్రమైనదను విషయము గుంభితముగాదు. ధర్మపురీ వాసులగు క్రైస్తవులెల్ల రిప్పుడే పత్రిక నాదరించెదరా ? లేక నేరములు, అపవాదములు, అపహర్షప్రయుక్త రాజకీయ ప్రసంగములు, మున్నగువానియం దానక్తిచేఁ దదభావతంగాంచి సత్ప్రసంగములకే తావోసంగుటం జేసి క్రైస్తవులుగూడ నిపత్రికం గొనుట మానెదరా ? ఈ వ్యాసమును వ్రాయుసమయమున నీతత్ప్రతికాధిపుఁడగు పురురవుం డీవిషయముల దనమనంబున విచారించి 1 డోలాయమాన మానసుండయ్యెను. వాణిజ్యరహస్య ప్రక్రియ ధనార్జన మొనర్చు ధనికులెల్ల రీవ్యాసముంగాంచి విషాదమునఁ దమయాదరణమును నిరాకరింతురని వానికేఁజెలియును. అట్లు కృతనిశ్చయఁడయ్యుఁ దనకలమును గాగితమునై నాడించునప్పుడు క్రీస్తేమి నేయునను నా శంకను దనమనంబున నెలకొల్పెను. అతని జీవితమునందీ ప్రశ్నకు ప్రధానాంగముగ నేర్పడెను. తదితరవిషయంబుల కంటె దీనినుత్కృష్టముగ గ్రహించెను.

పురహరికుభ్యసంఘమున కాదిగ నాశ్రయించి మించి లోకార్జిష్టమును గలిగించుచుండిన సురాపాన వార చోర ద్యూతాది హేయక్రియా భూయిష్ట దౌష్ట్యంబుల నున్మూలినప బద్ధకంఠులై మతాధికారులు, చుతసంస్కర్తలు, నొజ్జలు, పండితులు, ధన్వంతరులు, పత్రికాధిపతులు, వేదవేదాంగవిదులు, శాస్త్రవేత్తలు లోనుగాఁగల ఘనులు, మున్నెన్నఁడును బురపాలనా విధానంబుల బాల్సానివారు, నేడీదౌష్ట్యముల దొలఁచు తిలఁపున నిందుఁ బ్రవేశించిరి. ఈవిషయ మాశ్చర్యకరము కాదా ! రాజకీయ వ్యాపారములు ధర్మబుద్ధితో నెరవేర్పఁబడినచో జేకమొత యభివృద్ధిఁ జెందునో తానివఱకుఁ జెలిసికొనియుండలేదని విద్యాధరుఁ డవమానకరముగ భావించెను. ఆశుకనారదు రాత్రి మొదలు తాను తన విద్యార్థులను “రాజకీయవేత్త” యను పదమునకు నవీనార్థమును గుర్తించిరి. అతనికిని విద్యార్థులకునుగూడ విద్యాభ్యసమున క్రమయని గ్రహించిరి. స్వార్థత్యాగమే యభివృద్ధి దాయకము.

మాలగూడెనునందా వారమునం దాధ్యాత్మికావలోకన ముచ్చదకం జెందెను. 2 తిలఁధాన నూచనలు గన్పట్టుటలేదు. మునుచీ సుగుణవతు 3 లనురాత్రంబు నచ్చటికిఁ బోవుచుండిరి. సుమతి తనద్రవ్యమునం దధికభాగము నెట్లువినియోగపరుపవలయునను. విషయమును జర్పించుకొనిరి. ప్రభువైన యెనుక్రీస్తు నొద్ద నింతభవముండిన దాని నాతఁడు సుమతినిశ్చయించిన విధానముననే వినియోగించునని వారునిర్ధారణ పరచుకొనిరి. ప్రభు కెట్లు వినియోగించినను దేశాల పాత్రానుసరణముగ నీవజ్ఞుడములుండవచ్చును. క్రైస్తవులు ధనమునెట్లు వినియోగపరుపవలయునో యెవరు నిర్ణయింపఁగలరు ! ప్రతివ్యక్తియూ దనకుఁదాను నిశ్చయించుకొన వలయును. అందు స్వార్థపరత లేకుండుటయే ప్రధానము.

1 ఆత్మద్రవిణవ్యయ విధానంబున వారిట్లు వితర్కించుకొనుచుండఁ బరిశుద్ధాత్మ వారి గార్యాంతరాసత్తుల జేసెను. సముద్రముమీఁద నడచుట, కొలఁదిగొట్టెలతో జనసంఘమును దృష్టిపఱచుట మున్నగు మనుష్యాతీత విపరితములకంటె నాశ్చర్యకరములగు కార్యముల వారసురాత్రమును జూచుచుండిరి. జీవలోకము పాపమున మరణించి నీతియందుఁ బునరుద్ధారణ నందుటకంటె విచిత్రమేమి కలదు ! పశుప్రాయములు, దుర్మదాంధులు, మధుపానలోబురు, వ్యభిచార బ్రహ్మహత్యాది నుహాపాతములు, నగువారు జేవునియెదుట సాగిలఁబడి పశ్చాత్తాప తప్త మానసులై కన్నీరు మున్నీరై పార జగత్సప్తను వేడుకొనుట కెంచినపుడెల్ల నీసుందరాంగుల కిరువురకును సమాధినుండి లేచినచ్చిన లాసరు జ్ఞాపకమునకు వచ్చుచుండెను. ఈచగ్గ వారికత్యంతోద్రేకమును గలిగించుచుండెను.

భానుమంతుఁ డచ్చట జరిగిన సభల కన్నిటికిని తప్పక వచ్చెను. ఆతనిలోమార్పు కలిగిన దనుటలో నిస్సంశయము. ఆతఁడమిత స్తిమితమునందెను. ఈకాలమంతయుఁ బర్యాలోచనసేయువారివలె గాన్పించెను. పూర్వపు భానుమంతుఁడు కాదు. తరువాత కాదు సోమనాథశర్మతో మాటలాడుచుండును. సుగుణవతి సమీపమును హేయముగ జూచుటలేదుగాని తమ పూర్వపరిచితిని పునరుజ్జీవనమునేయఁ బ్రయత్నింపఁడు. ఆతని కాత్మైక జేద్యముగు నూతనోజ్జీవనమును గూర్చి తనయామోదమును దెల్పుటకుఁగూడ సుగుణవతికిఁ గష్టసాధ్యముగఁ దోచెను. తమ పరస్పరానుబంధముల నతఁడు మరుస లేడు. కాని తన యంతరాత్మను నవీనమార్గంబులఁ బ్రసరింపజేయుట కింక నభ్యాస పడలేదు.

వారాంతమున మూలగూడెమంతయు 2 సుద్ధతులమధ్యఁ జేదలచందంబున నలాడఁ జొచ్చెను. చిరకాలమునుండి వేదలఁ దనబానిసలుగఁ జేసికొని రాజ్యమేలుచుండినఁ గల్లంగడులను సైతానును బరిశుద్ధాత్మ తనయొత్పన్ను కైకి సామర్థ్యంబులచే నలుము చుండెను. నూతనజీవము ధరించుచున్న యానీచాతుర్మల కీసంఘర్షణ మెట్లు పరిణమించునో ధర్మపురీకైస్తవ సమాజ మెఱింగినవో బుర్రపతినిధులయెన్ని కలు చిరకాలాచారానుసరణముగఁ బానకాల నిర్వహింప సమకట్టువారికి జయము కలుగదు. ఆదియెట్లు పరిణమించునో నిరీక్షించవలసి యున్నది. కైస్తవదర్శము నామోదించిన వెక్కిరింప నానరించి యుండిన దౌరాత్మ్యము క్రమక్రమముగ సుమతికి గోచరమై సుగుణవతి యు నామెయఁ బ్రతిరాత్రి యింటికిఁ బోవునప్పుడీ భారమును దమతోఁగూడఁ గొని పోవుచుండిరి.

3 అక్రమాలమున కందని ఖేదోద్రేకంబున సోమనాథశర్మ “ఇందనేమిట తిరిగి పోదురు. సహవాస దోషమే సౌశీల్యమునకు వేరువురుగు, వారివలన దిక్కుల నాన కించియున్న మధుపానాగారముల పరిమాణమును దృష్టిధోషమును వారెల్లకాలము నిగ్రహింపఁ గలరనుకొనుట వెఱ్ఱతనము. ఓప్రభువా! మోసముచేతను, పరులకుఁ గ్రాహ్యపుటెన్నికలచేతను క్రైస్తవు లెంతకాలమిట్టి దురాచారములఁ బ్రబలజేయుదురు ! దేశమున కంతకునిది యనర్థదాయకముగఁ బరిణమించుచుండెను కదా ! , యని పరితపించును.

అతఁడు పరాత్పరునిట్లు ప్రశ్న చేసెనుగాని త్వరలో సమాధానము లభించునను
వాళ వానికి లేదు. శుక్రవారమురాత్రి యెన్నకలసమావేశమునఁ గొంత ప్రైవ్యము కలి
గెనుగాని పర్యవసాన మెట్లుపరిణమించునో నిర్ధారణ నేయలేకపోయెను. 1 మధుర
వాసత్వలంద తేజీభవించి సత్కార్యా సహజితము ఘనీభవింపఁ జేసిరి. క్రైస్తవు
లంద తేజీభవించి యపవాద కీలకతోఁ బోహసర్పదరా ! లేక స్వకార్యఫలా
శేషులచే నైననెమి, మాకీ భావము నవలంబించెదరా ? అదియూ నింకను నిరీక్షించి
చూడఁదగినదే. ఇదియిట్లుండ మధుసాన 2 మహోరగము పంచమవాటిక యండైతలదల
వ్యాపించి బుసలుకొట్టుచు, విషవ్యాధిలల 3 గ్రసించ సుసిద్ధమై యుండెను.

శనివారము సాయంసమయమున నుచుతి సుగుణవతింజూచి తనమాతనోద్యమము
నానెతోఁ జర్చింప సమకట్టి యిట్లు వెలువడి సింహద్వారముం జేరునంత నామెభ్రాత్వ
పరిచితులగు మువ్వరు యువతీసులు 4 శకటాశోహలై వచ్చి ద్వారముకడ నిలిచిరి.
సుచుతిబండిబాటంజేరి యచటనిలిచి వారితోముచ్చటించుచుండెను. వారామె నూరక
మాచిపోవుటకు రాలేదు. తమతోఁగూడ స్వారివెడలుమని కోరిరి. వ్యాయామా
యంబున గానవినిందంబులు జరుపఁబడును. దినాంతం బత్వంతాస్థోద దాయకంబుగ
నుండుటచే నింటఁగలముఁ బుచ్చఁజనదు.

ఎఱ్ఱనిచేరుమాలన నుచుతి భుజముపై సవిలాసంబుగఁగొట్టుచు నంగాక యు
వతీలలాను “ఇన్ని దినంబులనుండి నీవెచ్చట నుంటివి ? లోక ప్రఖ్యాతి వడయఁదిరుగు
చుంటివని వింటిమి. ఆవిషయములు మాకుఁజెప్పనా” అని ప్రశ్న చేసెను.

సుచుతి ముఖంబున నిండుక కంపు వొడమెను. ఒకతీణము యోజించి పిదపఁ
బంచమవాటివీశేషంబుల వ్యక్తంబుగ వారితో నుడివెను. శకటాశోహలగు తరుణుల
ప్రసంగమునం దాసక్తిం జూపఁజొచ్చిరి.

“నేను చెప్పదునా ! చెలలారా ! నేటి సాయంకాలము నుపవనవిచారంబున
గడుపుటకుమారు నుచుతితోఁగూడి మాలగూడెమునకుఁ బోవుదము. నేనింతకుమున్న
న్నఁడు నచ్చటికిఁ బోయియుండలేదు. అది దుర్మార్గావాసమనియు నందఁ జూడఁ
దగిన విషయము లనేకములు కలవనియు విందును. నుచుతి నునకు మార్గదర్శిగ నుండ
గలదు. అరి కడు—హస్తాస్పదము—అనఁబోయి నుచుతి వాడిమాత్రులచే బర్హ
లాచించి—విజ్ఞానదాయకమగును.” అని యాయువ్యురలో నొకతె పలికెను.

నుచుతికిఁ గ్రోధముద్భూతమయ్యెను. వీరెంత ప్రోత్సాహపఱచినను వీరితోఁ
బోఁగూడదని ప్రపథమును నిశ్చయించుకొనెను. వైన హేళనగ మాటలాడిన తరుణి
లలామం బోలినవారే తక్కిన యుద్వరంగనలును. అట్టులయ్యెను వారు నిష్కల్యమ
వృద్ధయములతోఁ జమ్ము దీసికొని పొమ్మని నుచుతిని వేడుకొనిరి.

వీరి యానిరర్థక రి చిత్రదిద్వక్షిచే వీరిని సత్సేవాపరలనుగా మార్చి వీలగునని
యాకస్మికముగా భావించెను. గూడెమునందు జరుగు పాపకృత్యములనుఁ దౌర్యాగ్య
మును వీరెన్నఁడుఁ గని విని యెఱుంగరు, దారచ్చటికి రాగమకించుటకుఁ గాలయాప
నమే ప్రధానకారణమైనను వారల కీయవస్థ నేల చూపఁగూడదు ?

“నరే. నేకు మీతోవచ్చెదను. మీరు నావాక్యముల మన్నించి నేఁ గొనిపోవు
తావులకల్ల నేలించి నేఁ జావునద్వైలఁ జూడవలెను,” అని చెప్పుచు శకటము నా
1 కల్ల 2 వెద్దపాము 3 క్రక్కుటకు. 4 బండినెక్కి 5 ఎఱ్ఱదనము 6 చిత్రముజూచుకొని

హించి యింతకుముందు దనతో ముచ్చటించుచున్న పడతివృక్కం గూరుచుండెను.

“మన మొక రక్షకభటుని మనతోఁ గొనిపోవలదా? అచ్చటికి మనబోంట్లొంటు 8౫౦ బో సోహాసింపఁ జనదని మీ రిఱుంగుదురుగదా!” అని వారిభాగినొకఁడే ! కంపాన్వితగా త్రియై పలికెను.

“అపాయ మేమియు లేదు ” అని నుమతి సమాధానము చెప్పెను.

“భానుమంతుఁడు గూఢ మార్పు జేంచెనట నిజమేనా? అని యింకొకఁడు ను మతింజూచి పృచ్ఛచేసెను. బండిలోఁ బోవుచుండ వారందఱా మెను జిత్రముగఁ బరికించు చుండిరని నుమతి కనిపెట్టెను.

“అగును. ఆతఁడు మారుమానిసి యయ్యెను. వారము క్రిందట వాతఁడు దైవాను కరణంబునం దగిలెను. ఆరాత్రి నేనె స్వయముగ వానిలోని మార్పులఁ గాంచితిని.” అని నుమతి చెప్పెను. ఆనాటి నీతి 2 ననురూపంబుగ వర్ణించుట కామె కలది కాలేదు.

“ఆతఁడు వ్యాయామ మందిరంబులకేగి యచ్చటి పూర్వ పరిచయులకెల్ల మత బోధ గావించుచుండునని వింటిని.” అని యెఱుఁగుమాఁగల వాఁడీ పలికెను.

నుమతి ప్రత్యుత్తరము నీయలేదు. బండి పెద్దపాటనుండి మరలి గూడెము కై పున కేగుచుండుటచే బండియని వారందఱును దమ తమ తలంపులనుండి మెలఁకువ గాంచి చూడఁదొడంగిరి. సమీపించిన కొలఁది వారికి ననువృత్తాంత మెండగుచుండెను. నుమతి కభ్యాసమయిన యచ్చటి నాదములు, వాసనలు, దర్శనములును, వాగరికత నబ్బెసించిన యా యువత్రీత్రయంబునకును భయంకరములుగఁ దోచెను. బండిగూడె మునుఁ బ్రవేశించినతోడనే చక్కని దుమ్ములు ధరించి గొప్పవారివలె గన్పట్టుచుండిన వీరి నాపల్లినవాను లత్యాశ్చర్యముతో గుంపులు గుంపులుగఁ గూడి చూడసాగిరి. ధర్మ పురీవాసు లిట్టి నీచములగు పల్లెల కెన్నఁడును వచ్చినవారుగారు. కావున వీరిసమావేశ మున కిదియే మొదలు. బండిలోని వారు తాము గూడెమునందలి విశేషములఁగాంచి యానందించుటకు మారుగ ఏ బానపదులే తమ్ము విడ్డూరముగఁ జూచుచుండఁటం గాంచిరి. వారందఱును భయపడి యోహ్యతం జెందిరి.

“ఇప్పటికే మనము చూడఁదగినదానికంటె నధికము దిలకించితిమి. చాఱును మరలిపోవుదము.” అని నుమతి ప్రక్కగా గూర్చుండిన శ్రీ వనించెను.

వారాక్షణమున మిక్కిలి ప్రసిద్ధిఁగాంచిన యొక ద్యూతగృహముం దరిసిరి. వీధి కడుసంకుచితముగ నుండెను. ప్రక్కలఁగల కాలి దారి క్రిక్కిరిసి యుండెను. ఆక స్మికముగ నాద్యూత మందిరమునుండి యొక యవ్వనవతి తూలిపనుచు బయలు వెడలెను. ఆమె తన దురవస్థం జెలిసికొనెనో యనునట్లు “గీ. ఎట్లుబండినఁ జేకొను మట్టెనన్న ! హేతువుల నాధ్యక్షుమౌ కృపాలరంగ!” అని యశ్రుపూరిత నయవార విందయై పాడఁచుండెను. మన యాననవతుల బండి యాపెం వాటిపోవుతరి నుమతి యొక్కయు, వానెయొక్కయు చూపులు కలిసికొనెను. ఒండొరుల గురించిరి. పరస్ప 4 రావలొకన సుంజనిత విషాదాదుల చిత్రైరి. ఆనాడు రాత్రి గుడారమున సాష్టాంగపడి 5 యశ్రుధారా 6 పరీత ముఖపద్మయై పశ్చాత్తప్త మానసంబునఁ బరిత

1 చూతుతోఁగూడిన 2 చక్కగ 3 పల్లెటూరివారు 4 చూపు 5 కన్నటి 6 నిండిన

పించుచుండ నునుతి యీమె దరినే తానుగూడ నెఱకారించి యీమె నుద్ధరింపుమని దైవమును వేడుకొనెను.

“బండి నిలుపు” మని నునుతి రథసారథిని హెచ్చరింప నాతఁడు తిరిగి చూచెను. “రెప్పువంటులో నునుతికకటము 1 నవతరించి యానీచాంగనం గొఱిలించుకొనెను.

“సావిత్రియని నునుతి పిలిచెను. అంతియే. ఆమె నునుతిం దేరిపారఁ దిలకింప నామె ముఖము కైవర్ణ్యముంజెంది భయాకులమయ్యెను. బండిలోని శ్రీ లాళ్ళరాయ నాత మానసంబుల నిర్విణ్ణులైరి. మధువికేత పీఠి గుచ్చముంజేరి 2 మాకులిత 3 ర క కనులుండై వారిందిలకించుచుండెను. గూడెము నందలి వారందఱును గుచ్చముల నుండి యు, దిడ్డిగంతలనుండియు, దుర్గంధ పరిత పథంబులనుండియు, నిశ్చేష్టితులై నిలిచి యీ యిరువురి చర్యంగాంచుచుండిరి. 4 తపనాతప 5 తై శ్శ్యధారలు వీరివై గురియుచుండెను. వ్యాయా మారామంబున జరుగుచుండిన భజంత్రీ మేళపు 6 నిసాద మించుక విసఁబడుచుండెను. సాగరికోపశోగంబుల నచ్చటివా రనుభవించుచుండిరి.

ఇది పంచమోధ్యాయము.

శ్రీ దైవానుకరణము.

వస్తాభ్యాయము.

నుమతి బండి దిగి సావిత్రి శరణపవనము, ఇదమిద్దమని తా నాచరింపఁదగిన విధానమును నిశ్చయింపలేదు. తాఁ జేయఁజూపుదాని ఫలితార్థము నూహింపలేదు. ఉత్కృష్ట జీవిత ఫలాస్వాదనము నిండుక చవిఁగొని యొక యాత్మ తిరిగి యథాగతి సాలగుటం గాంచెను. హఠాత్తుటిత మనోజేకంబున నామె భుజములపైఁ జేయివైచుటకుఁ బూర్వము “ప్రభువగు కీర్తి స్తీ సందర్భమున నేమిచేయును?” అని మాత్రము విత్రించెను. ఈ విత్రిమీ సమయమునఁ బెక్కిండ్రువలె నీమెకు నభ్యాసయోగముగఁ బరిణమించెను.

సావిత్రి సరసను నిలువఁబడి యామె నలు దిక్కులం బరికించెను. సావిత్రియొక్క దౌర్భాగ్యత యంతయుఁ గడుంగడు 1 శోచనీయమై యామె కట్టెదుర నిజలింబంబునుం బోలెఁ గన్పట్టెను. బండిలోఁ గూర్చుండియున్న నాగరిక సభీజనముం గూర్చి యిండుక ప్రపథచుమునఁ బర్యాలోచించెను.

“మీరు బండిని దోలించుకొని వెడలిపాండు. నాకై నిరీక్షింపవలదు. నాయీ స్నేహితురాలిని స్వగృహముం జేర్చెదను. అని నిశ్చలముగా నుమతి వారితోఁజెప్పెను.

నుమతి “స్నేహితురాలు” అని పలికిన వాక్యమును విని యెఱుఁచేరుమాటుగల తరుణి యత్యాశ్చర్యంబున 2 నిర్విణ్ణ యయ్యెను. ఆమె మారు పటాకలేదు. తక్కుంగల నుండరాంగులకు 3 వాగ్విధానమే యయ్యెను.

“వెడలిపాండు. నేను మీతో రాఁజాలను.” అని నుమతి వక్కాణించెను. సారథి యశ్వంబుల నెమ్మదిగ నడలించెను. అందులో నొక్కర్తు రథమునుండి వంగి చూచుచుండెను.

“మేమేమియు— అనగా— మా సహాయమును గోరెదవా? మేము నీకుఁ 4 బచరింపమా?” అని బండిలోనివారడిగిరి.

“మీరు నాకుపచరింపరు” అని నుమతి కేకజెచ్చెను.

శకటము వెడలిపోయెను. నుమతి సావిత్రితో నొంటరిగ దిగబడెను. నుమతి యటు నిటుఁ జూచెను. గుంపునం దనేకముఖములు సాదరభావంబును జూపించెను. వారందఱును దుర్మార్గులును, బతుప్రాయులును గారు; పరికుధాత్మగూడెములోని పెక్కిండ్ర 5 ననునయించెను.

“ఈమె నివాసమెక్కడ?” అని నుమతి యడిగెను.

ఎవ్వరును సమాధానము చెప్పలేదు. పిదప నుమతి యొంటరిగ నాలోచించుకొనునప్పుడు తద్వాటి నివాసము యధార్థమును నెల్లడించుటకు లజ్జాకుల మాటనులై

1 విచారింపఁదగినది 2 తెల్లపోయెను 3 మాటరాదయ్యెను 4 చేయమా 5 కీదార్చు

మానమును వహించి యాత్మగౌరవమును నాగరికులవలెఁగా పాడుకొనిరిని గ్రహించెను. మారకూపోపమంబగు సురాగార సంపర్కంబున నధోగతిపాలైన యీ 1 యనశ్చ రాత్మకు స్వనివాసము లేదని సుమతి యిప్పుడే మొదటిసారి గ్రహింపఁ గలిగినది.

సావిత్రి యాకస్మికముగఁ దన చేతిని సుమతి చేతినుండి లాగికొనెను. అట్లు చేయుటలో సుమతిని దాదాపుగఁ గ్రిందఁ బడవైచెను.

“నీవునన్ను దాఁకగూడదు. నన్ను విడువుము. నన్ను నరకమున కేగనిమ్ము. అది నానివాస స్థానము. నైతాను నాకై యిచ్చుట నెదురుమాచుచున్నది. దానిం గాంచుము.” అని సావిత్రి మొరటుగ సుమతి నుద్దేశించిపలికెను. గిరుక్కున వెనుకకుఁ దిరిగి ద్వారముకడ నిలిచియుండిన సురాకాలాధిపతిని జూపెను. ప్రేక్షకు లందఱు నొక్కపెట్టఁ గడుపుబ్బ నవ్వరి.

సుమతి సావిత్రిం దరిసి తనచేతి నామె మూపున వైచెను. “సావిత్రి! నాతోఁ గూడ రమ్ము. నరకము నీస్థానము గాదు. ప్రభులైన యేసుక్రీస్తు నీవాఁడు. ఆతఁడు నిన్ను రక్షింపఁ గలఁడు. రారమ్ము” అని సుమతి దృఢవిశ్వాసముతో నొత్తిపలికెను.

సావిత్రి యేడువ సాగెను. సుమతింగాంచుటవలనఁ గలిగిన మనోవైకల్యముచే నించుక కమించిన మరోన్మత్తతగలదై యుండిను.

సుమతి తిరిగి తన చుట్టుప్రక్కల బరికించి “సోమనాథశర్మ నివాసమెచ్చుట?” అని చెంతనన్నవారి నడిగెను. గుఱారమునకు సమీపముననే యెచ్చుటనో యాతఁడు నివసించుచుండెనని యామెయెఱుంగును.

జనసంఘమునుండి వెక్కిరిం ద్రామెకు సదుత్తరము నొసంగిరి.

“సావిత్రి! రారమ్ము. నీవు నాతోఁగూడ సోమనాథశర్మ బసకు రావలెను” అని సుమతి వణఁకుచుండిన యామెవై నాదరభావముతో నుంచిన తన వాస్తవముం దియకయే పలికెను. ఆమాటవిని విలపించుచు ముందెంత వ్యగ్రతతో సుమతిం దిరస్కరించెనో యిప్పుడంత సామ్యతతోఁ 2 దదాహ్యము నుగిసిరించెను.

ఇట్లు వారుభయము నచటినుండి వెలువడి సోమనాథశర్మ బసవైపునకు వెళ్ళిరి. 3 ఏత ద్విస్త్రాపరు లందఱు నాశ్చర్య వివశులైరి. వారు సురాపానోన్మత్తులయినప్పు డిట్టి విషయముల సరకు గొనరు. ఇప్పు డట్లుకాదు. చక్కని దుస్తులను ధరించిన భాగ్యవతి పట్టణమునుండి వచ్చి సకల దుష్కరంబుల కాకరంబును, నీచాతిసీచ ప్రచారిణియు నగు కాంతం కేపట్టి యుద్ధరింప సమకట్టుటచే సావిత్రికిఁ గూడఁ గొంత గౌరవ 4 మాపాదిల్లెను. సావిత్రి యెల్లప్పుడు నధికముగఁ ద్రావి యొడలెఱుంగక దారి ప్రక్కలనుండు కాలవలంబడి పొరలుచుండుటచే సదా ప్రజల హాస్యప్రసంగముల కాస్పద యగుచుండును. కాన 5 స్మారకము తప్పియుండుటచే దొట్టుపడు నడకతో నున్నతస్థానములను వహింపఁదగిన సుమతి సానికొని పోవుచుండుట విశేషకదా! కావున నీవిషయముం దిలకించిన జానపదు లందఱు మహద్భుత స్వాంతలును, భగవద్భావ పరాయణులు నైరి.

వారట్లు సోమనాథశర్మ బసకుఁబోయి యడుగ నాదంపతు లిరువురును, నెచ్చుటితో వెళ్ళియుండిరినియు, సోయంశమయమునకుఁగాని తిరిగి తారనియు నింటఁగల

పనికిలై ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను.

సావిత్రి మధుసానోన్మాదముననుండి తెలివించుచుదనుక దమయింట నుంచుటగాని, తేక 1 తల్లిదండ్రుల ప్రజ్ఞమునకే జేర్చుటగాని, కావించుచున్న సోమనాథకర్మను జేడుకొనుటకే సుమతి సంకల్పించెను. అంతకు మించిన యాలోచనము నేయలేదు. అందుకుఁ బ్రధానులగు సోమనాథాదు లింటలేరని విని యేమిచేయుటకుఁ దోచక యిండుక విచారించుచు సుమతి ద్వారముకడ నిలువఁబడెను. సావిత్రి యొడలెఱుంగక మెట్లునై జరిగిలఁబడి దన ముఖమును జేతులతోఁ గప్పకొని మిన్నకుండెను. సుమతితన కసహ్యము గలుగునేమోయని సంకయించుచు సావిత్రియొక్క దుర్దశం విలకించెను.

తుదకుఁ దా నాపుకొనఁజాలని యొక తలంపు సుమతికిఁ గలిగెను. ఈమెం దీని కొని తన యింటికిల పోఁగూడదు? అందుల కభ్యంతర మేమిటలు? వైద్యాలయంబున గాని ధర్మశాలయందుఁగాని పరుల స్వాధీనము చేయుటకంటె 2 నానక దుర్దంధ పూరితంబును, జేహస్కారక నివర్తితంబునగు నీమెను దన స్వగృహంబున నేల కాపాడఁజనదు. వైద్యాలయంబులు మున్నగు ప్రజ్ఞకంబుల సుమతి యెఱుంగదు అట్టివి లెండు మూడు స్థలంబుల ధర్మపురిఁ గలవని మాత్ర మెఱుంగును. కాని యిట్టి దురవస్థయందుండిన సావిత్రి వంటి దౌర్భాగ్యవతుల నందుఁ జేర్చుకొనెదరా? లేదో సుమతికిఁ దెలియదు కాని యిప్పుడు సుమతి మనంబును గలఁతె పఱచుచున్న దా విషయముకాదు. ఇట్టి స్థితియందుండిన సావిత్రి గాంచినఁ గ్రీనేమి చేయునని మనంబునఁ దీవ్రంబుగ విత్కొనుకొని తత్ఫలముగ సావిత్రి భుజమునై జేయఁజెచ్చెను.

“సావిత్రి! రమ్మ. నాతో మాయింటికి రమ్మ, ఆపండుమాల నొక కకటము కి నధికొహింతము” అనెను.

సావిత్రి తడఁబడుచు లేచెను. తిరస్కారభావమును జూపమిని సుమతి సంతసించెను. తాను రానని తిరస్కరించి మంటపట్టు పట్టునని తలంచెను. వారా సందుకొనకేగిచూడ బండి బాటసారులతో నిండియుండెను. వారా 4 జనాకీర్ణ కకటంబు నధికొహింప నందున్న వారెల్ల వీరిరువురి కి నని మేమాత్యులై చూడసాగిరి. ప్రజల వీక్షణ ప్రసారంబులు సుమతికి నాడిములుకులవలె దోచెను. కాని యామె దృష్టియంతయు ముండింటికడఁ దన ముత్తవతో జరుగఁనెయున్న జగడమునై నాటఁబడియుండెను. సావిత్రింజూచి తన ముత్తవ యేమనును?

సుమతి కిప్పుడు కొంచెము తెలివి వచ్చెను. కాని మాటిమాటికి నిద్రాస్థియగుచుండెను. కావున గ్రందఁబడటండ్ సుమతి యానెను బట్టుకొనవలసివచ్చెను. ఆ నేకసారులు భారముగా సుమతిపయిం బడెను. బండిదిగి వారుభయమును కాలిబాటం బోవుచుండ బలపురు వారిం జేరిసారఁ జూడజొచ్చిరి. వారి యింటి మెట్లెక్కునపుడు ముత్తవతో జరుగు సంఘర్షణకై వెరుచుమండియు సుమతి 6 మార్గావరోధము లేకుండ సావిత్రి నింటికి జేర్చినందులకు సంతసించెను. సింహద్వారమును మూసి స్వగృహరహితయుగు సావిత్రితోఁ దన మహిళు నందలి విశాలమగు సావడిం జేరినతోడనే 7 యాసన్న పితామహీ సుంవాదంబునకు సంసిద్ధయయ్యెను.

1 ఆయాతగిన. 2 కల్లు. 3 ఎక్కువము 4 జనులతోనిండిన 5 రెప్పుడేయని 6 దారికడ్డు 7 సమాప

పితామహి పతనాగారమున నుండెను. సుమతి రాక తెలిసి సావధానమున కరుదెంచెను. 1 మహార్ష్యహోమకరణంబుల సత్కార్యములును దిలకించుచుండిన సావిత్రి 2 నవలించిచి సుమతి నిలువం బడియుండెను.

నిర్భయంబుగ 3 స్పష్టభాస స్వనంబున సుమతియుట్ల నెను;—“అవ్వా! మాట పల్లెనుండి నానేస్తక తై నొక తెందోడ్చొని వచ్చితిని. ఆమెకు స్వగృహములేక చిక్కులలోనున్నది. కొంచెము కాల మామెనిచ్చట బోసింప నిశ్చయించు కొంటిని.” అవ్వ మనుమరాలిని సావిత్రిని వివాదాశ్చర్య మానసంబునఁ జేరిపారఁ జూచెను.

“ఈమె నీ స్నేహితురాండ్రలో నొక్కతెయని చెప్పితివా?” యని అవ్వ సుమతికి మున్నెన్నడును గలుగనంతటివిషాదమును గొలుపు క్రూరదృష్టితో జూచుచుఁ బలికెను.

“జానశీ చెప్పితిని” అని సుమతి బదులు చెప్పెను. ఆమె ముఖపద్మము 4 క్రోధోద్దిక్త నెఱుఁపఁజెను. “పావుల స్నేహితుఁడు” అని సోమనాథశర్మ పాడిన కీర్తన భాషకమునకు రాఁగా మనశ్శాంతినందెను. నిశ్చయముగా దాను జేయుచున్న యీ కార్యమునే క్రిస్తును నేయును.

అవ్వ సుమతిని సమీపించి 5 యపవారిచి కోపాదుజిత లోచనయై “యది యెప్పుడెఱుఁగ నీ వెఱుంగుదువా?” అనెను.

ఈమె తాఁకఁగూడని 6 సతంక కన్యయని నేనెఱుంగుదును. అవ్వా! అనిచ యమును నీవు నాకుఁ జెప్పనక్కఱలేదు. నీకంటె నాకమ్మన బాగుఁగఁ జెలియును. ఇప్పుడీ కుట్రమునఁ జెడఁద్రాగి యున్నది. ఈమెయు దైవ సంతతియేగదా! శీవుని యెదుట సాష్టాంగపడి తన సావముల నొప్పుకొని పశ్చాత్తాప పడెను. పిదప తనను లోకము; ఆమెను దిరిగి యావరించెను. కావున నీవెట నేను చేయఁదగిన సహాయ మింతియే. వైతానుబారినుండి తిస్సించుటయే యోయున్నది. అధోగతిపాలయి నిజుక నీడలేక కాశ్యోత నరకరూపంబునఁ గూలనున్న యీమెం జూచుము. మనకు దైవము పరోపకారము నేయుటకుఁ దగినంత భాగ్యము ననుగ్రహించెను. ఈమె నిచ్చటికి వీసికొనివచ్చితిని. మనయింట గొఱచి కాలముంచి బాగునెయ్యదును.” అని సుమతి అవ్వతోఁ జెప్పెను.

పితామహి కన్ను లెఱ్ఱఁజేసి తడకదృష్టితో సుమతిఁజూచుచు 7 ముకుళితకరక మల యయ్యెను. ఆమె బాల్యమునుండియు నభ్యసించిన సాంఘికాచారముల కిది మిక్కిలి 8 వైరుధ్యముగ నుండెను. వీధులలో గారిప్రక్కలఁ జెట్ల కిందనివసించు నీచాంగనా సాంగత్యమును సంఘ మెట్లు సహించును? సుమతి సంకల్పించిన యీ యానా లోచన కార్యమునఁ గుల గౌరవము, వంశ మర్యాదయు నెంత తగ్గును! పరులెంత యాక్షేపింతురు? భార్యతి నశించును. ధనవంతులు శక్తివంతులునగు ప్రజానాయకుల తోఁ బొడఁదగిన యొచ్చుచ్ఛాన 9 పాతము సంభవించును. పితామహి దృష్టిలోఁ ద్రొక్కి పుల కూటుముగాని, తదితర విషయములుగాని సాంఘిక గౌరవమునకు మించినవికావు. భయభక్తులతో 10 ననునయింప దగినది సంఘమర్యాదయని యామె తలంపు. ధనశా

1 నిలువలేని 2 కట్టుకొని 3 వెల్లడియగు. 4 కోపాధికతను 5 చేతులచాటు పెట్టి 6 మాట 7 ముగ్ధుఁడనైన 8 విరుద్ధము 9 పడుట 10 దూరదీంపు

ను తప్పక తదితర నష్టములు, ఈ సాంఘికాపాతమునకంటె దమ్మవవి.

ఆమె నిశ్చలముగ బిట్టబిగిసి నిలువబడెను. తన మనంబునఁ గర్తవ్యాంతమున దృఢనిశ్చయ మొనర్చుకొని సుమతి 1 కభిముఖి యయ్యెను. సుమతి సావిత్రి భుజముమీదుగఁ దన హస్తమునఁచి దగ్గఱ దీసికొని పితామహి వెదుర్కొన సంసిద్ధయై తేరిపారఁ జూచెను.

అవ్వ — సుమతి! నీవట్లు నేయఁజనదు. అనాధ కరణాలయంబున కామెను బంపవచ్చును. కర్పంతయు మనమే భరింపవచ్చును. కాని మన గౌరవమును గానాడుకొనుటకై యామెను మనయింట నుండుకొనఁ జనదు.

సుమతి — అవ్వా! నీకనిష్టమును నేయు సంకల్పము నాకెన్నటికిని లేదు. ఈ రాత్రికి సావిత్రి నిచ్చట నుంచుకొనక తప్పదు. అవసరమని తోచెననిమఱికొంతకాల మిచ్చటనే నిలువవలసి వచ్చును.

అవ్వ — అట్లయిన స్వయంకృతాపరాధ ఫలితమును నీజేయనుభవింతువు. ఇట్టి దుర్మార్గ ప్రవర్తనగల 2 కులటలతో నేనీ యింటనుండఁజాలను. ఇంక నామె కాత్మ విగ్రహాశక్తి తప్పెను. ఆత్మోద్రేకము నింకను వెలిబుచ్చకమున్నె సుమతి యడ్డుదగిలి యిట్లనెను : —

“కమలాంబా! యిది నాయిల్లు. నీవు నాతోనుండ నిచ్చగించినంతకాలము నీయిల్లు నగును. ఈ విషయమునఁ గ్రీన్లు నాస్థానమునందుండిన పెట్టు సంచరించువోకను నట్లే సంచరింప నిశ్చయించుకొంటిని. ఈస్వతంత్ర సంఘమున నన్నెట్లు తలంచిన నేమిచేసిన దానికి సంసిద్ధముగ నుంటిని. సంఘము నాకు దేవుఁడు కాదు. వశింపనై యున్న యీ వేదరాజి యాత్మోద్ధరణము ముందీ సాంఘికావహానము నిస్సార్ము.”

“అట్లయిన నేనిచ్చట నుండఁజాలను.” అని పితామహి ప్రవచించెను. గిరుక్కున వెనుకకు మరలి చావడి చివరకు వెళ్ళెను. తిరిగి వెనుకకు వచ్చి యామె డెందమును 3 గొందలమందించుచున్న సంపూర్ణావేశముతో నిట్లనెను : —

“ఒక త్రాగుబోతు కొఱకు నీపితామహి నిలువెడల నడఁచితివను ఖ్యాతిని పర్వకాలము వడముడువు గాక ! ”

ఇట్లని సుమతి ప్రత్యుత్తరము నిచ్చుటకు సావకాశము నీయక సాధోషది భాగంబునకుం జనెను.

సుమతి యొక దాసిం బిలిచి సావిత్రి నామె వశపఱచి వివిధోపచారంబులఁ గానింప నాజ్ఞాపించెను. కయ్యపు తలకక్కుటచే నామె మిక్కిలి హీనానస్త పాలగుచుండెను. చావడియందున్న స్వల్పకాలములో నామె గాఢముగ సుమతి 4 కరాకర్షమును గాంచుటచే జేయి బరువెక్కి బాధింపఁజొచ్చెను.

కమలాంబ యిల్లు విడిచి వెదలిపోవునో లేదో సుమతి యెఱుంగదు. ఆమెకు మితిమీరిన భనముకలదు. కఠిర స్వాస్థ్యమును గలదు. ఆత్మరక్షణ సామర్థ్యముకలదు. ఆమె సోదర సోదరీమణులు దక్షిణ దేశంబునం గలరు. ఆమె ప్రతివర్సరమున గొంతకాలము వారి సన్నిధిఁ గడపుచుండు నాచారమును గలదు. పితామహి వార్తకృత్యమునఁ గష్టపడవలసి వచ్చునను భయము సుమతి కెంతమాత్రమును లేదుగాని పూర్వోక్త పర

స్వర సంభాషణ మామేకు విషాదమును గలిగించెను. తన గదిలోనికికి లేయకునీడఁ ద్రావి వచ్చుటకు ముందే విషయములం గూర్చి యొంటరిగా మననము జేసెను గాని యందుఁ దాను తత్సత్వము నందుట కవకాశ మేమియుఁ గనుపింపలేదు. క్రీస్తుమి చేయును? ఇట్లే చేయును, తాను న్యాయ్యమైన కార్యము నొనర్పితి ననువిషయమున సందేహమేమియు లేను. ఒకవేళ నందులోపమేమైన వారలినను అది బుద్ధిభూర్వకము గాదు. పారబాటు కావచ్చును. ఫలాహారమునకు రమ్మనుగంట మ్రోగినతోడనే సుమతి క్రిందికిఁ బోయెను. ముత్రవ యవ్వోటికి రాలేదు. ముత్రవం బిలుపుమని నేపకునిం బంపెను. నేనకుడు తిరిగివచ్చి యామె గదిలో లేదని ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను. కొలఁది నిమిషములలో భానుమంతుఁ డచ్చటి కరుడెంచి తన పితామహి సాయం కాపు లైలువొడ దక్షిణశేషమునకుఁ బరువమి పోయెనను వారను నివేదించెను. కొండటి స్నేహితుల పొగనంపుట కాతఁడు లైలుకడకుఁ బోయెను. అచ్చట నాకస్మికముగఁ బితామహిఁ దిలకించెను. తాను లేచిపోవుటకుఁ గలకారణము నామె యాతనితోఁ జెప్పెను.

భానుమంతుఁడును సుమతియు విచార | గ్రంథములగు ముఖ కమలములతో బల్లయొద్దఁ గలిసికొనిరి.

“తమ్ముడా! నేను తప్పఁజేసితివా? నీవు నన్ను నిందింతువా?” అని సుమతి సోదరునితో ననెను. భానుమంతుఁడు క్రొస్తా దేర్మము నవలంబించిన పిదప సుమతి తన సోదరుని యందుఁ గలిగిన మార్పునకుఁ దానొందు నాహ్లాదమును తెలుప రించుచు నతనితో ముచ్చటించుట కిదియే మొదటిసారి.

“నీయెడల లోపమున్నదని నేననుకొనఁ జాలను. ఈ విషయము మనకుఁ గనుంగడు విషాదకరమే యగును. కాని యా వేదరాలు నీసాహాయ్యంబున నుద్ధరంపఁ బడఁగలదని నీవు విశ్వసించినవోఁ జేయఁదగిన కార్యమిదియే. సుమతీ! మనమిన్ని వత్సరముల నుండియు స్వాధ్యపరాయణులమై వైరవివారలమై మనకుఁ గర గతమైన యీ మహాద్భాగ్యమును స్వాధర పోషణార్థమే వినియోగించు చుంటిమి. ఈ క్రీస్తుని బోలినవారు పలుఁళరు కలరను విషయమునే గమనింప మెతిమి. క్రీస్తు మన స్థానము నాక్రమించిన నాతఁడు నిశ్చయముగ నీవొనర్చినట్లే చేయును.” అని భానుమంతుఁడు బదులు చెప్పెను.

ఇట్లు భానుమంతుఁడు సుమతి నోదార్చెను. ఆరాత్రి వారన్యోన్యాలోచనం బులఁ గాలమును బుచ్చిరి. సుమతి జైవానుకరణ ప్రతిజ్ఞఁ గావించుటచేఁ గలిగిన మార్పు లన్నిటికంటే దనసహోదరుడగు భానుమంతునియందుఁ గలిగిన మార్పుయవ రిమితాశ్చర్య దాయక మయ్యెను. క్రీస్తునందు జీవించుచున్న యీతఁడు నిశ్చయముగా మామహానిశి యే. ప్రాతపద్ధతు లన్నియు నశించినవి. ప్రభువునం దన్న విషయములను గ్రాత్రవిగాఁ 2 బరిణమించెను.

సుమతి బింబవంశ వైద్యభూషణుఁ డాదినము సాయం సమయమున విచ్చేసి సావిత్రికి వలయు వైద్యోపచారంబులఁ గావించెను. జన్మివ్యాధి యంతురించునంత విశేషముగా మధుమేహ మొనర్చినది ఆమె నిప్పుడు సుఖార్థ విశ్రాంతి నిచ్చుట

సకలౌపచారంబు లొనర్చుట, ప్రేమాస్పదంబుగ నాదరించుట మున్నగు సాధనముల నేద దేర్పవలయును. ఆదివ్య భవనంబునంగల యొక రమ్యమగు గదిలో సముద్ర ప్రాంతమునఁ జరించుచున్న ప్రభుని పటము నెదురుగ గోడకు వ్రేలాడఁగట్టి కలవర పాటుగల యామె కన్నులు దెరిచినప్పుడెల్లఁ గాన్పించుటచేఁ ప్రభుభక్తి నెలకొను నట్లేర్పరచి, సావిత్రి నాగదిలోఁ బరుండఁబెట్టిరి. ఇట్లు లొడలెఱుంగక మధుసాన జనిత బ్యాల 1 దండవ్యామానాంగముల నిటునటుఁ బొరలుచు విశేష బాధోభేత యగు సావిత్రిం దరిసి పరిచర్య నేయుటచే సుమతీకిని భగవత్సన్నిధ్యము సమీపించి నట్లుండెను.

ఈనడుమ మాలగూడెమంతయు వెన్నికలెట్లు పరిణమించునో మాతమని శ్రద్ధా భుజి యుండిరి. సోమనాథకర్మయు, వాని 2 యర్థాంగలక్ష్మియు, నీ నీచమానవుల దౌరాత్య దౌర్భాగ్యంబులం గాంచి కడుంగడు విలపించుచుండిరి. దినమంతయు నాదంపతులు సకల శ్రమలకొర్పి వారిం బ్రభుభక్తి పరతంత్రులనుగా నొనర్ప నేను దుననో దౌష్ట్యచింతనలు వారి హృత్ఫలకంబుల నాకర్షించి తుదకు దుష్టస్థానంబులఁ జేర్చుచుండెను.

ధర్మపుర్యాలయా రాధ నాంతస్సమావేశములు యధావిధిగ నెరఱిచుచుండెను. ఎన్ని కలంగూర్చిన సభజిగిన వారంతాదివ్యవాసరంబునఁ గణ్వండు విధ్యుక్త కాలంబున నుపన్యాస మందిరంబునఁ జేర నాతఁ డి డాపాదమ స్త్రకాంతము గగుర్పాటుఁ జెందునంతటి తీవ్రసంకల్పముతో సభ్యులొత్తని కాహ్వనము నొసంగిరి. నృసింహకవి నేడును సభ్యులలోఁ గాన్పింపలేదు. తక్కుంగల వారంధఱును వచ్చి కూడియుండిరి. పరస్పర విశ్వాస మినుమడించు నైకమత్యము ప్రస్ఫుటముగ వారి నావరించియున్నది. ప్రతివారును దమ తమ స్వానుభవముల నిస్సంశయమున సాంఘికలకు వెల్లడించుటయే క్రీస్తునతమని వారు భావించిరి. పురూరవుఁడు తన పత్రికకు దైవానుకరణాదర్శంబునఁ గలుగుచుండిన కన్యకులును స్వభావసిద్ధముగ నచ్చటి వారికి నచ్చఁజెప్పెను.

“గడచిన మూడు వారములలో నాకు భవనవృత్తి విశేషముగఁ గలిగినది. ఎంతయో వివరించి చెప్పటకు సాధ్యపడదు. దినదినమును బెక్కింపు చందాదారులు పత్రికం దిరస్కరింపు చుండిరి.” అని పురూరవుఁడు చెప్పెను.

కణ్వఁడః—పత్రికం దిరస్కరించుటకు నారేమి కారణములఁ జెప్పుచుండిరి ? ప్రత్యుత్తరమునకై యందఱు నాతురతతో నిరీక్షించిరి.

పురూరవుఁడు—పలువురు పలు తెరంగుల సమాధానములఁ జెప్పుచున్నారు. కొందఱు చేతవార్తల నన్నిటిని దెలుపు పత్రిక తమకు వలయుననిరి. నేరముల వివరములు, మల్లియధములు మున్నగు నుద్రేక కరాంశములు, అపవాదములు, ఇంకను బలవిధములకు ఘోరకృత్రిముల వర్ణనములు, మున్నగు విషయములు పత్రికలం జడునఁ గోరెదరు. ఆదివారమున పత్రిక నిలుపుచేయుట తగదని కొందఱు వ్రాసిరి. ఆదివారమునాడు ప్రచురింపఁబడు పత్రికయందు ముద్రణమగు కాకితముల నినుమడించి యివర దినముల నందాదారులకుఁబంపుచుండినను నాదినమున పత్రిక ప్రచురింప నందుటకు వందలకొలది చందాదారులు మానుకొనిరి. పొగాకు, సారాయి, బ్రాంది మున్నగు లో.

కొన్ని పదార్థ ప్రచురముల నిలుపుచేయుటచే మిక్కిలి నష్టముకలిగినది. పురపాలకుల యొన్ని కల విషయమున నే నవలంబించిన రీతి వలన మిక్కిలుచుగు ననర్థ 1 మాపతిల్లినది. ఈ చరమ కార్యము తదితరములకంటె బ్రబలార్థి దాయకమయ్యెను. మా పాతకుల బెక్కిండ్లు వైరివర్తములొని వారు. ప్రజాప్రాతినిధ్య విషయమున నేనీవిధానము నే నవలంబించి ప్రభుత్వరానవర్తి నగునెడ మన పట్టణమునందలి క్రైస్తవులందఱు నాదరించిన నే తప్ప పత్రిక స్వయంప్రకాశత నందనెరడు.

పురారవుడు నిజకథా 2 కథనము నించుక నిలిపెను. గదిలోనివారందఱును నిశ్చబ్దముగ నుండిరి. కుమతి మిక్కిలి యభిలాషతో విననుంకించి యుండెను. విషయాసక్తత నామె ముఖకమలము విరిసియుండెను. ఈ విషయమునే తక్షణదృష్టితో ధ్యానము చేయువానికి గలుగునంతటి యాసక్తి కుమతికిఁ గలిగెను. పురారవు డిల్లు చెప్పవోడఁగెను ;—

“ధర్మపురి క్రైస్తవసంఘమే దైనిక పత్రిక నుద్ధరింపవలయును. కేవల క్రైస్తవ పత్రికయందాదరణములేని వారందఱును బ్రతికం దెప్పించుకొన మానిరి. బజారున వెలకు దొరకు ననుసామగ్రి ధర్మవరల నెఱుంగ గోరువామను నవమానించిరి. క్రీస్తు తాను స్వయముగఁ బ్రచురించు పత్రికను గొనునంతటి భక్తిచరు లీ క్రైస్తవసంఘమునఁ గల గా? క్రైస్తవదర్శముల సరకు నేయక రాక్షససంయుక్త లి కిల్చిపాకర్షణ విధానసంకులంబగు లోకసామాన్య పత్రికాపతనమునే గోరునంతటి నీరావస్థకు బాల్చిడిరా? ఏక కార్యాసక్తులగు మన సంఘము నారితోడెప్ప లట్టింప నవసరములేదు. దైవానుకరణవిధానము నాశ్రయించుటకే పత్రికావ్యాప్తి దిగభాగింపఁ బడుటయేగాక సాధన సంపత్తియు మిక్కిలి కొరవడినది. పత్రికా ప్రచురణయనంగులెనే స్వ వ్యాపారవిషయములలోఁగూడ దైవేచ్ఛ ననుసరింప నేను బ్రయత్నించుటయుఁ దటస్థించుటచే నెల్లిడల నాకు ధన నష్టమే సంభవించినది. మన యేర్పరయకొనిన విధానము ననుసరించి యిది లాభించునా లేదాయని విమర్శింపఁ జనదు. మన కృత్యముల నన్నిటిని గ్రీసంగీకరించునా లేదా యనియే వితర్కింపవలయును. ఈయదర్శము ననుసరించుటచేఁ బత్రిక ప్రారంభించినది మొదలు నేటిదనుక నేనార్జించిన ధనమంతయు నష్టమైపోయినది. అంతచ్చిద్రంబుల నిందు వివరింపఁ బనిలేదు. 4 క్రైవారి కానుభవంబునఁ క్రైస్తవదర్శము నవలంబించుచు వాకెల్లరుఁ బ్రకృత కాలానుసరణ వ్యాపారంబుల మిక్కిలి కష్టము నందగలరని మువ్వక్తమయినది. నవీన పథకాను సరణంబున దైనిక పత్రిక విజయము నందఁగలదను నమృతముననే నాకుఁ దటస్థించిన నష్టములం గూర్చి మీతో ముచ్చటించితిని. ప్రకృత పథం గాంచిన మన యూరఁగల క్రైస్తవులును, జలయసంఘమును దైవానుకరణ మొదలుపెట్టిన, పత్రికను జందాలవలనను బ్రకటనల వలనను వోడ్పడి కొన సాగించునిచో నేనీపత్రికను జరకాలము నిర్వహింపఁజాలను”

కుమతి యొక ప్రశ్న నడిగెను. పురారవుని ప్రత్యుత్తరము నత్యాదరముతో నిరీక్షింపెను.

కుమతి— క్రైస్తవ కళాకాలకు వలెనే క్రైస్తవ వార్తాపత్రికలకును విశేష మూలధనముండినఁగాని యభివృద్ధిపందఁ జాలవని మీరూహింతురా?

1 సంభవించినది 2 చెప్పట లి పాపము చేర్చుకొనుట 4 మూడు వారములయనుభవము.

పురూరవుడు— నిశ్చయముగ నాయభిమత మదియే. దుర్విషయప్రకటనముఁ గావించకయే క్రైస్తవదర్శనములతో మన పత్రికను గ్రై సజేతర పత్రికలవలె నాహ్లాద జనకమగు వ్యాసములచేఁ బూరింపఁగలపద్ధతుల నాలోచించితిని. ఆవిధుల ననుసరించుటకు విశేషధనము కావలయును. క్రీస్తు హృదింపఁదగినట్టియు, నాతఁడు స్వయము నైన ముద్రింపఁదగినట్టియు సుగతులనె ప్రయోజించుచు సుచిత్రీకరించి బనిచేసిన క్రైస్తవ పత్రిక జయప్రదమే యగునని నా నమ్మకము అనెను.

సుమతి— ఎంత ద్రవ్యము కావలయునని మీరెంచెదరు. అని నెమ్మదిగ నడిగెను.

పురూరవుఁ డామె యంతరింగికావస్థం గుర్తించుటచే నామెవంకఁ జేరిపార నూత్నదృష్టితోఁ జూచి, 1 వార్షపులకితాంతరంగుండయ్యెను. ఆమె చిన్నతనమునం దాదివారపు బడిలోఁ జదువునప్పటినుండియు నాతఁడెఱుంగును. వ్యవహార విషయములం దామె తండ్రితో నత్యంత మైత్రిమై మెలంగెడివాఁడు.

పురూరవుఁడు— ధర్మపురిగంటి పట్టణమునం దరలత్తు ధనము మూలధనంబుగ నుండిన నేపథ్యంబున విధానంబున నొక దైనికపత్రికను నిరాఘాటంబుగ నడుప వచ్చుననెను.

ఆతని కంతస్వర్గ మించుక గద్దదికము నందెను. ఇట్టి సహాయము లభించిన పత్రికాప్రచురణ విధానంబున నే లోకమునంతను మతవిషయమునఁ దాగుమారు చేయు నగునని పురూరవుడు దనమనంబునం దుగ్విశ్వాసులగుచుండెనని ప్రేక్షకులకుఁ బ్రశ్నాట మగుచుండెను.

ఆయంకము నింతకుమున్నే పూర్తిగ విమర్శించినదానివలె సుమతి యిట్లనియె—

“తామిప్పు డుపక్రమించిన రీతిని పత్రికను బ్రకటింప సన్నద్ధులగు నెడ నా ద్రవ్యము నేనిప్పు డొసంగువాన ”

“దైవము కొనియాడఁబడును గాక! యని కబ్బుడు నెమ్మదిగ ననెను. పురూరవుడు తెల్లపోయి చూచుచుండెను. విగతిన వారందఱును నిశ్శబ్దముగ సుమతి వై 2 చతుప్రసారమును గావించిరి. ఆమె యింకను జెప్పవలసిన దున్నది.

ఆయమ ప్రసంగం బీవ్యపాద వ్యాప్తంబుగ నుండెనని తత్రద్విషయంబుల నేకాంతంబున విమర్శించుకొనునప్పుడు ప్రేక్షకులకు తలంచెరి.

సుమతి— స్నేహితులారా! నేనెదియో 3 సార్వజనీనంబగు మహత్కార్యంబు నాచరించితినిని మీరెవ్వరం దలంపఁజనదు. నేనింతదనుక నాతని తలంచుచుండిన యీ ద్రవ్యభుంతయు భగవంతునిదిగాని నాయదికాదని తెలిసికొంటిని. దైవా దాయమునకు నేను ధర్మకర్తనై కాని నాతని యుద్దేశానుసారంబుగ వినియోగింపఁ గడంగినంతన స్తోత్రపాత్రం గావాలను. ఈపత్రికా నిర్వహణ విషయము నే కొంత కాలమునుండి తలంచుచుంటిని. మిత్రులారా! మన మిప్పుడు మద్యపాన నివారణ విధానంబునఁ బడవలసిన పాల్లలో— అట్టి శ్రమ లిప్పుడే ప్రారంభమైనవి. క్రైస్తవ దర్శనంబుల మన దైనిక పత్రిక నిరాఘాటంబుగ నుద్ఘోషింప వలసియున్నది. తత్కర్మం గల పత్రికా రాజంబు లన్నియు మహాపాప మొదలకంబులని తా మెఱింగిన విషయమే. సురా గారములు నీలి చియించునంతకాలము గూడెమనందలి ప్రజల నుద్ధరింపఁ

బంబు ప్రయత్నములు ప్రాయశఃముగా విఫలములే యగుచుండును. మద్యవిశ్రేత లాకర్షిం
చుచుండ నురాపానాభిలాషు లగువారల నుద్ధరింప సోమనాథశర్మ యెన్ని యుపవాస
సముల నిచ్చిన నేమి ప్రయోజనము? క్రైస్తవ దినవారాపత్రిక యొండితీర వలయును.
మన పత్రిక నిలిచిపోయిన శత్రువునకు లోబడినవారమే యగుదుము. పురూరపుని
శక్తి సామర్థ్యములయెడ నాకు మిక్కిలి విశ్వాసముకలదు. అతఁ డేగ్గరచిన విధాన
మును నేనింకను జూడలేదు. పత్రికా వ్యాపారమును విరివిగాఁ జేసినయెడల నాతఁడు
జయప్రదముగ నిర్వహించఁగలఁడని నే నెఱుంగుదును. ధనము నాజ్ఞించు విషయమును
గూడఁ గ్రైస్తవేతర పత్రికాధిపులకంటెఁ గ్రైస్తవ పత్రికాధిపులు తీసిపోదురని నేను
జూచును. కావుననే క్రైస్తవ వాదర్యముల ననుసరించి దివ్యముగాఁ బనిచేయు నీ నికి
వలయు ద్రవ్యము నిచ్చుటకు సంసిద్ధురాల నైతిని. ఇది దేవుని ధనమే. దైవకార్య
మున వినియోగించుచుంటిని. పత్రికా విధాన మివ్వధంబున నొకవత్సరంబుదనుక నిర్వి
ఘ్నంబుగ నెరవేరినచో నీద్రవ్యము సద్వినియోగ మైనదనియే తలంతును. మీరిండుటకు
నన్ను గొనియాడ వలదు. నేఁజేయు ద్రవ్య సహాయము చచ్చుతముగ నెంచవలెడు.
ఇంతకాలమునుండి భగవద్దత్త మగు నీద్రవ్యము నెట్లు వినియోగించుచుంటిని? స్వ సౌఖ్య
మునకే గదా! నాకోర్కెల నెరవేర్చుకొనుటకే గదా! ఇందనుక దైవ ద్రవ్యమునుండి
స్వఫలాపేక్షకురాలనై నేనాజ్ఞించిన పాపము 1 నుపశమింపఁ జేసికొనుట కేమాత్ర
మైనఁ జేయవలదా! ఈ విషయమును నేనిట్లు భావించుచుంటిని. క్రీస్తు తానిజే
చేయఁగలఁడని నేను నమ్ముచుంటి.

భగవత్కాత్య తత్సమాజే మందిరముమీఁదఁ బ్రసరించుచుండెనని కన్నులకుఁ
గాన్పించుకుండిన నందలి వారిమనంబులకుఁ బ్రస్ఫుటంబుగ గోచరించుచుండెను. ఒక్క
క్షణ మెవ్వరును మాటలాడక నిశ్శబ్దంబుగ నుండిరి. అందఱుడన వంకఁజేరి పారజా
చుచుండఁ గల్యుండు నిలువం బడియూరిడి యీ పంనొమ్మిదన శతాబ్దము ప్రథమ శతా
బ్దముగ మారినదనియుఁ అప్పటివలె దృవ్యాదికములు సంఘాదాయకముగ నిష్పాదు
పరిణమించుచుండెననియుఁదలపోయుచుంచెను. భర్తృపురాస్థిలయ సంగ్రహమునను నైన్న
డిట్టి యొకమత్యత ప్రబలజేదని యెంచుచుండెను. కొలఁది కాలము క్రిందట ఆక్రైస్త
వాదర్యము నవలంబింపఁగొందఱు ప్రతిజ్ఞ గావించకము నైకమత్యతయే లేదు. ఈ
జేతకాలావస్థలు 2 విపరీతములని యాతఁ డెప్పుడు తలంపలేదా? అంతకు మున్నందఱు
నట్లేతలంచిరి. మున్నెగ్గఁడు నెఱుంగని సోదరభావ మిప్పుడు వారి నలముకొనియెను.
నూరుతి ముచ్చటించునప్పుడును విదప నిశ్శబ్దంబుగ నుండినప్పుడు నీ సహోదర భావ
మే ప్రబలెను. ఈ మనోభావము నెవ్వరెవ్వర బహిరంగముగ వక్కాణింప నెంచిన
చోఁ గ్రైస్తవ వాదర్యము నవలంబించిన నాకు గడ్డము లెవ్వి తలపింపిన నిట్టి యాద
ర్యా 3 నలంబకులగు నీసంఘమునం గలవారెల్ల వారఁ బాల్గొందురని చెప్పినట్లుగను.

వారిపై బర్యటనము గావించుచుండిన పరమాత్మయే యిట్టి మనోభిప్రాయముల
వారికిఁ గలిగించెను. మున్ను క్రీస్తుని ద్వాదశశతాబ్దము లెట్టి విశ్వాసమునకుఁ బాత్రులై
మానసిక కారీరక లాభలనోర్చికో యిట్టి విశ్వాస మిప్పుట్టున పరి కంధఱికిని గలిగెను.

వారీమందిరమును విడిచి పోకమున్న పురూరపుని వలెనే వెక్కిరింపు తమతమ

కష్టసుఖంబులఁ బరస్పరము దెలుపుకొనిరి.] యువకులు కొందఱిట్టి యాచరణంబునఁ దమ జీవనోపాధులకు భంగము కలిగెనని నుడివరి. ఉచితకాలంబుల నేరస్థులమై దగు చర్య జరిగెదమని యధికారులు తెలిపిరి నుమంతుఁడు వెల్లడించెను. కర్మాగారంబునఁ దన యుద్యోగ మంతరించుటచే 2దంతి వార్తాగారంబునఁ దన పూర్వపుబని లోఁ జేరెను. అతఁడట్టి నీవోద్యోగము నవలంబించినది మొదలు వాని భార్యయుఁ బుత్రికయు బహిరంగముగ సంఘమునఁ దిరుగుట మానిరి. అతనికి గలిగిన కుటుంబ కల హమును వారియదర్శము నపార్థంబుగఁ బరిగణించుటచే గలిగిన వివాదంబును వాని కే తెలియను. అచ్చట సమాజేశ్వరయిన వారిలోఁ బెక్కఁడట్టి వివాదములనుఁబాల్చు డైన వాచే. ఇవి వారు ముచ్చటించడగిన విషయములుకావు. కణ్వుండు తన సంఘ స్థితిగతులను బాగుగ గుర్తించినవాడగుటచే ననేక కుటుంబములలో అప్రతిజ్ఞవలనఁ గలహంబులు పొసఁగి పెక్కఁద్రవలకు హేతుభూతము లగుచుండెనని గ్రహించెను. “ఒకనికి విరోధులు తన కుటుంబముననే యుండురు.” ఏక కుటుంబములాని కొందఱు క్రీస్తు ననుసరించుటయు, మఱికొందఱు తిరస్కరించుటయుఁ దటస్థించుటచే నిట్టి వైరుధ్యంబులు పొసఁగును. ప్రభువు జీవులలోని భేదమును విభజించువారగు. ప్రతి మనుజుఁ డును వాని ననుసరింపవలయును, లేదా వ్యతిరేకముగ నైన సుచరింపవలయును.

ఈ సమాజేశ్వరంబు వారిలో నందఱి కైకమత్య భావము మొందయ్యెను. ఇట్టి భావ మింక నుక్త్యుద్దేశం జెందలేదని యెఱింగి కణ్వుండీ విషయముంగూర్చి ముచ్చ టించెను. అట్టి యేకీభావ ముచ్చస్థితింజెందిన వాళ్లుందులో యాతఁడెఱుంగఁడు గాని దానికి భయపడలేదు. వీరందఱిలోఁ దమతమ ప్రతిజ్ఞల నిర్వహింపఁ బునర్జన్మించుటలోఁ బనుచుండిన శ్రమల నత్యాదరభావంబున బరికించుచుండెను. ఇట్టి శ్రమాను భవ మద్భుతావహంబుగ నుండెను. వీని ఫలితము దేశమునం దెల్లడల వ్యాప్త మగు చుండెను. సంవత్సరాంతమునకు ఘనీభవించు నీ కత్తి యెట్లు పరిణమించునో ప్రపంచము వెన్నెని కళ్ళము?

పురుషావనికై బ్రతికా నిర్వహణమునకై వలయు భనము లభించుట వలననే యీసాంఘిక కత్తిని గొంతదనుక గ్రహింపనగును. సమాజేశ్వరంబున నందఱు వానిం జాట్టుకొనిరి. ధర్మపురినుండు క్రైస్తవులందఱు సాయపడుడని యాతఁడు ప్రకటించి కోర్కెఁ బ్రతిఫలమును వారందఱును నిష్కర్మగఁ దెలిసికొనిరి. ఇట్టి పత్రికా రాజంబు గృహంబుల నలంకరించుటచే గలుగు విశేషంబును 4 పదంపడి యిట్టి దుర్బుకాలంబున దానివలనఁ గలుగు జనోపకారంబును గణించ నశక్యము. పత్రికా నిర్వహణమున కింతద్రవ్యము లభించెనుగదా! ఇంక నా పత్రిక యెంత దేశోపకార మును గావించునో ఫలితమునుబట్టి తెలిసికొన వలసియున్నది. పురుషావనికై చెప్పి నట్లు ద్రవ్యలబ్ధి మాత్రమునఁ బత్రికాభివృద్ధి కానేరదు. పురుషునఁ గ్రైస్తవ కత్తి సామర్థ్యంబుల దెదజల్లు మహాశక్తిగాఁ బరిణమించుటకుఁ గ్రైస్తవులందఱు దోడ్పడి యాదరింప వలయును.

ఈ సమాజేశ్వరమున వచ్చిన యాదిత్యవాసరము పట్టణముల కందఱిని దీప్రజనితా శత్రుంబుగ నుండెను. ప్రతినిధుల నెన్నుకొను వార మిదియే. విద్యాధరుఁడు

తన వాగ్దానానుసరణముగఁ దన నిజవను మోచికొని పాటుపడ నారంభించి బహిరంగముగ వెలుపడెను. అతఁడు దృఢ సంకల్పుడగుటచే మనోద్రేకం బతిశయించి యొకలెఱుంగక తానింతదనుకఁ బాతుకొని యుండిన గ్రంథరాజంబులునుండి వెలుపడి తన యుపన్యాస రూపంబునఁ బ్రకాంతఃకరణంబులఁ బ్రవేశింపఁ జొచ్చెను. క్రైస్తవ వ్రేడయ్య నిట్టి శ్రమము మున్నగును బడినవారకు కాదు. విశ్వవిద్యాలయోపాధ్యాయులు కొందఱ తీతని యుద్యమమునకుఁ దోడ్పడిరి. వారికిని దదితరులకువలెనే శ్రమ లధికముగఁ గలిగెను. వారు నాతనివలె నడుగు బయట వెట్టినవారు కారు. 1 సురావిశ్రేతల 2 నోహటించి వారి యుద్యమమును నశింపజేయు విశ్వప్రయత్నమును జేయుచుండిన కఙ్కుని విషయముఁగూడ నట్టిదియే. దినదినమును వారి నెదుర్కొన భయాతుల మానసుండయ్యుండ గర్తవ్యమును నెరవేర్చుచుండెను. ఈతని కిట్టి శ్రమలు మున్నగునగును గలుగలేదు. వానిలో మునిగి తేలుచు నప్పుడప్పుడు విశ్రాంతికై తన పతనమందిరంబునఁ జేరినప్పుడు వాని ముఖాగ్రవిందులు 3 స్వేదాంచితమై మున్నె యుండుఁ గనివిని యెఱుంగని నరక కూపంబునం జొచ్చువాని మోముదమ్మివలె 4 విద్యాలయై యుండును. పిదప నీవిషయముల స్మరించినప్పు డాతఁ డాశ్చర్యము నందెను. పిరికి పంద కాదు. కాని తనవలె నున్న తావద్ధి యుండునువారి కిట్టి సమయములఁ గలుగు విషయమే వానికిని గలిగెను. ఘన కార్యాచరణమునకు గడంగుటచే దాను మున్నెఱుంగని విషయంబుల నెన్నిటిలో తెలిసికొని తన 5 కించిజ్జలకు లజ్జించెను.

ప్రతినిధుల నెన్నుకొనుట కేర్పడిన శనివారము రాఁగానే మానసోద్రేక 6 ము తక్కువ మయ్యెను. అట్టి సురాగారంబుల మూయుంపఁ బ్రయత్నించిరి. ఈ యుద్యమమునఁ గొంతదనుక జయమునందిరి. కాని యాదినమంతయు సురాపానము మిక్కిలుచుయ్యెను. మోలగూడెమంతయు సురాపాన 7 నిమగ్నమై యుండలెఱుంగక మండి పడు కాలాగ్ని కీలంబుల పగిది నసంభావ్యమై యుండెను. సోమశాధకర్మ యావార మంతయుఁ బ్రసంగించుచుండెను. అతఁ డనుకొనినశంతె నెక్కుడుగఁ జలించుచుండెను. శనివారమునాడు తన కార్యమున కుత్సాహవంశ తటస్థించెనని భావించెను. పరిశుద్ధాత్ముడు సురాభూతంబునకును గలుగు మహాసంగ్రామంబున జయాపజయ నిర్ధారణోపేతంబగు కయ్యంబు మొండయ్యెను. ఉపన్యాస మందిరంబుల భక్తి విశ్వాసంబు లెంతి మొండగుచుండెనో తదన్యప్రదేశంబుల నవనాద ప్రభావ మంత విశేషింప దొడంగెను. మద్యవిశ్రేతలు తమ మనోభావంబుల నింక మరగు పఱచుకొనఁ జాలలేరి. బహిరంగ ఘోర ప్రమాణంబులఁ గావించుచుండిరి. ఆవారములో సుపన్యాసముల ముగించి యర్ధరాత్రంబున సోమశాధ కర్మయు, నాతని సహచరులు నిండ్లకుఁ బోవు సమయంబున మార్గమధ్యంబున నీకిరాతులు వారి దాకి యనేకవిధంబుల నుల్లంఘన గావించిరి. పోలీసువారు వారి సంగతులకై తగుసేన నొసంగిరి. ముతులిన, సుగుణవతిని, భానుమంతుడను, వైద్యభూషణుడను, కంటికి తెప్పవలెఁ గాంచుచుండిరి. సుగుణవతి గానమాధుర్యము తగ్గుటకుమారు దినదినాభివృద్ధియై పరిశుద్ధాత్మ సాన్నిధ్యమును వెల్లడించుచుండెను.

1 కల్లమువారు 2 ఎదుర్కొని 3 చెమటుచేసేప్పు 4 తెల్లపోయి 5 తెలివి తక్కువ 6 అధికము 7 మునిగి.

ప్రథమమున నారాత్రి యుపస్యసింతుకు సోమనాథశర్మ సంకొచ్చెను. కాని యాతఁడు స్వదార్శల్యమును మరచి పరిశుద్ధాత్మునిచే నడిపింపబడవలెనని నిశ్చయించుకొనెను. ఆత్మచే బోత్సహింపబడి శనివారమురాత్రి సభాభవనమున నుపస్యసింపఁ బోయెను.

సాయంత్రమున సూర్యాస్తమయ సమయమున కెన్ని కలు ముగిసెను. అప్పటికిఁ బ్రజల యంతరంగము 1 అత్యుత్కృష్టోదేకమును జెందియుండెను. ధర్మపురియం దిట్టి ప్రాచీనిధ్య 2 సంఘర్షణము మున్నెన్నడును గలుగలేదు. పానాగరముల నెలకొల్పుటయానిల్పుజేయుటయా కీయనియంతగ నెప్పుడును బని నేయలేదు. కళాకాలాభ్యుత్థాండగు విద్యాధరుడేమి, మతాధిపాకుండగుకణ్వుడేమి, వ్యాపారధర్మమున మెలంగుధనాధ్యులేమి, యిట్లు సంచరించుట విని యెఱుంగము. 3 ప్రాయశ్చముగ రాజకీయాందోళనమున మెలంగు ప్రముఖులందఱు నీచర్యకు నిర్విణ్ణులైరి. కాని యింతమాత్రమున వారికి విచిత్ర కలుగలేదు. కాలము సమీపించినకొలది నాందోళనము తుణ తుణాభివృద్ధి నందెను. ఎన్నికలు ప్రారంభమైనపు డేతెగవారును జనులక్ష్యిని దాము పొందఁగలవని నమ్మఁజాలరైరి. సంశయపూరితాంతః కరణులై యుండిరి. పర్యవసానమును దెలిసికొన నాతురతతో నిరీక్షించిరి.

రాత్రి పదిగంటలకే గుఱారముకడ మతసహజము ముగిసెను. ఈ సమావేశముగూడ 4 నద్వితీయమైనదనియే చెప్పవచ్చును. సోమనాథశర్మయొక్క యాహ్వానము నంగీకరించి కణ్వు డా సమావేశమున కగుదెంచెను. వాసర చర్యచే నాతఁడు డెన్నియుండెనుగాని సోమనాథుని యాహ్వాన ప్రాబల్యమున నిరాకరింపఁజాలఁడయ్యెను. విద్యాధరుడు గూడ నచ్చటికి వచ్చెను. అతఁ డేదివఱకెన్నఁడు నీనీచస్థానమునఁ గాలిడి యెఱుంగఁడు. మాధ్యమున కాకరంబగు నా వాటికయందు శర్మ చేయుచుండిన కార్యము లాశ్చర్యమును గలిగించెను. కావుననాసమావేశ 5 దిద్దుతూ కాంక్షచేసె చచ్చటికి బోవ సాహసించెను. వైద్యభూషణుడును, రక్షక భటుడును సుమతిసు గుణవతులఁ దొడ్డొగివచ్చిరి. ఇప్పుడు సుమతితోడనే నివసించుచున్న సానిత్ర సంగీతపు పెట్రెయొద్ద నిర్మలమైన మనస్సుతోనుండెను. పానావేత తన్ను దిరుగ మోసపుచ్చునను భయమునంబోలె విశ్వాసపాత్రమగు 6 కునకము పగిది నాపె నునుతికి సామీప్యముననే యుండెను. ఆరాధన జరుగునంత దనుక 7 నవనతపదనయై మధ్యమధ్య గన్నీరొలక నన్నయెయుండెను. తదనంతరము సుగుణవతి గానాన్యతాస్వాదనమున నామెస్వారయును కరగి నీరయి ప్రవహింపఁ దాను జన్మాంతరముఁ గాంచినట్లు దలంపఁబెంచెయొక బూర్వాశ్రమ స్మృతిచే నందులకు సాహసింప నేరదయ్యెను.

8 పటుకుటీరము నిండి క్రిక్కిరిసి యుండెను. పూర్వమువలె 9 నంగణమునంతయు జనసంక్రమ్మముగనుండెను. రాత్రి ప్రొద్దుపోయినకొలది. నెక్కుడుగఁ బ్రజరాదోషిగిరి. సభ నింక సాగించుట యుచితమని శర్మ తలంచెను. నెలపలనుండి యప్పుడప్పుడు కేకలు విసకచ్చెను. బయట పెద్ద గుంపు చేరినదనుట కిదియొక నిదర్శనము. ఎన్నికల నుండి జనము తిండిపఱిందములుగ నిచ్చటికి వచ్చిచేరిరి. పేటలో నన్ని గుడినెలనుం

1 అత్యధిక విజృంభణ 2 పోరాటము 3 తరుచుగ 4 ఈశ్వరేంద్రి 5 చూచుకోరిక 6 కుక్క 7 సంబంధి 8 దేరా 9 మంగిలివాకిలి.

డియు, నిండ్లనుండియు, బావడులనుండియు లోనగల వారందఱునిచ్చటికేయేలేంచిరి.

పటకుటీరము నందలి శ్రోతలు పలుతెరంగుల నాకర్షింపబడిరి. కాని మగుజ వతి శ్రావ్యముగ బాడుచున్నంతకాల మెవ్వరును నిశ్చబ్దమున కంతరాయమును గలిగించలేదు. పది పదునేనుగురు తమ పాపముల నొప్పుకొని మారు మనస్సును జేందిరి. శ్రమశ్రమముగ గుంపధికమగుటచే శర్యసభను ముగించి తాను మాత్రము పునర్జీవతులతోఁ గొంతదనుక నుండెను.

సుమతీయు, మగుజవతియు, సావిత్రియు, వైద్యభూషణుడును, విద్యాధరుఁడును, కణ్వుడును దాము బండినెక్కుటకు వేచియుండు తావునకుఁ జన బయలు జెడలిరి. వారు పటకుటీరమునుండి వెలువడఁగ నే మాలగూడెనుంతయు నురాపాన వివతులచే నిండి చొమ్మూటకు సంసిద్ధముగ నుండెనని గ్రహించిరి. ఇరుకు సందులలో జనము నొత్తిగించుకొనుచుఁ బోవుచుండఁ దామా ప్రజ నాకర్షించితిరుని గ్రహించిరి.

“అడుగో నల్లకోట బొడుగుకొని పొడుగుపాటి | కుళ్ళాయిం బెట్టుకొనిన యాలఁడే మొనఁగాను. పశ్యవసానము నూహింప వ్యవధి చాలదుగదా!” అని జనులలో నొక్కఁడు బిగ్గరగ నరచెను. వీరిలో విద్యాధరుఁడు 2నిమ్న న్నత గాత్రమునఁ బ్రసిద్ధముగ బ్రేతుకుల నాకర్షించెను.

“ఎన్ని కలలో నేమిజరిగెను? ఫలిత మప్పుడే జేలునా?” అని త్రాగుబోతులలో నొక్కఁడుగ “తెండు మూఁడు వీధులవారు పానశాలలకు వ్యతిరేకాభిప్రాయులై రుట. అది నిజమైనచో గమశ్యవాండ్ర పని కిచకిచయే” యని మఱియుక్కడు బిగ్గరగఁ బ్రత్యుత్తర మిచ్చెను.

“దైవము స్తుతింపబడునా క! ఈవార్త సత్యమేయగును గాక! విద్యాధరుఁడా! మన మిప్పు డసాయకరమైన స్థితిలో నుంటిమి. నీవా విషయముల గ్రహించితివా? శ్రీల ననసాయ ప్రదేశమును జేర్చవలయును.” అని కణ్వుడనెను. విద్యాధరుఁడు దీర్ఘదృష్టితో — “నీవనినది సత్యమే” యనెను. ఆతరుణముననే వారిపై కిలావర్షము గురియ నారంభించెను. ఇరుకయిన మార్గమంతయుఁ ద్రాగుబోతులతోఁ గిక్కిరిసియుండెను.

కణ్వు “డిది యసందర్భముగ నున్నదే” యని పటకుచు విద్యాధర వైద్యభూషణుల సరస నిడుకొని ముందు నడువసాగెను. సుమతీ, మగుజవతీ, సావిత్రిలు తమ రి కాసన్న మయిన యుపద్రవమును గుర్తించి మువ్వరి పురుషుల మరుగున నడువఁజొచ్చిరి. నిమ్న బాతులవారందఱు దప్పత్రావి యొడలఱుంగక శ్రోధాన్వితులై యుండిరి. తా మనుజము ననుభవించు చుండిన మద్యజేవతకు దరిమి వేయఁ బ్రయత్నించు వారిలో విద్యాధర కణ్వులు ప్రధానులగుటయే వారి యాగ్రహకారణము. “పాలకవర్గము నణగఁదొక్కుఁ” డని యొక గంభీరధ్వని శ్రీకంఠస్వనమువలె వినవచ్చెను.

బురదయ, తాళ్ళును, వారివైఁ బడఁజొచ్చెను. అంత భానుమంతుఁ డాకస్మికముగ మగుజవతి కెదుర నిలువంబడి యెన్నియో తాతిదెబ్బలను దనతలతోడను, వత్తిముతోడను, భరించి యాపెను సురక్షించెను. వాని సాహసమున కామె సంతసించెను.

ఆతరుణముననే యొకను రక్షకభటులు తాకపూర్వము నాతాత్తుగ సావిత్రి

సుమతి నొక ప్రక్కకుఁ ద్రొచి తానామె కడ్డుగ నిలువంబడి తలవైకెత్తి చూచి కేకలు వైససాగెను. 1 హఠాద్భుతిమగుటచే నీ వైకల్యమునకుఁ గారకుడైనవాని నానవాలు పట్టుట కెవ్వరికి నాధారము కలుగలేదు. వారు వారము దినములక్రిందట సావిత్రిని మద్యపాన వివశంజేసిన కల్లంగడి ముందరనే యిప్పుడు నిలువంబడి యుండిరి. ఆ యంగడిపై 2 సాధగవాత్సము నెవ్వరో హఠాత్తుగఁ దెరచి బరువైన 3 కాచపాత్రము నొకదానిని గ్రిందికిఁ జుట్టించిరి. అది సావిత్రి శిరోభాగమునఁ దగుల నామె నేలపై యొరగెను. వెంటనే సుమతి తిరిగిచూచి సావిత్రిదిరిసి మోకాళ్ళూని కూర్చుండినది. అప్పటికి రక్షకభటులు గుంపు నావరించిరి.

“అగుఁడాగుఁడు, మీరొక స్త్రీని జంపితిరి” అని విద్యాధరుఁ 4 డుచ్చైస్వరమున నరచెను. ఆకేకలచే దొమ్మియించుక కాంతించెను.

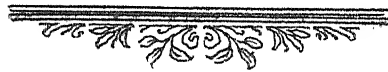
“అది నిజమేనా ?” అని కణ్ణుండడిగెను. ఇంతలో వైద్యభూషణుఁడు సావిత్రి నాడుకొని యామె ‘చచ్చుచున్న’ దని వ్లప్తముగఁ బలికెను.

సావిత్రి కన్నులఁదెరచి సుమతిం దిలకించి 5 యీవద్వికసిత వదనారవింద యయ్యెను. సుమతి యామె ముఖముపై గారుచున్న రక్తముం దుడిచి వంగి ముద్దిండుకొనెను. సావిత్రి తిరిగి కొంచెము నవ్వెను. అంత నామె జీవాత్మ పరమాత్మ సాన్నిధ్యమున కేగెను.

మధుపానగ్రహ నివారులగు వేయిమందిలో నీమె యొకతె. త్రాగుబోతులారా! వెనుకకు సర్దుకొనుఁడు. మీదౌష్ట్యఫలము నీమృతకలేబరము వేసోళ్ళ సుద్ధోషించుచున్నది. ఈమె 6 మీమేదోర క్తమాంసాస్తీయుత యైనది. ఈమె మరణమువలన మీదౌర్భాగ్యము కాశ్యపముగ ముద్రింపఁ బడినది. మీకొఱకు సిలువపై నిట్లు ఘోర మరణమునంది జయమందిన మహామహుని ప్రతిబింబ మీమె ముఖమున వికాసించుచున్నది. క్రైస్తవ సంఘ మీ మృతకలేబరమును గౌరవ ప్రపత్తులతోఁ గొనిపోనిండు. పానశాల లీమెను బొట్టం బెట్టుకొనినవి. ఈ పానశాలలను నెలకొల్పుటకు సమృదులౌనంగిన మహామహులే యీపుణ్యమును గట్టుకొనిరి. అంత్య విమర్శదినమున నీసావిత్రిని జంపిన దేవకో నిశ్చయింపఁబడును.

ఇది వస్తాధ్యాయము.

శ్రీ దైవానుకరణము.

సప్తమాధ్యాయము.

1 పురోద్వాసవన ప్రాంతమున నున్న సుచుతియొక్క దివ్యభవనమున సావిత్రి మృతకశేబరముండెను. ఆదివారము ప్రాతఃకాలమున 2 సుమసారభ సంభరితములగు చల్లని పిల్ల 3 తెమ్మెరలు 4 వాతాయనంబులనుండి గదిలోని 5 శవాచ్ఛాదనమై బ్రసరించుచుండెను. దేవాలయపు జేగంటలు మొరయుచుండ నామార్గమున నుదయారాధనమున కేగువారెల్లరు నామందిరముం దిలకించుచు నాపట్టణమున నవీన చారిత్రము నంతురింపజేసిన విశేషాంశముల ముచ్చటించుకొనుచుండిరి.

దేవాలయమునఁ గణ్యసహస్రి గతరాత్రమున జరిగిన విషయ చిహ్నముల ముఖమున ధరించి యగణ్యులగు సంఘమున కభియుఖుండై పూర్వదినంబునఁ దనకుఁ గలిగిన స్వానుభవంబును 6 నిర్దళక వాగ్ధారా ప్రవాహంబున నుపన్యసించు జొచ్చెను. శ్రోతలు వానియందుఁ గలిగిన మార్పునకు గర్వమునందు చుండిరి. అతని యుపన్యాసమునం దంతటను విషాదమును, సాంఘికలలోఁ బెక్కింపఁడు 7 లజ్జావనత వదనముల కారదగినంతటి 8 గర్వణంబును బొడనూపెను.

ధర్మపురి వాసులు పానకాలల నింకొక వత్సరముదనుక నిలుప నశమయించిరను వార్త నాటి 9 యువఃకాలముననే వ్యాపమైనది. రెండుమూడు వీధులవారు వ్యతిరేకాభిప్రాయు లయిగని నిన్న సాయంసమయమున మాలపల్లెలో వినిన వార్త నీలి వార్తగాఁ బరిణమించెను. ఆమోదకులసంఖ్య బహుస్వల్పము. అధికమగుటచే దౌష్ట్యమునకే జయము లభించినది. కాని జనబాహుళ్యాభిమతిము లభించిన నెంతయో యిప్పుడు నంతియే. కల్లంగడు లింకొక వత్సరముదనుక స్థిరముగ నుండును. ఈ ఫలితార్థమువలన ధర్మపురి క్రైస్తవ సంఘ సువమానింపఁబడినది శతాధిక క్రైస్తవులు ప్రభుసేవకుల మనువారు—ఎన్ని కలకు రాకమానిరి. అంతకంటె నెక్కువమంది పానకాలల పునరుద్ధారణకే సమ్మతుల నొసంగిరి ధర్మపురింగల క్రైస్తవులందఱు 10 నేకగ్రీవముగ వ్యతిరేకాభిప్రాయు లైనచోఁ బుగపారిశుధ్యసంఘమునఁ బానకాలలు శిరోభూషణములుగాక నిహితములై యుండును. ధర్మపురియం దనేక వత్సరముల నుండి యిట్లే జరుగుచుండెను. కల్లంగడులే రాజ్యము నేలుచున్నవి. వాని నిందించు వారు గాన్పింపరు. ఇట్టి తరుణమునఁ గ్రీస్తీమితేయును ? తన వివాళనమునకై కృషి చేసిన మద్యమే సావిత్రిం బొరిగొనెను. అవిషయముననేమి ? ఏపానకాలల 11 దుర్విదగ్ధతచే సావిత్రి పితృలోకమునకుఁ బంపఁబడెనో వానినే క్రైస్తవు లింకొక వత్సరము నెలకొల్పుటచే నీలోపున శతగుణితముగ సావిత్రిని బోలినవారు లోకాంతరమును జేరు టబృరము కాదు.

1 పట్టణోద్వాసవనము 2 పుష్పవాసన 3 వాయువులు 4 కిటికీలనుండి 5 క్షిప్తగుమిదిగుడ్డపై 6 అడ్డులేని 7 సిగ్గుచేవంచఁబడిన 8 నిందను 9 ఉదయమున 10 ఒక్కచూపుగా 11 అజ్ఞానము

ఈవిషయము లన్నిటిని గణ్యుడగు పూరిత లోచనములతో మహాప్రదేశంబున నత్యుత్కృంతతతో నానాటి యుపన్యాసమున వెలిబుచ్చెను. అతని కరుణాకర వాగ్ మృత స్వర్యచే శ్రోత్వజనాంతరంగములు గరగి నీరై నేత్రములనుండి ప్రవహింపఁ జొచ్చెను. తన దృఢోన్మత సాహంకారములు నశించి విద్యాధరఁడు నిర్విణ్ణుడై కూరుచుండియుండెను. అతని శిరస్సు వత్సస్థలమున కొరగెను బహిరంగముగ నాకడట్టి మానసోద్రేకమును యున్నెన్నఁడు వెలిబుచ్చని వాఁడైనను కన్నీరు జలజల రాల్చఁ దొడంగెను. కణ్వోపన్యాసమును వినినకొలది, 1 నధరము చలింప మాన్పడి తన యాసనము గొయ్య నూత్తంగాఁ గొని పురూరపుడు కూర్చుండెను. “క్రైస్తవాంతకరణము సకాలమునఁ బ్రజ్వలంపక పోయెనో, లేక ప్రచలనము కలుగనే లేదో యని సంశయించుచుఁ గూర్చుండెను. తానింకను గొంతకాలమునకు మన క్రైస్తవాదర్శము నవలంబించిన నెట్లుండునో ?

అచ్చట నున్న తాసనమునఁ 2 దంతీగాన పరికరముల నాధారము చేసికొని కూర్చుండి నుగుణవతి తానింతదనుక నెన్నఁడు నెఱుంగని మనోద్రేకల్యమునకు బాత్ర యయ్యెను. కణ్వని యుపన్యాసాంతమున యథోచితముగఁ బాడసంకల్పించి యుప క్రమించెనుగాని వివశాత్తయై నిర్వహింపఁ జాలక పోయెను.

ఈ విరుద్ధచర్యచే దేవాలయ మంతయు నిశ్శబ్దముగ నుండఁ బలుతావులనుండి వెంటనే ధ్వని విననయ్యెను. ఇట్లశ్రుధారా స్నానము నెన్నఁడి యాలయ సంఘము పొందినది? అజ్ఞాన మనోద్రేకము వలన మునింగి, నిశ్శబ్దముగ నుండక యెన్నఁడిట్లు ప్రకంపనము నొందినది? ప్రజామానసము లిప్పుడు దీర్ఘలోచనమున మునింగినవి. ఇంద నుకఁ దై వైని కాలక్షేపము జేయుచుండిరేగాని మానసాంతః కరణముయొక్క గంభీరమును గుర్తింపఁరైరి. ఇప్పు డిప్పుడు దీర్ఘలోచనమునకు దొరకొనుటచేఁ క్రైస్తవాదగృహముయొక్క 3 పరమావధిని గుర్తింప దొడంగిరి.

క్రైస్తవాదర్శము నవలంబింపఁ దలంచినవారు ప్రత్యేక సభ నలంకరింపుడని కణ్వడిప్పట్టున సభ్యుల నడుగలేదు. కాని సంఘమును సాగనంపిన పిదప నాతఁ డుపన్యాసమందిరమును జేరఁగ నే ప్రథమ వీక్షణముననే సభ్యుల సంఖ్య ద్విగుణమై క్రెక్కిరిసి యుండెనని గ్రహించెను. అసమావేశ మతి మార్దవముగ నుండెను. పరిశుద్ధాత్మ వారిపై నోలలాడదొడంగెను. పానకాలల శత విధముల నెదుర్కొని తుదమట్టింపవలయునని వారందఱును దృఢనిశ్చయమైరి. ఇట్టి యీ సమావేశములు ప్రారంభయయినది మొదలు ప్రతిసమావేశ సమయమున నొక్కొక విషయము వారి మనంబులఁ బ్రభాసాంశముగ నాటుకొని యుండెను. ఈ సమావేశమున మద్యపాన 4 నిర్మూలనమే కర్తవ్యముగ నెలకొనియెను.

గత వారమున జరిగిన యా చర్యలచే దేవాలయసంఘ ముందోళనమున మునింగి యుండ నూలపల్లెయుఁ దదను గుణమగు రీతిని గలఁత బాలెను. సావిత్రి మగణము వారికంత యెక్కువలోనిది కాదుగాని యామెలోఁ గలిగిన మార్పును బట్టిణవానులతో నలవడిన సహవాసమును, తుదకామెకు సంభవించిన విపరీతాంతమును, చారి నాశ్చర్య 5 నిమగ్న మానసులనుగాఁ జేసెను. సావిత్రి శమిప్పుడు నుమతి దివ్యభవనమున

1 నెదవి 2 వీణాదివాద్యవిశేషము. 3. గొప్పవాడు. 4. నాశనము. 5. మునింగి.

నుండెనని నిన్ను బాలివారెల్ల తెలుంగుదురు. ఆమె సంచుటకు జేయుచుండిన వెట్టెను బ్రతివారును విశేషముగ వర్ణించుచుండిరి. ఉత్తరక్రియల నెంతవిశేషముగ నాచరింతులో యని విమర్శించుటయే యేమూలజూచినను వినబడు చుండెను. బహిరంగముగ సమాధిచేసెదరా! సుమతి యేమిచేయును! నిన్ను బాలివారికిని గొప్పవారికి నీమాత్రము సంపర్కమైన మున్నెన్నడును గలుగలేదు. వీరి సమావేశమునకే సావకాశము లేదు. సావిత్రి బంధమిత్రాదు లాసెను గడపటిసారి జూచి గౌరవించు విధానమెద్ది! యను ననేక ప్రశ్నలచే వాండ్రందఱును సోమనాథశర్మ నాతని భాగ్యను, బీడింపఁ దొడంగిరి. 'గూడెమునఁ బెక్కండ్రామె వెలుంగుదురు. వారిలో మారు మనస్సును బొందువారెల్ల రామకు విహితులు.

తుదకీర్తిని సోమనాథము సాయంసమయమున మాలవల్లెయందలి పటవరటీరమున సావిత్రి కొఱకుఁ 1 జరమారాధనము గావింపఁబడినది. గుడారమందయు జగక్ష్మిర్మమై కాలునేతులు గడుల్పనైన దావు లభింపలేదు. శర్మ సుమతి యింటికి బోయి యామెతోడను గణ్ణునితోడను గొంతదనుక ముచ్చటించిన వెనుక నీయేగ్నాటుఁ గావించిరి.

2 దాంబిక విడంబనముల యెడఁగల వైముఖ్యతయే శక్తిగాఁగలిగిన సోమనాథ శర్మ యిట్లు నెను ;—

“సమాధి సమయముల ననేకుర సమావేశ మొనరించుట కిచ్చగించువాడను గాను. కాని సావిత్రి పరిచితు కి లసంఖ్యాకు లామెనుజూచి యంత్యగౌరవమును గావింపఁ బ్రాధేయపడుచుండ నెట్లు తిరస్కరింపఁ గలము! కణ్ణుము నీ! నీ వేను నెదవు? ఈ విషయమైన నీ యభిమతానుసారము వర్తించెదను, నీవును సుమతియుఁ గలిసి చెప్పినదియే యుచితమార్గమగునని నా నిశ్చయము.”

కణ్ణుడు :—“నేనును నీవలెనే యనుకొని యెదను. ఇట్టి తరుణములందు లోకవిడంబనోచితముగఁ బ్రవర్తించుట నా యభిమతము కాదు. కాని, యీవిషయ మట్టిదికాదు. నీచమానవు లీయాలయమునఁ గాలిడదు. కావున వారికొఱకీ చరమ సంస్కారారాధనమును బటవరటీరమున గావించుటయే ధర్మమని నాకుఁ దోచుచున్నది. సుమతీ నీవెట్లాహింతువు?”

సుమతి :—అయ్యో! పాపము ఎట్లు చేయుటచితమో నాకుఁ దెలియదు కాని. సావిత్రి తనప్రాణమును నా ప్రాణమునకు మారుగా నిచ్చెనని గ్రహింపఁగలను. ఈ చరమాచరణము నీచ ప్రకటనములఁ బుచ్చ నిచ్చగింపను. ఆవె స్నేహితుల కోర్కుల నెరవేర్చుడు. అందువలన నాకు నష్టమేమియుఁ గాన్పించదు,

తుదకుఁ గొంత కష్టముపైని గుడారమునొద్ద నీ యారాధనమును గావింపఁదగు నేర్పాటులఁ జేసిరి. సుమతి, కుగుణవతి, భానుమంతుడు, విద్యాధరుడు, కణ్ణుడు మున్నగువారందఱు నచ్చటికేగి మున్నెన్నడు వారి జీవితములలోఁ గాంచని కృతు మిని గాంచిరి.

సూరిప పట్టణమున జుగుచున్న రాజకీయ సభాస్థానమున కేగుచు నొక ముఖ్యపత్రికా విలేఖరి మార్గమధ్యమున నీ యారాధనమునుగూర్చి విని యచట నిలిచెను. మరునాటి పత్రికలో నాతఁడా విధానమునంతను వర్ణించి వ్రాసెను. పెక్కం

ద్రాపుతికం జదివి యానందించిరి. అందలి కొన్ని భాగముల నీ క్రిందఁ బొందు పరచెదను:—

ధర్మపురి సమీపమునఁ గల చండాలవాటికలో సోమనాథశర్మయును బోధకుఁడు గుడారమును వైచి బోధఁ గావించుచుండెను. ఇచ్చట మున్నెన్నఁడును గని విని యెఱుంగనంతటి యత్యద్భుతమగు చరమసంస్కారారాధనము జరిగెను. తనివారమురాత్రి యెన్నికల విషయమున జరిగిన దౌమ్యిలో నొక కొమ్మ బలాత్కారముగఁ జంపఁబడెను. ఆమెకై జరుపఁబడిన యారాధన మిది. శర్మగారి బోధకతా సామర్థ్యమువలన నీమె కొలది కాలము క్రిందటనే మార్పును జేందెనట. మతవిషయభోషణ్యమున కేగి తిరిగి మిత్రులతోఁ గూడి వచ్చుచుండ నీమెను గడతేర్చిరి. పూర్వమిమె తెగఁదిరిగి యెదలెఱుంగక పీఠులలో దొర్లుచుండెడిది. అట్టులయ్యి నీమె కొంతకొద్ది జరుపఁబడిన యారాధనమును బోలిన దింతదనుక ముఖ్యపట్టణముల రాజవంశముల వాఙికిఁజైన జరుపఁబడి యుండలేదు.

ప్రప్రథమమునఁ జక్కఁగ నభ్యసించి యారితేసిన వారికే సంగీతనము గావింపఁబడెను. గొప్పగొప్ప దేవాలయములలోఁ జేయుగానమును దలదన్నిన యీ గానామృతము నాకర్షింప నీ దేశమునకుఁ గ్రొత్తవాఁడనగు నాకత్యాశ్వర్యమును గలిగించెను. అందును మున్నొకప్పుడు కలకత్తా నాటక సభాధ్యక్షుఁడు విరివిగల తేతనమిచ్చెదనని యాహ్వానించినదియు సౌందర్యరాశియు నగు ముగుణవతియును కనన్తక పాడిన కీర్తన యానంద సాగరమున నోలలాడించినది. నాటకముల గానమువేయుట కిచ్చగింపక నిరాకరించినదట. సంగీతమునం దామె కత్యద్భుత కీర్తికలదు. పల్లవిని బూర్తిపరచక మునుపే శ్రోతలలోఁ బెక్కింఁడు కోదనము నేమి నారంభించిరి. చరమారాధన సమయమునఁ గరుణ రసము వెల్లివిరియుట వింతలోనిది కాదుగాని యీ గాత్ర మాధుర్యము కోటికొక్కరికి లభించుటగూడ దుర్లభము. ధర్మపురి దేవాలయమున నీమె పాడుచుండునట. గానసభలఁ గావింప నిచ్చగించిన సంతటి ద్రవ్యమునైన నార్జింపఁ గలదు. బహుశః త్వరలో నట్లొనర్పఁ గలదనుకొనెదను. అట్టి కంఠస్వర మెవ్వరి నాకర్షింపదు ?

సంగీతముమాట యటుండనిండు. ఆరాధనమే యద్భుతావహముగ నుండెను. తనిపోని వేషభాషలకుఁ బోవు స్వాభావికములేని సోమనాథశర్మ కొలఁదివాక్యముల ముక్తమగు ముచ్చటించెను. పదంపడి కణ్వుండను ధర్మపురియల యాధికారి ప్రసంగించెను. సావిత్రీయనాపె మరణమున సిద్ధమైయుండెనని నుడివి పిదప మధ్యపానము వలనఁ గలుగుచున్న దురవస్థలంగూర్చి విశేషముగ ముచ్చటించెను. ఈమెం బోలు వెక్కిరింపఁ ద్రీలఁ బురుషుల నీ వెనెభూతము దురవస్థల పాలనరితుచున్నది. ధర్మపురి రైలుమార్గముల ముఖ్యస్థానమగుటచేఁ గూలివాం ప్రధికముగ నుండిరి. వారి కొఱకుఁ బానశాల లధికముగ నెలకొల్పఁబడినవి. వీనిని సర్కారువారామోదించు విషయమునఁ దన యభిప్రాయమును మొన్న మొన్ననే మార్చుకొంటివని బోధకుఁడు వక్కాణించెను. అతఁడుమధుపాన 2 నిగర్హణము 3 నత్యుత్కృతముగఁ గావించెను. కాని చరమారాధనకిది యంత సరిపడియుండ లేదు.

పిమ్మట సత్యాశ్చర్యకరమగు విషయము దృగ్గోచర మయ్యెను. పటపటీరమునఁ జేరిన శ్రీలంఛనును అందును శవమునుంచిన 1 పేటిక సమాప్తముననున్న వారును లేచి, అతి దీనస్వరముతో “ కేనోకప్పుడు దారితప్పిన గొట్టి” నను కీర్తనను బాడిరి వారట్లు పాడుచుండ నొక పంక్తిగఁ గాండఱు శ్రీలు పేటికను సమాపించి ప్రతి వారు నొక్కొక్క పుష్పమును దానివై నుంచి దాటిపోయి తిరిగి తాము వెడలిన స్థానమును జేరిరి. వారివెనుక మఱియొక వరుసనా రట్లేచేరిరి. అట్లే యచ్చటి శ్రీలంఛను గావించిరి. ఇది యంతయు ముగియుదనుక గానము నొనర్చుచునే యుండిరి. భేషజ రహితమయ్యు నింతగ మనస్సు నాకర్షించిన దానిని నేనెన్నఁడును జూచి యుండలేదు. ప్రక్కతెగల నెగనెత్తిరి. లోనఁ బ్రవేశింపఁ దావులేక చుట్టును వందలకొలది జనము ముగి నిలువఁబడి యుండిరి. వారందఱు అంతటి మొరటు మని సులయ్యును, 2 ఆధరస్పందము గావంపక నిశ్చబ్దముగ నుండుటం గాంచ సత్యదృష్టి ముగ నుండెను. ఇంతటి మూర్ఖ శ్రీలోక శత్రుమానమును మించియుండిరి. వారందఱుఁ గొలది దినములక్రిందటనే ప్రభువు ననుసరించి తమ దుష్ప్రవర్తనములనుండి గి తిగోధాన 4 చేతస్కూలైరి. ఆ గానమాధురి 5 నిదవిధ్ధవని వర్ణింప నాకుఁ దరము గాదు. ఒక్క పురుషుఁడైన నొక స్వరమునైన బాడలేదు. అన్నియు శ్రీగాత్రములే యయ్యును మిక్కిలి స్పష్టముగను విభజనగను విశవచ్చి యానంద పారవశ్యమును గూర్చెను.

ఆ రాధానాంతుమున సుగుణవతి తిరిగి యొక కీర్తనను బాడి ముగించెను. సమస్త బోధకుల దండటి రి నవనత శిష్యులగుడని చెప్పి ప్రార్థింప నారంభించెను. ధైర్య బండి చిక్కినదను భయముచేఁ బ్రార్థనోప క్రమముననే నెను వెడలిపోవలసి వచ్చెను. తుదకు ధూమశకట మా సహిషమున నుండియే పోవుచుండ నిశ్శబ్దముగ జననంతయుఁ బ్రవాహము పగిది బహులవెడల నాటుగురు శ్రీలు పేటికను మోసికొని బయలు వెడలిరి. బహు కాలమునుండి యిట్టి మానసో దైకమును గాంచు టగుదు "

సావిత్రి యంత్ర్యకార్యములు పరదేశికి యిట్టి యభిప్రాయమును గలిగింప నామె జీవితావస్థను మరణావస్థను బూర్తిగ నెఱిగిన వారి యంతరంగంబులకు గగనించె ననుటలో నతిశయోక్తి యేమి కలుగును ? సావిత్రి శవమును గొనిపోయినప్పుడు మూల పల్లెయందుఁ గలిగినంత మానసోద్రేకము మున్నెన్నడును గలగలేదు. ఈ నీరీప 7 వృష్ణాయ శరీరము ప్రత్యేక వ్యక్తిని గలిగించెను. పరిశుద్ధాత్మ వారివై దాడవ మాడుచున్నట్లుండెను. ఆ సాయంత సారాధన కాలమున ద్వాదశ సుఖ్యాకులు తమ జీవితములను మార్చుకొనిరి. అందును పలుమంది స్త్రీలు ప్రభువు ననుసరింపఁ దొడంగిరి.

కణ్వుడు చెప్పినట్లు సామితి మరణమునకు దోడ్పడిన పాపశాల తలుపులు దేరిచిరి. దాని యధికారిని నరహత్య నేరమునకై పట్టుకొని రెండుదినములు మాత్రమే మూసియుంచిరి. తగిన నిదర్శనము లేవనిమీదను గానింపక పోవుటచే కనివారము నుండి నిరభ్యంతరముగ యథాస్థితంబుగ నాకల్లగడి తెరువబడినది. సామితి హత్యకై మానవాధికారు లెవ్వరిని కిషీంపఁ జాలరైరి.

1 పెట్టె 2 పెదవిగదపుట 3 మరుగుపఱచిన 4 చిత్రము 5 ఇట్టని 6 మంచుండిన
మన్ను లొ నన్ను

సావిత్రి మరణమున కందఱికంటె నెక్కుడుగ నుమతి విచారించెను. ఆమె దీనిని దనకుఁ గలిగిన నిజాపదగాఁ బరిగణించెను. సావిత్రి తనయింట నుండిన వారము దినములలో నామె మనంబున విశేషాభిప్రాయము లనేకము లంతుగించెను. సమాధి కార్యము ముగిసిన మరుసటి దినమున నామె నుగుణవతితో నాయావిషయముల ముచ్చటించెను. నుమతి భవనంబున వారిగువ్వురును గూర్చుండి యిట్లు ప్రసంగించిరి.

“ ఇట్టి నీచాంగసల జీవితముల నించుక సంతసంపద జేయుట కనువగు శీతిని నాద్రవ్యమును వినియోగింతును. ” అని నుమతి యాగదియందే మొన్న సావిత్రి శనము నుంచిన ప్రదేశమును దేరి పారఁజూచి “ నా కుచితమని తోచినట్లు లాక మంచి పథకము నేర్పరచిని. భానుమంతునితో నావిషయమును మాట్లాడితిని. ఆతని ద్రవ్యమునఁగూడఁ గొంత దీనికై వినియోగింతునని చెప్పెను. ” అనెను.

“ నుమతి ! ఇట్లు వ్యయమొనర్చుటకు నీకెంత ద్రవ్యముకలదు ? ” అని నుగుణవతి యడిగెను. ఒకప్పు డిట్టి ప్రశ్న నడిగియుండదు. అన్యవిషయముల ముచ్చటించుకొనుట యెట్టిదో భవవిషయముగూడ వారికిప్పు డట్టిదిగ నే యుండెను. వారి దృక్పథమున నిప్పు డన్నియు దైవవిషయములే.

“ ఇప్పు డపయోగమున కైదులక్షల రూప్యములు సంసిద్ధముగ నున్నవి. భాను మంతునియొద్ద నంతకెక్కుడు ద్రవ్యము కలదు. తానీ మారుమనస్సున పొందక పూర్వము పితృదత్తంబగు భవంబునం దర్థభాగము దుర్వ్యసనంబుల వ్యయపుచ్చితినిని యాతఁడెంతయు విచారించుచుండెను. శక్తివంచన నేయక మేముభయములమును బ్రభుసేవఁ గావింప నిశ్చయించుకొంటిమి. ప్రభు, ద్రవ్యమునెట్లు వినియోగించును ? జ్ఞానముతోడ యోగ్యముగ నీప్రశ్నకు సదుత్తరము నూహించుచుంటిమి. దైవిక పత్రికకై వినియోగింపఁ దలంచిన భవము ప్రభుసమ్మిత వినియోగమే యనుకొనెదను. మధుపానమును పెనుభూతియు నెదుర్కొన నలసిన యీ తరుణమునఁ గ్రౌంచవాదర్శములతో భర్మపురియందొక దైవిక పత్రికను నెలకొలుపుట వైద్యశాలల నిర్మించుట వంటిదే. కావున నేతత్పత్రికా నిర్వహణమునకై పురూరవుని స్వాధీనము నేయఁదలంచిన యైదులక్షల భవమును బ్రభుచిత్తవృత్తిని వినియోగించిన దాననే యగుదును. ”

నేను తలంచుచున్న యితర కార్యములలో నీవు నాకుఁ దోడ్పడవలయునని కోరుచున్నాను. మాలపల్లెయందుఁగల విశేష ప్రదేశముల నన్నింటిని నేనును నా సోదరుఁడును గలిసికొనఁ దలంచితిమి. ప్రస్తుతము మనదేరాను పాతిన స్థలము కొంత కాలము నుండి వ్యాజ్యముల మునిగి యుండెను. వ్యాజ్యస్థానము లాస్థలాస్థల యాజమాన్యమును నిర్ధరించిన తోడనే దానిసంతమ వ్యయమునకుఁ బుచ్చుకొనెదము. పెద్ద పెద్ద పట్టణముల నంటియుండు నిమ్మజాతుల వేటలలో నీలకొల్మఁబడిన కళాశాలలు దేవాలయములు మున్నగు సంస్థాపనల విధానముల నన్నింటిని శ్రద్ధాభక్తులతోఁ బరిశీలించితిని. మన పట్టణమునకుఁ జేరియున్న మాలపల్లెలో నెట్టి ప్రతిష్ఠాపనము విశేష 2 శ్రేణీదాయకమో యింకను నిర్ణయింపఁ జాలకుంటిని. కాని యొక విషయము నిశ్చితమైనది. నాద్రవ్యము, అనఁగా భగవంతుఁడు ప్రజాసౌకర్యమున కుపయోగింపుమని నాస్వాధీనమునందుంచిన ద్రవ్యము, దానితో నీపల్లెయందుఁ బరదేశులు

నివసించుటకును, బీదశ్రీలకు వాసగృహంబులు, కూలి చేసికొని జీవించు యవకుల కునికిపట్టులు, సావిత్రివలె దుర్వ్యసనంబులఁజిక్కి దిక్కుమాలిన 1 యబలాజనంబుల నుద్ధరించి రక్షించు వసతులు సంపూర్ణముగ నిర్మించెదను. ధనమును సన్నివియోగము సేయుటతోఁ దృప్తిపందు దాననుగాను. దైవము దోడ్పడునుగాక ! నేనా కార్యమున స్వయముగఁ బ్రవేశించి పని సేయ సంతోషించితిని. అధికారామోదమును వదసి పానకాల లచ్చట నిలిచియుండు నంత కాలము నెంతద్రవ్యము వెచ్చించినను, ఎందఁ జెంత శ్రమజెందినను, నిష్ప్రయోజనమేయని తలంచెదను. ఏ పట్టణమునఁ జేయు క్రైస్తవ కార్యమునకైన నిది యభ్యంతరమే. ప్రజారక్షక సంఘము లెన్నియైనఁ జేరి తుద ముట్టింపఁ జాలనంత మంది రక్షణార్థుల నీ పానకాలలు సిద్ధము సేయుచుండును.”

ఇట్లు వ్రాక్కుచున్న నుచుతి హతాత్తుగ లేచి గదియందలుగుట దిగుగ నుపక్రమించెను. నుగుణవతి నిరాశా నిరీక్షణములు వెనఁగొన నిట్లు పలికెను.

“అది సత్యమే. కాని నుచుతీ! ఈధన 2 వినిమయమున నెంతటి సౌఖ్యమును, శక్తినిన గలిగింపవచ్చును. పానచుందిరము లెంతకాల మిచ్చట నిలువఁగలవు? క్రైస్తవ సేనకు విజయము లభించుకాలము రాకమానదు ”

వెల వెలఁ బొరి నిరాశను జెందిన ముఖకమలము వికాసమునంద నుచుతి నుగుణవతి దరి నిలిచి యిట్లునెను :—

“నేను నట్లే యూహించును క్రైస్తవ దర్శకుల నవలంబింప నిశ్చయించుకొనువారి సంఖ్య దిన దినాభివృద్ధి నందుచున్నది. ఎన్నటికైన నిట్టి సత్క్రైస్తవు లైదు వందలమంది సమకూడినవాడే చుద్యపానమును వెనుభూతమున కంతము ప్రాప్తమగును. కాని ప్రియస్నేహితు రాలా! యీ నిన్న జాతుద్ధరణమున నీవు చేయవలసిన కార్యము నాలొచించుకొనుము. నీ గాత్రమే యొక మహాశక్తి. అందఱి బాలికలంజేర్చి నీవొక గానకళాకాల సేర్పరుప నగును. నీవలన వారా విద్యను సేర్చుకొను భాగ్యమును గలిగింపుము. అచ్చటివాండ్లెరు మోటువారే యైనను గంతవ్యాసస్యము గలవారంగుఁ గొందఱు కలరు. నిన్న నా యువకులందఱును జేరి పాడిన విధానమును మున్నెత్తులైన వినియుంటివా! నుగుణవతీ! వారల గాన కళాకాళలము నభివృద్ధి పఱచుట కిది యుత్తమయముగదా! ధన సహాయమునఁ బడఁకుఁగల జంత్రితంత్ర వాద్యపరికరముల నెల్ల నీకు సమకూర్చెదను. గాన విధానంబున నచ్చటి శ్రీల జీవితములను బరిశుద్ధములైన వానినిగను సౌఖ్యవంతములైన వానినిగనుజేయుట కవకాశమున్నది.”

నుచుతి యిట్లు ప్రవచించి ముగింపకమున్నే నుగుణవతి ముఖపద్మము తన జీవితాశయ నిరారణమున 3 నవనవోన్మేషము నందినది. తదాశయ మామె హృదంతరంబునఁ బ్రవాహప్రాయమై బ్రవేశించి యడఁగింప నడంగక నశ్రుధారారూపంబున బహిర్గతము కాఁజొచ్చెను. ఆమె చిరకాలమునుండి చేయఁదలంచుచున్న కార్యమిది యే. నుచుతియు దీనినే ప్రబోధించుటచేఁ దన గానవిద్యా కాళమును ప్రభుసమృత మార్గమున వినియోగించు విధాన మామెకు నిశ్చితమయ్యెను.

“మేలు మేలు!” అనుచు నామె లేచి నుచుతి 4 గంతాశ్లేషము గావింప నుభయలఁ దదానంద పరవశతచే గదియందెల్లడెల్ల గంతులుచిరి. నుగుణవతి— “అట్టి

ప్రజాసేవయందు నాజన్మము సార్థకము అయిపోనెదను. నాజీవితము నిట్లు వినియోగపరువుమనియే ప్రభువు కోరుచుండెనని నా దృఢ నిశ్చయము. ఇంతద్రవ్యము మన స్వాధీనమునందుండ దాని సద్వినియోగంబున వలయు విధానము నేర్పరచుకొనిన సంతతి యద్భుతకార్యములనైనఁ బ్రభునామమునఁ జేయవచ్చును.”

“గానికీ దోడు నీమంటివారి స్వకాయ కష్టముఁగూడ నొనగూడ నింకెయ్యది యుద్ధము?” అని సుమతి నవ్వుచుఁ బలికెను. దానికి సుగుణవతి సమాధానముచెప్పఁ టిమమున్నే భానుమంతుఁడు వచ్చెను.

సుమ్యముకడ నొక క్షణము నిలిచి లోని కేసుటకనుమానించి పఠనమందిరమువైపు నజ్ఞఁ దిరిగెను. అంతట సుమతి లోనికిం బిలిచి యాతఁడు పూనుకొనిన కార్యములఁ గూర్చి ప్రశ్న నేయ దొడంగెను. భానుమంతుఁడు లోని కరుదెంచి కూర్చుండెను. మువ్వరును జేరి 1 భావికార్య విధానముల వితర్కించుకొనఁజొచ్చిరి. సుమతి సముఖమున నుండుకాలమున భానుమంతుఁడు నిస్సంశయముగ సుగుణవతితో ముచ్చటించెను. ఆమెతో నాతఁడు మాటలాడినరీతి వైముఖ్యమును నూచింపకున్న సు యథోచితంబుగ నుండెను. అత్యద్భుతమహామగు నాతని పునరుత్థానమున గతమంతయు నంతరించినది. గతము నాతఁడు 2 విస్మృతి నందలేమగుగాని ముందు చేయఁదలంచిన 3 కార్యాలలోడ నమున 4 మగ్నాంతరంగుడై యుండెను.

కొంతకాలము వారట్లు ముచ్చటించుకొనుచుండ భానుమంతు నెవ్వరో సిలిచిరి. అతఁడు లేచివెళ్ళెను. పిదప బాలిక లిరువురు నితరవిషయములు మాటలాడుకొనిరి.

మాటవసున “స్వసింహ కవి యేమయ్యెను!” అని సుమతి యడిగెను. ఆమె నుఁజూచునందేమియు నుద్దేశించి యట్లడుగ లేదుగాని సుగుణవతి 5 యీ మల్లజ్జవనతవద నాంబుజ తుర్యోను. సుమతియింక నాప్రశ్నమునే సాగించుచు “అతఁడెంకొక గ్రంథమును వ్రాయుచుండె ననుకొనెదను. చెల్లీ! నిన్నీ గ్రంథమునఁగూడఁ జొమ్మనా రేమి! ఆతని ప్రథమ నవలయం దట్లు నిన్ను దేకించి వ్రాసెనని నా కిహమానము గలదు.” అనెను.

ఈస్తే హితుల కిరువురికి నభ్యాసమయిన నిస్సంజేహమగు రీతిని సుగుణవతి యిట్లు ప్రత్యుత్తరమిచ్చెను :-

“సుమతీ! స్వసింహకవి మొన్నటిరాత్రి—నాతో—మఱేమి—తన్ను బెద్ది యాడుమని— నిర్బంధించెను.”

ఇట్లనిసుగుణవతి తననేతుల నొడిలో నుంచుకొని కూర్చుండెను. అవైసేమియుఁ జెప్పలేదు. నమనారవిందముల నుండి 6 తుహినకణంబులవలెఁ గన్నీరొలుకుచుండెను.

“సుమతీ! అతఁడు నన్ను మిక్కిలి ప్రేమించితిని చెప్పుటచే నేను నాతని నొకప్పుడు ప్రేమించితి ననుకొంటిని. కాని మొన్న నాతఁడు ముచ్చటింప నాడెందము తిరస్కార భావము నందినది. తదనుగుణమగు ప్రత్యుత్తరము నిచ్చితిని. అప్పటి నుండి నాకాతఁడు తిరిగి కాన్పింపలేదు. మాంపల్లెలోని ప్రజలు క్రైస్తవులగుట కారంభించిన రాత్రియే యిది జరిగినది.”

1 కాగల 2 మరపు 3 పరామర్శ 4 మునిగిన 5 కొంచెము సిగ్గు 6 మంచు తుంపురులు.

“నీకొఱకు నేను సంతసించుచుంటిని.” అని నెమ్మదిగ నుమతి పలికెను. సుగుణవతి కొంచె ములికిపడి “యేమట్లునుచుంటి ” వని యడిగెను. సుమతి—“వాని యెడల నాకప్పుడు నామోదము లేదు. ఆతనియం దుత్సాహ మే కాన్పింపదు—ఆతని గుణగణన మొనర్ప నేనిచ్చగించుచుగాని పలువురితో నాతఁడు దైవానుకరణ ప్రతిష్ఠను గావించినప్పుడు దాని ననువర్తించునను విశ్వాసము నాకుఁ గలుగలేదు. ”

. సుగుణవతి సుమతివంకఁ జేరిపారఁజూచి యిట్లు నెను—

“అంతఃకరణశుద్ధిగ నేనాతని నెప్పుడును బ్రేమింపలేదు. ఆతని కనితామాధు ర్భమునకు మెచ్చితిని. ఆతని మనస్సును నొప్పింపకుంక వలయునని కొంతకాలము ప్రయత్నించితిని. ఆతఁ డారాత్రిగాని మఱియొకప్పు డట్టిసంభాషణమును గావించి నచో నేనుగూడ నాతని బ్రేమించు మార్గమునఁ బనుదునేమో? కాని యిపుడట్లు కాదు. ”

సుగుణవతి యిట్లు మాటలాడుచుఁ దిరిగి పరధ్యానమున లగ్నయ్యెను. తిరిగి కన్నెత్తి సుమతిని గాంచునప్పటికామె నేత్రము లశ్రుపూరితములుగా నుండెను. సుమతి సమీపించి సప్రేమమున నాలింగన మొనర్చెను.

కొంతదనుక వారట్లు ప్రసంగించుకొనినవెనుక సుగుణవతి నిజగృహంబునకు వెడలిపోయెను. సుమతి తానొంటరిగఁ గూర్చుండి నేస్తురా లెంతటి విశ్వాసమును దనయెడలఁ జూపించి తనరహస్యముల వెల్లువెన్నాయని తలపోసెను. సుగుణవతి యొక్క ముఖవైఖరింబట్టి యింకను జెప్పవలసినది కలదని యూహించెను. కాని యంతయుఁ జెప్పనందులకుఁ గినుక వహింపలేదు.

అతరుణముననే భానుమంతుఁడు తిరిగివచ్చెను. వారిరువు రభ్యాసానసార మొకరి భుజము నొక రూతగా నానుకొని యిటునటు 1 నడయాడఁ దొడంగిరి.

మాలవలె నంటియున్న ప్రదేశము నంతను విలిచి చేయఁదలంచిన లోకోపకార కార్యములలోఁ బాలుగొన వలసినదగుటచే వారి ప్రసంగము నైసర్గికముగ సుగుణవతి విశేషముననే ప్రసరించెను. సుమతి తన సహోదరునితో నిట్లు నెను.—

“ 2 వల్లకి గుణగణ స్వానంబు నధఃకరించు గాఢకథా 3 కొశలము కలిగిన యేయవతియైనను దనసహజశక్తిని ధవార్జనమునకుఁగాని లోకముయొక్క మెప్పును వడయుటకుఁగాని వినియోగింపక సుగుణవతివలె నిమ్మజాతుర్ధిధరణమునకై వినియోగింప సమకట్టునని నీవూహింతువా? పట్టణమునఁ గొందఱి పిల్లలకుఁ బాఠములు నెప్పుచుఁ దమ్ములమున జీవనోపాధిని గలిగించుకొనుచు మిగిలిన కాలమునంతను మాల వలైయందలి ప్రజల యభివృద్ధికై వినియోగింప నిశ్చయించుకొనినది. ”

“ ఇది నిశ్చయముగ స్వార్థత్వాగమునకుఁ బ్రబల నిదర్శనము ” అని భానుమంతుఁడు 4 సంకుచితోత్తరము నొసంగెను.

సుమతి యాతని చేరిపారఁజూచి యిట్లు నెను:—

“ ఇట్టి స్వార్థత్వాగమును గావించుట దుష్టమని తలంపవా! ” అని నాటక రంగముల 5 సభోమణులవలె బ్రకాశించుచున్న తరుణీలవల నైదాటుగరిఁ జేర్కొని “ వీరిలో నెవ్వరైన నిట్టిస్వార్థత్వాగము చేయుటెఱుంగుదువా? ”

యనెను. భానుమంతుడు—“ఎఱుంగను” అని మొన్న తన్ను మూలపల్లెకుఁ దీసికొని పొమ్మని జేడుకొనిన బనారసుచీరను ధరించిన తరుణి నామమును వక్కాణించి “యా యిందువతియు నీవలె బరమార్థమును దలంచునదని యెంచఁజాలను” అనెను.

“విలాస మందిరముగఁ గాలముఁ బుచ్చుచు నీటుగఁ దిరుగు సాంబుడను నీవలె నిన్న జాత్యుద్ధాణమునకుఁ గడంగ నేరఁడు.” అని సుమతి పలికెను. పిమ్మట వారిరువురు నిశ్శబ్దముగఁ గొంతదనుక మిన్నకుండిరి.

సుమతి—సుగుణవతి విషయములోఁ దమ్ముఁడా ! నీవేల నిర్లక్ష్యమును బ్రకటించుచుంటివి ? నామాటలు కఠినముగఁ దోచిన మన్నింపుము. నీ వేధానమును గాంచి యామె / యిజుగుపడుచున్నది. మీరు స్నేహధర్మమున వర్తించుచుండెడు వారు. నీలోఁ గలిగిన యామార్పు నామె సహింపదనుకొనెదను.

భానుమంతుఁ డాకస్మికముగ నిలువఁబడిపోయెను. కలతనందిన మనస్సుగల వానివలె గాన్పించెను తన చేతిని సుమతి భుజమునుండి తీసికొని గదిలోని యొక మూలకు నడచెను. తన రెండుహస్తములను వెనుకనుంచుకొని తిరిగివచ్చి సుమతి 2 కభిముఖుడై “సుమతీ ! నారహస్యమును నీవు గ్రహింపలేకా ?” అనెను. సుమతి తబ్బిబ్బుఁజెంది సంగతి గ్రహించినదానివలె ముఖవికాసమును మార్చెను. భానుమంతుఁడంతట నిర్మలాంతఃకరణతో నిట్లనెను.—

“నేను నా జన్మమున సుగుణవతిని దక్కఁ తరుల నేనిని ప్రేమించలేదు. ఆనాడామె నాటకోద్యోగము నంగీకరింపక నీయెదుట నిరసించినదే. అదిశమున నే న, కెన్ను ద్వాహము కమ్మని కోరితిని. అదిగో ! యీపచ్చికలైట నీ ప్రసంగము జరిగెను. ఆమె నన్ను దిరస్కరించెను. తిరస్కరించునని నేనెఱుంగుదును. నాజీవితమునకు 4 సదాశయ మేమియు లేకుండుటయే తన 5 దైవసన్ద్రమునకుఁ గారణమని తెల్పెను. ఆమె యధార్థమునే 6 ప్రవచించినది. సుమతీ ! ఇప్పుడు నాజీవితమున కొక యాశయ మేర్పడియుండుటచే నేనిప్పుడు క్రొత్తమానిసి నగుటచే నేనిప్పు డెట్లు ముచ్చటించుటకును సావకాశము లేదని నీ నెఱుంగవా ? నేని దైవానుకరణమున నవలంబించుట యామె గానమహిమ చేతనే ఆనాటిరాత్రి యామె గానము నాకర్ణించుచుండ నాసంగతిని మరచి దైవోపదేశమునే కేవలము వినుచున్నట్లునుతలంచితిని. నాకామె యెడలఁగల సర్వోత్కృష్ట ప్రేమ తాత్కాలికముగ నప్పుడు నారత్నకుని యెడలఁగల ప్రేమగాఁ బరిణమించినది.” ఇట్లని కొంతతడవు చెప్పిచెప్పి నిశ్చలుఁడై యూరకుండెను. పిదపఁ దిరిగి ప్రారంభించి “సుమతీ ! నేనామె నింకను ప్రేమించుచునే యుంటిని. కాని యానె నన్నెన్నటికిని ప్రేమింపఁజాలదని శంకించుచుంటిని.” అని విషాద పూరిత మంద హాసముతో సుమతివంకఁ జూచెను.

సుమతి భానుమంతుని సుందర వదనారవిందమును బరికించుచుండెను. అస్వాభావిక సంచరణమువలనఁ గలుగు చిహ్నములన్నియునశించినవి. 7 దృఢోష్ఠములు పురుషధర్మముగు ధైర్యమును నూచించుచున్నవి. నిర్మలవీర్యము లామెచై బ్రసరించుచున్నవి. గాత్రము బలవత్తరమై పౌండర్యరాశివలె నుండెను. భానుమంతుఁ డిప్పుడు సత్యముగు

1 చిహ్న 2 ఎదురై 3 వివాహము 4 యోగ్యాశయము 5 విమనోభావము 6 పల్కినది 7. గట్టి నెదవులు.

న ప్రమాధ్యాము.

పురుషాకృతిని దాల్చెను. కాలక్రమమున నుగుణవతి వీనినేల వరింపకపోవును ! నిశ్చయముగ వీరు పరస్పరానురాగముల కర్హులై యుండిరి. అందును వీరి జీవితాశయములు క్రొస్తనాదర్యకములగుటచే మఱియును—

ఆమె హృదంతరమున వ్యాప్తమయిన యాయూహల నన్నిటికిని భానుమంతునితో నిండుకించుక వక్కాణించెను. అంతమాత్రమున వానికి మనశ్శాంతి లభింపలేదు. వారి ప్రసంగమును ముగించునప్పటికి భానుమంతుడు పురప్రముఖులతోఁ దిరుగుచు వారిని క్రొస్తవులుగ మార్పఁ బ్రయత్నించుచుండుననియును తక్షణించినపుడెల్ల నుగుణవతితో ముచ్చటింప నాతఁడు వెనుదియక పోయినను గావలెనని యామె సాంగత్యము నభిలషింపఁడనియు నుమతి గ్రహించెను. అతఁడు స్వకీయోద్రియ నిగ్రహశక్తినింకను బూర్తిగ విశ్వసించలేదు. తనప్రేయ యింకను యధాస్థితింబుగ నుండెనని ప్రేయసి తెలిసికొనిన ద్వితీయ తిరస్కార మలవడునని యాతఁ డనుమానించుచుండెననియు నుమతి వానివైఖరిని బట్టి గ్రహింపఁగలిగెను.

ఆమరునాఁడామె పత్రికానిర్వహణమునఁ జూచు చేయఁదగిన విషయముల నంత రాభవములఁ దెలిసికొను నిచ్చచేఁ బురూషపునితో సంభాషింపఁ బత్రికా కార్యాలయమున కేగెను. ఈసమావేశకాలమునఁ గణ్వండుగూడఁ దటస్థించెను. పత్రికా నిర్వహణాంతరాభిగంబులఁ బ్రభువెట్లు నడిపించువాఁడైనను బ్రపంచోద్ధరణమున కాతఁడే యాదర్యముల నవలంబించెనో యీ విషయమునఁగూడ నాయాదర్యములనే కైకొనునని వారు మువ్వు రేకాభిప్రాయులైరి.

పురూ—ప్రభు వాచరించునని నాకుదోడ్పడించిన విధానముల నిటు విభజించి నెట్టితిని. ' అని బల్లవైసించిన కాగితము దీసి చదివెను.

తనదినచర్య నిశ్చేద్రావ్యబ్రయత్నించు స్వనివయమును, కన్నయ్యశ్రేష్ఠియునిశ్చేద్రావ్యుఁ బ్రయత్నించిన విషయమును గణ్వండుకు స్మరణకువచ్చెను.

దైనిక పత్రికాధిపుఁడగు పురూరపుని స్థానమునఁ బ్రభువగు నేను క్రీస్తును నిలిపిన నాతఁ డవలంబించు విధానములు అని యీ శీర్షికకుఁ చేరిడితిని.

- 1 చెడ్డదనిగాని, మోటుదనిగాని, అపరిశుద్ధమైనదనిగాని, యెంచఁదగిన వాక్యమునైనను, బొమ్మనైనను దన పత్రికలో జోనుపఁడు.
- 2 రాజకీయ వ్యాపారముల విమర్శించు నప్పు డది యేతెగవారి కుపయోగించునని తలంపక సకలప్రజా సౌకర్యాకరమగునా యనియే విచారించి వ్రాయును. తెగలతోఁగానిప్రత్యేకవ్యక్తులతోఁగానివానికిని త్రుమిమేమియులేదు. జేవుని రాజ్యమును భూమిపై స్థాపించుట కనుగుణమగు విధులనే చేపట్టుచుండును.

అంత నిలిపి పురూరపుఁడు తలయెత్తి వారిందిలకించి ప్రభువు పత్రికాధిపతియై రాజ్యాంగవిషయములఁ జర్చించునప్పు డవలంబించునని నేను తలంచిన విధానమును మీకు వ్యక్తపఱచితిని గదా! ప్రభువు చిత్తవృత్తి మఱియొక విధమున నుండునని యూహించువారిని నేను నిరసించెను. నాస్థానమునఁ బ్రభువు గూర్చుండిన నేమి సేయునో నాబుద్ధికిఁ దోచినట్లు వివరించుచుంటిని.

(శ్రీ కృష్ణదేవరాయలపూర్వ భావగురియలు)

సుల్తాన్ బజార్, హైద్రాబాద్. ఆం. పూ.

- 3 ప్రభువుచే నడుపబడు దైనికపత్రికయొక్క 1 యాద్యంతోద్యమము చేపుని చిత్తమును నెరవేర్చుటయే యైయుండును. ఆతడు పత్రికా నిర్వహణమున ధనార్జన కొఱకుగాని, గాజకీయవిషయములఁ బ్రభాభిప్రాయమును దనకాను గుణ్యముగఁ ద్రిష్ఠకొనుటకుగాని యవలంబించడు. తన పత్రికా మూలమున చేపుని రాజ్యమును, జేదకు చుండెనని పాఠకుల కందఱికిని నువ్వక్తమగు తీరిని నడపును. స్వాధ్యత్వము నొనర్చి తమ ప్రాణములపైన ధారవోసి 2 మృతజీవు లనిపించుకొని క్రైస్తవ మతోద్ధారకులు, బోధకులు, మంత్రులు మున్నగువారి కార్యవిభానములవలెఁ బత్రికాధిపుని ముఖ్యోద్దేశములు గూడ నిష్కల్మషముగ 3 సువ్యక్తములై యుండవలెను.
- 4 అపకార 4 ద్యోతకములగు ప్రకటన లనవలయును.
- 5 కార్యసానముక బనిసేయు వారి నందఱి నత్యంతము ప్రేమింపవలయును. ఇచ్చటఁ దిరిగి తలనెత్తి చూచి పురూరవుండు— నేను పరికించినంతదనుకఁ బనివాండ్రందఱును సమభాగస్వాములుగఁ గ్రీస్తు బరిగజించునని తోచెడిని. భిన్న దర్శనములు గలవారి కందుఁ దావుఁ గాన్పింపదు. అందఱుఁ దదేకాయత్త చిత్తులే కార్య సాధనమునఁ జేరవలయును. ఈ విషయమున జయప్రదముగ నెరవేరగల విధానము 5 నారయుచుంటిని. ఏదియెట్లున్నను బనివాండ్రందఱి యెడలఁ దీవ్రప్రేమ నొక్కటఁ బ్రసరింపజేసికప్పుడు, ఒక్కని స్వఫలాపేక్షకై కార్యము నిర్వహింపఁబడనవచ్చదు, పత్రికాధిపుండు, లేఖకులు, విలేఖకులు, వ్యాసనిర్వాణకులు, విక్రేతలు, మున్నగువారెల్ల రేకఫలాపేక్షులై పరస్పర ప్రేమా 6 నిబద్ధ చేతస్కులై ప్రభుసేవఁ గావింప సమకట్టినప్పుడు ఫలితార్థము నందఱు ననుభవింపఁ బత్రిక యేల జయప్రదముగా కుండును ?
- 6 ప్రభువు పత్రికాధిపుఁడైనచోఁ బత్రికలోని విశేషభాగమును దేశమునఁ క్రైస్తవదర్శనముల నెలకొల్పుట కుపయోగించును. సంఘసంస్కరణము, సాంఘిక దురాచార నిరసనము, మతబోధా ప్రచారము మున్నగు విషయములఁ దరుచు చర్చింపఁ బడుచుండును.
- 7 మద్యపానము నవనాగరకత కనావశ్యకమనియును, జనసామాన్యము నభివృద్ధి నము గావించు బద్ధమై యనియు మన పత్రికారాజంబున శక్తివంచన నేయక వ్యాసముల గుప్పించుచుండును. అట్లాసరించిన శిష్ట శ్రమనుకొని యెదఱో యని యించుకంతయు సంకయింపఁడు. పాఠకుల సంఖ్య తగ్గుననియైన భయపడఁడు.
- ఇచ్చటఁ దిరిగి పురూరవుండు కన్నులనెత్తి వారింగాంచి “ యీవిషయమున మదియాంతరాత్మ ప్రబోధము 7 నుద్ఘాటించితిని. భిన్న విధమునఁ బత్రికలఁ బ్రకటించు క్రైస్తవుల నేను నిందింపను. మద్యపానమును నిర్మూలము చేయుటకే క్రీస్తు తన యావచ్చక్తిని వినియోగించునని వానిశ్చయము ” అనెను.
- 8 అదివారమునాడు క్రీస్తు పత్రికను బ్రకటించెను.

1 మొదలు కుద 2 చనిపోయియు జీవించియున్న 3 బాగుగఁ దెలియబడినవి. 4 తెలుపునవి. 5 వెనకుచుంటిని 6 కట్టబడిన 7 పలికితిని.

9 ప్రజలు తెలిసికొనుటకు యొక్కమైన లోకవార్తలనే యాతడు బ్రచురించును. మల్లయుద్ధములు, హత్యలు, మున్నగు దురంతముల వివరములు, కుటుంబాపవాదములు, ప్రవాదములు మున్నగు విషయముల నాతడు ప్రచురింపడు. వీరి జ్ఞానము లోకమున కనవసరము ప్రజానువృద్ధికి 1 అనుపయోగములు.

10 పత్రికా నిర్వహణమున కై మనస్పాధీనమున దున్నంత ద్రవ్యము ప్రభువు నకుఁ గరగలేదుయ్యెనేని 2 మనోద్రవ్యముగల సత్కైస్తవులగు శ్రీ పురుషుల సాహాయ్యమున వశిషి కి ప్రకృష్టములగు వ్యాసరాజంబుల నెలవరించును. నేనును జేయఁబూనిన దదియే. కొలఁదికాలముననే మీర విశేషము కాఁగలదు.

11 పత్రికాంతర్భాగము తెట్టికార్యముల నాసించినను మొత్తముమీఁద నీవిధానము నవలంబించిన దేవుని రాజ్యమును భూమియందుఁ బ్రతిష్ఠాపించుటయే ప్రథానాంశముగఁ బరిణమించును.

పురూరవుడు తానిట్లేర్పఱచుకొనిన విధానముల వారికిఁ జదివి వినిపించి దీర్ఘ లోచనమున మానిగి తుడకట్టినను. “ఆచరించవలసిన మార్గముల నించుకొనుక 4 స్థాలీ పురాకన్యామున నూదించితిని ఈ పత్రికను మనదేశమున నొక బలవత్తరమైన శక్తిగఁ బ్రబలజేయుటకు వందలకొలది యూహలస్మన్మనంబున నుపాసంగు చున్నవి. వానినింకను నేనే లూర్తిగ విమర్శింప లేదు. ఇతర పత్రికాధిపులతో నాయూర్వా విషయంబులఁ జర్చించితి. సర్వాతుబడుల కుపయోగించునట్లు అదిత్యవాసరమున నొక పత్రికను బ్రకటింపుమని కొందఱభిప్రాయము నిచ్చిరి. సర్వాతుబడుల నన్నిటిని తేరఁగలిగిన సంతోషమే. ఈకాలమున మనదేశమున సర్వాతుపాతకాలలు బలవత్తరమయిన శక్తిగఁ బరిగణింపఁ బడఁదగియుండ నేలొక్కొక్కరి నీరసముగ నెఱుఁగు. పత్రికమాత్ర మెన్నఁడును బలహీనముగ నుండదు. దౌష్ట్యమునకంటె యోగ్యతయే దార్ఢ్యసంతమయినది. ధర్మపురి క్రైస్తవసంఘ మిప్రతిక నాదరించునా లేదా యనునదియే 5 విచింత్యము. ఈపట్టణమున లెక్క కిరువదివేలమంది క్రైస్తవులు కలరు. అందర్ధభాగమయినఁ బత్రిక నాదరించిన దీనికిఁ జలన మెన్నటికిని గలుగ నేరదు. కణ్వుడా! క్రైస్తవదరణ మెట్లుండునని నీవ్రూపించెదవు ?”

కణ్వుడు—ఇదమిదమని నిర్ణయించుటకు నాకు సామర్థ్యము చాలదు. పత్రిక జయమునందఁగలదనియే నానమ్మకము. నుమతి చెప్పినట్లు ఒక వత్సరమువఱకు నిలిచి యుండిన నపరిమితమగు లోకోపకారమును జేయఁగలఁడు. ఇట్టి యాదర్శములతోఁ బత్రికను బ్రకటించుటయుఁ క్రైస్తవ 6 మేధాశక్తులను జ్ఞానమును సంపూర్ణముగఁ దదర్థమై వినియోగించుటయు, దంభము, అహంభావము, స్వార్థపరత, ఆత్మప్రపంచము, పరినింద మున్నగు ననంగత ప్రసంగముల నరికట్టుటయు గను నీ 7 సంపుటియే సర్వోత్కృష్టము. ఇట్టి దైనికపత్రికను నెలకొల్పుట కిందనుక మతోద్ధారకుఁబు, మేధాకాలురు నగు మహామహు లెందఱో ప్రయత్నించి విఫల మనోరథు లైరి.

1 ఉపయోగింపని 2 మనస్సుగట్టితనము 3 ఎక్కువయగు 4 గిన్నెలోని మేకుకు 5 మిక్కిలి యోజింపదగినది 6 మెదడునందలి బలము 7 కలయిక.

పురూరపుడు—నిజమే. నేను నశేష లోపముల నాచరింపవచ్చును, నాకు విశేషజ్ఞానము కావలసియున్నది. కాని నేను ప్రభువు ననుసరింపఁ దలంచితిని. నే ననుదినమును ప్రభువేమిచేయునని శంకించుకొనుచుంటిని. ముం దడుగుడుగున నిట్లే వితర్కింతును. ప్రత్యుత్తరముగ నాయంతరాత్మ ప్రబోధించిన రీతి ననుసరింతును.

సుమతి—“మన ప్రభుడైన యేసుని యనుగ్రహమునను, జ్ఞానమున నభివృద్ధి నందుము.” అను ననుజ్ఞ నిప్పు డిప్పుడు గ్రహింపఁ బ్రారంభించితిమి. ప్రభువును నేనింక ను బూర్తిగ గ్రహించినగాని వాని యాచరణ విధానము గ్రహింపఁజాలను.

కణ్వుడు— నీవు యథార్థమును బలికితివి. ప్రభువుయొక్క యంతరంగిక జ్ఞానము నింకను బూర్తిగ గ్రహించినగాని యాతఁ డిట్టి సందర్భముల నెట్లు ప్రవర్తించునో నిశ్చయింపఁ జాలకుంటిని. ప్రభువుయొక్క చర్యలఁ దెలిసికొనుటలో దిన దినా భివృద్ధి నందును. ప్రతివిషయమునఁ బ్రభువేమిచేయునని వితర్కించి మన యంతరాత్మకుఁ బ్రబోధించిన ప్రత్యుత్తరము ననుసరింపఁ ద్రుకరణ శుద్ధిగ సంసిద్ధులమైన మన జన్మలు తరించినవనియే నిశ్చయింపవగును. ప్రభువుననుసరించుటకు బూర్వముమనమాతని నెఱుంగవలయును.

సుమతి పురూరపుల మధ్య జరుగఁదగిన యేర్పాటులు ముగిసినతోడనే వాని కామె యైదు లక్షల ధనము నిచ్చెను. ఈ ద్రవ్యముతోఁ గ్రైస్తవ వాద్యములుగల దైన కపత్రికను పకల స్వాతంత్ర్యములతో నడపుట కధికార మొసంగఁ బడెను. పిదపఁ గణ్వుడును సుమతియు వెడలిపోవఁ బురూరపుడు సింహద్వారమును మూసికొని గదిలో నొంటికొ గూర్చుండి సర్వశక్తిగల పరలోకమందుండిన తండ్రి కేతత్కార్య నిర్వహణ సామర్థ్యము నొసంగుచుని పలుదెరంగుల దీనవృద్ధయై వేఁడు కొనెను. అతఁడు ప్రార్థించుచున్నంత కాలమును దన బల్లముందు మోకాళ్ళూని యుండి యిట్లు పలుకుచుండెను.

సమస్తశక్తి సామర్థ్యములుగల మాతండ్రీ! జ్ఞానము సంపాదింపఁ దలంచిన ప్రతి మానవుడు నిష్కల్మష బుద్ధితో నన్ను దీగిన సమస్తజ్ఞానమును వారికిఁ బ్రసాదించునని సత్యవేద గ్రంథమునఁ బ్రవచించి యుంటివి. సుమతిని నీ నేవకై నా కరగతి మొనర్చిన యీధనమును నీ చిత్తవృత్తిని వినియోగింపఁగల జ్ఞానమును నాకొసంగి నన్ను ధన్యవించి జేయుము.”

భగవంతుఁ డాతని మొర నేలయాలింపఁడు? నిశ్చయముగ నీపత్రికారాజ ప్రకటనంబునఁ బరలోక రాజ్యము భూమిపై నవతరింపఁగలదు.

మాసద్యయము గలిగెను. ధర్మపుర్యాలయ సాంఘికల లోను, పట్టణ వాసుల లోను, కదలిక విశేషముగఁ గలిగినది. మండువేసవిని గ్రీష్మబాధ విశేషముగ నున్నను బ్రభునీవా తత్పరులు, తమ ప్రతిజ్ఞల నెరవేర్చుకొన యథాశక్తిని బాటపడుచుండిరి. సోమనాధశర్మ మాలపల్లెలోఁ జేయఁదగిన నేవను బూర్తిగ నాచరించుచుండుటచే నూర్లు కొలది ప్రజల యంతరంగంబులు మార్పుజేందు చుండినను ప్రేక్షకుల కేమియు భేదము ప్రస్ఫుటముగఁ గాన్పించుటలేదు. పానకాలలా, జూదమాడు ప్రదేశములు, వ్యభిచార నిలయములు మున్నగు చెడు కార్యముల కాకరములగు నునికిపట్లు యథాప్రకార ము పొలుచున్నవి. అందుచే సోమనాధశర్మచే నుద్ధరింపఁబడిన చీపు లాస్థానమున

నీచాచారములఁ గ్రాత్ర వారాక్రమించుచుండిరి. అపవాది తన సేనల నతిక్రమముగఁ బూరించుచుండెను.

కణ్వుడు నీలిగిరి పర్వతముల కేగలేడు. తానట్లు చల్లని ప్రదేశమున కేగుటకై కూడఁ బెట్టిన ద్రవ్యమంతయు నిచ్చి మాల గూడెములోని యొక బీదకుటుంబమును మున్నెన్నడు నా దుర్గంధప్రదేశమును విడిచి యెఱుంగని వారిని విక్రాంతికై జేకాంతరమునకుఁ బంపెను. ఆ కుటుంబము నట్లు బంపుటకు వలయు ప్రయత్నములఁ జేయుటలో గడపిన వారము నాతఁడెన్నడును విస్మృతి జేందఁడు. ఒక మండువేసవి నాటి మధ్యాహ్నము, ఎండ మల మల మాడ్చుచుండ నాతఁడు మాలగూడెమునకేగి యాకుటుంబమును వెంటఁ బెట్టుకొని ధూమశకటారోహకులఁజేసి నీలిగిరికింగొనిపోయియచ్చటనొక క్రొత్తవ యువతి యింట బస చేయించెను. వారి యీ జన్మమున నెన్నడునెఱుంగని యీ గుఱ్ఱేత్ర వాసమును నవనవ కుసుమ 1 సౌరభ మిళితములగు శీతలతాతపోతముల సౌకర్యమును గాంచుటచే వారి జీవితానధి యనుమడించెనని చెప్పినొప్పును.

వానితో నొక 2 రుక్మబాలిక యుండెను. తక్కువల మువ్వరిపిల్లలలో నొకతె 3 వికలాంగి. గృహమేధి కొంతకాలమునుండికూలి దొరుకపోవుటచే జీవనోపాధి లభింపనివాడు— తన యీయవస్థను పదంపడి కణ్వునితో నొప్పుకొనెను.—ప్రయాణము నందెల్ల కడగొట్టు పిల్లలెత్తుకొని యుండెను. స్వర్గతుల్యస్థానమునఁ బ్రవేశింపఁగనే యాతఁ డానందపరవశుడై పట్టుఁజాలక కణ్వుని కరయుగము నాకర్షించి కన్నీరు మున్నీరైపార గద్దడ స్వనంబునఁ దన కృతజ్ఞతను వెలిబుచ్చెను. గృహిణియు గతవత్సరంబున నా యపరిశుద్ధునగు గూడెము నాశ్రయించిన మహామారి మువ్వరి పిల్లలఁ దన పొట్టుం బెట్టుకొనుటఁ జేసి గర్భశోకంబున ననయుచు నసంపూర్ణ దుర్బలావస్థనునఁ 4 గార్వ్యత నందిన జేహము కలదియై యుండియు మార్గమధ్యమున కృష్ణోచరములగు వివిధాహోద విషయంబులఁ దిలకించియు సకల సౌరభముల నాస్మాణించియు ముదితయగుచు గర్వస్థానమును జేరి యచ్చటి రామజీయకమున కలది 5 తదానం దానుసంధాతయైన కణ్వు నంతశ్శుద్ధిగ దీవించి కొనియాడెను. అనారాంభంబున వారి యనుమతిని వదలి కణ్వుడు ధర్మపురికిఁ దిరిగివచ్చెను. 6 అత్యల్పంబుగ నైన శీతల వాతావరణాహోదము 7 నాస్వాదించిన వాడగుటచే ధర్మపురి ప్రాంతములఁ గల కారువడల కుడికిపోయెను. ఇట్టి దుర్భరావస్థనుండి యాకుటుంబమునకు సంరక్షించుటవలన గలిగిన యానందరసమున నోలలాడుచుఁ దనకుఁ గలిగించుకొనిన యారాటమున కలుగక 8 స్వయంనియుక్త దైవానుసరణి ననుసరించుచుండెను. అతఁ డింతకు మున్నెన్నడును జేహోగ్యమున కవసర మైనం గాకున్న వేసవిని నీలిగిర్యావాసమును మానినవాడుకాదు.

పలువు రీవిషయమును బ్రశ్న సేయఁ దనకీరీరాశోగ్యమున కట్టి మార్పు విధాయకము కాదని ప్రత్యుత్తర మిచ్చెను. నాకు సంపూర్ణారోగ్యము కలిగియుండుటచే నీవత్సరమున నెచ్చటికిని బోవనుకట్ట లేదని చెప్పచు వచ్చెను. తానాకుటుంబమున కీ 9 సౌకర్యమును గలిగించితిని తన భార్యతోఁ దప్ప మఱియేరికిని దెలుపలేదు. అదియు

1 పరిమళము 2 రోగిని 3 అంగవైకల్యము కలది. 4 కృతత్వము. 5 ఆనంతోవ 6 మిక్కిలితక్కువ 7 పిల్చుకొనిన 8 తనంతటఁ దాను స్వర్గరహితమైన 9 మేలు

నాతని కానందముయ్యెను. సుప్రదానమేకతా ప్రభవంగీకారమున వదయును. పలువురిచే గొనియాడఁ బడునట్లు చేయు దానఫలము నిహనునందే స్తోత్రరూపమునఁ బొందునుగావున వామస్మికమున ఫలింపవు.

ఇట్లు వేసవి విశేషించినకాలఁబడి నాతఁడు ప్రభువు నధికముగ గ్రహించు గలిగెను. మద్యపానపు వెనుభూతిమంకను విడవలేదు. దైవానుకరణాదర్శము వింతదనుకఁ బరిశుద్ధాత్మయే కాపాడుచుండె నని కణ్వుఁ డెఱుంగును. ఇదియంతయు నొక వైత్యవికారమును బోలిన వెట్టిప్రేరణ మవియుఁ గొలఁదికాలముననే యంతరించి పురాతన మూర్తమునే యవలంబించుననియుఁ దలంచు సాంఘికు లనేకురు గలరు. తన శిష్యు లందఱు నీ యాదర్శము నంగీకరింపలేదు. కాని కణ్వుఁడుమాత్రము పట్టినపట్టు విడవక 1 కార్మికుల కుపన్యాసముల నిచ్చుచు దేవాలయాదానముల యధావిధి గౌరవేర్చుచు నవినశివ్యవర్గము నత్యుత్సాహముతోఁ బ్రోత్సహించుటఁ బ్రభుమార్గమునందపరిమిత జ్ఞానమును వదయుచుఁ గాలముఁ బుచ్చుచుండెను.

దైవానుకరణమున నొకనాటి సాయంసమయమున నెండవేడిమి తగ్గి మలయ మార్గత మించుక మెల్లమెల్లన వీచుచుండ నృసింహాకవి తాను గవాక్షమోక్షణమును గావించి 2 పరిసర ప్రదేశమును వీక్షించుచుండెను. ఆతనిబల్లపై లిఖితగ్రంథము కుప్ప బెట్టుబడి యుండెను. అనాడు సుగుణవతితో ముచ్చటించిన పదప నామెను మరలఁ గలిసికొనలేదు. తనమాట సాగనప్పు డాగ్రహపరిత మగు నాతని స్వభావము గ్రంథ కర్తయగుటచే నాతని నొంటిగఁ గూర్చుండునట్టినచ్చెను. ఈ వేసవి సంతయు నాతఁడు వ్రాయుచునే యుండెను. ఆతని గ్రంథ మిప్పుడు పరిపూర్ణాస్థి నొందన య్యుండెను. ఆతని నేతరులునుండయిన నవకునిఁజేయు సంతటి మహాఁజ్ఞముతో గ్రంథరచనఁ గావించెను. ఇతిరులతోపాటు తా నాచరించిన దైవానుకరణ ప్రతిజ్ఞ నాతఁడు విస్మరింపలేదు. గ్రంథరచన కాలమునందెల్లను మఱియుఁ బిఠేఁబడిన తిరస్కార మందిన దాదిగ నదా జ్ఞప్తికి వచ్చుచునే యుండెను. వేయియు నొక్కసారి క్రిస్తీమి నేయు నని కంకించెను. ఇట్టి గ్రంథమును వ్రాయునా? ఇది బోకవిడంబనార్హమైన నవల, ప్రజామోదమును వదయు శైలిగలది. ప్రజారంజకమును మించిన యాదర్శము దీనికి లేదు. ఇందు నీతిభాష్యములైన విషయములు గాన్పింపవు గాని, మతప్రబోధక విషయములు పొడకట్టువు. ఇట్టి గ్రంథము గ్రంథకర్తకు విశేషధనమును నేకరించునని యాతఁ డెఱుంగును. నవభాగి కాగ్రేపరు లానందింపు శైలిని గూర్చునే ద్విత నికిఁ బ్రాయశ్చముగాఁ గలదు. ఏతద్విధానంబున గ్రంథమును వ్రాయుచుండ నను త్తఱుంబును గ్రీష్టిలు రచించునా యను 4 వాకాంతవానికి సాక్షాత్కరింపుచుండెను. క్రీస్తువ్రాయు గ్రంథము కేవల మాదర్శప్రాయముగనే యుండును. అది ప్రజోపయోగ ముగను నీతివాయకముగను రక్షణప్రధానముగ నుండును. నృసింహాకవి యేకారణము నుద్దేశించి యీగ్రంథమును వ్రాయుచుండెను? ధనార్జనకొఱకు భ్రాతికొఱకు. అతఁ డా విషయము నెఱుంగనిది కాదు. అతఁడు బీదవాఁడుకాదు. కావునఁ గేవల ధనార్జనకే గ్రంథరచన వేయ నవసరములేదు. దిగంతవ్యాప్త క్రీస్తు గాంచుటయే ప్రధాన హేతువు. అందుల కిట్టి గ్రంథమునే వ్రాయవలయును. క్రీష్టిలు వ్రాయునా?

వాని కిట్టి భ్యాతివలయునా ? సుగుణగతి తిరస్కృతికంటె నీవిషయ మాతని నెక్కు
దుగ తాధించెను. ప్రతిజ్ఞాభంగము జేయ వగునా ?

అతఁ డీవిషయములఁ దనమనంబున మననము నేయుచుఁ గవాక్షముకడ నిలిచి
బయలు చూచుచుండ భానుమంతుఁ డెదురుగనున్న విలాసక్రీడామందిరమునుండి బయలు
వెడలి వీధినిఁ జోవుచుండ నాతని కుందర వదనాగవిందంబును మనోహర గాత్రంబును
గవిభరించెను. పిమ్మటఁ గవి తన బల్లదగ్గఱ కేగి కూర్చుండి తన వ్రాసిన కాగితముల
నటునిటుఁ ద్రిప్పిచూచెను. తిరిగిలేచి కిటికీదరి కరుదెంచెను. భానుమంతుఁడు వడివడిగ
నేగుచుండెను. సుగుణసతియు వాని సరసను వడచుచుండెను. ఆమె స్థుమతింజూచి
తిరిగివచ్చుచుండ వెనుకనుండి వచ్చి భానుమంతుఁ డామెను గలిసికొని యుండఁజూపును.

1దృక్పథమును చాటి వార బుభయలు నదృశ్యు లగుదనుకఁ గవి వారలఁ
దజేకద్వప్తిం బరికించెను. పిదపఁ దిరిగి వ్రాదులుటకు దొరకొనెను. గ్రంథమును పఠి
సమాప్తి నందించు నప్పటికిఁ గనుచీకటి పడుచుండెను. “క్రీస్తేమిసేయ్యును ?”
క్రీస్తును దిరస్కరించుట మూలమున వతఁడు తుదత్ సమాధానము జొసంగెను. వాని
గదియందు జిహ్మచీకలులు గ్రమ్మెను. శ్రేయశీ తిరస్కృతిచేతను, ఆమె నెన్నటి
కైనఁ గూడఁగలనను భావమభివ్యుక్తులచేతను కవి భుదకథాపాతము నందెను.

“మేడికొలను బట్టినవాఁడు వెనుకకుఁ దిరిగిచూచినయెడల నాతఁడు జేవుని
రాజ్యమున కనర్హుఁడు.” అని క్రీస్తు ప్రవచించి యుండ లేదా ?

న ప్రమాధ్యా యము.

సంపూర్ణము.

అదైవానుకరణము.

అష్టమాధ్యాయము.

సప్తమాధ్యాయంతమున నుడివినట్లు నృసింహాకవి వాతాయనమునుండి మాచుచుండఁ గ్రీదామందిరమునుండి వెలువడి వడిగఁ బోవునపుడు భానుమంతుఁడు నుగుణవతిని గూర్చి తలంపనైన లేదు. ఆమె నచ్చటఁజూతునని కలనైన నెంచలేదు. ఆమెయు నానందుమకువుఁ దిరుగునప్పటి 1 కాకస్మికముగ వారిరువురు దారసించిరి. ఆమెఁ జూచునప్పటి కాలని హృదయ మాహ్లాద 2 సంకలిత మైనది. పిదప నామె సరసమనడువ నారంభించెను. తన మనఃఫలకమునుండి తరిమి వేయు సాధ్యమాగాని తన యనురాగమున నొకక్షణమైన నామె సమావేశ 3 లేకముచే నానందోప సంకల్పించెను.

నుగుణవతి— నేనిప్పుడే నుమతిని జూచినవచ్చుచుంటిని. మాలగూడెములొని భూమి యంతయు విలుచుటకు వలయు నేర్పాటు లన్నియుఁ గావింపఁబడిన వని చెప్పినది. 4 అచిరకాలంబున నట్లు జరుగఁగలదు.

భానుమంతుఁడు— అగును. న్యాయస్థానముల నీవిషయము చిరకాలము నుండి చర్చింపఁబడుచున్నది. అచ్చట నిర్మింప సమకట్టిన భవనములఁ జిత్రలేఖనములు మున్నగు నన్నియు నుమతి నీకుఁ జూపినదా ?

నుగుణ— అనేక చిత్రపటములఁ గాంచితిమి. ఈ కార్యమునకై యిన్నియూ చాల నుమతి యెట్లు తలంపఁ గలిగినదో యని నా కాశ్చర్యమగుచున్నది.

భాను— ఈ విషయమునఁ జిరకాలమునుండి నిమ్మజాత్యర్థధరణమునకై పాటుపడుచున్న ఏ ప్రముఖు లందఱికంటె నుమతి కెక్కుడుగఁ దెలియును. ఈ వేసవి కాల మంతయు నీవిషయమున వలయు సంగతులఁ బెక్కుతావులనుండి తెప్పించి తెలిసికొనుటలోనే గడపినది.

ప్రపంచోద్ధరణమునకై కావింపఁ దలంచిన యీ కార్యవిషయమును ముచ్చటించుకొను చుండుటచే భానుమంతుఁడు ప్రప్రథమమున నొందిన మనో విభ్రాంతిని విడిచి స్వస్థదిక్కుఁజే ప్రస్ఫుటముగ మాటలాడఁ జొచ్చెను.

“ వేసవికాల మంతయు నేమిచేయుచుంటివి ? నాకెచ్చటను గాన్పింపలేక!” అని నుగుణవతి యడిగెను. ఆమె ముఖేందుమండల మించుక 6 జైవర్ణముం జెందెను. ఎక్కువ చనవరిగ ముచ్చటించుటనో, తరుచు వానిం గాంచఁ జాలమికి వగవునో యీ వర్ణపరిణామము నూచించుచుండెను.

“ పనిలో మునిగియుంటిని. ” అని యాతఁడు సంకుచితోత్తరము నిచ్చెను.

నుగుణ— ఆపనిని గూర్చి పని స్తరముగఁ జెప్పుము. బహు క్షుప్తమాగమాట లాడు చుంటివి. నిన్నిట్లుడుగుటకు నా కధికారము కలదా లేదా ?

1 వాకాత్మక 2 మాధీనది 3 ఇంచుక 4 స్వల్పకాలములలో 5 గొప్పకాదు 6 వివర్ణత

భానుమంతుని కళిముఖియై | నిమ్మర్వగనిట్లు ప్రశ్నించెను.—

విశ్వాస పూరితమగు మందహాసముతో నాతఁడు— “అందుకు సందేహ మేమి ? నీకంతగఁ జెప్పఁదగిన విశేష మేమియుఁ గాన్పింపదు. నాకుఁ బూర్వపరిచయము సత్పార్థమునకుఁ ద్రిప్పఁ బ్రయత్నించుచుంటిని.” అనెను.

ఇక ముందు జెప్పటకు భయపడువానివలె నిలిచెను. నుగుణవతి మారు మార్గముల నూచింప సాహసించలేదు.

భాను—నీవును నుమతియు జేరిన సంఘమునందు నేను నొకఁడనై యుంటిని ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు యెట్లు ప్రవర్తించునని నా యంతరాత్మ ప్రగోధించునో యట్లు చేయుటకుఁ బ్రమాణము చేసితిని. అట్లు చేయు దృఢసంకల్పముతో నేనీ కార్యము నాచరించు చుంటిని.

నుగుణ—అదియే నాకు 2 దుర్గావ్యాముగ నున్నది. నీ మఱియొక కార్యమునుగూర్చి నుమతి ముచ్చటించినది. మాతోపాటు నీవునావాగ్దత్తము 3 ననువర్తింపఁ బ్రయత్నించుట యాశ్చర్యముగ నున్నది. క్రీడాభవనంబులఁ గాలంబుఁబుచ్చు వారిని నీవేమి చేయఁగలవు ?

భాను—నీవు చాల ముఖ్యమయిన మాట నడిగితివి. నే నిప్పుడు సమాధానము చెప్పవలసినవాఁడనై యుంటిని. అనాటి రాత్రి గుడారముకడ గడచినవెనుక—నీకు జ్ఞాపక ముండవచ్చును—దానికి మారుగ నా జీవితమునకు ఫలితార్థమేమిగలిగించి దైవానుకరణ ప్రతిజ్ఞను సఫల మొనర్చు కొందునని విచారించితిని. అవిషయముననే మనంబునఁ బదింబదిగ 4 మనసమునేయఁ దుదకీ కార్యము నాచరింప నిశ్చయించుకొంటిని లోదాచరణమునఁ దటస్థపడు కష్టముల భరింప నెంచితిని. మన సంఘమున ననాలొచితముగ 5 ననడ్డచేయఁబడిన వారిలో వారలె జీవితకాలమును ధనమును గూడ దుర్వినియోగపఱచుచు విలాసభవనంబుల (Clubs) దిరుగువారు మిక్కిలి హీనదశయందున్నవారని నీ ప్రాసించనా ? మాలగూడెమును బోలిన నీచస్థానములనుండు వారి యుద్ధరణమునకై దేవాలయ సంఘములు పాటుపడఁగలవు. మతాధిపతులే కూలికాండ్ర యాత్మరక్షణమునకుఁగూడఁ బని నేయుదురు. పరజేకములలోని యితరులకై పాటుపడఁ బ్రత్యేకసమాజము లేర్పడుచుండును. కాని మనచుట్టుకండి సకలవిధములనధోగతిఁజెంద సంసిద్ధులైయున్న నాగర కాక్రేసరుల క్రీడాభవనముల 6 నా మరణాంతముఁ గాలము బుచ్చువారి నుద్ధరింప నెవ్వరును బూనుకొనరు. వీరికంటె నెక్కుడుగ నే యధమాధములును సహాయ్యమున కర్హులుగారు. వీరిలో బెక్కుండ్ర మంచిచెడ్డల నే నెఱుంగుదును. నేనును వారిలో నొకఁడను. నిమ్మకాయల సమీపించుటకు నేను దిగను. కారణము నాకుఁ దెలియదు. బెచ్చబుచ్చ దగినంత ధనము గలిగిన యీ తరగతి వారిలోఁ గొందఱైనై ససార్థమునకుఁ ద్రిప్పఁగలనను నమ్మకము గలదు. అందుకొఱకే నేనిప్పుడు కృషి చేయుచుంటిని. నీవలెనే క్రీస్తు వాస్తానముననుండిన నేమిసేయునని వితర్కించుకొన నీ సమాధానము లభించినది. దీని నిర్వహించుట నాకు మిక్కిలి సుంకటముగ నున్నది.

1 అష్టలేక 2 గ్రహించరానిది 3 సమ్మతింప 4 స్మరింప 5 అశ్రద్ధ 6 బ్రతికియున్నంతకాలము

ఈ వాక్యము నుచ్చరించు నప్పటికి భానుమంతుని స్వరము మిక్కిలి హీనమై చుట్టునున్న ధ్వనిలో సుగుణవతికి వినిపించుటయే దుర్బుటమైనది. కాని యాతఁడు చెప్పినదంతయు నామె గ్రహించెను. అతఁడీ కార్యము నే మార్గముల నాచరించు చున్నదియుఁ దెలిసికొనఁ గోరెను. ఈనీ వాని కేమని యడుగుటకును దోచలేదు. ఊరక సంగతులఁ దెలిసికొను 1 చాపల్యమున కంటె నీ మేకేవిషయమున విశేషాకాంక్ష కలదు. ఒకప్పుడు తన్ను బెండ్లిచేసికొనుమను కోరిక నాగరక యువకుని కంటె మిక్కిలి భిన్నమైనవాఁడగు మారుటచే నీతఁడు కేవలము క్రొత్తమానిసిగఁదోచి ముచ్చటించఁ నాహ్లాదమును గొలిపెను.

వారా సందునుభువు దిరిగి సుగుణవతి యుంటివైపునకు వెళ్ళుచుండిరి. ఈవిధి లోనే వెనుక భానుమంతుఁ డామెను “నీవు నన్నేల ప్రేమింపఁజాల” వని యడిగెను. ఆ స్థానమును సమీపించు నప్పటి కిరువురు నలుకుఁ జెందిరి. ఉభయులు నా ప్రసంగమును 2 విస్మృతిఁ జెందఁలేదు. ఇట్లు నిశ్శబ్దమునఁ గొంతఁ దూరము నడచిన వెనుక సుగుణవతి యిట్లునెను :—

“నీ పూర్వ పరిచితులగు క్రీడాగార ప్రవేశకులతో నీవీ దైవతంత్రముల ముచ్చటించునప్పుడు వారు నిన్నెట్లాదరించుచుండిరి? నీవు వారి నెట్లు సమీపింపఁ గలుగుచుంటివి? వారేమను చుండిరి?

భానుమంతుఁ డామె ప్రశ్నల సావధానముతో నాలకించి పిదప నిట్లు సమాధానము చెప్పదొడఁగెను.—

“అదియా! ప్రతిమనుజునితోడి ప్రసంగమును భిన్న భిన్న మార్గముల నవలంబించును. అందులోఁ బెక్కుండు నన్ను బెట్టివానిగాఁ దలంచెదరు. నేనా సమాజ సభ్యునిగ నే యుంటినిగాన నావిషయమునఁ జక్క కలగలేదు. నేను జాగ్రత్తగ సంచరించుటచే బలువురు నూడి పరిహాసము నేయుట కవకాశము నిచ్చుటలేదు. నాప్రసంగముల నామెదించువారి సంఖ్య పెరుగుచున్నదని వినుటకు నీకాశ్చర్యము గలుగఁగలదు. కొలఁదిరాత్రులకిందట వారిలోఁ బన్నిద్ర జ్ఞామోదాహ్లాదములతో విశేష కాలము నాతో మతవిషయముక ప్రసంగములఁ గావించుచుండిరనిన నీవు నమ్మఁజాలవు. వారిలోఁ గొందఱు దుర్వ్యసనములఁద్రవ్వించి నూతనోజ్జీవనము నవలంబించుటను గాంచి తిని చెప్పుట కెంతయు సంతోషముగా నున్నది. క్రీస్తీమిత్రులనని వారి దరుఱుగ నడుగుచుండును. సమాధానము వందమంద గమనంబుల లభించుచుండును. ఒక సంగతిమాత్రము నిశ్చయము. వా రెవ్వరను నన్ను ద్వేషించుటలేదు. అది మంచిసూచనగ భావించుచున్నాను. ఇంకొక సంగతి వినుము. కొందఱికి మోలపల్లెలో జరుగుచున్న కార్యములయందాసక్తిని గలిగిరచితని. ఆ కార్యముల నాచరణలోనికిఁ దెచ్చునప్పుడు హానిమఱితో కైవంతుములుగఁ జేయ వారు దోడ్పడెదరు. ఈసమాజమున 3 దుర్మతమాడి నాశనమందుచున్న వారికి దానియెడ విముఖిరను గలిగించితిని.”

భానుమంతుఁడు మిక్కిలి హేచ్చరికతో ముచ్చటించు చుండెను. అతని జీవితములోఁ బాల్గొని సారంభించిన యానవీనోజ్జీవనముచే వాని ముఖమున నొకవిభవగు నూతన వికాస మంకురించెను. అతని దృఢవిశ్వాసయుక్త సంభాషణమును సుగుణవతి

కనిపట్టెను. అతఁడు నీలువను (క్రమలను) సంతోషముతోడనే వహించు చున్నను దజ్జనితవ్యధ సువ్యక్త మగుచుండెను. కావున నాతని పరిణామజీవితమున 1 కను గుణముగ సుగుణవతి హెచ్చరికను గొలుపుచు నిట్లు పలికెను —

“ నీజీవిత మాదర్శ రహితముగ నున్నదని నిన్నొకప్పుడు నిందిచితిని. ఇదిపు నీవు తైర్యైర్యములతో నీ ప్రతిజ్ఞను నెరవేర్చుకొనఁ బ్రయత్నించు చుంటి వని చెప్పుటకంతయు సంతోషముగ నున్నది. ఇప్పుడు నీజీవిత మత్యంత గౌరవార్హమై వెలయుచున్నది .”

భానుమంతుఁ డీవాక్యముల వినునప్పు డానందసాగర 2 మగ్నుడై యుండెను. నవీనాదర్శములచేఁ తి ఘనీభవించిన మానసము కలవాఁడగుటచే నాత్మోగ్రందము నిగ్రహించెనుగాని పూర్వమునలే నుండిన నాపుకొనఁజాలక పోయియుండును. అతఁ 4 డా పాదమస్త పులకిత గాత్రుఁ డయ్యెను. సుగుణవతి వాని యవస్థం గ్రహించెను. కొంతదనుక వారధరస్పందము గావింపకయే నడచిరి. ఎట్టుకేలకు భానుమంతుఁడు “నీవు గృతజ్ఞుఁడను. నీ వాక్యామృత జనితానందము వర్ణనాతీతము. అని యామె ముఖమును డేరిపారఁ జూచెను. ఆమె తనయెడ నాతనికిఁ గల ప్రేమాతిశయము నా నీక్షణింబున దెలిసికొ నెను. అంతటితో వారి ప్రసంగము ముగిసెను.

అతఁ డనుజ్ఞను వడసి వెడలిపోయిన తోడనే సుగుణవతి తన గదిలో నొంటిగఁ గూర్చుండి శీర్షమును గరంబుల నిడుకొని యిట్లు తలపోయ దొడంగెను —

“ గౌరవసాత్రుఁ డగు వాని ప్రేమకు స్థానమైనఁ గలుగునానందము నిప్పుడు గ్రహించుచుంటిని. భానుమంతుని నేనుగూడఁ బ్రేమించెదను. నే నేమనుచుంటిని ? సుగుణవతి ! మరచితివా ? —”

లేచి కొంతవడి వడివడిగ నాగదిలో నటునిటుఁ దిరుగఁజొచ్చెను. నఖిఖి పర్యంత ముద్రేక ప్రకంపిత యయ్యెను కాని యామె మానసోద్రేకము రి విహదపశ్చాత్తాప జనితమైనదికాదు. అహోదకర మగు నవీనానందము ప్రాదుర్భవించెను. రీతియం బితాహోద మంతురొచ్చెను. సమ క్రైస్తవవాదర్శ మిట్టి యానందమునకుఁ గూడఁ దా వొసంగినందుల కామె మిక్కిలి సంతసించెను. క్రైస్తవవాదర్శమున నిదియు నొక భాగమే. ఏలయునఁ క్రైస్తవవాదర్శావలంబి యగు భానుమంతుఁడే యామె ప్రేమకుఁ బాత్రుఁడయ్యెను. ఆమె మనస్సును సక్రైస్తవపుఁడే దొంగిలించెను. క్రైస్తవేతరుఁ డామె మానస హరణమును గావింప లేకపోవును.

ఆనాడు సుగుణవతి తిరస్కారభావమును నూచించినది మొదల అతఁడు కలవైనఁ దలంపని క్రొత్తయాశలు భానుమంతుని హృదయారామమున మొలకలెత్త నారంభించెను. దినములు గడచిన కొలదియు నట్టి నిరీక్షణముతో నాతఁడు తన కార్యములఁ జాచక్యముగఁ జక్కఁబెట్టుచుండెను. సుగుణవతి యీ యాశను గలిగించినది మొదల అతఁడు కడుంగడు 7 శ్రద్ధాభుండై వెక్కిరింపఁ గ్రమ్మ నామోహదేశము నొనర్చి వారి యాత్మల సుద్ధరించు చుండెను.

కేసవికాలము గలించినది. శితల నాతావరణము ప్రబల మగుచుండెను. మాల

1 తగినట్లు 2 మునిగిన 3 గట్టిపడిన 4 కాలముదలు తలవఱకు 5 ర దుఃఖము, పశ్చాత్తాపము 6 ఇదివఱ కెఱుంగని 7 శ్రద్ధగలవాఁడై

గూడెము నుద్ధరించుట కామె సంకల్పించిన పథకములలో నొకదాని నిష్పటికి నుమతి నిర్వహింపఁ గలిగెను. పొలములలో భవనముల నిర్మించుటయు, నా ప్రదేశము నంత నొక యుద్ధానవనముగ మార్చుటయు, మున్నగున వన్నియు కామె సంకల్పమునఁ జేరియున్న వేగాని ఫలము నార్జించిన వెనుక పీని నన్నింటిని బూర్తి చేయుటకుఁ దగిన వ్యవధాన మిప్పటికే జాలదు. క్రైస్తవాదర్శముల నెలకొలుపుటకై లక్షరూప్యములు సంసిద్ధపరచుకొని యున్నప్పుడీ కాలములో నెంతటి కార్యములైనఁ గావింప నగును. కణ్వుఁ డొకకరి యా ప్రదేశమునకుఁ జూడఁబోయి యంతలోఁ గావించిన కార్యములఁ జూచి యాశ్చర్య నిమగ్న మానసుఁ డయ్యెను.

ఈ విషయములనే మనంబునఁ దలపోయుచు మరలిపోవుచుండ నెంతటి పనులఁ జేయుచుండినను మధుపానమును నివారింపలేక పోతిమి గదా యని విచారింపఁ దొడంగెను. ఆ వెనుభూతమును దరిమిజేయఁ జాలనిచో నీ కార్యములఁ బ్రయోజనమేమి ? నుమతి నుగుణవతులును సోమనాథశర్మయుఁ బడిన పాటు లెంతదనుక ఫలించినవి ? ధర్మపుర్యాలను ప్రాంతమునను గుడారమునను బరిశుద్ధాత్ముని 1 ప్రాబల్యమునఁ గావింపఁబడిన ప్రత్యేకాదర్శప్రభావంబునఁ బట్టణమున నెక్కడు మార్పు కలిగినదనుట 2 యతిశయోక్తి కానేరదు కాని యాతఁడాయాగ్రమునఁ బోవుచుఁ గల్గుదుకాణములు వరుసగ నుడుుటయు గుంపులు గుంపులుగ జనము వానిలోనికిఁ బోవు వచ్చుచుండుటయుఁ గాంచినప్పు డాప్రాంతములఁగల వృద్ధజనంబుల ముఖములపై గుర్రనహ్ని ప్రభావము ప్రస్ఫుటముగఁ గాంచినప్పుడు, వాని హృదయము ఖేదమనందఁ జొచ్చెను. ఒక లక్షరూప్యము లీ మురికిండును శుభ్రముచేయు నెట్లు చాలను ? అని శంకింపఁ జొచ్చెను. తాము నివారింపఁ బాటుపడుచుండిన మానవదౌర్భాగ్యదశ కంతకు నీ మధుపానశాలలేగదా పుట్టినిండ్లు. సకల కిదుష్కృతాకరం బనఁదగు నీ 4 పానాగారములు నిరంతరభాటిని వివరస్పష్టవాచామును జనసంఘమునైఁ బ్రసరింపఁ జేయుచుండ నుమతిబోటి సత్క్రైస్తవు లెందఱు చేరిన సేమిసేయఁగలరు ? ఒక జీవుని నుద్ధరించు నప్పటి కిరువురిని సంసిద్ధము చేయఁగల పానశాలలు ప్రబలుచుండ భూలోక నరక మనఁదగు నీ నీచాతినీచ కూపంబునఁ బ్రవేశించి నుమతింబోలు సత్క్రైస్తవులు తమ జీవితముల వ్యర్థము చేసికొనుట న్యాయమా ?

ఈ యాశంక నాతఁడు తొలఁగింపలేకపోయెను. పానశాలల రూపుమాపినఁ గాని యేమియుఁ జేయ వశముకాదని నుమతి నుగుణవతితోఁ బెప్పినప్పు డామె డెందమునుగూడ నీ సంతయమే బాధించెను, కణ్వుఁ డా సాయంతనమున, స్వధర్మాచరణమునఁ బ్రవర్తించు తరుణమునకు రమద్యాగారముల విషయమై తన మనంబున స్థిరమైన యూహల నెలకొల్పుకొనెను.

ధర్మపురివాసుల పునరుజ్జీవనమునకు మధుపాన మంతరాయమైనచో, దైవానుకరణ ప్రతిజ్ఞను గావించిన స్వల్పసంఖ్యాకుల కా వెనుభూతమును దాల్చిని నిగ్రహించు సామర్థ్యము కలదా లేదాయని నిర్ణయింప వలసివచ్చినప్పుడు, తత్సమాచార్యులఁ డగు కణ్వుఁ డభిప్రాయము నొసంగ దక్షుండు కాడు. ఈ కార్యముతో సంబంధము

1 అధికత 2 గొప్పగాఁజెప్పుట 3 పాపములకు నివాసము 4 కల్లంగడులు 5 కల్లుపాకలు.

తేని పరుడు నిజమును గ్రహింపఁజాలడు. తేని యీ నూతనాదర్శము గ్రామమునఁ బ్రవేశించిన వెనుక మొత్తముమీదఁ బట్టణ 1 నైతికావస్థయందు మిక్కిలి మార్పు కలిగినది. ఈ మార్పునకుఁ గల కారణము నా పట్టణస్థులు బూర్తిగ గ్రహింపఁ జాలరైరి.

శీతకాలము గతించినది. క్రైస్తవాదర్శమునకుఁ గణ్యుడు నియమించిన సాంవత్సరికావధి 2 యంతరించినది. ఆసంవత్సర శీతవ్రతము ధర్మపురస్కారయ చారిత్రమునఁ బ్రసిద్ధాంతము. ఆలయ సభ్యులు గుర్తించినదానికంటె వెక్కుడుగ ముఖ్యమైనది. సాంఘికులు గ్రహింపఁ దగినంతటి వేగముతో విశేషచరిత్ర నీవత్సరము సమకూర్చినది. ఏడాది పండుగనాడు బయలుపడిన విషయములను ప్రజల యొప్పుదలలఁ గాంచి సామాజికత యీయాదర్శము తమ పట్టణములకే గాక యీ దేశమునకుఁగూడ నెంతటి మహోపకారమును జేయవలయున్నదో గ్రహింప శక్యము గావించెను.

ఈ ప్రథమ సాంవత్సరి శీతవ్రతమున కొక వారముక్రిందటఁ గణ్యునకు సహాధ్యాయుఁడును, కాశ్మీరదేశమునఁ బునోహితుఁడు నగు వేంకట సోమయాజి తన స్నేహితులఁజూడ నీయూరి కరుదెంచెను. ఆతఁ డాదివారమునా రి డారాధన కాలమునను సీదప దైవాను సరణ ప్రతిజ్ఞాధారుల సమావేశకాలమునను దత్తత్రైదేశముల నుండి యత్యంత కుతూహలముతో సకలమును జూచెను. ఆతని యభిప్రాయము నిందుఁ బొందుపరచెదము :—

(వేంకట సోమయాజి తన మిత్రుఁడుగు గంగాధరునకు వ్రాసిన లేఖ.)

ప్రియమిత్రమా !

నే డాదివారము. రాత్రి మిక్కిలి చ్రాగ్ధుపోయినను నేనీ ధర్మపురియందుఁ గని విని యున్న విషయంబులు నా మనంబున కత్యంతో ద్రేకంబును కలిగించుటచే రేపటి దనుక నాపుకొనఁ జాలక నీకే బాబుములమున వానినన్నిటిని దెలియఁజేయుచుంటిని. కావున నీకాలమున నింత పెద్దబాబు వ్రాసినందులకు మన్నింపుము.

మనకు సహాధ్యాయుఁడుగు కణ్యుని నీవు జ్ఞాపకముచుకొనియే యుండువు. నేను చెన్నపురికి నిన్ను జూడవచ్చినపుడు ప్రసంగవశమున విశ్వవిద్యాలయమును విడిచిన వెనుకఁ గణ్యుని నీవు తిరుగఁ జూడలేదని చెప్పినట్లు నాకు జ్ఞాపకము, అతఁడు మంచి వక్తయు ననూన పాండితీ విధము కలవాఁడు నని నీవెఱుంగుదువు. విద్యల సారితేన వెనుక వత్సరాంతముననే ధర్మపురస్కారయాధ్యక్షుఁడుగు నియమింపఁ బడెను. అప్పుడు నేను నాభార్యతో నీతను 4 సముచితమార్గమున 5 న స్వేషించెను; మతవిషయిక ప్రసంగముల సారితేన వాడగును” అని చెప్పియుంటిని. ఆతఁ డేకాదశ వత్సరములనుండి యిచ్చుటనే యుండెను. ఒక వత్సరముక్రిందట దనుక నాతఁ డుదయా రాధములఁ జక్కని ప్రసంగములఁ గావించుచుఁ బెక్కుండ సాంఘికుల నాకర్షించి యాధ్యాత్మిక విద్యను సముచితంబుగఁ గరవుచుఁ గాలముఁ బుచ్చుచుండెను. ఈ మతాధి పత్యముక్రింద ధనవంతులు వెక్కుండుకలరు. సంఘమును గడు పెద్దదిగనుండెను. మౌగ్యు లెల్లరు నవిచ్ఛిన్నముగ గుడి నలంకరింతురు. మగుణవతి యను నొక ముప్రసిద్ధి 6 గాయనీ గానంబును మిక్కిలి శోభాస్పదంబుగ నుండెను. ఈ పాటకలై విషయ మింకను నుండు వివరింపవలసి యున్నది. నేను విచారించినంత వఱకుఁ గణ్యుఁడు వేత

నమును గైకొనుచు యోగ్యసంఘమును గలిగి సకలవిధ సౌఖ్యముల నందుచుండును. ఈ స్థానము పెక్కండ్ర 1 కీర్త్యం నొలుపదగినదై యున్నది.

నేటికి సరిగ నొక 2 యజ్ఞముక్రిందట నీయాదివారమునాడు యథాప్రకారము కణ్ణుల దుదయా రాధనమునకై యాలయమున కరుదెంచి కార్యక్రమమును ముగించిన తోడనే “యొక సత్సరముదనుక బ్రతికార్యారంభమునను గ్రీస్తే విషయమున నెట్లు ప్రవర్తించు” నని విమర్శించి తమ యంతరాత్మలు ప్రబోధించిన సదుత్తరముల కి ననువర్తించు మని నాతోపాటు ప్రతిజ్ఞ గావింప నశీలపించు వారెల్ల లోక సమాజముగఁ గూడి పనిసేయుద” మని వక్కాణించెను.

పిదప నాలయసభ్యులలోఁ గొందఱుతోడ జేరి 4 పూర్వోక్తవిధానంబునఁ ప్రతిజ్ఞ గావించిరి. వారత్యుద్భుతక్రియలఁ దదనుగుణముగఁ గావించుటచేఁ దేశము నంత నాకర్షించిరి. ఈవిధాన మీ యాలయసంఘముతో నంతరింపక 5 కాలానుగతికముగ దేశవ్యాప్తమై ప్రతియాలయమున నెలకొనఁగలదని నేను నమ్ముచున్నాను. కావుననే దీనినొక ప్రబలాదర్శ మని వక్కాణింప సాహసించు చుంటిని.

తన యీ ప్రవచనము నాదియందే పెక్కుం ద్రవలంబింప సంసిద్ధు లగుటచేఁ వానే వింతపడితి నని కణ్ణులు చెప్పెను. ఆలయసంఘమునఁ బ్రముఖులైన వాఁలలోఁ గొందఱు స్రభుమార్గానుసరణ ప్రతిజ్ఞ గావించిరి. అందు దైవిక పత్రికాధిపుఁ డగు పురూరవుడు పత్రికాప్రకటనమున విడుదలము లగు మార్పులఁ గావించెను. 6 వణిక్కిఖామణి యగు కన్నయ్యశ్రేష్ఠియుఁ గర్మాగారాధికారియగు సుమంతుఁడును మున్నగువారు తమతమ కార్యములలోఁ జేసిన మహద్భుతములు ప్రజల మనంబుల నాకర్షించినవి. ఒక కోటిశ్వరుని యేకపుత్రికయగు సుమతియను కన్యక పత్రికా నిర్వహణమునకును జండాలు వాటిప్రజోద్ధరణంబునకును దనయనన్లు ద్రవ్యము నంతను వినియోగించినది. 7 వల్లకీతంతీగణ స్వానంబుతోఁ దులదూగు గాన కళా కౌశలంబున లోకప్రసిద్ధి పడసిన గుగుణవతియు, దన సంగీతవిద్యను 8 స్వాతికయార్థము వర్ధిల్లుచున్న నమ్మజాతుల నారీతిలకంబుల నుద్ధరించుటకై వినియోగింపనిశ్చయించుకొనినది.

వీరికిఁదోడు జేనాలయ సాంఘిక లనేకు లీ దైవమార్గానుసరణ ప్రతిజ్ఞ నవలంబించు చుండిరి. సంఘసంస్కర్తలు నిందుఁ బెక్కుండు చేరుచుండిరి. ప్రభు శేషి చేయు మనిన దానికి సంసిద్ధులమై యుంటి మను వాద్దానమే మూలనూత్రమునాఁ గల వారి సంఘసంస్కర్తలు. కణ్ణువినిర్మిత విధానంబునకును దీనికిని గొంత భేదము కలదు. ఇందు భేదముఁ ప్రభువుయొక్క మార్గము నూహించి యనుసరింపఁ బ్రయత్నించును. దానికిని దీనికిని ఫలితార్థమున విశేషవ్యత్యాసములేదు. కావుననే వారిలోని పెక్కుం డొందుఁ చేరుచుండిరి.

ఈప్రయత్న మెట్లు ఫలించినదని నీవడుగవచ్చును. ఈసమాజమేమిట్టిదని? తిరుమలనఁ బ్రజాసామాన్యమునం దెట్టి మార్పు కలిగినది? అనెదవు ఇచ్చటి ఘన కార్యములనుగూర్చి లోకప్రతితి వలననే కొంతవఱకు నీవు తెలిసికొనియుండువు. ఏమని యడుగుకాడ నత్యంత మనుసరించుటచేఁ గలుగుఫలమును బూర్తిగ గ్రహింపఁ

1 కోపమును 2 సంపత్తిరము 3 అనుసరింతుమని 4 దేవక చెప్పినట్లు 5 కాల ముంబట్టి 6 గొప్పవర్తకుడు 7 వీణ 8 తనగొప్పకు

గలిగినచో నిచ్చటి కేతెంచి ప్రతిమనజుని దినచర్యయందుఁ గలిగిన మార్పులను దేవార్చనాదికములఁ గలిగిన ప్రాశస్త్యమును గాంచిన సువ్యక్తమగును. దానినంతను వివరింపఁదలంచినఁ బెద్దగ్రంథమగును. అట్లొనరింప సాహసింపను. ఇచ్చటి నామిత్రులును గణ్యుఁడును జెప్పిన సంగతులఁ గొన్నిటి సంగ్రహముగ వివరింతును.

ఏత తృప్తిజ్ఞాములమున ధర్మపుర్యాలయమునఁ గలిగిన మార్పు ద్వివిధము. ఈ సంఘమునందు మున్నెన్నఁడునుగలుగని క్రైస్తవ సానుభూతి యంతరించిన దని కణ్యుఁడే చెప్పెను. అపోస్తలుల కాలమునందుఁ బ్రబలిన యొకనుత్య మిప్పుడు వీరియందుఁ జాడనుపుచున్నది. క్రైస్తవసంఘమునంతను రెండుభాగములుగావించినది. ప్రతిజ్ఞాపాలకులందఱును వ్యర్థప్రయత్నము నేయుచుండి రనియువ్యావహారిక ధర్మములఁ 2దత్త దాశయములకుఁ బ్రవృత్తి కలుగదనియుఁ దదితరులు తలంచుచుండిరి సంఘమునందీ యాదర్శము ప్రబలుచుండుటకే కొందఱు వైమఖ్యతచే నితరాలయ సభ్యులుగఁ జేరిరి. కొందఱు తటస్థులుగ నుండిరి. కొందఱు పట్టుదలతోఁ దదాశయమును నెలకొల్పుచుండిరి. కణ్యుని మతాధిపత్యమునుండి తొలఁగింపఁ నుతికొందఱు పాటుపడుచుండిరి. 3 చరమవర్గమువా రల్పసంఖ్యాకులు నాయకులుగఁ బరిగణింపఁ దగిన వారిలోఁ బెక్కింద్రీ ప్రతిజ్ఞాపాలకు లగుటవలనను బరిశుద్ధాత్మ వీరి నావరించియుండట వలనను బరపీఠన మప్రసీద్ధ మగుచుండెను.

ఇది కణ్యునివై సద్విప్రచారముం గాంచి వానిలో విశేషపు మార్పును గలిగించెను. నాలుగు సంవత్సరముల క్రిందట నాతఁ డొకపరి బోధించుచుండ వినియుంటిని. శ్రోతల కాష్టాదమును గొలుపు వక్తృత్వము నాతఁడు చక్కఁగ నభ్యసించెను. అట్టిశక్తి తన కలవడెనని యెఱుంగును. ప్రసంగవ్యాసమును లలితపద భూయిష్ఠంబుగా లిఖించెను. శ్రోతృజనాకర్షణముగ నుండెను. నాటికి నేడు తిరిగి వాని ప్రసంగమును వింటిని. ఆప్రసంగ విషయమును ముందముందు జెప్పెదను. అప్పటి కణ్యుఁడీతఁడు కాఁడు. పూర్తిగ మారిపోయెను. క్రైస్తవ సేవాదృక్పథ 4 పరిణామంబున నీవ్యక్త్యయము సంభవించినదని యాతఁడే చెప్పెను. అతని పూర్వపు దలంపులన్నియు విని మయమునందెను. సురాపాన విషయమున నేడాపిక్రిందట నాతనికిఁగల యభిప్రాయములు తారుమారయ్యెను. దేవాలయ కార్య నిర్వహణముననేమి శిష్యవర్గములకుప దేశములజేయు విధానములనేమి చిరకాలాభ్యాసమును ద్యజించి నూతనపథకంబుల నవలంబించెను. క్రైస్తవు టెల్లరుఁ బ్రభువు నత్యంతము వెంబడించఁదగు ననియుఁ దదాచరణమునఁ గలుగు శ్రమల నోర్పున భరింపవలయుననియు నాతని నిశ్చితాభిమతము. క్రీస్తువిశేష శ్రమల నోర్చి మార్గదర్శియగుచుఁ దనసీమాత్రుల నట్లొనర్ప నియమించెను. అతని యాడుగుబాడల ననుసరింపుఁడు. అను నేతురని వాక్యమును బెక్కిసారులు నాతో ముచ్చటించు సమయములయం దాతఁ డుద్ఘాటించెను. కావున సమస్త క్రైస్తవ సంఘమును బ్రభావదర్శాను సారముగ శ్రమలవండ సమకట్టుటయే యీ కాలమునకుఁ గర్తవ్యమని యాతని దృఢనిశ్చయము.

ఈతని యభిప్రాయములతో నేను సంపూర్ణముగ నేకీభవింపఁగలనో తనో చెప్పఁజాలనుగాని మిత్రమా! యీ దైవానుకరణ విధానానువరణ మియ్యూర నీసంఘ

మునఁ గావించుచున్న విశేషపు మార్పు లాశ్చర్యకరములుగ నున్నవి. త్రికరణభుద్ధిగ నీప్రతిజ్ఞనడపుచున్న వారిగతి యెట్లు పరిణమించుచున్నదని నీ వడుగవచ్చును. ప్రతి 1 నైష్ఠికుని విషయమును బ్రత్యేకచరిత్ర మగును. కావున నిందు వివరింప నసంభవము. కాని యిది కేవలఁడంబర ప్రాయము కాదని నీవెఱుంగుటకై కొలది విషయముల నుదాహరించెదను.

సుమంతుని విషయము నించుక విమర్శించి చూడుము. ఆతఁ డిచ్చట యంత్ర నిర్మాణ కార్యస్థానమునకభ్యుత్థుఁడు. అందుజరుగు కొన్ని లోపములవెలిబుచ్చి యధార్థ వాది యగుటచే స్థానభ్రష్టుఁడయ్యెను. పదవీచ్యుతుఁ డగుటచే నాతని భార్యయుఁ బుత్రికఁజను సిగ్గున నిలువెడలుటగూడ మానిరి. మున్నున్నత స్థానము నాక్రమించి పలువురితోఁ గూడ వేడుకల మెలంగుచుండెడివారు సుమంతుని యాదాగకధనముచే నాకర్మాగార వ్యావహారిక మర్మము లెల్ల వెల్లడియై దౌష్ట్యమున కంతరాయము ప్రాప్తించినది. సకలదేశీయ కర్మాగారాభ్యుత్థుఁడే 2 యపమార్గ వర్తనుఁ డయ్యెనని సుమంతుఁడు నిర్ధారణచేసెను. సత్యవాక్సరిపాలనమున సుమంతుని యుద్యోగ మంత రించుటచే నాతని పూర్వోద్యోగమగు తంతివార్లలనఁపు నీచస్థానమునఁజేతను. కణ్ణుని వలె నీతఁడును స్వధర్మాచరణమున దుర్మార్గుల కుతంత్రముల కాహుతియయ్యె. విశ్వాసముతోఁబ్రతిజ్ఞను నెరవేర్చుకొనుచుండెను. నిన్ను దేవాలయముననీతనిని జూచితిని. ప్రతిష్ఠాపాలకులలో నీతఁడు నొక ప్రధానుఁడుగ నాకు గోచరించెను.

దైనిక పత్రికాధిపుఁడగు పురూరపుని చారిత్రముం దిలకింపుము. ఎంతటి నష్ట మునకైన సంసిద్ధుఁడై పత్రికావిధానము నంతను క్రొత్తవాదర్శముగఁ దారుమారుగ మార్చి తన ద్రవ్యమునంతను దాన గోలుపోయెను. నిన్నటి పత్రికను నీవు చూచుటకుఁ బంపుచుంటిని. దానినంతను జాగ్రూకతతోఁ బరికింపుము. ఇందనుక మనదేశమున నెన్నఁడు నెవ్వరిట్టి పత్రికం బ్రకటించి యుండరు. దాని నశేకరీతుల విమర్శింప వచ్చును. ఏమానవుని కార్యము విమర్శార్హము కాదు ? కాని మొత్తము మీఁద విచారించువాడఁ బత్రికాసామాన్యమున కంటె నత్యుత్కృష్టముగ నున్నదనక తప్పదు. గ్రామమునఁగల క్రొత్తపు లందఱుం 3 గాలానుగతికముగ నీపత్రిక నాదరభావముతోఁ జదువఁ బ్రారంభించి రని యాతఁడు చెప్పెను. సుపూర్ణవిజయమే పరమావధిగఁ బరిణ మించు నని పత్రికాధిపుని విశ్వాసము.

మద్యవిక్రేతలం గూర్చియు ధనార్జనా విధానముల నుద్ఘాటించియుఁ బ్రాతి నిధ్యముం గూర్చియు నాతఁడు వ్రాసిన సంపాదకీయ వ్యాసములఁ జదివిచూడుఁడు. ఆదర్శాను సరణమున నత్యద్భుతములని తోఁపక మానవు. పత్రికతో సంబంధించిన కార్యములు నెరవేర్చు నప్పుడును వ్యాసముల వ్రాసుఁ బ్రారంభించు నపుడును క్రీస్తేయి చేయు నని విమర్శింపక ప్రారంభింపఁడు.

కన్యయ్య క్రీష్టిని జూడుము. తాతఁడు వర్తకుఁడు. తన వ్యాపారమునం దీ దైవానుకరణమును బూర్తిగఁ బ్రవేశపెట్టుటచే నూరివారందఱ జాతని సధిక గౌరవ ప్రవక్తులతో నాదరించుచుండిరి. నౌకరు లందఱుజాతని యెడఁ జూపు విశ్వాసము క్షామాపాత్రము. శీతకాలమున నాతఁడు విషమజ్వరపీడితుఁడైపడియుండ గృహ సేవకులే

గాక వాని వ్యాపారముతో సంబంధించిన వారందఱును వచ్చి సకలౌపచారములఁ గావించిరి. నిరామయుడై కార్యస్థానమునకుఁ దిరిగి వచ్చినపుడు మహాత్మ్యమును గావించి వారి యానందమును వెలిబుచ్చిరి. శ్వవహారమునఁగూడఁ బ్రేమ ననుసంధా నము గావించుటచే నిట్టి యోగ్యులు గు మార్పు కలిగినది. ఈప్రేమ పాడిమాటలతో లభించినదికాదు. వ్యాపారమునఁ బ్రవర్తించు సేవకుల నందఱి సమానభాగస్వాములుగ నాతఁ డంగీకరించెను. ప్రేతుడు లాతని పెట్టివానిగఁ బరిగణించిరి. ఈక్రైస్తవా దర్శమువలనఁ గొన్ని వ్యవహారములలో నతనికి విశేష నష్టము సంభవించినదిగాని క్రమా భివృద్ధి కంది యిప్పుడే గ్రామమున నీతఁడే పెద్ద వర్తకుఁడుగ నెంచబడుటయే గాక యెల్లరికిని గౌరవ పాత్రుఁ డయ్యెను.

సుగుణవతి యను గాయని కలదు. ఆమె తన గానకళాకాశేటము నంతను బీదలకొఱకు వినియోగింప నిశ్చయించుకొనెను. నిర్భాగ్యుల నివసించు గ్రామోప కంఠమున నొక గానకళాశాలను స్థాపింపఁ దలంచినది. దీని నభివృద్ధిలోనికి దెచ్చు టయే తన జీవితమునకుఁ బరమావధిగా నేర్పరచుకొనినది. తన నేషికత్రైయు ధనా ధ్యయు నగు సుమతి నాధారపఱచుకొని చేయఁదలంచిన కార్యము సఫలమగు నెడల నాదీన మానవుల జీవితము లానందమును జవిజూడఁ గలవనుటలో నతిశయోక్తి కాన్పిం పదు. శృంగారవిషయముల యం దనాదరణ వహించునంతటి వృద్ధుఁడను గాను గావునఁ దెల్పుచుంటిని—సుమతి సోదరుఁడగు భానుమంతునకును, సుగుణవతికిని 1 భావ్యబంబున నుద్వాహము నిశ్చయింపఁబడినది. అతఁడు మొన్న మొన్నటి దనుకఁ గ్రీడాభవనంబుల సంచరించు విలాసవంతులలో నొకఁడైనను చండాలువాడే 2 పరిసరంబునఁ బటకుటీరంబును నాటి సోమనాథేశ్వర కావించుచున్న మతబోధవలన జీవితాదర్శముల మార్చుకొనెను. ఇందుకు సోమనాథేశ్వర వాగన్యుతధారలే కారణమో లేక నాబోధకునికి సాయపడుచున్న సుగుణవతి గానామృత వర్షధారాపరంపరలే కారణమో నే నెఱుంగఁ జాలను ఎటులైన నేమి! యాతఁడు మారుమానిసి యయ్యెను.

దైవానుకరణ తంత్రప్రయోగంబునఁ గలిగిన మార్పులలోఁ గొన్నిటిని మాత్రమే చెప్పితిని. కళాశాల ప్రధానోపాధ్యాయుఁడు నభ్యక్షుఁడు నగు విద్యాధరుని గూర్చి కూడ వ్రాయఁదలంచితిని. మేమిరువుర మొక్కజేకునికడనే శాస్త్రాధ్యయనమును గావించితిమి. కావున నాకు సహాధ్యాయి ఈమధ్య జరిగిన పురపాలకసభ్యులయొ న్ని కలలో నీతఁడు విశేష శ్రద్ధవహించెను. రాఁబోవు నెన్ని కలలో నీతని ప్రభావము మొండగు నని వాడుక గలదు. ప్రభువు నామమునఁ బొందు శ్రేమ లత్యానందదాయక ములుగఁ బరిణమించునని కన్పడుచు చెప్పురీతిని దైవానుకరణమునకై శ్రమల నందిన వారితోఁ దుల్యంబుగ నీతఁడు నట్టి పెక్కుశ్రమలకుఁ లోనయ్యెను.

నేనీ లేఖను విపులముచేసి నీకు విసువును గొలుపుచుంటిని గానోపును నేనిచ్చుట నుండినకొలది నభివృద్ధి నందుచుండిన నామనోగతాభిలాష నిమిషుకొనఁ జాలకుంటిని. నేడు దేవాలయాంగణంబున జరిగిన సమావేశముం గూర్చి కూడ నించుక ముచ్చటించఁ దలంచితిని.

వైన వ్రాసిన రీతిని గణోపన్యాసమును దనివిదీర నాకర్ణించితిని. అతని కోరిక వైన గతభానువాసరంబున నే నుపన్యసించితిని. నాలుగేండ్ల క్రిందట నాతఁడు గావించిన మతవిషయము గోపన్యాసంబునకును నేటి ప్రసంగంబునకు విశేషము 1 వ్యత్యాసము కలదు. గోళాంతరమునుండి యరుదెంచిన మహాపురుషుని ప్రవచనముం బోలియున్నది. నేనానంద పరవశాంతరంగుండ నైతిని. తచ్చువణానందంబున నాకుఁ గన్నీరు మున్నీరై ప్రవహించెను. 2 శ్రోత లందఱు నట్లులేయుండిరి. “దానితో నీకేమిపని? నన్ను వెంబడింపుము” అను దైవవాక్యము నాధారపరచుకొని నేటి ప్రసంగమును గావించెను. పరు లేమనుకొనిన నెట్లుదలంచిన లత్యమునేయక రక్షకుని వెంబడింప వలసిన దని ధర్మపురి నివాసుల నత్యంత కి మనోద్రఢియతోఁ బురికొల్పెను. ఆప్రసంగమును వినిన ప్రతివాని మనంబును గరగి నీరైపోవును. గ్రంథనిస్తర భీతిచే నా ప్రసంగ విధానము వైనఁ దెలుపఁజాలకుంటిని. ఆరాధనక్రమము ముగిసినతోడనే వారికేదానినుండి యాభ్యస్తమయిన రీతిని దైవానుకరణ వ్రతధారు లందఱుఁ బ్రత్యేకించినమాత్రమైరి. వారందుఁబరస్పర సందేహ నివారణములఁ గావించుకొని కష్టముఖములఁ గూడఁ బలుకుకొని పరిశుద్ధాత్ముని సహాయమునకై నిశ్చలముగ 4 నైకకంఠ్యముగఁ బ్రార్థించిరి.

నన్నీ సభకుఁగూడ రమ్మని కణ్వుఁడు పిలిచెను. ఈసమావేశ క్రమము నాన్పాదయమును గరఁగించినంత మిక్కుటముగ నాజీవితమున మున్నెఁడుఁ 5 జిత్రప్రావమేకారణమునం గలుగలేదు. పరిశుద్ధాత్ముని సహవాస మింత యాన్మత్యముతో నెన్నఁడు నాకు లభింపలేదు. ఇది యశోన్యాసభవముల నిష్కల్మష వృత్తితో వెల్లడించుకొనుట కేర్పడిన సమాకార సమావేశ మన నొప్పును. ఇప్పుడు కైస్తవమత ప్రారంభదశ నాకనుభవమునకు వచ్చినది. ఆపోస్తలుల నాటి కాలమువలె నాకు గోచరించినది

నేను కొన్ని పక్షుల నడిగితిని. స్వీయద్రవ్య వినిమయముం గూర్చి నేను సంప్రదించ నందఱికిని మానసోద్రేకము కలిగెను. ప్రతివాఁడును దన 6 భూమిరజ్యాని 7 హస్త్యములఁ ద్యజించుటయే క్రీస్తునియభిమతమని మే మెవ్వరమును నిశ్చయింప లేదని కణ్వుడు సమాధానము చెప్పెను. ఈసమాజమునం దెవ్వనికేని క్రైస్తవాభిప్రాయ మట్లుండు నని తోచిన నాతఁ డాచరింపవచ్చును. సాంసారిక ధర్మములం గూర్చియు, ధన ధాన్యాదికములం గూర్చియు, వైభవానుభవముం గూర్చియు మే మింకను నిష్కలాభిప్రాయులు కాలేదని కణ్వుఁడు ప్రవచించెను. ధనసమృద్ధి మెంతకలిగినను 8 సరకు నేయక యీ సామాజికులు తమయంతఃరణము లెట్లు క్రైస్తవాదర్శమని ప్రబోధించెనో యట్లే యాచరించుచుండిరి. ఇందెవ్వరను భైర్యసాహసముల దిగ నాడలేదు. ప్రతిజ్ఞాపాలకులలో వ్యావహారిక ధర్మమునఁ బ్రవర్తించువారు విశేష ధనసమృద్ధులగు లానెరి. ఉద్యోగధర్మమునఁ దా మింతదనుక నాచరించు చుండిన కృత్యముల నంత శుద్ధిగ నవలంబింపఁ జాలక కొందఱు ఉద్యోగములఁ గోల్పోయిరి. ఇట్లు కారణాంతరములచే ధనసమృద్ధులను బొందిన సామాజికులకు ధనికులగు సాంఘికులు ధనసహాయము నొనర్చుచుండిరి. ఈవిధానములఁ బరికింప నొకవిధమున పీఠంబును దమ సత్త్వముల

1 ఎచ్చుతగ్గు 2 వినువారు 3 చిత్రప్రాయము 4 ఒక్క-గొంతుకతో 5 మనస్సు సీరగుట 6 భూమిబంగారము 7 ఆస్తి 8 లెక్క-పెట్టక

సామాజికాదాయముగఁ బరిగణించుచుండి రని తలంప నగును. దైవానుకరణ ప్రతాపలంబుల సమావేశ కాలమున నాకు దృష్టోఽరములైన విషయములు మున్నెచ్చట నే సంఘమున జరిగియుండెను. భూలోకమున నీ కాలమున నిట్టి క్రైస్తవ 1 సమాకారము సాధ్యమగునని నే నెన్నఁడుఁ దలంపలేదు. నా 2 చతుశ్చక్ర కేంద్రముల నే నేను నమ్మకాలవంటిని. ఇది నిజముగఁ బంచమ్యుద్ధర శతాబ్దమేనా యని నాకిప్పటికిని సరిశయము వొడముచున్నది.

మిత్రమా ! నేనీ విషయముల నన్నిటిని బహిరించిన విదప నీకీజాబును వ్రాయ సంకల్పించిన ముఖ్యకారణమును దెలిపెదను వినుము. నేటి ప్రాతఃకాలమున నీసభను ముగింపక పూర్వము ఈ యాదర్శమును దేశమునం దెల్లడల వ్యాప్తము నేయఁ బ్రయత్నింప సభవారు తీర్మానించుకొనిరి. దేశమునందలి ప్రముఖుల సాహాయ్యము నీయుద్దమసాధ్యమునకై వేడుకొన నిశ్చయించిరి. కణ్వుఁ డీవిషయమును దూరమాలోచించియే యిట్లు తీర్మానించుకొనెను. దేశమునందలి క్రైస్తవు లెల్లరి యాదర్శము నవలంబించిన నెట్టిమార్పులు కలుగఁ గలవని మేముకపరి ముచ్చటించుకొంటిమి.

క్రైస్తవుడగు ప్రతిమానవ వ్యక్తియు నీరతము నవలంబించు ననుకొనుము. దేశమెంతటి యాన్నత్య మందును ? క్రైస్తవలోకమేల యంగీకరింపదు ? సమాజ క్రైస్తవుఁ డాచరింపఁదగిన దానికంటె నిందు విశేష మేమియైన కలదా ? ఇట్లాచరింపఁ దలంపనివాడు క్రైస్తవుఁ డనుపించుకొనఁదగినా ? కాలమునుబట్టి క్రైస్తవ నిర్వచనమున వ్యత్యాసము కలుగఁగలదా ?

ధర్మపురినిదాటి దేశమంతయు నెట్లుండవలయునని కణ్వుఁ డుద్దేశించెనో, నే నెఱుంగనుగాని దేశమునఁగల క్రైస్తవు లందఱు నేకీభవించునట్లు చేయవలెనని సంకల్పించెను. తన సామాజికులలోఁ బెక్కిందఁ గమావేశపఱచి దైవానుకరణప్రతము నవలంబించు రీతిని బ్రోత్సాహపరపుడని ప్రతి మతాధిపతిని గణ్వుఁడు కొరును. దేశ ప్రజల నందఱిని రత్రావలంబులు కండని ప్రార్థించును. ఈవ్రతప్రాబల్యముచే మధుపానబీజ మడుగంటు నశించువని కణ్వుఁడు నిశ్చయముగ నమ్మియుండెను. ఈవిషయమున వానికే గలవిశ్వాస మపారము. రాబోవు నెన్నికలలో విధాయకముగ మద్యశాలల నడుగంటించి తీరద మని చెప్పుచున్నాఁడు. అట్లుగుచో నాచార్యునిచే నాటఁ బడి సచ్చాత్రులచే నభివృద్ధిపరుపఁబడు చున్న యీ వృక్షము 3 శాఖోపశాఖలతో దేశమునెల్ల నావరించుకొనుటకు సందియములేదు. ఈసారి కూడు మద్యశాలోద్యమ సంఘమే జయమందినఁ క్రైస్తవుల శ్రమ వ్యర్థమైనదే యగును. మద్యపానభంగ విషయమున నభిప్రాయ భేదములు కలిగినను క్రైస్తవ సమాకారమును దేశమునం దెల్లడల వ్యాపకము చేయఁదగిన సమయ మాసన్నమైనదని 4 కణ్వుమతము. ధర్మపుర్యలకు సంఘమునందును, దత్పాఠంతంబున నిట్టి రి పరిణామములు పొడనూపినప్పడు, వాదాభిప్రాయ రూపముననే గాక తేనల సంచరణమున నీ యభిప్రాయముల నాచరించునపుడు దేశమునం దెల్లడలఁ బ్రజాసామాన్యమునందు మన మెన్నఁడుఁ దలంప తక్యముగాని యభివృద్ధి కలుగఁగలదు.

ఇది 1 యధ్యుతావహమగు సూహయే యగునుగాని నాకీవిషయమున నొక సంశయము పొడముచున్నది. నిచ్చట ధర్మపురి నీవ్రతావలంబకు లనుసరించు చున్నంత తీవ్రముగఁ బ్రభుపాదవిన్యాసముల ననువర్తింతుట క్రొత్తవల కెల్లరకును సముచితమే యగును. కాని నేను ధర్మపురమున కేగి నాయాధిపత్యము క్రిందనున్న యాలయ సంఘమున కీ క్రొత్తవాదర్యము నుపదేశించిన వా రెట్లాదరింతురో యని శంకించుచుంటిని. నేను గూడఁ బరిశుద్ధాత్ముని సహాయమును బొందితి నను నమ్మకము కలిగిన వెనుక నే యీ లేఖను వ్రాయ నుపక్రమించితిని. నాపరిపాలనమున నున్నవారిలో స్వాధ్యాయమునఁ జేసి దైవానుకరణవ్రతము సంతకరణశుద్ధిగ నాచరించువారి నొక పదిమంది నైన సమకూర్పఁగలవా యను సంశయము పొడముచున్నది. మిత్రమా! నీసంఘమున నీచేమయిన విశేషముగ నీయాదర్యమును బ్రవర్తింపఁ జేయుగలవా? మనమేమి సమాధానము చెప్పవలెను. ? ప్రభువువలె మీరును శ్రమల నందుటకు రండని పిలిచిన మాసాంఘకు లాహూదించుట లేదనియా? ఇచ్చట ధర్మపురినిఁ గాన్పించు పర్యవసానములఁ దిలకించిన నేమతాధిపతియైనఁ గంపమునందక తీరదు. అట్లే మన శిష్యవర్గముఁగూడ నాచరించునట్లు చేయఁ బ్రయత్నింపక తీరదు. పరిశుద్ధాత్ముని సహవాస మిచ్చటి వారికి లభించినంత విశేషముగ నెచ్చటను గాంచను. నేనీ ప్రశ్నము నాచరించుటకు సిద్ధముగ నుంటినా యని కూడ సంశయించుచుంటిని. ఈ ప్రశ్నకు నేనంతఃకరణ శుద్ధిగఁ బ్రత్యుత్తరము నీయ జంతుచుంటిని. రక్షకుని పాదవిన్యాసములఁ బూర్తిగ ననుసరించునెడల నాజీవితమునఁ బెక్కుమార్లులఁ జేయవలసి యుండును. చిరకాలమునుండి క్రొత్తవ్రత ననిపించుకొను చుంటిని. గతకర్తాబ్దమున నే నాయన నామమునకై పదిన శ్రమ యేమియుఁ గాన్పింపదు. నిచ్చు జాత్యర్థరణము, మధుపాన భంజనము, పురపారిశుధ్య సంఘ పునరుద్ధారణము, మున్నగు లోకోపకార కార్యముల నెన్నఁడును జోక్యము కలిగించుకొని యెఱుంగును. నేనీ ప్రతిజ్ఞ నామోదించిన నేమి చేయవలయును? దీనికి బదులు చెప్పఁ జాలకుంటిని. నాశిష్యవర్గ మందఱును ధనికులు మంచి స్వాస్థ్యములు కలవారు స్వాతిశయమునఁ బరితృప్తి నందినవారు స్వాధ్యాయమునకును శ్రమానుభవమునకును సంసిద్ధమగు వారుకారు. ఆసంగతి నానుఁ దెలియును. నేనేపూర్వబడుచుంటి నేమో? వారి యంతరాత్మల నాటునట్లులు నేనుపదేశింపకపోయి యుండవచ్చును. చెలికాఁడా! గంగాధరా! నా మనోభావమును నీకు తెల్లపించితిని. నాయాధ్యాత్మిక పరిపాలనమున నున్న దేశమున కేగి రాఁబోవు 2 భాను వాసరమున దేవాలయోపన్యాస సీతమువై నెలువంబడి మనమందఱము గ్రీస్తును బూర్తిగ ననువర్తింతుము. మన మానసి కార్థిక కారీరక విషయములకు శ్రమగలిగిన నొర్పుకొండము. కార్యారంభమునఁ గ్రితైట్లు సంచరించు నని విమర్శించి మన యంతఃప్రబోధము నాచరింతము. అని నాశిష్యవర్గమున కెల్ల బాహుళ్యముగ నుపదేశింతునా? నేనీ నువార్తతో వారిందరినిన నాశ్చర్యపడెదరు. ఐననేమి మనము ప్రభువు 3 ననుక్షణము ననువర్తింపవలదా? క్రీస్తును వెంబడించిన వాడనిన నర్థమేమి? వాని యడుగు జాడల నాశ్రయించుట యన నేమి?

వెంకట సోమయాజి నై విధమున సంతదనుక వ్రాసి తనకలమును గాకితమునై

1 ఆశ్చర్యమును గలిగించు 2 ఆదివారము 3 ఎప్పుడును.

బడతైచెను, ప్రాతఃతోవను విడిచి నవీనమార్గము నవలంబించి వలసినతఱు మనస్సు పుయ్యెను. ఋషుల కందఱికి నిట్టి మనఃకేళిమే సంభవించును. కిటికీకడకేగి 1 గవాక్ష కనాట మోక్షము గావించెను. మనోవేదనచే స్థంభితుఁ డయ్యెను. గదిలోనిగాలి యాతనికిఁ జాలనట్లు తోచెను. నక్షత్రములఁ దిలకించి లోకవాయువు నాస్వాదింపఁ గోరెను.

రాత్రి కడు నిశ్శబ్దముగ నుండెను. దేవాలయమునందలి ఘటికాయంత్ర మర్ధరాత్రమును నూచించెను. గంటకొట్టుట మానినతోడనే మాలపల్లెత్తెపునుండి మలయ మారుతముచేఁ గొనిరాఁబడిన మధురగానయుక్తమగు నీనునాద మాతని 2 శ్రవణపుటంబుల కానందమును గొలిపెను.—

గీ. శ్రమల నొంటిగఁ బడ జగద్రక్షకుండు | ప్రజలు పొల్పొనకుండు టబంబుగాదె ?
శ్రమలు గల నెల్లవారి కాఁక సరణి ధరణిఁ గాన నాకును దగు శ్రమల్ గలవునిజము.

సోమనాథశర్మ మూలమునఁ బ్రభువు ననుసరింపఁ గలిగిన యొక పురుషుండు దీనిఁ బాడుచుండెను. ఆస్రాంతమున నున్న యొక కర్మాగారమునం దీతఁడు కావలి యుండువాఁడు. ఒంటిగ రాత్రి యంతయుఁ గడపుటలో నప్పుడప్పు డిట్టి భక్తియుక్తము లగు పద్యములఁ జదువుకొనుచుండును.

వేంకటసోమయాజి 4 వాతాయనమునుండి వెనుకకు మరలి 5 ఈషత్సంశయాకుల మానకుండయి మోకాళ్ళ భూమిపై నూని సాగిలఁబడి దైవమును ప్రార్థింపఁ దొడంగెను. 6 దన్వంతర్యమునఁ “గ్రీస్తేమిశేయు ” నని పలుమారు స్మరించెను. ఇటు వలె మున్నెన్నఁడును బరిశుద్ధాత్ముని సహవాసము నాశింపలేదు. విశేషకాలమట్లు నమ్ముండై యుండెను. పదంపడి లేచి విశ్రమించెనుగాని గాఢనిద్రను జెందలేదు. ఈషకాలమున 7 నుదితుండై మఁగల గిటికినిఁ దెఱచెను తూర్పురేఖలు తెలఁతెల్లవారికొలఁదిఁ దదేక ధ్యానమునఁ జూచుచు “గ్రీస్తేమిశేయును ? నేనాతనిని యనుసరింతునా ? ” యని యు కొనచుండెను.

8 అరణ్యోదయమై లేయెండలు గ్రామమెల్లనిండెను. దైవానుకరణ విధానమున విజ్ఞానారణ్యోదయ మెన్నఁటికిఁ బ్రజలయందగును ? ప్రభుప్రదర్శిత మార్గముల నెల్ల లోక మెన్నటి కనువర్తించును ?

గీ. ప్రభువు తానేగిరినట్టి మార్గంబు నెఱిగి | సకలమానవు లెన్నఁడా ప్రకటరిరి
ననుసంతురు ? భూలోకమున నె స్వర్గ మెన్నఁ 9 డనుభావ్యమగును మహాన్నతముగ ?

ఈ విషయమే త 10 న్నాపాదమస్తక మావరించియుండ వేంకటసోమయాజి తన స్వస్థానమగు ఢిల్లీనగరంబున కేగి తన నూతనాదర్శమును బ్రకాశింపఁజేయ నారంభించెను.

అష్టమాధ్యాయము సంపూర్ణము.

1 కిటికీ తలుపు 2 చెవులకు 3 విధము 4 కిటికీ 5 ఇంచుకనుండేమాము 6 అతని యండే బుద్ధి నిలచుటచే 7 లేచి 8 నూర్చోదయము 9 అనుభవింపఁదగినది 10 కాళ్ళ యొద్దనుండి తలవఱక.

శ్రీ దైవానుకరణము.

సవమాధ్యాయము.

శిలీపట్టణమున గల పురమందిరమున శనివారమునాడు నాటక మప్పుడే ముగిసి నది. శ్రోత లొకరికంటె నొకరు ముందగఁ దమ బండ్లనెక్కి వెడలి పోవలయు నని తత్తర పడుచుండిరి. కావలివాఁడు ప్రతిబండిని వేరువెట్టి పిలుచుచుండెను. బండ్లు ద్వారముకడ కేగినతోడనే తలుపులు దెరచుటలోను, మాయటలోను, టప టప మని ధ్వనిసేయఁచుండెను. అంతదనుక నాడు లైటు వేచియుండుటచే 1 బాంధులు చలిచే గజగజ వణఁకుచుఁ దత్తరపడుచున్న గుఱ్ఱముల పగ్గముల నడల్పి రథకు 2 చాలోహించిన తోడనే శరవేగంబునఁ బ్రవాహమువలె వెడలుచున్న బండ్ల నడుమను దోలుచుండిరి.

“ 624 నెంబరుబండి ” యని ద్వారపాలకుఁడు కేకవైచెను. అంతట నల్లని 3 యొత్తమాశ్వద్వయమును బూన్చిన నుందరమైన శకటము ద్వారముదగ్గట వచ్చి నిలిచెను. అబండి తలుపువైని (వి. రా.) అను నతీరములు చెక్కిబడి యుండెను. సంఘమునుండి యిరువురు పిల్లలు బండి కరికి బరువిడి వచ్చిరి. ఇరువురిలోఁ బెద్దపిల్ల బండినెక్కి కూర్చుండెను ఆశ్వపాలకుఁ డింకను దలుపు దెరచి పట్టుకొనియుండెను. చిన్నపిల్ల యిటునటుఁ జూచుచు నింకను ద్వారస్రాంతమున నిలువంబడి యుండెను.

“ చకోరాక్షీ ! రమ్మ! ఇంక నేలనిలిచియుంటివి ? నేను చలిచే ముణుచుకొని పోవుచుంటిని. ” అని బండినుండి యప్పు విశాలాక్షి గంభీరస్వరముతోఁ బిలిచెను.

అంతఁచకోరాక్షి తన కంతమునుండి యొక చంపక కుసుచు మాలికను దీసి తొందరగా మార్గస్థానమున నీ నిలువంబడియున్న యొక చిన్నపిల్లవాని పతి కిచ్చెను. ఆబాలుఁ 4 డశ్వభురసామిశ్రమున వణఁకుచు నిలిచి యుండెను. వాఁడశ్వశిర్ష ర్యముతో నాబాలికం బిలిపించి ‘ వందనము ’ లని చెప్పి 5 నవ్విరి. కదనారణ్యమునఁ బరిమళము నాఘ్రాణింపఁ జొచ్చెను. బాలికయు బండి నెక్కఁచు తలుపు మూయు నప్పు డిట్టి యమూల్యశకటముల కనునగు గంభీర 6 నివాసము వెువడెను. 7 శత్రుక్షణమున 8 సారథి 9 రథ్యుల నదల్పి రివున బండి పరుచెను.

“ చకోరాక్షీ ! నీవప్పుడు నెద్దియో యొక చిత్రమైన పనిని జేయుచుందువు. ” అని పెద్దపిల్ల పలుకుచుండఁ 10 గాచదీపికలచే విరాజమానములగు దివ్యభవనముల ననేకముల దాటి పోవుచుండిరి.

అంతఁచకోరాక్షి తన నదనారవిందముచు విశాలాక్షివైపునకుఁ గ్రిప్పి ‘ అటులా? ఆక్కా ’ నేనిప్పుడేమి చిత్రమైన పనిని గావించితిని ? అనెను.

1. మార్గములు 2 ఎక్కిన 3 మంచిగుఱ్ఱపుఖోడు 4 గుఱ్ఱపుడెక్కల 5 వంచ బడిన 6 ధ్వని 7 వెంటనే 8 బండితోలువాఁడు 9 గుఱ్ఱములను 10 గాఙ్గా.

విశా—నీవా చెప్పక ననుచు మాలిక నా బాలున కియ్యలేవా ? అతనికిఁ ది
గునుచుదామముల కంటె నుష్ణవార నొక్కడుగ నానశ్శయై యుండ నని నే నూహిం
చెదను. నీవాతని మనయింటి కావ్యసముపేరు నందులకు నా కాశ్చర్యముగనున్నది.
నీ వాతనిం బిలిచిన నే నాశ్చర్యపడియుండను. చకోరాక్షి ! నీవెప్పుడు నిట్టి పిచ్చి
పనులనే చేయుచుందువు.

చకో—అట్టి పిల్లవానిని మన యింటికిఁ బిలిచి ముఖభోజనము నొసంగిన నది
పిచ్చిపనియా ?—అని నప్రమత్తోఁ బలికెను.

విశా—నిర్లక్ష్యముగా నిట్లు నెను—పిచ్చిగనుమాట దీని కనురూపమైనది కాదు.
పెద్దమ్మ వాడుచుండు, ఛాందసము, అను పదము సరిపోవు నేమో ? కావున నే
నంటినిగదా యని వానినిగాని దత్తులుని నొకనిగాని యెన్నఁడు మనయింటి కావ్యస
మమాత్రము చేయుటము. అమ్మాయీ ! నాకుఁ జాల పనులు గానున్నవి.

ఇట్లు చెప్పుచు విశాలాక్షి యావులించెను. చకోరాక్షి 2 రథవా తానునము
నుండి బయలు జూచుచుండెను.

కొంచెము విసువుదలతో విశాలాక్షి యిట్లు నెను.—

మార్దంగికుఁడు బుద్ధిహీనుఁడు. జంప్రవాద్యగాడు, కేవలపక్షివు. నాటకము
పూర్తియగుదనుక నీవెట్లు కూర్చుంటివో నేనూహింపఁ జాలకుంటిని.

“ నాకు సంగీతమునం దత్యాదరము. ” అని చకోరాక్షి నెమ్మదిగ ననెను.

విశా—నీకన్నిటియందు నాదరమే. ఇంతటి విమగ్నజ్ఞాన హ్యుమగు పిల్లను
నే నెచ్చుటను జూడలేదు.

3 ఈవత్సోధారణిత పదనారంభం దయయుఁ జకోరాక్షి మిన్నకుం
డెను. విశాలాక్షి తిరిగి యావులించి సామాన్యమగు కీర్తనలలోని యొక చరణమును
బాడి యంత నతాత్తుగ నిట్లు నెను—

“ అంతయు నాకు సహ్యముగ నున్నది. ఈరాత్రి, సారంగధర ’ రమ్యముగ
నుండు నని తలంచెదను. ”

“ సారంగపాణియా ? ” యని చకోరాక్షి యనెను.

విశా—సారంగపాణి యనెదవేమి ? సారంగధరనాటకము. అందు చిత్రవిచిత్ర
ములైన ప్రదర్శనములు కలవు. ఇచ్చట మూసద్యయ పర్యంత మిదియే యదావిడి.
నేటిరాత్రి గొడేవారితోపాటు ననుకు నొక యుగలదు నీచెఱుంగవా ?

చకోరాక్షి తన యక్కఱ కిముఖి యయ్యెను. ఆమె నేత్రముల మనోగతాభి
ప్రాయములు ప్రసన్నుటము లగుచుండెను. అంతస్తాప నూచకారణమియుండ దద్వీక్షణ
ప్రసారంబుల మిళితమై యుండెను.

చకో—అట్లులయ్యెను మన జీవితమును నాటకరంగమున విహదము నందకుంటిమి.
నాటకమునఁ బ్రదర్శింపఁబడు సారంగధరుని చరిత్ర మెంతటిది ? మన పట్టణములలోని
మానవుల జీవితనాటకములఁ బరికించిన నెంతయు విడ్డూరముగ నుండును. లోకసం
బంధములగు విషయములఁ దిలకించినప్పుడు విహదామోదము లేల మనకుఁ గలుగవు ?

విశా—ప్రజల ముఁకివారై ఛూచుట కసహ్యముగ నుందురు కావున వారిని

గూర్చి విచారించుటకు విశేష క్షేమము నందవలయును. చకోరాక్షి! ప్రపంచమునంతను నీవు చక్కబరుపనేరవు. ఏమిప్రయోజనము? లోకములొని దారిద్ర్యదశకును, దురవస్థకును మనము నిందాపాత్రులము కాము లోకమునం జేకాలమునను ధనికులను, దరిద్రులను గలరు. ఇంకముం దెప్పుడు నట్లే యుండగలరు. మనము ధనాధ్యుల మయినందులకు సంతసింపవలయును.

చకో—క్రీస్తుప్రభు వీధిధానమునె యవలంబించె ననుకొనుము. కనదారిద్ర్యము వలన మీరు ధనికులగుటకుఁ బ్రభువు ధనవంతుడయ్యె మనకొక కారణము బీదవాఁ డయ్యెను. అను విషయముచేఁ బ్రభుజైన యేసుక్రీస్తుని యాధార్థ్యము మీరెఱిగియే యుంటిరి. అను సువార్తవాక్యము నావారపరచుకొని వెంటసోమయాజి కావించిన యుపన్యాసమును నీవు వినియుంటివిగా !

విశా—వినుగుదలతో నిట్లనెను—నాకు బాగుగ జ్ఞాపక మున్నది. ధనవంతుల దయాద్రోహదయలై బీదల నాదరించుచుండిన యెడల నిందాపాత్రులు గారని కూడ సోమయాజి చెప్పలేదా? ఆతఁడును జక్కని వనతిని సమాజించి సుఖపడుచుండెను. వీరిలోని కొందఱు పేదలాహరము లభింపక శ్రమఁజెందు చుండిరిని యాతఁడు తన ద్రౌశ్యధర్మము ననుభవింపక మానునా? అట్లు చేయుటచే నాతని కేమి లాభము! నేను చెప్పుచుంటిని వినుము. చకోరాక్షి! మన మెంత ప్రయత్నించినను జేశమునం దెప్పుడును ధనికులను బీదవారను గూడ నుండురు. సుగుణవతి ధర్మపురి విశేషముల వ్రాసినది మొదలు నీవు కుటుంబము నంతను వారుమారు నేయుచుంటివి. ప్రజలెల్ల రెవ్వడానితిలో జీవింపగలరా! కొలది కాలముననే సుగుణవతి యీపట్టును విడుచుటను నీవే చూడగలవు. ఆమె యిచ్చటికి వచ్చి పురమందిరమున గానసభలఁ గావింప కుండుట కడు శోచనీయము. నేడే యెవరో యాహ్వానము చేసిరిని వింటిని. ఆమెను రమ్మని నేను ప్రోత్సహపరపఁ దలంచితిని. ఆమె గానమును వినవలెనని నేను చెవులు తోసికొనుచుంటిని.

చకోరాక్షి కిటికీనుండి బయలు నూచుచు మిన్న కుండెను. బండి గమనవే గంబునఁ బడి విశాలపథంబుల దాటి యొక వంతెనక్రిందుగ నేగి యింటి గుమ్మము కడ నిలిచెను. సోదరీమణు లిరువురును శకటావరోహణంబును గావించి గృహంతంబున కేగిరి. వారి యిల్లు పెద్దరాతిపలకలతోఁ గట్టఁబడిన విశాల కిక్యభవనము. గాజ నుందిరముల వలె నలంకరింపఁ బడినది. ఏమూలఁ జూచినఁ బ్రతిమలు, ఛాయాపటములు, నిజపుటద్దములు, మేజుబల్లలు, కుర్చీలు, చీనీచీనాంబరములతో నిండిన హాంసతూలికా తల్పంబులు మున్నగు వానితో నిండియున్నది 1 ఏతద్దహమేధి యగు విజయరామరాజు ముంగిట ధూమపానముఁ గావించుచు నిలువంబడి యుండెను. ధాన్యపు వర్తకము వలన నీ ద్రవ్యమంతయు నాతఁ డార్జించెను. అతనికి రెండు కోట్లు ధనము కలదని లోకమున వాడుక. ఈతని భార్య సుగుణవతి కక్కగారు. ఆమె విశేషాబ్ధంబు 2 లామయగ్రస్తయై మంచముఁ బట్టి యుండెను. చకోరాక్షి విశాలాత్మ లిద్వరు మాత్రమే యాదంపతులను గల సంతానము. అందు విశాలాక్షి

యరువది వత్సరంబుల ప్రాయంబునఁ దనరుచున్నది. ఆమె ! మృద్వంగియు సాకు మార్గము గలదియు నై యుండెను. లోకజ్ఞానముకలది. ఆగర్భక్రిమంతో లండణిత లె విద్యనభ్యసించినది. పలువురి సహజేశము నిష్పదే యాశించుచుండెను. పరుల నిం చుక యవమానించుటకును, నిర్లక్ష్యముగఁ జూచుటకును బ్రారంభించినది. ఈ యమ్మను సంతోష పెట్టుట కష్టసాధ్య మని యొకప్పుడు నవ్వులాటగను, ఇంకొక ప్పుడు తీవ్రముగను దండెడి యనుచుండును. చకోరాక్షి సుగుణవతివలె నించుక పల్లెటూరు రూపురేఖలు కలది. 2 ఏకోనవింశతి సంవత్సరప్రాయమున విరాజిల్లుచు న్నది. భూతదయచే నవనీతతుల్యహృదయ క్రౌన్దవాదరంబుల మనంబును హత్తిం చిన దగుటచే నాపె జనకుడే నివ్వెరిజెయచుండెను. జనని యాగ్రహోపేతయై కన్నులైను. లోకవ్యాప్తు కాంగల యూహాపాహలఁ దనలోఁ బ్రకాశమాన మగు చుండఁ జకోరాక్షి ప్రవర్ధమాన యగుచుండెను. తన యంతఃప్రబోధము ననుసరింప నవ కాశము చిక్కినం బాలు నెట్టి యిక్కట్టులనైన భరించి సమయోచితముగ గడుపు కోనఁగల శక్తికలది.

విజయరామరాజు తన జేబునుండి యొక లేఖం దీసి—చకోరాక్షి ! నీకొక బాబు వచ్చినది—అనెను.

“ఇది సుగుణవతి యొద్దనుండి వచ్చినది.” అని చెప్పుచు దాని నందుకొని యొకచోఁ గూర్చుండి విప్పి వెంటనే చదువ నారంభించెను.

తన తనూజాత కి యంతరంగమును బరీక్షించు వానివలె 4 సర్థనిమిత్తలొచ నుండై పొగచుట్టున నొటినుండి తీసి చేతఁ బట్టి ధగ్ధపురిలోని క్రొత్తవిశేషము లేమి ? యని యడిగెను.

చక్రా—వేంకటసోమయాజి గతపక్ష మెల్ల ధర్మపురియం దుండి తత్త త్పారమార్థిక విషయములఁ బరిశీలించెనట. కణ్వప్రవర్ధమానాదర్శముల నత్యాదరమున నంగీ కరించెనట. ”

విశా—“ సుగుణవతి తన విషయ మేమని వ్రాసినది ? ” అని మెత్తని పరుపు లతో నమర్చబడిన పడకకుర్చీపై సుఖాసీనయై నిద్రావస్థం జెందువానివలె నుండి పఠ్న చేసెను.

చకో—అమె యొకను జండాలుబాటియందు గానామృతమును వ్రీంచుచు న్నది. సోమనాథకీర్త్య గుడారమున సుపన్యసించుట ముగించి నప్పటినుండియుఁ దన చెలిమికత్తెయగు సుమతి కట్టించు నన్న గానశాల సిద్ధమగు దనుక నొక పురాణాగారమునఁ బొడుచున్నది.

విశా—మనలఁ జూచుట కిప్పటికి రమ్మని వ్రాసెదను. గానరసాస్వాదనా ర్థ నైపుణి లేని యా 6 కుగ్రామ వాసులకడఁ దన సహజపాండితిని వ్యర్థపరుపఁజనదు.

విజయరామరాజు, జంబురుకట్టఁ బోలు మఱియొక చుట్ట నంటించెను.

విశా—సుగుణవతి వట్టి వెట్టిదని నాయభిప్రాయము. పురమందిరమున నొక్క సారి గానముచేసిన ఢిల్లీవాసుల నందఱిఁ దైతక్కలాడింపఁగలదు. తాము వినున

1 కోమలాంగి 2 పదిలోమ్మిదవ కి మనస్సున 4 సగముమూసిన 5 శేర్మరి తనము 6 పల్లెటూరు

దేమియో యెఱుంగని మూర్ఖుల కొఱకుఁ దన శ్రావ్యగాత్రమును బూడిదలోఁ బోసిన పన్నీటివలె వృథగా వించుకొనుచున్నది.

చకో—తానిచ్చటి కేతెంచి తన 1 శ్రవఃపరిమృద్ధంబగు సంగీతశాస్త్ర జన్మజ్ఞానమును లోకవిడంబవార్ధి ముపయోగించియుఁ దద్వ్యతిరీక్త ప్రతిజ్ఞను నెరవేర్చుఁ గలిగిన నేతప్పు నామె యిట్లు రాను.

విజయ—“ఏమి ప్రతిజ్ఞ” అని యంతఃము స్ఫురింపఁబడినయించి ఓహో! తెలిసినది. అగును. అది మిక్కిలి చిత్రమైన విషయము. నుమంతండు నాకొకప్పుడు ముఖ్య స్నేహితుఁడు. తంతివార్తలనంపు విద్యయ మే ముభయుల మొక్క 2 దేశమనికడనే యధ్యసించితిమి. అతఁడు తన యుద్యోగమునకు వీరుకొలుగించి కంపెనీవారికి వ్యతిరీక్తముగ సాత్వ్యము నిచ్చినప్పు డెల్ల నాశ్చర్యముగఁ జెప్పుకొనిరి. తంతివార్తారీక్షిపణిద్యోగముననే తిరిగి చేరెను. గతాబ్దమునధర్మపురియం దిట్టిచిత్రవర్తననియోజిగినవి. మొత్తముమీఁద సోమయాజి యెట్లు భావించెనో వివర గుఱువాల మగుచున్నది. వానితో నీ విషయమున ముచ్చటించవలెను.

చకో—రే పాతఁ డుపన్యసించును. ఈవిషయమునుగూడ బహుశః వక్కాణించిన నిమిషకాల నుండఁ బనిశ్చబ్దముగ నుండిరి. ఆగోచర స్వక్రితో ముచ్చటించుచున్నదివలె నతాత్మగఁ జకోరాక్షి యిట్లు నెను:—“మనయాలయ సంఘము నా ప్రజ్ఞాపాలనము గావింపుచుని సోమయాజి నివేదించిన నేనగునో!”

విజయ—తీవ్రముగా నిట్లు నెను:—ఎవరు? ఏమనుచుంటివి!

చకో—వెంకటసోమయాజిని గూర్చి ముచ్చటించుకొను చుంటిమి. కల్యాణుడు ధర్మపుర్యాలయ సంఘమునఁ దన శిష్యులకుఁ బ్రబోధించినట్లు ఈతఁడును 4 దేవతాయతన సమాజమునకు దైవానుకరణ మహామంత్రోపదేశమును గావించి పునశ్చరణఁ గావింపుఁ డని సామాజికుల బ్రార్థించిన నేమగునో యనుచుంటిని.

విశా—తేయావనీటిని ద్రావు కాలమును నూచించు చిన్నమగు గంట మ్రోగుటచే శయనోత్థితయై “మనకా భయములేదు.” అనెను.

విజయ—అది కేవల 5 మనాచరణీయాదర్శ మని నే తలంచెదను.

చకో—ధర్మపురి సమాజమువారి యాదర్శమును దేశమున నెల్లసమాజముల వ్యాప్తమొనరింపఁ బ్రయత్నించు చుండి రని పిన్నవృత్తి జాబువలనఁ జేలుచున్నది. వారట్లు చేయఁ గలిగినచోఁ బ్రజల జీవితముల యందును సమాజముల యందును, గొప్ప మార్పులు కలుగఁగలవు.

విశా—భోజనశాలలోని కేగుచు “మనము ముందు తేయావనీటిని ద్రావుదము.” అనెను. విజయరామరాజును చకోరాక్షియు నాపె వెనువెంటఁ జనిరి. నిశ్చబ్దముగ నల్పాహారముల నారగించిరి. వివశాంగియగు విజయరాముని యధ్ధాంగలక్ష్మీకల్పాహారముల నామె కేయనాగారముననే యమర్చిరి. విజయరామరా 6 జన్మాక్రాంత చిత్తుడై యుండెను. అతఁ డత్యల్పముగ భుజించెను. శీఘ్రముగ 7 నాననోత్థితుడై బయలువెడలుచు నాడు శనివారసాంసకమయ మైనను గార్యాంతరములచే

1 చెవికి మిక్కిలి యుంపయిన 2 గురువు 3 పంపు 4 దేవాలయ 5 చేయరాని 6 ఇతరలు 7 పీటనుండిలేచి

నూరిలోనికి బోయి కొంచె మాలస్యముగఁ దిరిగి వత్తు నని చెప్పిపోయెను.

చకో—తండ్రి వెడలిపోయిన వెనుక నిట్లనెను.—ఈమధ్య తండ్రిగారు, ఆం దోళనము నందుచుండిరి సుమా !

విశా—ఆవిషయము నాకుఁ దెలియదు. 1 సహజేతర చిహ్నము లేమియు నాకుఁ గాన్పించలేదు—అని కొంచె మారకుండి తిరిగి—చకోరీ ! నేటి రాత్రి నీవు నాటక ప్రదర్శనమున కరుడెంచెదవా ? ఏడుగంటలన్నరకు గొడవారి కంబుకంటి మన కొఱ కిచ్చటికి వచ్చును. నీవుఁగూడ రావలసియుండును. నీవు తిరస్కరించిన నామె చిన్నబుచ్చుకొనును.

చకో—నాటక 2 దిద్దుతు నాకు లేకున్నను వచ్చెదను. నేనచ్చటి కేగ కున్నను బెక్కుపాత్రములు నా కక్షిగోచరము లగుచుండును.

విశా—పందొమ్మిదేండ్ల ప్రాయముగల పిల్ల పలుకఁదగిన మాటకాదు. ఎట్లయిన నీయూహలు చంచలములుగఁ దోచుచున్నవి. నీవమ్మను జూడఁబోవు నెడల “తా నప్పటికి మెలఁకువగ నుండిన నాటకమునుండి తిరిగి వచ్చినతోడనే వైకివచ్చి చూచెద” నని చెప్పుము.

చకోరాక్షి మాతృదేవతా సందర్శన కాంక్షచే మేడమీఁది కేగెను. కంబుకంటి బండిచప్పు డగుదనుక నచ్చట నుండెను. ఆమె తల్లి తనభర్తయవస్థం దలంచి విచారించెను. ఆవిషయమున నే విశేషముగ మాటలాడెను. చకోరాక్షి చెప్పిన ప్రతి వచన ములకు వినుఁగుదలం జెందెను. —పినతల్లి జాబులోని కొన్ని వచనములవైఁ జదివి విని పింపఁ బ్రయత్నింప నామె యిచ్చగింపలేదు. నాటిరాత్రి తననేవలో గడవెదనని చకో రాక్షి చెప్పిన తన రి యనంగీకారమును దీగ్రముగఁ బ్రస్ఫుట పఱచెను.

అట్లగుటచేఁ జకోరాక్షి 4 పరివేదనా దోఘాయమాన మానసంబుతో నాట కముం జూడఁ బోయెను. ఇతర సమయములకంటె నిష్పడత్యంతసౌఖ్యముగ నుండె నని యెఱుంగును. అందుచేఁ దనలోఁ దా నెద్దియో మననము చేసికొనుచుఁ బరవ శాంతరంగియై యుండెను. ప్రేక్షకు లందఱు సుఖాసీను లైనతోడనే తెరనెత్తిరి. ఆట ప్రారంభమయ్యెను. అంద రత్యాదరముతో శ్రోత నేత్ర పర్యావేందము ననుభవిం చుచుండిరి. చకోరాక్షి మాత్రము కొంచెము వెనుకఁ గూర్చుండి మాంద్యముగఁ దనలోఁ దా నాలోచించుకొను చుండెను. చకోరాక్షి చపలస్వాంత యని యామె యప్పగారి వలన వినియున్నది. కావునఁ జకోరాక్షి పరధ్యానముగ నున్నదని యెఱింగియు ముందునకు రమ్మని పిలువక యూరకుండెను. ఈ యాత్మ జిజ్ఞాసచేఁ జకో రాక్షి తన కర్తవ్యనిర్ధారణమును గావించుకొనుట కవకాశము కలిగినది.

నేటి ప్రదర్శనము కడుంగడు రమ్యమైనది. మనోహరములగు సీనులు, ఆనంద పాయకములగు శృంగారప్రసంగంబులు గర్భనిర్భేదములగు 5 భీకరార్భటులు మున్నగు వివిధ రససాంకర్యంబునఁ 6 ప్రేక్షకుల యంతరంగంబుల జ్ఞానంబున కొక మాదిరిగ మార్పుచుండెను. తృతీయాంకమున నొకరంగము విశాలాక్షి హృదయమును గూడ నాకర్షించెను.

1 మామోలుకన్నమాపు 2 చూచుకొరికి 3 ఇష్టములేకపోవుటను 4 విచారము. 5 భయంకరములగు నట్టహాసములు 6 చూచువారి.

అర్ధరాత్రమున నొక బ్రహ్మాండపుగు వంతెన కాన్పించెను. దానిక్రింద నొక గొప్ప నది తీరజేగంబునఁ బ్రవహించుచుండెను. మిన్నముట్టిన గోపురము పురప్రాసాదాగ్రంబునఁ బ్రస్ఫుటంబుగఁ గన్పట్టుచుండెను. అట్టి తరుణమున నొక బాలిక వంతెన మీదికిక్కి ఊకాల చుచ్చుట నిలువంబడెను. ఆబాలిక యెవరితోఁబోయో యాతుగతఁ బరీక్షించుచున్నట్లు కాన్పించెను. పలువురు వంతెనం దాటుచుండిరి. అందొక యవతి సేతుమధ్యంబున నిలువంబడి అంచుగోడమీదనుండి నీటిలోనికి వంగి నుంచెను. ఆమె మోము కవళికఁ బరికించిన దుర్భర దుర్దశ దుఃఖాక్రాంతయై యాత్మ హత్యఁ గావించు కొన నెంచిన దానివలెఁ బాడక ట్టెను. ఆమె నెమ్మదిగఁ బట్టుగోడపై నెక్కి నక్షిప్తవాహంబునఁ బడఁబోవు నవసరంబున పయినఁ జెప్పిన బాలిక యీమెం జూచి యెద్దియో యడవిజంతు వరచినట్లు పెద్ద కేకఁజైచుచు మెఱుమువలెఁ బరువడి యాతరుణిం జేరి చీరచెరఁగును బలాత్కారముగఁ బట్టుకొని తనకైసంతను వినియోగించి వెనుకకు లాగెను. ఆతరుణమునఁ బటాక్షిపముగఁ బాత్రలు రెండు ప్రవేశించెను. వారితమ మున్న నాటకమున నటించిన వారే ఒక సుందరోన్నత పురుషుండు సాముచేసి గరిడి కట్టినవాడు, 1 కాంచనాంబరధారియు నతని సేవకుండు వీరువురు దుగ్ధరథేనావసచే మరణోన్ముఖుడైన యా యవతియుఁ దల్లికై పరితపించుచున్న యామె 2 తనూజాతయుఁ గడు బీదదశఁజేఁ జనిగి కుతునియై దేహము సంతను బయల్పరచుచు దుర్వాసనా రి దూషితము లగు మలిన జీర్ణ వస్త్రధారులై యుండిరి. ఈపురుషు ఓర్వరు నాయాత్మహత్యను నివారించిరి. వారి సంభాషణమునలన నాయవతియు నాపురుషుండు 4 నేకోదరులని తెలిసిది. పీదప నారంగము హస్తీనాపురప్రాంత నిమ్నజాత్యాకరముగ నొక చిన్న గుడిసెగ మారెను. మనదేశమున నత్యంత దారిద్ర్యము ననుభవించుచున్న దౌర్భాగ్యుల దురవస్థలఁ జేటులెల్లముగ వెల్లడిచేయునట్లు ఆతివాక చక్రవర్తియగఁ దెరపై లిఖింపఁబడియున్నది. లేఖరి కడుంగడు నేర్పరియని యొప్పుకొనక తీరదు. చినిగి జల్లెడవలె దూట్లుపడియున్న వస్త్రములు తావుచాలమిని గిక్కిరిసిన పర్వతరంబులు సీచాతిసీద ప్రవర్తనములు విరిగి ముక్కలైన కర్పిలు, గలిగి జేవుని ప్రతిబింబములుగ నిర్మింపఁబడిన మానవులు. పశ్వాదులకైన ననర్హులుగు రీతుల నివసించు విధానమును బహుచమత్కారముగఁ జిత్రించి చిత్రకారుండు తన లేఖనానైపుణ్యమును వెల్లడించెను. దానిం జూచుచున్న విశాలాక్షివంటి ప్రేక్షకులు మొకమలు పరువులచే నమర్చబడిన వాలుకుర్చీలపై సుఖాసీనులై చీనిచీనాంబరముల తెరల మాటుననుండి చూచియు 5 విషాద కంపితాంగులై తెరవైనున్న వారి సామీప్యముచే మెలవడుదుమని భయపడిరి. కాని చకోరాక్షి మాత్ర 6 మనిమేమయై మనోభావములు వెల్లి విరియ నీరంగము నత్యాదరముతో 7 నభరస్పందము గావించకయే పరికించెను.

పీదప నొక జమీందారుని గృహరంగము ప్రదర్శింపఁబడెను. ధనికుల గృహ మర్యాదలఁ దెలుపు నీరంగముఁ జూచినతోడనే ప్రేక్షకులలోఁ దెక్కఁగఁడు 'బ్రతికితిమి' అని నిట్టూర్చిరి. గతరంగమునకును దీనికిని గల తారతమ్యము విశేషముగ నుండెను.

1 బంశారుబట్టఁ గట్టినవాడు 2 కూతురు 3 నిందింపఁబడిన 4 ఒక కడుపున బుట్టినవారు 5 దుఃఖము 6 కన్నుమూయక 7 పెదవిగడుపక.

ఈచెంటి నొకదాని వెనుక నొకదాని జూపిన ప్రదర్శనావైపుణ్యమున నీయవస్థాభేదములు, ప్రస్ఫుటములయ్యెను. నాట్యరంగస్థలమునఁ బ్రసంగములు జరుగుచుండెను. సముచితపాత్ర ప్రవేశనిష్క్రమణములు సాగుచుండెను. కాని చకోరాక్షికివన్నియు నాటలేదు. వంటె నవై జరిగిన విషయమును పతితుల వసతులును మాత్రమే యామె నాకర్షించెను. లోక దుష్ఠి కారణముల నామె యిందనుక నాలోచింపలేదు. అందుకుఁ దగిన వయస్సు లేదు. దీర్ఘలోచన గావించు నభ్యాసమును లేదు. కాని మిక్కిలి విచారింపెను. నిమ్నోన్నత స్థాన తారతమ్యము నామె గుర్తించుట కిది మెదలుకాదు. ఈవిషయ మామె మనఃఫలకము నాశ్రయించి వేధించుటచేతనే వికలాక్షి యనినట్లు, చంచల' యైనది. కావుననే ధనవంతులగు స్నేహితు లందఱు “ మిక్కిలి యస్వాభావిక ” మనిరి.

వికా — రారమ్మ ! చకోరాక్షి ! నీ వింటికి రానా యేమి ?

ఆట ముగిసినది. తెరను దింపివైచిరి. 2 రణగుణధ్వని నేయుచుఁ బ్రజలు వెడలిపోవుచుండిరి. కొందఱు నవ్వుకొనుచు చుచ్చటలాడుచుండిరి. లోక దుష్ఠి తిని జక్కఁగాఁ బ్రదర్శించి రనుకొనుచుండిరి.

చకోరాక్షి యందఱితోపాటు లేచి వెడలిపోయెను. ఆమె మనస్సు నాక్రమించిన విషయము నాటకాంతమునైన గుర్తింప నీయలేదు. ఆమె మందబుద్ధి కలది కాదుగాని కొన్ని విషయముల నాలోచించునప్పుడు సంఘముననున్న నొంటిగ నున్నట్లే భావించును.

అక్కనెల్లెం డ్రీలునేరి చావడిలోని కేగఁగనే చెల్లి ! “ నాటక మెట్లున్నది ? ” అని యక్కయడిగెను.

నటుల రచనావిధాన సారస్వతమును చకోరాక్షి మాతృముగా గ్రహింపఁ గల దని జ్యేష్ఠభగిని యెఱుంగును.

చకో — లోక జీవనమును జక్కఁగాఁ బ్రదర్శించి రనియే తలంచెదని.

వికా — నటనా కాళలమును గూర్చి నే నడుగుచుంటిని.

చకో — వంటెనమీఁది చర్యను బహుస్వభావసిద్ధముగ నటించిరి. అందును శ్రీపాత్రము కడు సచుంజనముగ నున్నది. పురుషపాత్రము కొంచెము వ్యగ్రముగఁ దోచినది.

వికా — అటులా ? నాకది మిక్కిలి బాగుగనున్నది. సహోదరు లిరువురుఁ దమ బాంధవ్యమును దెలుపుకొని. నప్పటి సంభాషణము చిత్రముగ లేదా ? నిమ్న బాతుల ప్రదర్శనము కడు భయంకరముగ నున్నది. 3 దృశ్యప్రబంధములలో నట్టి ఘోరములఁ జూపరాదు. ప్రేక్షకుల కతి కష్టముగ నుండును.

చకో — ఆ నిమ్న బాతుల జీవితము లింకను గవ్వతరములుగ నుండునుగదా !

వికా — అగును కాని మన మట్టివారి జీవితములఁ గాంచు నిమిత్త ముండదు. మనముడబ్బునిచ్చి కాంచిన ప్రదర్శనముననే యట్లుగనున్నది.

వికలాక్షి చావడిలోని కేగి బల్లవైపున్న పల్లెరమునఁ గల పండ్లను గారెలను దీసికొని తినుచుండెను.

చకో—నీ వమ్మను జూడఁ బోయెదవా ?

విశా—నేనీరాత్రి యమ్మకు శ్రమ గలిగించను. నీవచ్చటి కేగిన నే నలసి యుండుటచే రాలేదని చెప్పుము.

చకోరాక్షి తన తల్లిగదివైపునకుఁ బోయెను. ఆమె మెట్టు నెక్కి పెద్దగదిని సూపించు నప్పటి కచ్చట దీపము వెలుగు చుండెను. తల్లియొద్ద నుండు కంచుకి యామెను లోనికి రమ్మని పిలిచెను. తల్లిగారి మంచమును సూపించిన తోడనే “ కంచుకిని వెళ్ళిచామ్మని చెప్పుము ” అని తల్లి పలికెను.

చకోరాక్షి కాశ్చర్యము కలిగెను. ఐనను దల్లి చెప్పినట్లు చేసి పిమ్మట నీచేనా. స్థితి యెట్లున్నదని యామె నడిగెను.

తల్లి—అమ్మా ! నీవు ప్రార్థన నేయఁగలవా ?

ఈవిధమున నామె మున్నెన్నఁడు మాటలాడియుండమిని చకోరాక్షి కద్దుతముగ నుండెను.

చకో—అమ్మా ! ఏచుట్టునుచుంటివి ? అట్లే ప్రార్థించెదను. ఇట్లుడుగ కారణమేమి ?

తల్లి—తల్లీ ! నాకు భయపడుచున్నది. మీ తండ్రిగారు—నేటిదిన మంతయు నాయన విషయమై నాకేమా బెంగగా నున్నది. నీచే బ్రార్థన జేయించవలెనని యున్నది.

చకో—ప్రార్థించెదను వినుముతల్లీ !

తల్లి—సరే ! ప్రార్థింపు మమ్మా !

చకోరాక్షి తన తల్లిమంచముదగ్గఱ భూమిపై మోకారించి వంగి స్వహస్తమున మాతృకర్గహణ మొనర్చెను. తల్లికరము 1 కరము 2 ప్రకంపిత మగుచుండెను. చకోరాక్షివై యామె యంత కరుణ నెప్పుడు జూపి యెఱుంగదు. ఇందువలననే తల్లి కామెపై విశ్వాసము పొడముచున్నదని గ్రహింపవలెను.

ఆమె యట్లే యుండి ప్రార్థింప దొడంగెను. ఇంతకు మున్నెన్నఁడును బిగ్గరగఁ బ్రార్థించి యెఱుంగదు. ఆమె ప్రార్థించినప్పుడు మాతృ మనోగతాభిప్రాయముల ననుసరించి యుండ ను. కావుననే ప్రార్థన ముగిసిన వెనుక లోనికి నరములపట్టు సదలి నిశ్శబ్దముగ నేడువసాగెను.

చకోరాక్షి కొంతదనుక తల్లియొద్దనే యుండెను. తల్లికి దనతో పనిలేదని తెలిసికొనిన వెనుక వెళ్ళుటకై లేచెను.

చకో—అమ్మా ! నీకు వందనము. రాత్రి నీకు బాధగానుండిన నన్ను విడువ నంపుము. కంచుకి యిచ్చటనే నీదముగ నుండును.

తల్లి—ఇప్పుడు నాకు స్వస్థతగానున్నది.

చకో—వెళ్ళఁబోవును.

తల్లి—అమ్మా ! నన్ను ముద్దు పెట్టుకొనరా ?

చకోరాక్షి వెనుకకు మరలి తల్లిని సూపించి యామెమాముపై వంగెను. ఆమె

కీ ప్రార్థన యొంత యదృశ్యతావహముగ నుండెనో 1 మంబనము నట్లే యుండెను. ౨ కో రాక్షి గదివిడిచి పోవ నామె కపోలము లశ్రువూరితములై యుండెను. ఆమె బాల్య దశనుండియు నెన్నఁ డేడ్చి యెఱుంగదు.

ఆదివారము ప్రాతఃకాలమున విజయరామరాజు మందిరము నిశ్శబ్దముగ నుం డెను. పిల్లలు సహజరీతిని పదునొకండు గంటలకు దేవాలయమున కేగిరి. తండ్రి యాలయ సభ్యుఁడు కాడుగాని ధనసహాయమును జేయుచుండెను. ప్రాయశఃముగాఁ బ్రాతరాధానకే పోవుచుండును. నేడదయ భోజనమునకుఁ గ్రిందికి నిగలేదు. అనారోగ్యముగ నుండుటచే నిలువెడలఁ జాల నని వార్త నందెను. కావున సోదరీ మణు లిరువురుమాత్రమే వేగముగల గుఱ్ఱములఁ బూనిన రథమువై 2 దేవతాయతన మున కేగిరి.

3 ఆభ్యాసానుసారము వెంకటసోమయాజి పాణిద్వారమున లోనఁ బ్రవేశించి యున్న తానమున నున్న సత్యవేదగ్రంథమును దెరువ నేగి నప్పుడు కాంచిన వారెవ్వ రును వాని ముఖచైఖరియందుఁగాని, యాచరణమునఁ గాని విపరీతముల జేసినిం గాంచ లేదు. ఆరాధనక్రమమును యధావిధిగా నడపెను. ఆతఁడు నెమ్మదిగ నుండెను. కాని గాత్రము గంభీరముగ నుండెను. ఆతఁడు ప్రార్థించునప్పుడు ప్రప్రథమమునఁ గ్రాత్ర వింతలు పొడనూనెను. ఢిల్లీపురీబోధకుఁడై ప్రవర్తించిన ద్వాదశాబ్దములలో నెన్నఁడు నింత స్వాభావికముగఁ బ్రార్థించియెఱుంగఁడు. క్రీస్తు ననుసరించు విధాన మున నవీనాదర్శముల గ్రహించిన నూత్నముగ నాచరింప ననుకట్టిన వాఁడెట్లు పూర్వ రీతిని ప్రార్థింపఁగలఁడు? స్వాతిశయమును, విచారగర్వమును, నాగరకాధ్యతయఁ గలిగిన మతాధిపతియగు సోమయాజి స్వల్పదినములలో దిన స్వభావమును సాంతముగఁ మార్చుకొని, బాలనివలె కేడ్చుచు మోకాళ్ళూని తన యాదిత్యవాసర ప్రసంగమును బ్రభుసమ్మతముగ నడిపింప శక్తి నొసంగుమని వేడుకొను నని యా సామాజికులలో నెవ్వరనుకొనఁజాలరైరి. అట్లు లయ్యు దేవాలయోపన్యాస 4 వేదికనుండి మున్నెన్నఁ డును వినియెఱుంగని స్వభావవేరితమును కఠినాంతరంగములఁ గూడఁ గరగించు నదియు నగు ప్రార్థనను గావించెను.

ప్రార్థన ముగిసిన తొడనే నిశ్శబ్దముగ నుండు తరుణమునఁ బరిశుద్ధాత్మ యా సమావేశమువై వెల్లివిరిసినట్లు ఎల్లరకును బాడకట్టెను. మిక్కిలి యభాగ్రతగ నుండు వారికిఁ గూడ గోచర మయ్యెను. కదివినంత మాత్రమున నుప్పొంగు పారమార్థిక స్వభావము గలది యగుటచేఁ జకోరాక్షి 5 స్వభావాతీతమగు నీచహచ్చకైచేఁ బ్రకం పితయయ్యెను. ఆమె తలనెత్తి బోధకుని వంకఁ జూచినప్పు డామె వీక్షణప్రసార ముల భావిమాచనలు ప్రచన్నములై యుండెను.

ఈవిషయమున నామె యేకాకినికాదు. ప్రార్థనా విధానమును బట్టియే గ్రహించి సామాజికులలోఁ గొంగ తీవ్విధంబున సంసిద్ధులై యుండిరి. మందిరము నందలి శ్రీ పురుషు లందఱును ముందునకు వంగి వినఁ గుతూహలులై యుండిరి. తాను ధర్మపురీ యాత్రఁ గావించి నేర్పిన విషయముల నుద్ఘాటించి చెప్ప నుపక్రమించినప్పుడే దైవా త్మచే మందిర మెల్ల నిండిపోయెను.

నే నిప్పుడే ధర్మపురి కేగి వచ్చితిని. అచ్చట తైవచేరితములై చేయబడుచున్న విశేషముల మీ కేంచుకఁ దెలుప నుద్ద్యుక్తుడై నైయుంటిని” అని సోమయాజి శ్రోతల నందఱిఁ దేరిపారఁ జూచెను. వారందఱుఁ దన వాక్యముల వాదరింపవలయు నను కుతూహలమున విమిచేయుదురో యను సంశయమును వాని మనంబునఁ బెనుగులాడుచుండెను. ధనికులు నవనాగరకులు, సంస్కృతలు, సకలమోదములఁ దులఁ దూఁగువారు నగు తన శిష్యులలో నెందఱు తాఁ జెప్పబోవు సదుపదేశము ననుసరించెదరు? అతనికి విషయమగమ్యగోచరముగ నుండెను. తాను మాత్ర మధర్మమున శోధనలకులొనై బయలుబడి కష్టముల నంద సిద్ధముగ నుండెను. అట్లు తీణకాల మాగి పిదప నుపకమించి తనయాత్రార్థము నెల్ల బూసఁగ్రుచ్చిన ట్లుపన్యసిం చెను. ధర్మపురిం జరుగుచున్న విషయముల నీ ప్రజ లింతకుఁబూర్వమే శొంత వినియుండిరి. ఈప్రతిజ్ఞాఫలమును దేశమునం దెల్లవారును నిరీక్షించుచుండిరి. దేశమునఁగల సమాజములెల్ల నీప్రతిజ్ఞాపాలనమునఁ దోడ్పడఁ దగిన కాల మాసన్నమైన దని కలెబ్బడు నిశ్చయించెను. ధర్మపురియం దీ విధాన మత్యానంద ! దాయక మగుటచే నెల్లరు దీనఁ బాల్తునుటయే సమంజసము. దేశమునం గల సమాజముల నిదివఱకే సమాకార సంఘము లేర్పడి సాధ్యమగు నంతదనుకఁ బ్రభుమార్దానుసరణమునకు గడంగినవి. దాన సామాన్యముగఁ బారమార్థిక బుద్ధి విస్తరిల్లినది.

ఈవిషయముల నన్నిటిని సోమయాజి సక్రమముగ నుడివి పిదపఁ దన యుద్వేగమును వెల్లడించెను. చకోరాక్షి ప్రత్యక్షరమును నిదానముగ నాకర్ణించెను. ఆమె విశాలాక్షి ప్రక్కం గూర్చుండి యుండెను. వామాగ్నిహోత్రములకుఁ గల తారతమ్యము వారికిఁ బొసఁగియుండెను. విశాలాక్షికిఁ గూడ నీ ప్రసంగవశంబున నిఁచుక మానసోద్రేకము కలిగినది.

సోమ—“ ప్రియమిత్రులారా!—ధర్మపురి క్రైస్తవ సమాజ పేప్రతిజ్ఞను గావించినవో చానినీ ఢిల్లీసమాజమువారగు మీరు గూడ నాచరింపవలయునని కోరుచున్నాను. దీని వలన మీకును నాకు నెట్టి కష్టముఖములు కలుగునో నే నెఱుంగుదును. మన యసేకాభ్యాసములఁ దారుమారుగ మార్పుకొనవలయును. ఉచ్చస్థాన పాతమును గూడ సహించవలయును. వెక్కండ్రకు ధననష్టము సంభవింపవచ్చును. ఇవి యన్నియు శ్రమలే యగును. ప్రభువు నాశ్రయించుటయనఁ బ్రథమ శకాబ్దమున నేమి యర్థమో యిప్పుడు నదియే. ధననష్టము, శ్రమ, కష్టానుభవము, క్రైస్తవేతరముల నెల్ల విస్మరించుట, క్రీస్తు ననుసరించుట యన నర్థమేమి! అప్పుడేమి యర్థమో యిప్పుడు నదియే. మీలో నీప్రతిజ్ఞను బరిపాలింపఁ దలంచిన వారందఱును ప్రభువు చెప్పిన విధమున వాని ననుసరింతు మని వాగ్దానము నేయుడు. ”

ఇచటఁ బ్రసంగమును గొంచెము నిలిపి సామాజికులవంక తిరిగి తేరి పారఁ జూచెను. వారిలోఁ బ్రస్ఫుటముగఁ గాన్పించు చున్న కదలికవలననే తన ప్రసంగము యొక్క ఫలితమును గ్రహించెను. పిమ్మట నెమ్మదిగా నీ ప్రతిజ్ఞను గావింపఁ దలంచిన వారందఱును ఆరాధన ముగిసిన వెనుక నిలిచియుండుఁ దని వక్కాణించెను.

పిదపఁ దన సహజ ప్రసంగము నుపక్రమించెను. “ప్రభువా ! నీ వెచ్చటికిఁ బోయిన నేను నిన్ను వెంబడించెదను.” అను మత్తయి సువార్త VIII 19 వచనమున, ఆధారము చేసికొని మాట్లాడెను.

ప్రవర్తనయొక్క యంతరంగిక విషయముల స్ఫులింపెను. 1 దేశికుని యభ్యాస యోగసారమే ప్రస్ఫుట మయ్యెను. క్రైస్తవ ప్రభువు శతాబ్ద విషయముల నుద్ఘాటించెను. చిరకాలమునుండి యెల్లరును విస్మరించిన క్రైస్తవ శబ్దార్థమును 2 బునరు ద్వీభ కనుసరించెను. ఎవడైనఁ దన జీవితకాలమున నొక్కసారి ప్రవచింపఁ దగిన ప్రసంగముగఁ బరిణమించెను. ప్రజ లెల్లరు తమ జీవితకాల మంతయు ననుసరింపఁ దగిన సర్వోత్కృష్ట ప్రసంగమును గావించెను.

శ్రోత లందఱు నిశ్చిబ్దముగ నుండ దైవతారాధనము ముగిసెను. పిదప నొక రొకరితో ముచ్చటించుకొనుటలో నించుక భగ్ని ప్రారంభ మయ్యెను. జనులు గుంపులు గుంపులుగ లేవ నారంభించిరి. లేచి పోవువా రతి ప్రయత్నమువై నట్లు నేయుచుండిరిని స్పష్టపడఁజొచ్చెను.

విశాలాక్షి నిర్విచారముగ లేచి తిన్నగ సింహద్వారము కడ కేగి నిలిచి— చకోరాక్షి ! పోవుదము రమ్ము.—అని పిలిచెను. అప్పటికి గుడిలోని భక్తు లెల్లడల లేవ నారంభించిరి.

చకో—నే నప్పుడు రాను.—అనెను.

చకోరాక్షి యిట్టి సమాధానముల నిచ్చుట విశాలాక్షి యెఱుంగును. ఆమె చెప్పినంతయుఁ జేయు నని కూడ నెఱుంగును. అట్లు లయ్యు వెనకకు మరలి చకోరాక్షి కూర్చుండి యున్న చోటునకు వెళ్ళి 3 కొపారుణిత లోచనయై యిట్లు నెను—

విశా—చకోరాక్షి ! ఇది కేవలము తప్పు. నీ వేమి చేయఁగలవు ? మనకుటుంబమున కంతకు నభ్యాతిని తెచ్చెదవు. నాయనగా లేమందురు ? పోవుదము రారమ్ము.

చకోరాక్షి తోబుట్టువును దేరిపారఁ జూచెనుగాని వెంటనే ప్రత్యుత్తరము నీయలేదు. మార్గదర్శి వగుమని దైవమును నికరణశుద్ధిగ వేడుకొనుచున్నట్లు ఆధర స్పంద ముద్బోధించుచుండెను. ఆమె 4 శిరఃకంపమును గావించెను.

చకో—నేను రాను. ఇచ్చట కొంచెమునే పొగి ప్రతిష్ఠాపాలన ప్రమాణమును గావించిన తరువాత వచ్చెదను. దాని ననుసరించుటకు సంసిద్ధముగ నుండిని. దీనిని నేనేల చేయుచుంటినో నీ వెఱుంగవా ?

విశాలాక్షి యామెను గ్రూరదృష్టితోఁ జూచెను. పిదప గిరుక్కున మరలి లేడి వలె రెండంగలలో గుడినుండి వెడలిపోయెను. తన స్నేహితులతో ముచ్చటించుట కైన నిలువంబడలేదు. ఆమె యాలయపు ముంగిలిని జేరునప్పటికి గొడేవారి కంటు కఁతి మెట్లను దిగుచుండెను.

కంటు—“అయితే నీవు సోమయాజిగారి యుపసంఘమునఁ జేరుటలేదా ? ” అని హేళనగాఁ బలికెను. విశాలాక్షి మోము రాద్రరసంబున నెఱ్ఱఁబాటెను.

విశా—లేదు. నీవు చేరదవా యేమి ! ఇది కేవలము వ్యర్థప్రయత్నము. భర్మ

1 గురువుయొక్క 2 తిరుగఁ జెలియినట్లు 3 కొపముచే నెఱ్ఱబడిన నేత్రములు. 4 తలనూనెను

పురియందు జరుగుచున్న దెల్ల మతవ్యామోహ మనియే నా తలంపు. అచ్చటి వార్తల నెల్ల నుగుణవతి మాకుఁ దెలుపుచునే యున్నది.

కంబు—అవును. ఈ ప్రతిష్ఠాపాలనమునఁ బెక్కండ్రు లెక్కకు మిక్కుట ములగు నిక్కట్టుల పాలగుచుండిరని తెలియుచున్నది. సోమయాజి యిచ్చటఁగూడ ననవసరమగు మానసోద్వేగమును బురికొల్పుచుండె నని నా నమ్మకము. మన క్రైస్తవాలయ సమాజమును రెండుగ విభజించిన సరుద్ధించుకొన నవకాశము లేని వారు మన సమాజమునఁ బెక్కండ్రు కలరు. నే నట్టివారిలో నొకఁడెను.

పీదప వారిరువురు నిష్క్రమించిరి. విశాలాక్షి యిటు జేరునప్పటికి జనకుం డెప్పటినుట్లు చుట్టఁ గాల్చుకొనుచు వసారాలోఁ బచారు నేయుచుండెను. ఈమె లోనఁ బ్రవేశింపఁగ నే “ చకోరాక్షి యెచ్చట నున్నది? ” అని యడిగెను “ ఆరాధనాంత సమావేశమునకై వేచియున్నది. ” అని నూత్నముగా సమాధానము విశాలాక్షి చెప్పెను. 1 బహిరాచ్ఛాదనమగు శాలువను దీసివైచి లోనికిఁ బోవుచుండఁ దండ్రీపిలిచి —“ఆరాధనాంత సమావేశ మంటి వదియేమి ? ” అనెను.

విశా—వెంకటసోమయాజి మన క్రైస్తవాలయ సమాజమును ధర్మపురీ ప్రతిష్ఠ నామోదింపునని కోరెను.

విజయ రామరాజు చుట్టును నోటినుండితీసి మనఃప్రకోపముచే నేళ్ళతో నలుప నారంభించెను.

విజ—వేంకటసోమయాజి యింత పనినేయు నని నే ననుకొనలేదు. సమూహ మునఁ బెక్కండ్రు ద్రందు చేరిరా ?

విశా—నాకుఁ దెలియదు. నే నందుఁ జేరలేదు.

ఇట్లు తన తండ్రికిఁ బ్రత్యుత్తరము నిచ్చి విశాలాక్షి మేడమీఁదికి వెడలిపో యెను. విజయరామరాజు వాతాయనమును దరిసి వీధిలో నటునిటుఁ బోవువారిం జూచుచుండెను. అతనిచుట్ట యారిపోయినది. కాని వానిని నింకను ప్రేళ్ళతో నలుపుచునే యుండెను. పీదప గదిలో నటునిటుఁ బచారుచేరు నారంభించెను. 2 మహానసాశ్చర్యుండు వంట సిద్ధమైన దని వచ్చి చెప్పెను. చకోరాక్షి వచ్చుదనుక వేచియుండు మని వాని కనుజ్ఞ నిచ్చెను. విశాలాక్షి మేడదిగి పఠనమందిరమునకేగెను. విజయరామరా జంతకును నొడుదురుతు గా గదిలో నటునిటుఁ దిరుగుచునేయుండెను. తిరిగి తిరిగి వేసరి వామరర్పివై నొరిగి తనలోఁ దా నెద్దియో దీర్ఘాలోచన గావించు చుండెను. ఇంతలోఁ జకోరాక్షియు నింటికి వచ్చెను.

తండ్రిలేచి యామె కి కభిముఖముగ నిలిచెను. తానిప్పుడే పరిసమాప్తి నందించి వచ్చిన సదృశ క్త సమావేశ విషయములనే చకోరాక్షికి మానసోద్రేకము మొందె యుండెను. ఆవిషయముల నామె యితరులతో మిక్కిలిగ ముచ్చటించఁ దలంపలేదు. ఆమె చావడిలో నడుగునప్పటికి విశాలాక్షియుఁ బఠనమందిరమునుండి యచ్చటికి వచ్చెను.

“ ఎందఱు నిలిచిరి ” అని విశాలాక్షి యడిగెను. ఆమె వైఖరి చిత్రముగ నుం

డెను. సంగతులఁ జెలిసికొన నాతురపడెను. ధర్మపురీ విషయముల నామె మాధ విశ్వాస జనితము లని భావించెను.

“ శతమాన ” మని చకోరాక్షి బదులుచెప్పెను. విజయరామరాజు 1 నిర్విణ్ణుఁ డయ్యెను. చకోరాక్షి చావడినుండి వెడలిపోవుచుండెను. ఆతఁ డామెను పిలిచి యిట్లు నెను—

నిజ—నీవు నిజముగా నాప్రతిజ్ఞను నెరవేర్చు దలంచితివా ?

చకోరాక్షి వివర్ణ యయ్యెను. తల్లడీ ! యీ సమావేశకాలమున నీవచ్చుట నుండిన నన్నిట్లు ప్రశ్నింపుమని యాచుచున్నదో యనునట్లు ఆమె 2 కపోలకంఠ ప్రజ్ఞ కేము లరుణములయ్యెను. ఒకతఁడకాల మచ్చట నిలిచి భోజనమునకుఁ గొంచె మాలస్య ముగ వచ్చెద నని తీమార్పణము చెప్పి మేడరూఁదికిఁ దిల్లి జూడబోయెను.

మాతాపుత్రకలకు జరిగిన సంభాషణము నెవ్వరు నెఱుంగరు. పాతఃకాలా రాధ నానంతరమున సోమయాజి ప్రేరేప నుపసంఘముగాఁ జేరినతరి నా సమావేశ మైనై బరిశుద్ధాత్ము యెంత తీవ్రముగాఁ బ్రసరించెనో చకోరాక్షి తల్లికిఁ జెప్పియే యుండును. పరిశుద్ధాత్ముని సహవాస మింత విశేషముగ లభించునని చకోరాక్షి యెన్నఁగ డనుకొనలేదు.

గతరాత్రి తల్లికోర్కినైన దాను ప్రార్థించుటవలన తప్పులేనియెడల నీసమావేశ విషయముల నామెకు 3 నివేదింప నీలుకలుగుటయుఁ గలభానివార్త. పిదపఁ దుదకుఁ జకోరాక్షి భోజనకాల కేగి తల్లిని తోఁబుట్టువును గలిసికొని నవ్వుడీ సంఘసమావేశ విషయముల వారితోఁ జెప్పు నుత్సాహపడలేదు. వీరి కీవిషయమును దెల్పుట యంథు నకుఁ జంద్రోదయ వర్ణము గావించిన ట్లుగునని యామె తలంచి 4 విరమించెను. ఆ నాటి సాయంసమయమున సంభాషించెనని 5 వాతాయనములనుండి భవనము నెల్లెడల దేదీప్యమానముగఁ బ్రకాశింపఁ జేయుచుండ నొకమూలమున్న గదిలోఁ దలుపులు మూసికొని యుంటిగఁ జకోరాక్షి 6 నిర్వికల్ప నిష్ఠాగరిష్ఠయై తీక్షణాయత్త చిత్తంబున 7 నవ్రాధూతోత్తమాంగియై ప్రార్థింప దొడంగెను. తన మనోగతాభిప్రాయముల నెల్లఁ దండ్రియగు భగవంతునకు నివేదించి యాతని సహాయమును బ్రతిక్షించి, సంతృప్తాంతరంగియై ముగించి లేచి తలయెత్తి చూడ, తన జీవితాశయముల భగవదర్పణము గావించి మించిన దేవకృత్యక వద నాగవందంబుభాతి నతిశయించి స్వచ్ఛంద దర్పణమువలెఁ బ్రకాశించు చుండెను.

ఆసాయంకాలముననే సోమయాజి తన 8 యధ్ధాంగలక్ష్మితో నాటి సభావిశేష మంబుల ముచ్చటించుచుండెను. ఆదంధకు లిరువురు నేకాగ్రచిత్తమున నీయోత్తమా శయము నవలంబించి నూత్న మతావలంబుల భాతి నిర్మలముగఁ బనిసేయ జారంభించిరి. వా రుభయలు నీప్రతిజ్ఞాపాలనమున సమాజమునకును దయకును గలుగనున్న మార్పు లను గుర్తెఱుంగక పోలేదు.

చారిత్రులసంభాషించుకొనుచుండ సింహద్వారముకడగంటమోగెను. సోమయాజి వెళ్ళి తలుపును తెరచి, ఓహో! దీక్షితులవారా! లోనిది దయ సేయుడు. అనెను.

1 తెల్లపోయెను 2 చెక్కిళ్ళు 3 చెప్పుటకు 4 తుదకుండెను 5 కిటికీలు 6 నిర్వికల్ప నిష్ఠతోఁగూడి 7 వంధిస 8 భార్య

స్ఫురద్రూపియు నాజానుభావపు నగు నొక పురుషుడు చావడిలోని కరు దొంచెను. దీక్షితులు మిక్కిలి పొడవరియు, వికాలవక్షుడును ఉచితాయనమ్ము ర్తిచే మనోహరుడును నగునుగాని 1 ముస్సాభావిక మావపుని వలె జూపట్టడు. శ్రో త్రుఁ జూచువారి కీతఁడు విశేష దేహపరిశ్రమ గావించిన మహాదాష్ట్య సంపన్నుఁ డుగఁ బొడకట్టును. పిదప నవనీత తుల్య మగు దయాధర్మ వృద్ధయుఁ డని గోచ రించును.

ఆతఁడు లోనఁ బ్రవేశించి సోమయాజి యర్థాంగలక్షిని దరిసి యామె 2 ననున యిం చెను. పిదప వారు మువ్వరును గూర్చుండి కొంచెము కాలము ముచ్చటించు నప్పటి కెవ్వరో పిలువ సోమిదమృ వెడలిపోయెను. స్నేహితు లిరువురును సంభాషిం చుకొనుచు నొంటిగ నుండిరి.

చావడి నంటియున్న దక్షిణపు దిక్కు వసారాలో నన్న నిమ్మ వికాలాసన మువై దీక్షితులవారు కూర్చుండిరి.

దీక్షి—తన సహధ్యాయుడగు సోమయాజివంకఁ గన్నెత్తి చూచి యిట్లు నెను—నేడు నీవు మిక్కిలి కఠినమైన పనికి బానుకొంటివి. మధ్యాహ్నమున నేనా విషయమును వింటిని. నేటిరాత్రి నీతో నావిషయమున ముచ్చటింప నిశ్చయిం చుకొని వచ్చితిని.

సోమ—నేన సహధ్యాయుడగు దీక్షితుని సమీపమునఁ గూర్చుండి తన చేతి నాతని భుజమువై వైచి—“ నీవరుదొంచినందులకు నేను మిక్కిలి సంతసించుచుంటిని. మిత్రమా! నా యుద్దయమును నీవు బూర్తిగ గ్రహించితివా ” అనెను.

దీక్షి—నేను గ్రహించితినియే యనుకొనెదను. అగును. తెలిసికొంటిని.

దీక్షితు లిట్లు నెమ్మదిగను దీర్ఘాలోచనతో సమాధానము జెప్పెను. ఆతఁడు తన పాణియుగంబును గట్టిగఁ బట్టి కూర్చుండెను. అతని ముఖమున భూతదయయు, తి ప్రజోద్ధరణ భావమును నేవయు, ప్రస్ఫుటముగఁ బ్రకాశించుచుండెను. ఆతఁడు తిరిగి కన్నుల నెత్తి తన మిత్రునివంకఁ జూచెను.

దీక్షి—మిత్రమా! సోమయాజి! మన మాతాల్పమునందీయు మన మొకరి నొకరము బూర్తిగ నెఱుంగుదుము. ఆలయ నేవయందు మన మవసాంతర భేదములచే మార్గాంతరముల నున్నను క్రొస్తవ నేవయందు ఆభేదబుద్ధితోడనే మెలంగు చుంటిమి.

సోమయాజి తన మనంబున నంకురించుచున్న భారముల గుప్తమునేయఁ దలం పక సంతృప్తిగఁ దన మిత్రునితో ముచ్చటించెను.

సోమ—అది నిజమే. భగవంతుఁ డందులకు మృతింపఁ బడునుగాక! నీతో నేస్తము, తేరుల సఖ్యమునకంటె సమాప్రగుణితముగ సదా భావించుచుంటిని. నేనం దులకుఁ బాత్రుడను గాకున్నను దాని విలువను బాగుగ గుఱెఱుంగుదును.

దీక్షితులు తన స్నేహితుని కరుణాకటాక్ష వీక్షణంబులఁ దిలకించెను. వాని ముఖవికాస మింకను 4 ఛాయాచ్చన్నమై యుండెను. త్రిణమూరకుండి తిరుగ నిట్లు నెను.

దీక్షి—ఈసవీనాదర్శమును నీజనన్మప్రవృత్తి గొప్ప గండమువంటిది. అన్ని విషయములలో గ్రీస్తు ననుసరింపఁ దలంచితివని నీవ ట్లాచరించియే తీరుదువు, నీ సమా

1 స్వభావమును మించిన 2 కుదార్చును 3 ప్రజల నుద్ధరించుట 4 నీదేశేగ్రస్తుఁడని

జమునఁ బ్రస్ఫుటములైన మార్పులు కలుగక మానవు. జేశమునందలి త్రైస్తవ సమాజము లన్నియుఁ దేశకాయ త్ర చిత్తమున నీ దేవానుసరణ విధానము నవలంబించి భర్మ పురీ త్రైస్తవ సంఘమువలె నిర్వహించిన యెడల లోకమంతయుఁ దారుమారు కాక మానదు.

దీక్షితుఁ డెట్లని తన మిత్రుఁ డెద్దియేని ప్రశ్న వేయునని నిరీక్షించెను. సోమ యాజి కణ్వుడును దానును విశేష పరిశ్రమ చేసి సంపాదించిన పరంజ్యోతి తన మిత్రుని హృదయంబునఁ గూడ వెలుంగుచుండె నని యెఱుంగఁడు.

దీ—నాసంఘమున వీనిం బ్రవేశ పెట్టుట మిక్కిలి దుష్కరము. అట్టి ప్రతిజ్ఞను గావింప సమకట్టువారుగాని కావించి సమర్థింపఁ బాటుపడు వారుగాని వెక్కిరింపు గానరారు. స్వార్థత్యాగము గ్రంథములఁ దప్ప లోకమునఁ గాన్పింపదు. కష్టముల శ్రమల నాదరముతో ననుభవించి భరించుటకు మారుగ నకాలపు త్రైస్తవులు సకల సౌకర్యములని నిశ్చయించుచుండిరి. కాని క్రిస్తును వెంబడించుట యన నేమి ? ఆ ప్రభువు పాద! నిన్యాసముల వ్యాక్రయించుట యన నేమి ?

దీక్షితు లిప్పుడు తనలోఁ దానే మాట్లాడుకొన దొడంగెను. ఇప్పుడు సోమ యాజి తన యెదుట నుండెనో లేదో యెఱుంగఁడు. తన్మృత్యుమున మై నరవును జెంది నవాడై యుండెను. ఇప్పుడే దీక్షితుని యాధార్థ్యము సోమయాజికి మానసగోచరము కాఁజొచ్చెను. దీక్షితులుగూడ కణ్వస్థానముండె తన పరిపాలనమున నీ ప్రతిజ్ఞను నెలకొల్పిన నెట్లుండును ? ఢిల్లీపురంబుననే గాక తత్ప్రాంత ప్రదేశవాసులగు సకలైశ్వర్యములతోఁ దులదూగు నరనాగరకాగ్రేసరులలోఁ బెక్కిం దీక్షితునికి వశంబులు. దీక్షితుండై యీ నవీనాదర్శము వ్యాక్రయించిన నెంతబాగుండును.

ఈయూహను సోమయాజి, వాగ్దాపమున బహిర్గతము గావింప 2 నుద్యుక్తుండై యుండెను. తనచేతని వైకత్తి చిరపరితుండగు దీక్షితుని భుజోపరిభాగంబున నత్యాదరముతో నుంచి మిక్కిలి ముఖ్యులుగు ప్రశ్న నడుగఁబోవుచుండ నతిథుల రాకను సూచించు గంట సింహద్వారముకడఁ దీవ్రముగ మ్రోగెను. సోమి దేవమృ ద్వారమును దరిసి యెవ్వరితోడనో ముచ్చటించు చుండెను. అంత నొక పెద్దకేక వినఁబడెను. దద్దరిల్లి సోమయాజి వశిగనటుకుఁ బోనుంకించెను. దీక్షితులు చివాలానఁ గుర్చి నుండి లేచి వాని వెనువెంటఁ జనెను. అంత సోమిదమృతి ద్వారచ్చన్న పటుమును 4 బట్టాక్షేపముగఁ లైకలెను. ఆమె మోమునమ్మి వాడి వెల్లెనై యుండెను. 5 ఆ పాదమస్తమును గంపము నందుచుండెను.

సోమిదమృ—ప్రాణనాథా ! యేమి యీ ఘోరము ! విజయరామరాజు—నేనామాట నుచ్చరింపఁజాలను. అచిన్నపిల్ల లిద్దఱికి నెంతటి దురవస్థ సుప్రాప్తమైనది.

‘ ఏమిది ! ’ అని సోమయాజియు దీక్షితులును జానడిలోని కరుదెంచి విజయరామరాజు మందిరమునుండి నచ్చిన 6 వార్తానూరుని కభిముఖులై నుడిగిరి. వార్తానూరుడు 7 శిరోవేష్టమునైన భరింపలేదు. అరుటుబ న్నేహితులలో దావునఁ గాత్రరమున్న వాడు సోమయాజియే యగుటచేఁ బరుగిడి నచ్చెను.

1 బాడలను 2 ప్రయత్నించి 3 గుమ్మమున గప్పినగుడ్డ 4 నాకాత్మగ 5 కాలు మొదలు తలవఱకు 6 చారుడు 7 తలపాగ.

వారా—విజయరామరాజు తుపాకిని గాఱుకొని యాత్మహత్య గావించుకొనెను. తన కేయనాగారంబుననే యిట్లానర్చెను. వాని భార్య—

దీక్షి—మిత్రమా! నేనచ్చటి కేగవలయును; నీవుగూడ నాతో వచ్చెదవా? వారు నీకును బూర్వపరిచయలు.

దీక్షితులు మిక్కిలి పెల్లబోయియుండెను. వాని స్వాభావికముగ నిదానము కలవాడగుటచే దత్తరపడలేదు. తన స్నేహితుని దేరిపారజూచి యిట్లానెను—

“అట్లే నీతో వచ్చెదను. ఈ 1 ప్రేతగ్రహంబునకే కాదు; లోకమునఁ గల పాపమును శ్రమలను గూడ నీతో నీది తరించెదను. జైవ మామోదించునుగోక!”

మిక్కిలి యాతురతఁ జెందియున్న యీ సమయమునఁ గూడ సోమయాజి తన మిత్రుని మనోభావమును గ్రహించెను

నవమాధ్యాయము సంపూర్ణము.

దైవానుకరణము.

దశమాధ్యాయము.

సోమయాజి దీక్షితులుగార్లు విజయభవనమునకుఁ బోవునప్పటికి సకలమును బరిశుభ్రముగ నుంచు నభ్యాసముగల యింటిలో సచుస్త్రమును పౌనఃప్రవృత్త నంది గండ్ర గోళముగ నుంచెను. ప్రాసాదాగారము లన్నియు విజనంబుగ నుంచెను. కాని వడి వడిగ నడచు పాదవిన్యాసముల ధ్వనులును గుసగుసలును మేడమీఁదనుండి వినఁబడు చుండెను. వీ రిరువురును మేడనెక్క నుద్యుక్తులై సోపానముల సమీపించునప్పటికి, ఒక పరిచారిక భయకంపిత వదనయై వివర్ణమునంది తొందరగా మెట్లను దిగుచుండెను.

ఏదియో ప్రశ్నకుఁ “జణోరాక్షీ తల్లిదగ్గఱ నున్నది.” అని గొణుగుకొనుచుఁ బెద్దపెట్టున నేడ్చుచుఁ బరుగిడిపోయి చావడిని దాటి వీధిలోనికి వెడలిపోయెను. వీరు మెట్లెక్కిన తోడనే చణోరాక్షీ దృగ్గోచరయ్యెను.

ఆమె చూచినతోడనే సోమయాజిని సమీపించి తన రెండుచేతులును వాని చేతులలో నుంచెను. దీక్షితులొమె శీర్షంబునఁ దన పాణితలము నుంచెను. ఇట్లు వారు మువ్వరు నొక్క ఊణము నిశ్చబ్దముగ నుండిరి.

దీక్షితులు చణోరాక్షీని శిశుత్వమునుండియు నెఱుంగును. అతఁడే మాటలాడ మొదలుపెట్టెను.

దీ—“చణోరాక్షీ ! దయామయుండగు భగవంతుఁడు నీ కీ కష్ట కాలమునఁ దోడ్పడె యుండునుగాక. నీ తల్లి—”

దీక్షితులు వై కాక్యము నుచ్చరింప సంజేహించెను. సోమయాజి యింటినుండి యిచ్చటికి వచ్చులోపున యావనదశయందుఁ దనకుఁ గలిగిన యొక శృంగారావస్థ నాతఁడు స్మరించెను. ఆ విషయము సోమయాజికిఁ గూడఁ దెలియదు. దీక్షితులు మధ్యయావనమున నుండు కాలమున నాతని మనంబును ప్రియంవద (విజయరామరాజు భార్య) ఆకర్షించుట నే నామెను విశేషముగఁ బ్రేమించి తన దేహమనోబలంబుల నామె పరంబుగావింప నిశ్చయించుకొనెను. కాని ప్రియంవద లక్షాధికారి నే స్వీకరించెను. దీక్షితుని హృదయమునఁ గ్రోధ మంకురించలేదు. కాని యీ సందర్భమును మాత్రము విస్మృతిఁ జెందలేదు.

అర్థోక్తిలో ముగించిన దీక్షితుని ప్రశ్న తుత్తరముగాఁ జణోరాక్షీ తన తల్లి గది లోని కేగెను. ఆమె యొక నొక్కమాటవైనను జెప్పలేదు. ఆమెయొక్క యచ్చు తమగు కాంతమునకు వీ రిరువురును నిర్విణ్ణులైరి. ఆమె తిరుగ వచ్చి వారి నిద్రతని రమ్మని విలిచెను. అనంతరము విషయము నెద్దియేని గాంచఁబోవు వారివలె నీ 1 దేశికద్యయము భయవిహ్వల హృదయములతో మెల్లగ గదిలోనికి జనిరి.

వికలాక్షీ చేతుల రెంటిని బారబాపి మంచముపైఁ బడియుండెను. పరిచారిక

నెత్తివై గుడ్డగప్పుకొని కూర్చుండి భయప్రకంపితాంగియై యేడ్చుచుండెను. భూమ్యా కాశముల నెన్నడును బాడనూపని 1 వికాస పరికల్పిత వక్షసారవిందయై (ప్రియంపద నిశ్చలముగఁ బర్యంక తలఁబున స్థాణురూపంబున నుండెను. ప్రపృథమమున దీక్షితులు గూడ మోసపోయెను. సత్యము న్నాద్యతమగుడు వారిరువురుఁ దత్తరసాటుఁ జెందిరి. 2 అన్యేగతంబగు పురాతన వ్రణంబున 3 నలాతకల్యము నాటి నటులు దీక్షితులు వ్యధాకుల మానసుం డయ్యెను. అతఁడు తన మనోభావముల సమర్థించుకొని పూరు షార్థం బగు ధైర్యంబునఁ గిమ్మనక నిలిచి యుండెను. ఇప్పుడవలంబించిన యీ ధైర్యమునే యాతఁ డామరజాంతమును బ్రజాసేవకై వినియోగించెను.

ఉత్తరక్షణమునఁ గ్రింద యిట్లంతయు రణగుణధ్వానంబున మునింగెను. పిలువ నంపిన ధన్యంశ్చరియు నప్పుడే వచ్చి చేరెను. అతఁడు కొంచెము దూరమున నివసించు చాఁడు. వాని వెనువెంటనే రక్షకభటులు నరుడెంచిరి. భయవివ్వాలరగు నాక రులు వారిం బిలిచిరి. ప్రతీకావిలేఖరులున్, నిరుగుపారుగువారును గూడ వచ్చి నిం డిరి. సోమయాజి, దీక్షితులు, వీరందఱిని మెట్లయొద్దఁ గలిసికొనిరి. అవసరమగు వారిని దప్ప మిగిలినవారిని మేడపై కెక్కకుంప నివారించిరి. స్నేహితు లిరువు రును వీరును గూడి యీ ఘోరకృత్యమునకుఁ గల కారణముల నన్నిటిని విచారించిరి. ఆకారణములే మరునాటి పుత్రికలోనత్యద్భుతముగ వర్ణించిరి

విజయరామరాజు రాత్రి 9 గంటలకుఁ దన గదిలోని కేగెను. ఆదియేవాని సజీవునిగఁ జూచుటకుఁ గడపటిసారి, అరగంటయైన వెనుక తుపాకి కాల్చిన కబ్బము వినఁబడెను. ఆకబ్బమును వినితత్తరపడి నాక రొకఁడు గదిలోనికిఁ బరుగిడిచూడ నాతఁడు నేలపైఁ జచ్చి పడియుండెను. ఆసమయమునఁ జకోరాక్షి తన తల్లియొద్దఁ గూర్చుండి యుండెను. వికాలాక్షి పుత్రకాగారమునఁ జదువుకొనుచుండెను. ఆమె వైకిఁ బరుగిడి నాకరులతన తండ్రిని నెత్తి మంచముమీఁదఁ బరుండఁబెట్టుచుండఁ జూచి వెదనెట్టున నేడ్చుచుఁ దల్లి గదిలోనికిఁ బరువిడిపోయి మంచము దగ్గఱ మూర్ఛ మునింగెను. ప్రియం పద యీ సంగతి వినిన తోడనే మూర్ఛనందెను. కొంతపడి కత్యద్భుతముగఁ దెప్పి రిలి వెంకటసోమయాజికై యొక నాకరు నంపెను. పిదపఁ దన భర్తను జూచెద నని పట్టుపట్టెను. చకోరాక్షి యెన్ని చెప్పినను వినక భయముచే గజగజ వణఁకుచు నేడ్చు చున్న పరిచారికల సాహాయ్యమునఁ దనభర్తపడియున్న గదిలోని కేగెను. కంట దడియెనఁ బెట్టుకుండ నాతని 4 ననిమిషయై పరికించి వెనుకకు మరలి తిరుగఁ దన గదిలోని కేగి మంచముపైఁ బరుండెను. గురువులిరువురు వచ్చునప్పటికి (ప్రియంపద తన నిమిత్తమును, తన భర్తకొఱకును, నిర్మలముగఁ బ్రార్థించుచు వికాలాక్షి కాశ్యం బరవశయై పడియుండఁ జకోరాక్షి నొన మోముపై వంగి తిలకించుచుండఁ 5 ననువుల విడిచెను.

ఆ యాదివారము రాత్రి మృత్యుదేవత యా దివ్యభవనమునఁ జేరియింతటి యల్ల కల్లోలమును గావించెను. విజయరామరాజు యొక్క 6 యాధికచారిశ్రము బూర్తిగ వెల్లడి యగుదనుక నీమృత్యుదేవతా ప్రవేశమునకుఁ బ్రధాన కారణము గోచరింపలేదు.

1 ప్రకాశము 2 ఎముకలను బట్టిన 3 కొరవి 4 రప్పవేయక 5 ప్రాణములను 6 అర్థసంబంధమున.

కొంత కాలమునుండి విజయరామరాజు, ఒకడుడుకు వ్యాపారములఁ బ్రవేశించెను. ఒక నెలదినములలో వాని ధనమంతయు నంతరించెను. అత్యజీవనోద్ధరణమునకై పోరాడు వానికి 1 బాత్మాలికముగఁ బొడనూపు మాయామయ జ్ఞానము వీనియందంతురించి, ధనమెల్లఁ గోల్పోయి నిర్భాగ్యుడనయితి నని తెలిసికొని నప్పుడు వీమియుఁ దోచక వివాహముఁ బూర్తిగఁ జెలిసికొను దనుక నీక్షించి తన జేహయాత్రకుఁ బరిసమాప్తిని జెప్పెను. అదివారము సాయం సమయముననే సర్వ నాశనమైన సంగతి తెలిసెను. అతఁడు దన దనుకొనుచుండిన యీ దివ్యభవనము, తాను వాడుకొనుచున్న కుర్చీలు, బల్లలు, గుట్టములు, బండ్లు, వెడి బంగారు సామానులు, గృహోపకరణములు మున్నగున వన్నియు, నాతని కష్టాంతముకాని ద్రవ్యముచే నొకప్పుడు కొనెను.

యథార్థముగు విలువలేని మాయామయ ప్రవర్తనము వలననే యీ ధనము నంతయు నాణ్ణించెను. మాయోపాయములచే ద్రవ్యనష్టమును గూడఁ దొలగించు కొనఁ గలనని 2 నిరీక్షించెను. ఇట్టివా రెప్పుడు నట్టి నిరీక్షణచే కలిగియుందురు. 3 ఈదృశులగు పరులనేకుల వలెనే యీసారి విజయరామరాజు మోసపోయెను. తాను ముప్పైచిప్పును బట్టుకొని వీధివీధులం దిరిగి 4 తిరిపె మెత్తఁదగిన యవస్థ తటస్థించినదని తెలిసినతోడనే యొకవృద్ధులలో మరణమే మోక్షమని గ్రహించెను. వీని జీవితవిధానమున కిది యోగ్యమయిన ఫలమే. ద్రవ్యమునే దేవునిగ నేవించెను. ఆ ద్రవ్యదేవత తన వారినండి తొలగినతోడనే వాని కారాధన నిధాన మంతరించెను. ఆరాధన నిధాన మంతరించిన జీవితాశయే నశించును. ఇవ్వధంబున లక్షాధికారియగు విజయరామరా జంతరించెను. అతఁ డజ్ఞానియై యజ్ఞానాంధకారంబున మునిగి 5 సమసెను. నిత్యనిర్మల భగవత్సాన్నిధ్య ప్రదాయకమగు నాత్మజ్ఞానమునకును దీని కిని సాదృశ్య మెక్కడ ?

ప్రియంబద మరణమునకుఁ బెనిమిటి చావువలనఁ గలిగిన 6 మాతాష్టటిత వ్యభయ కారణము. కొన్ని వత్సరముల నుండియు భర్త తన రహస్యముల నీమెకుఁ జెప్పుట మానివెచ్చెను. కాని యాతనికి ధననష్టము కలుగఁ గల దని మాత్ర మామె యెఱుంగును. పెక్కువత్సరములనుండి యామె 7 జీవన్మృతయై యుండెను. మిక్కిటములగు దుఃఖములైన భరింప సమర్థుకలది. ప్రియంబద తాను లేవలేని స్థితియందుండియుఁ బరిచారికల సహాయంబున భర్తృవృత్తకలేబర 8 దిదృక్షుచే నాగదికై చోవుట వలననే యామె స్థైర్యమును గ్రహింపనగును. ఆమె కడు నీరసస్థితియందుండుటచే నీ దుర్బలావస్థ సహించజాలక యనువులఁ ద్యజించెను.

తల్లి దండ్రుల మరణమును ధననష్టమునను నీ 9 యాపత్త్రయము నొక్కసారి సంప్రాప్తమైనవి. ఈహూరము వలన వికాలాక్షి కొన్ని వారముల దనుక స్వస్థచిత్త కాలేదు. మిత్ర బాంధవ పరామర్శ వాక్యానుసయముల వలన గాని సదుపచారముల వలనగాని యామె చలింపలేదు. ఆమె తన జీవితమునకు ముఖ్యాధారమని భావించుచున్న భాగ్యము 8 త్రయైనదని యైన నెఱుంగదు. చకోరాక్షియుఁ దాను నెట్లు విడిచి

1 వెంటనే 2 చూచెను 3 ఇట్టివారు 4 బిచ్చము 5 చచ్చెను 6 వెంటనే వచ్చిన 7 బ్రతికియుఁ జచ్చినదానివలె 8 చూచుకొనిక 9 మూఁదాపదలు

పోయి బంధుజనుల దయాధర్మమున జీవింప వలసిన సమయ మాసన్నమైన దని చెప్పి నను దాని యర్థమును గ్రహింపదయ్యెను.

చకోరాక్షి కీ విషయము లన్నియుఁ బూర్తిగఁ దెలియును. తమ కిట్టి యాపద యేల సంభవించినదియు నాయమ యెఱుంగును; సమాధి కార్యములు ముగిసిన వెనుక నామె తా నాచరింపఁ దలంచిన జీవిత యాత్రావిధానమును సుగుణాతితో ముచ్చటించెను. సుగుణవతియు నామె తల్లియు నీదుర్వార్తను వినినతోడనే ధగ్ధపురినుండి ఢిల్లికి వచ్చిరి. ఈ సమయమున సమావేశమయిన యితర బంధు మిత్రాదులును వీరును గలిసి యీ కుటుంబ ! భావివిధానమునుగూర్చి యోజించు చుండిరి.

సుగుణవతి తన ముఖారవిందమునుండి బంధువత్సలత వెదజల్లుచు : చకోరాక్షి! నీవును నీ యక్కయు ధగ్ధపురికి మాతో నేతెంచి కొంతకాలము మామొద్ద నుండ వలయును. అనెను. చకోరాక్షిగూడ దైవానుకరణ ప్రతిజ్ఞ గైకొనఁటచే సుగుణవతి కామె యెడలఁ గల బంధువాత్సల్యము, బద్ధానురాగముగఁ బరిణమించి దినదిన ప్రవర్ధమాన మగుచుండెను.

చ—నేను చేయఁ దగిన దిచ్చట నేమియు లేనియెడల నట్లే వచ్చెదను. అని సుగుణవతిని దీనవదనయై తిలకించెను.

సుగు—తల్లీ! నీవిచ్చట నేమి నేయఁ గలవు?

చ—ఏమియును లేదు. కొంచెము సంగీతము పాడుట తప్ప నా కే యితర కార్యమును నేర్పింపలేదు. ఆసంగీత మయినను ఇతరులకు నేర్పి జీవనాధారముగఁ జేసికొనుటకుఁ దగినంతరాదు. వంటఁ జేయు విధానము నించుక యభ్యసించితిని— అని చిఱువగవుతో సమాధానము చెప్పెను.

సుగు—చకోరాక్షి తన యనుదినాచారమునకుఁ గూడ జంధుబనులవై నాథారము పడవలసి వచ్చెనని సంకల్పించుచున్నదని గ్రహించి తత్సందేహ విచారకార్య మిట్లు నెను—

“అమ్మ వంటపనిలో క్రమ పడలేక చిక్కువకుచున్నది. అట్లయిన నీవే మాకుఁ బచనముచేసి పెట్టవచ్చును.”

తండ్రి యాస్తిలో చిల్లల కించుకయు 2 సంక్రమించలేదు. అంతటితోనైన ముగింపక యాశండు దురాశాపికావ గ్రహుడై తన భార్యపుత్రులకలఁ బ్రత్యేకావాయమును గూడఁ గపటనాటకమునఁ జేర్చి 3 కోటపొయెను.

చ—సుగుణవతి చెప్పిన విషయము దీర్ఘలోచన నేయఁ దగినదిగాఁ దలంచుచు—అటులా! అటులా! వికాలాక్షికిని నాకును జీవకోపాధిని సమాధింపుటకై మర్యాదహీనముగాని యేషనినైనను జేయుటకు సంసిద్ధముగ నుంటిని. అయ్యో! సాపము వికాలాక్షి అది యీ 4 దురవస్థాప్రాప్త విమోహమునుండి తిరిగి ప్రజలలో బడఁ జాలము.

సుగు—చకోరాక్షి తన దారిని తాను చూచుకొన నాతరపఁడుటకు మందనము ముఖవందనయందు దంతురింపఁ గన్నటి భార లాఱుక నిట్లు నెను—ధగ్ధపురి కేసిన వెనుక నంతర్భాగముల నేర్పరచుకొన వచ్చును.

ఈ సంభాషణము జరిగిన యొక పక్షమునకుఁ జకోరాక్షి వికలాక్షులు ధర్మ పురిలో సుగుణవతియింటఁ బ్రవేశించిరి. ఈ మార్పు వికలాక్షికి మిక్కిలి 1 విషాద కరముగ నుండెను గాని చేయఁదగిన దేమియు లేక మిన్నకుండెను. ఇట్టి 2 యనుం తృప్త్యవస్థయందుండుటచే నీమేను సాకుట కష్టసాధ్యముగ నుండెను.

తన మనోభావముల కనుగుణ మగు సుగుణవతి సహవాస మహోరాత్రములు లభించుటచేఁ జకోరాక్షి యానందమయావస్థయందు మగ్నయై యుండెను. దైనాను సరణ విధానావలంబనము సుగుణవతి తల్లికి సహ్యముగ లేకున్న నుదత్తామాజిక కృత ఘనతరకార్యంబుల నీక్షించుటచే నామె మనంబుఁగూడఁ గరంగఁ జొచ్చెను. సుగుణ వతి చండాల వాటికయందు దాచరించు చున్న సత్కార్యమునకుఁ దోడ్పడుటకుఁ జకో రాక్షి కవకాళము కలిగెను. స్వకాయకవ్యంబున జీవింపఁ దలంచుటచేఁ జకోరాక్షి గృహపాకమునఁ బాల్చిన మొదలిడెను. కొలఁది దినంబులలో నామె మహానశ కృత్యం బునఁ దన హస్తలాఘవము నెల్లరకు వెల్లడి నేయుటచేఁ జండాల వాటికలో 3 పాక విద్యాభ్యాసము గూడఁ గావింప నవకాళము చిక్కెను.

చకోరాక్షి మిక్కిలి 4 సంతోషముతో బీదలకు వంట సేర్ప నారంభించెను. పర సౌఖ్యకరము లగు కార్యముల నాచరించుటచేఁ గలుగు సౌఖ్యమును జవిగొన నొంద లిడెను. ప్రభు వేమి నేయు నని విమర్శించి తదను గుణముగఁ బ్రతికార్యము నాచ రింప నామె కావించుకొనిన నిశ్చయ మామెకుఁ గాలక్రమమున నైజగుణముగఁ బరిణ మించెను. మనోద్రధిచ మిక్కిలము గాఁజొచ్చెను. చకోరాక్షి గుణగతియు లాహోద కర మని పెద్దమ్మగూడ వక్కాణించెను. లక్ష్యాధికారికి తనూభాతయై మహాపట్టణమున సకల వైభవములతోఁ బెనుపఁబడి యాగర్భ క్రీమంతురాలై మిన్న మొన్నటి దనుకఁ జరించిన చకోరాక్షి ఆరితేరిన వంటలక్క వలె 5 ననుక్షణమును బాక కాలయందు దటు నిటు దిరుగుచుఁ జేతులు వంటపదార్థములచే మలినములై యుండ నప్పుడప్పుడు నాసి కా గ్రమునఁ గూడఁ బిండి మున్నగు పదార్థము లంటుకొని యుండ లక్ష్యమునేయక కార్య నిర్వహణ లన్ని చిత్తయై వర్తించుటం గాంచఁ బెద్దమ్మగూడ నాశ్చర్య మగ్నై తృ యయ్యెను.

పెద్ద—చకోరాక్షి ! దాసదాసీజ న్నార్తంబులగు నీచక్రవర్తింబుల నీవాచరింపఁ జూచి సహింపఁ జాలను. నీవా కార్యముల మెలంగవలదు.

చకో—పెద్దమ్మా ! అట్లునెదవేమి ప్రాధుపాదువున నేను సిద్ధపఱచిన పెసరట్లు నీకు 5 దీచిరముగ లేవా ?

పెద్ద—కడుంగదు స్వాదువుగ నున్నవి. కాని చకోరాక్షి ! నీవు మా యింట నిట్టి పనుల నాచరించుట యుక్తము కాదు.

చకో—ఏలయుక్తముగాదు ? ఇది గాక నేనింకేమి చేయఁ గలను.

పెద్దమ్మ చకోరాక్షివంకఁ దేరిపారఁ జూచెను. ఆమె ముఖవికాస మించు కేనియుఁ గొఱవడలేదు.

పెద్ద—అమ్మా ! నీవెప్పుడును వంటలక్కవై యుండఁ దలంపలేదుగదా ?

చో—బహుశా యల్లే యగునేమో? ఢిల్లీలోగాని తత్తుల్యమగు మఱియొక పెద్దపట్టణమునగాని వంటలఁ జేయు విధానమును నేర్పు బడిని పెట్టుకొని తత్త్వాంతమునఁ గల బీదవాండ్ర యిట్ల డేగి తలలుటఁ జక్కఁగా వంట నేయు రీతిని నేర్పవలెనని యున్నది. నిన్ను జాతులయందుడికియు నుడుకని మెతుకులఁ దినుట వలననే రోగములధికముగఁ బ్రబలుచుండు నని సోమయాజి చెప్పియుండెను. ఈ యసంతృప్తాహారమే వారి ఘోరకృత్యములకుఁ గూడబురికొల్పు చుండునట. ఈ విధానమున నావసు వికారాఢీకిని వలయు జీవనోపాధి నార్జించు కొనుచుఁ బరోపకారమును గావింపఁగలను.

చో—రాక్షి యీవిషయమును మననము చేసి చేసి తుదకు నిర్ధారణ పఱచెను. ఈలోపల ధర్మపురియందును మాలవల్లియందును గల ప్రజల యనురాగమునకుఁ బాత్రయై 1 పాకాకాస్త్రాధ్యయనిపించుకొనెను. ఢిల్లీ దేవాలయమునఁ గావించిన దైవానుకరణ ప్రతిజ్ఞ యామె దైనికచర్యయందెల్లడ వ్యాప్తమగుచుండెను.

ఉపన్యాసపీఠముపై నిలిచి వెంకట సోమయాజి దైవానుకరణ మహామంత్రోపదేశమును గావించి మూడు మాసము లైనది. ఇంతదనుకఁ దన సహజకుల యంతఃకరణ ప్రవృత్తు లెట్లు ప్రసరించుచుండెనో యతఁ డెఱుంగఁడు. ఇప్పుడు దేశమున వ్యాప్తమై యున్న దేవాలయారాధన విధానంబునఁ దృప్తినందని వెక్కండ్రు ఈ నవీనాదర్శమును విశేషాహ్లాదముతో నంగీకరించి రని మాత్ర మాతఁడు గ్రహించెను.

అతఁడు తన స్వీయప్రవర్తనమునకే తృప్తినందలేదు. వాని పరిణామ పరిమితి నిడమిథమని నిర్ధారణ నేయ సాధ్యము కాదుగాని దీక్షితున కీతనికిఁ గలిగిన పునస్సమాజేశ సంభాషణమును గుర్తించిన 2 నీవత్ జ్ఞాన మంతురెచును. సోమయాజి యింట గ్రంథాలయంబున వీ గిరువురు గూర్చుండియుండిరి.

దీక్షి—నేనీదినమున నిన్ను జూడవచ్చిన కారణ మేమో నీ వెఱుంగుదువా? సోమయాజి తన మిత్రుని గ న్నెత్తి చూచి తలపంకించెను.

దీక్షి—ప్రభువు పదపన్నంబుల నంతఃకరణకుద్ధిగ నింకను వెంబడింపఁ జాలకుంటి నని నీయెదుట నొప్పుకొన వచ్చితిని.

సోమయాజి యాసనమునుండి లేచి గదిలో నిటునటుఁ దిరుగు చుండెను. మనోనిశ్చయము నొనర్చుకొను వేళ నతనికి సహజమగు విధానమున నేత్రమాలనుండి నూత్న విశాసము కల్గినిదియ దీక్షితుల లోకగు కుర్చీపై నిశ్చలుఁడై కూర్చుండి యుండెను.

సోమ—ప్రతిజ్ఞాపాలనమున నా కింకను దృష్టి కలుగలేదు. తుద కిప్పుడు నే నాచరింప వలసిన విధానమును నిశ్చయించుకొంటిని. కర్తవ్యమును అవిచ్ఛిన్నముగ నిర్వర్తించుటకు నేనీ యుద్యోగమును మానుకొన వలసి యున్నది.

దీక్షి—నీవట్లే చేయుదు వని నే నెఱుంగుదును. నేను నా యుద్యోగమును విడువ వలసి యున్నదని నీతోఁ జెప్పటకే నే డిచ్చుటకీ వచ్చితిని.

సోమయాజి వెనుకకు మరలి తన స్నేహితున కభిముఖుఁడై నిలువబడెను. వా గిరువురును దమ మనోగతాందోళనము లోన నిమగ్నులైనఁ బ్రయాత్నించు చుండిరి.

సోమ—నీవిషయమున నిది యవసరమా?

దీక్షి—అవసరమే. కారణములఁ జెప్పెదను వినుము. నీకు నవియే కారణములు కావచ్చును. అట్లే యగు నని నా నమ్మకము. సోమయాజి! నే నెంతకాలమునుండి

1 వంటలయందు నేర్పరి 2 కొంచెము.

యీ యాచార్యపదవియం దున్నదియు నీ వెఱుంగుదువు. 1 తదున్నత స్థానోచిత కార్యనిర్వహణ మెంత 2 దుర్లుభమో నీ వెఱుంగునది కాదు. కష్టసాధ్యమును దుఃఖావహము నని నా తాత్పర్యము. కాని యజ్ఞానులగు పామరజనులు, 3 అత్యంతాహదావహ మని భ్రమించు నీస్థానమునం దుంటిని. ఒక దివ్యభవనము నివాసమున కేర్పడినది. 4 అనర్హ వస్త్రాభరణా ద్యలంకార సమృద్ధి కలదు. శారీరక సౌఖ్యము లెల్లగొల్లగా ననుభవించుచుంటిని. దేశయాత్రలఁ బలుసారులు గావించి తత్తదేశ వ్యాప్త శిల్ప విద్యానైపుణ్యముల గాంచి యానందించితిని. దారిద్ర్యమన నెట్లుండునో యెఱుంగను. ఈవిధము : క్రీస్తుకొఱకు నేనేమి శ్రమలనందితిని. అన్న ప్రశ్న 5 పదింబని నాకు స్ఫూరింప జొచ్చెను. అందుకుఁ దగిన సమాధానమును జెప్పఁ జాలకుంటిని. ప్రభువు నిమిత్త మెన్నెన్ని కష్టములనో చెందవలయు నని పాలుచెప్పెను. క్రీస్తు మార్గము ననుసరించుట యన శ్రమల నందుటయే యని నిర్ధారణ నేయుటచేఁ గఁబ్బుండు సరియగు పద్ధతి నవలంబించెను. నే నెట్టి యిక్కట్లుల నందుచుంటిని ? ఉద్యోగ ధర్మమునఁ దటస్థించు స్వల్ప మనఃకేళిముల శ్రమలగ భావింపఁ జనదు. పాలు మున్నగు సనాతన క్రైస్తవులతోఁ బోల్చి చూచుకొనిన నే రి ననాయాసచుగు సకల సౌఖ్యకర జీవితము ననుభవించు చుంటినిని చెప్ప నొప్పును. ఈ స్థితి నిఁక భరింపఁ జాలను. ఇట్టి క్రైస్తు అనుసరణమును గర్హించుకల్పము ముఖముఖిని బెక్కుసారులు న న్న వమానించు చున్నది. నేను బ్రథమి యడుగు బాడల ననుసరించుట లేదు. ఇప్పుడు ప్రబలియుండు నాధ్యాత్మిక, సాంఘిక, నైతి కాచారములకు విముఖుడనై నా జీవిత శేషమును నిమ్న బా త్యుద్ధరణమునకై వినియోగించిననే గాని మన క్కాంతి లభింప నేరదు.

ఇట్లు దీర్ఘోపన్యాసమును గావించిన పిదప దీక్షితు లాసనోద్ధితుడై గవాక్షము చెంత కరుదొంచెను. ఇంటిముందు వీధి పగటివలెఁ బ్రకాశించుచుండెను. ఆమార్గమున వచ్చుచుఁ బోవుచున్న ప్రజల గొంతవడి 7 తిలకించి పిదపఁ 8 దిక్పాతుడై తనలోఁ బ్రజ్వలించుచున్న మానసాగ్ని బాల్వల వెడలఁ గ్రక్కుచుండెనో యనునట్లు ఇట్లు నెను.

దీక్షి—సోమయాజీ ! మనము నివాసము నేయుచున్న యీ పట్టణము పంచ మహాపాతకముని పట్టణమును బోలినది. ఇచ్చట నాచరింపఁబడు మహా పాతకములు, దురవస్థలు, స్వార్థపరాయణత్వము, మున్నగు నవి తలంపునకు వచ్చిన గుండెలు నీరగుచున్నవి. విహిక సౌఖ్యకరోన్నత పదవీ 9 చ్యుతుండైన నిరశ్వర మగు నీ జన సామాన్యమునఁ జేరు కాల మెన్నఁడు సంక్రాంతమగునో యని భయపడుచుండెడి వాడను. కార్మికాగారములఁ బనినేయు యావసాంగుల దౌర్భాగ్యదశను గాంచి నను సర్వకాల సర్వావస్థలయందు స్వార్థమునే నెలకొల్పి పూజించి సాంఘిక ప్రజా పాలనములఁ దిలకించినను, ఆలకించినఁ బ్రేవులు తరుగుకొని పోవు దరిద్రుల దీవాలాపముల కించుకేని యలుతుఁ జెందని ధన కనక వస్తువాహన సమృద్ధి గల క్రీమంతుల చర్యలఁ బరికించినను, మద్యపాన 10 ద్యుతాంతక కాలల నవలంకించినను, 11 నిరుపాధితుల విలాపముల నాలకించినను, దేవాలయము లన నసవ్యవధు కొటానకొటి

1 అగొప్ప 2 కష్టమో 3 మిక్కిలి యానందము 4 విలంబిత 5 మాటిమాటికి 6 శ్రమలేని 7 చూచి 8 అగపడక 9 విడువఁబడినవాడనై 10 జూదము 11 దిక్కులేనివారి

ప్రజాసమాహంబును, నవరత్న ఖచిత హంసతూలికా తల్పంబులచే నమర్చబడి వానిపై సుఖాసీను లగు నిరర్థక జేశిక వర్ణమును విలొకించినను, నేను భయ విస్మయాకుల మానసుండ నై వ్యర్థజీవనమునఁ గాలమును వ్యర్థపుచ్చితిని గదా. యని పరితపించు చుంటిని. 'నానవోదరు లగు నీ వీదమానవుల నీ వాదరింపక పోవుటచే నన్నాదరించని వాడ నైతిని.' అని మన ప్రభువును రక్షకుఁడు నైన యేసుక్రీస్తు పలికిన వాక్యములు 1 నాశ్రవణ వివరంబుల ఖంటానాదంబుల పగిది మ్రోగుచున్నవి. నే నెప్పుడు స్వయముగఁ బోయి కారాగార బద్ధుల పాపుల నామయగ్రస్తుల నాదరించితిని? నా సామాజికులలో, ధనవంతులు, సమపత్తి గలవారు సదుద్యోగులు విద్వాంసులు భూస్వాములు మున్నగు సత్సంపత్తి గలవారితోడనే కాలక్షేపముం గావించితిని. ఇందు నాకు శ్రమ యెచ్చుట? ప్రభువు కొఱకు నేనేమి శ్రమపడితిని. మిత్రమా! నే నీవిషయముఁ దలంచుకొని నప్పుడు కొరడా దీసికొని వీపు పగుల గొట్టుకొన నుద్యుక్తుడ నైతిని. మార్మిను బూధరు కాలమున నేను జీవించువాడే నగు నెడల 2 వివశ్రువును నావీపును గొరడా దెబ్బల కప్పగించి యుండును.

వెంకట సోమయాజి నిర్విణ్ణుడై నిరీవుప్రతిమ వలె దెల్లపోయి నిలవంబడెను. ఇంతటి మానసోద్రేకమున నున్నపు డెన్నఁడును దీక్షితుని జూడలేదు. అంత గది యంతయు నిశ్శబ్దముగ నుండెను. దీక్షితుఁడు తిరిగి సుఖాస నాసీనుడై తలవంచు కొనెను. సోమయాజి తుదక్రిక్కినెను—

సోమ—న్నేహితుఁడా! నీవు నామనోభావములను గూడ వెల్లడించితివని నేఱుగఁ జెప్ప నవసరములేదు. నేను కొన్ని సంవత్సరములనుండి యిటువలెనేయుంటిని. సకల సౌకర్యాకర జీవితమును గడపితిని. అట్లునుటచే జేవాలయ కార్య నిర్వహణ మున నాకుఁ గష్టములు, మనఃకేళములు, భారములు, దటస్థింపలేదని కాదు. క్రీస్తు కొఱకు నేను కష్టము లనుభవించితిని చెప్పుటకు మాత్రము సామాసింపను. క్రీస్తు మీ కొఱకు శ్రమల ననుభవించి తన యడుగు బాడల మీ రనుసరించుటకు మార్గదర్శి యయ్యెను. అను కేతురుని వాక్యము సదా నాకుఁ గన్నులకుఁ గట్టినట్లుఁ ప్రత్యక్షమగుచుండెను. నేను సౌఖ్యములఁ దులఁదూగితిని. దారిద్ర్యమున నెట్టిదియో యెఱుంగను. సత్సంగత్యమునకును 3 జేకాటనమునకును వలయు కాలమును వినియోగించితిని. నవనాగర కాదర్శములచేఁ బొందఁ దగిన సకల సౌకర్యముల ననుభవించితిని. దారిద్ర్యముచేఁ బ్రబలిత పుర పాపపుంజం బెల్ల ప్రళయ జంఝామాయత ప్రాయమై జేవాగార 4 కుద్యములకును నాయొంటి గోడలకును విశేషముగఁ దాకుచుండెనుగాని రాతిగోడ లతి దృఢంబులగుటచే నే నా 5 కిబ్బవవీచీ పరంపరల గ్రహింపఁ జాలక పోతిని. ఈ దుస్థితిని భరింపఁజాలని యవస్థ నాకుఁ దటస్థించినది. నేను బురోహిత వర్ణమును నిందించుటలేదు. అత్యాదరము కలదు. క్రైస్తవ సంఘమును నేను ద్వేషింపను. సాంఘికాదర్శములునమంజుసములే. వానినంతరింపఁ జేయ నుంకింపను. నే నాచరింపఁదలంచిన విధానమునఁ గూడఁ క్రైస్తవమత సంఘమును ద్వేషించితి వనిపించుకొన నొల్లను. కాన నేనీ మతాధిపత్యమును ద్వేషించిననే గాని ప్రభుపాద విన్యాసముల యధావిధిగ ననుసరింప నవకాళము లేదు. నే నిట్లాసరిం

1 నాచెని 2 బట్టలేని 3 జేశసంచారము 4 గోడలు 5 పాపతరంగములు

చుటచే నితర మతాధిపులఁ గాని సామాజికులఁ గాని విందింపను. నేను నీవలెనే తలం చుచుంటిని. ద్యుతి మద్యపాన వ్యభిచారాది మహాపాతకముల క్షుణ్ణికిపట్టుయి యథో గతి పాలగుచున్న నిమ్మ జాతులతోఁ గలసి మెలసి సంచరించి తద్దధరణమునకై వాజీ విత్తశేషమును వినియోగింప సమకట్టితిని. అట్లాచరించుటకే మతాధిపత్యమును ద్య జింప వలయును. ప్రభువు కొఱకు నిక్కముగా శ్రమపడుటకు దీనిని మించిన మార్గము వేటొందు గాన్పింపదు. — అనెను.

మధల వారిరువురి మధ్యను తుణకాలము నిశ్శబ్దముగ నుండెను. వారు నిశ్చయించుకొనుచున్నది సాధారణ కార్యముకాదు. వారుభయము లేకవిధంబున నాలోచనము చేసి యేకాభిప్రాయులైరి. లోకచారిత్రమును జక్కఁగ గుర్తించిన వారు 1 మేధావంతులు; నిదానము గలవారు; తాత్కాలికోద్రేకమున కడ మిచ్చువారు కారు. తమ ప్రవర్తనమును, కాలోచితమును బూర్తిగ విమర్శింప 2 దక్షులు.

తన ముఖదర్పణమునకు నూత్న వికాసమును గల్పించు సహజ మందహాసమున దీక్షితు లెట్లుకేల కిట్టులనియెను—

దీక్షి—నీకుఁ ద్రోక్కఁ దలంచిన దారియేది ?

సోమ—పరోపకారమును విశేషముగ నాశించు చున్న బీదపాపుల మధ్యఁ జేరుటయే నాకు తోచిన దారియై యున్నది. నా యర్థాంగలక్షియ నా యుద్యమమునకు రి సహకారిణియై విరాజిల్లుచున్నది. మన పట్టణమున మిక్కిలి దరిద్రులు నివసించు గూడెమున నొక గుడిసె నద్దెకుఁ దీసికొని యందు నివసించ నిశ్చయించుకొంటిమి.

దీక్షితుని మానసోద్రేక మిప్పటికి మిక్కుటమై సిక్కుటిల్లినది. తానును దన మిత్రుఁడును నవలంబించఁ దలంచిన జీవితయాత్రా విధానమున 4 నిమగ్నమైన హృదయారవిందము కలవాడై “ మనకు నివాసోచిత స్థానమును జెప్పెదను వినుము. ” అనెను. ఆ ప్రదేశ కథనాకర్ణమున సోమయాజి దీక్షితుని ప్రహరేమాపారమును గ్రహింపఁ గలిగెను.

రాత్రి ప్రాద్దుసోవుదనుక నల్ల ప్రసంగించుకొనుచుఁ గూర్చుండిరి. విజనంబగు దూరదేశమునకు యాత్రార్థమై వెడలువారివలె నత్యుత్సాహముతో భావివిధానంబులఁ గూడఁ బలుకుకొనుచుండిరి. ఇట్లు జీవితాశయమును నిశ్చయించుకొనిన యాతుణమున నెద్దియో వెద్ద బరువు దింపినట్లై మానసోల్లాసము హెచ్చెనని దీక్షితు లప్పడప్పుడు తన మిత్రులతోఁ జెప్పుచుండును.

5 ఏతన్నిశ్చితానుసారముగఁ బూర్వము సారానువండు నొక పెద్దయింటిని వారద్దెకుఁ బుచ్చుకొని యందు నివసించిరి. వానా దురాచార సంకలితంబగు నీచవాటి మధ్యమున నున్న దీగృహము. ఇది యొక క్రొత్తయూహకాదు. మన రక్షకుడైన యేసుక్రీస్తు తన పితృగృహంబును వసతులను రి ద్యజించిబీదలు, శుంకరలు, పాపులు నగు నీచ జనమధ్యమున నివసించి వారల నుద్ధరింపఁ బ్రయత్నించలేనా ? కావున బుద్ధిమంతులు బీదలమధ్య నివసించి వారికివిద్యాబుద్ధులఁ గరపి సముద్ధరింపఁ బ్రయత్నిం

1 బుద్ధిమంతులు 2 తగినవారు 3 సహాయము చేయునది 4 మునిగిన 5 ఈ యోర్పాటునుబట్టి 6 విడిచి

చుట ప్రభువునాటిది గాని నవీనము కాదు. వీరిరువురును గ్రీస్తుకొఱకుఁ బొందఁ దలంచిన శ్రమకీ యూహా సమీపించినది. తమ పట్టణమున మిక్కిలి నిర్ధనులును బరమార్థ చింతారహితులు నగు వారి నుద్ధరింప బద్ధకంకణులైరి. తా మట్టివారి మధ్య నివసించినఁగాని వారి నెట్లు బుద్ధరింప నగును! ఎద్దియో యొక విధమగు స్వాధ్యత్వాగమును చేసిన నేగాని శ్రమానుభవ మెట్లు కలుగును! పట్టణమునందలి పాపకవ్వదశలఁ బాల్గొనినచో స్వాధ్యత్వాగ మెట్లు స్వానుభవమునకు వచ్చును!

పరచింతలేక స్వవిషయముననే వారు పరస్పర మిట్లు వితర్కించుకొనిరి. క్రీస్తు ననుసరించెద మని తాము చేసికొనిన ప్రతిజ్ఞను 1 ద్వికరణశుద్ధిగ సార్థక మొనర్ప నిట్లు ప్రయత్నించిరి. వారి ప్రతిజ్ఞ యిదియే. తత్పాలనకై యీ విధము నవలంబింప వలసి వచ్చిన నెట్లు వెనుదీయఁ గలరు?

దీక్షితులు ధనవంతుఁడు ఆకఁడు ధనాద్యుఁడని ధిల్లీనగరంబునం గల వాకలల రెఱుంగుదురు. గ్రంథరచన వలన సోమయాజియుఁ గొంచెము ద్రవ్యము నార్జించెను. ఈ ద్రవ్యమున విశేష భాగమును వినియోగించి తమ నవీన నివాసమును బెక్కిండు గృహవిహీనులకు వాసయోగ్యముగఁ జేయ వీ రిరువురును సమకట్టిరి.

వీరి విషయ మిట్లు ప్రవర్తమాన మగుచుండ ధిల్లీక్రైస్తవ సంఘ చారిత్రము, అత్యుత్కృష్ట దశనందఁ జొచ్చెను. దేశిక ప్రబోధిత దైవానుకరణ మంత్రము ప్రజల నారాట పెట్టఁ దొడంగెను. ధర్మపురి క్రైస్తవ సంఘమునకుఁ గణింపదేశ మెట్టి ఫలమును గలిగించెనో యిచట నట్లే జరిగెను. కాని యిచ్చటఁ బెక్కిండు ధనికులు పూర్వాచార పరాయణులు, కలరు. అట్లు లయ్య నొక భానువాసరమునఁ బ్రాతః రాధాధనకై సోమయాజి స్వాధితోన్నత పీఠము నధిష్టించి తన వీడుకొలును సాంఘికులకు నివేదింప గ్రామ మెల్ల నల్లకల్లోల మయ్యెను. సోమయాజి యంతకు మున్నే తన నిశ్చితాభిమతమును ధర్మకర్తలకుఁ దెలిపినను వినియోగింపలేదు.

దీక్షితులు గూడఁ దన పదవిని 2 త్యజించెననియు వీ రిరువురును నిమ్మచాతుల మధ్య నివసించి తదుద్ధరణమునకుఁ దమ జీవితముల ధారవోయు చుండి రని తెలిసిన తోడనే ప్రజలలో 3 నత్యుత్కృష్టదేశము నొడమెను.

ఒకానొక ప్రాణమిత్రుఁడు దీక్షితు నిట్టి కార్యమునకు గడంగవలదని కన్నీరొలుకఁ బ్రార్థింపనిట్లు సమాధానము చెప్పెను.

దీక్షి—సోమయాజియు నేనును గలిసి చేయఁదలంచిన యీ కార్యమునకు మీ రిట్లు తలడ్డిలనేల? ఆధ్యాత్మిక ప్రబోధము గావించుట కేర్పడిన మేము సకల కష్టనిష్ఠురములకు లోనగుచున్న నిర్ధకమానవకోటి నుద్ధరింపఁ బ్రయత్నించుటలో నసహజ మేమి కలదు? మేము బొంబయి, కలకత్తా మున్నగు ప్రదేశముల కేగఁ దలంచి మీ గురుత్వమును విసర్జించిన యెడలఁ గ్రైస్తవ సంఘములు ప్రజలును గూడ మే మెంతయో స్వాధ్యత్వాగుల మని కొనియాడి యుండురు. మన యూర మనమధ్య నివసించుచున్న నిరాధారులగు బీదమానవుల దురవస్థలఁదొలగింపఁ బ్రయత్నించు మమ్ము మీ రిట్లే 4 యుగ్గడించెదరు? బీదల దురస్థల స్వయముగఁ బరికించి నివారింప

1 మనశ్శుద్ధి, వాక్కుద్ధి, కాయశుద్ధి 2 విడిచెనని 3 మిక్కిలి యెక్కువయిన తొందర 4 పలికెదరు

నీరువురు బోధకులు తమ జీవితముల వినియోగింప నెంచుట యంత వింతలానిదియా ? జీవాత్మల నుద్ధరించుట కీవిధానము నవలంబించుట యరుదా !

వీరిరువురు దీని నంత ఘనకార్యముగఁ దలంచుకొనక పోయినను బ్రజ లీ విషయము నద్భుతముగ ముచ్చటించుకొనసాగిరి. క్రొత్త ప్రపంచములు తమ యాశ్చర్యమును దీర్చున రూపమున వెలిబుచ్చుఁ బ్రారంభించెను. అయ్యో ! క్రొత్త ప్రపంచమా ! క్రొత్త ప్రపుఁ డెవఁడైనఁ బ్రభావ్యజ్ఞ పరిపాలనమునకై స్వాధ్యత్వమును గావించిన వింత పడునంతటి యవస్థ సంఘా ప్తమైనదా ? నీదృష్టికిట్టి కార్యము లసహజము లయ్యెనా !

దైవానుకరణ ప్రతిజ్ఞ నామోదించినవారికిఁ గొంత సుకరముగనే దోచినను మొ త్తముమీఁద సామాజికులలోఁ బెక్కుండు సోమయాజిని విడుచుటకై పరితపించిరి. ఏతత్ప్రతిజ్ఞ పాలనమున లౌకిక వ్యాపార 1 నిరోధము కలుగునని భయపడి దూరముగ నున్న వా రెల్లరు సోమయాజి నత్యంత గౌరవప్రపత్తులతోఁ బరికించిరి. వాని యొగ్గవ తాతిశయముల వారు విరకాలమునుండి యెఱుంగుదురు. కాని యిట్టి త్యాగబుద్ధి కల వాడని గుర్తింపజేరి. తన నవీనాదర్శానుగుణముగఁ 2 గర్తవ్యమును యధావిధి నివర్తింపజేసిన తలంచిరి. అతఁడు నాటిన యీ బీజ మెన్నటికిని నశింపలేదు. అతనితో నా ప్రతిజ్ఞను గావించిన వారెల్లరు నేతత్సంఘమునఁ గార్యదర్శిప్రాయులైరి.

వర్ష కాల మంతరించి కీతల వాత ప్రచారము మొదలయ్యెను. దీక్షితు లొకనాఁడు తా మేర్పరచిన సుత్రమునుండి బయలు వెడలి యొక క్రొత్త మిత్రునిఁ జూడఁబోయెను. కొన్ని గుడిసెలు దాటిపోవునప్పటి కొక క్రొత్తదుకాణ మాతనికి దృగ్గోచర మయ్యెను. తత్సాగ్రంత ప్రజలందఱ తాతని కింకను బూర్ణపరిచితులు కాలేదు. కావునఁ బ్రతిదిన మాతనికిఁ గ్రొత్త మానవులును, ప్రదేశములును దటస్థించుచున్నవి.

చీనాదేశపు చాకలివాండ్ర యింటిప్రక్కనున్న యొక చిన్న యిల్లు వానికిప్పుడు కాన్పించెను. అందు మిక్కిలి పరిశుభ్రముగ నుంచఁబడిన రెండు కిటికీలు కలవు. ఇచ్చటఁ బరిశుభ్రముగ నుండుటయే మొదటి వింత. ఆయరలలోఁ జక్కని రి పచన పాత్ర లుంపఁబడినవి. ప్రతిపాత్రమీఁదను ధరలు వ్రాసియుండెను. సకల 4 మలీమన సుంకులంబగు దర్జుల కాలవాలంబైన యీ పేటలో నిట్టివి గానఁబడుటచే దీక్షితున కత్యాశ్చర్యము కలిగెను.

అతఁడు నిర్ఘాంతపడి యాగవాక్షమువంకఁ జూచుచు నిఱవంబడియుండ నంతలోఁ దటాలున నా కుటీరద్వారమును దెరచి చకోరాక్షి బయటికివచ్చెను.

దీ—చకోరాక్షి ! నాకుఁ దెలియకుండ నేనుండు నీ పేటలోని కెప్పుడు వచ్చి ప్రవేశించితివి ?

చ—నీవు నన్నింత త్వరగా నెట్లు కనిపెట్టఁ గలిగితివి !

దీ—నీ వెఱుంగనా ! ఈ పేటలో శుభ్రముగానుంచిన కిటికీ లిదియే.

చ—నేను నీచే యనుకొనెదను.

అని దీక్షితున కింపుఁగలిగించు మందహాసమును గావించెను.

దీ—నాకు ముందుగఁ దెలుపకయే ఢిల్లీనగరమునకు రానేల సాహసించితివి ? అందును నాకగోచరముగ నీ ప్రదేశము నెట్లు జేరితివి ?

చకోరాక్షి మున్నొకప్పుడు నాగరక దళ సమభవించిన దగుటచే నాయున్న తావస్థను దీక్షితులు తిరిగి స్మరించెను. అంతమాత్రమున నాతఁడు తిరిగి యాపదవిం గోర నని భావింపఁ జనదు. చకోరాక్షి తానెప్పుడు చనవుగఁ బిలుచురీతిని దీక్షితునితో నిట్లనెను. —

చకో — గురువర్యా ! నీవు స్వీయ నిర్ణయ మాత్రప్రచారంబున నెంత మునిగి తేలుచుంటివో నే నెఱుంగుదును. నేనేర్పఱచుకొనిన విధానంబుచే నీకాయాసమును గలిగింపఁ దలంచుకొనలేదు. ఇంతయే కాదు. నీ యుద్యమమునకు నేను దోడ్పడెదను. నిన్ను జూచి నీసదుపదేశమును వడయుటకే బయలుపెడలితిని. నేను ప్రస్తుతము కారదాంబగారి యింట నివాస మేర్పరచుకొంటిని. ఇందు ముఁడుగదులు కలవు. నేనొక గదియందుంటిని. మునుతి ధనసహాయముచే ముగుణవతియొద్ద గానవిద్య నభ్యసించిన మఱియొక యువతి రెండవగదియందున్నది. 1 గృహిణియగు కారదాంబ మూడవ గదిలో నున్నది. ఈ పాటకురాలు నిష్క్రూణాతులనుండి వచ్చినది. పరిశుద్ధాహారమును వడయు మార్గమును బామరులకు నేర్ప నెంచితిని. నేను 2 నూదవిద్యయందు నిపుణును. నాయుద్యమమునకు నీవు తోడ్పడెదవా ?

దీ — నిశ్చయముగా నే నట్లే తోడ్పడియెదను.

చకోరాక్షిని ఆమె తీవ్రసంకల్పమును సహర్థతను గాంచి దీక్షితుం డద్భుతము నందెను.

చ — మీ ధర్మసత్రమునఁ గమలము వీజాగానముచేత నానందము గొలుపఁ గెదు. చిత్రపక్వాన్నిములచే నేను సంతోషమును గలిగింపఁ గలను. ముందు నే నిచ్చట స్థాయి నేర్పఱచుకొని పిదపఁ గర్తవ్యమునకు గడంగ వచ్చు నని యెంచితిని. నే నిప్పుడు నాదివాహరమును సమాప్తించుకొనఁ గలిగితిని.

దీ — అటులా ! ఎట్లు ? వస్తువులఁ జేయుటచేతనా ?

అని తత్తరపాటుతో ననెను.

చ — (3) ఈవదనస్వామిని వెలిమిచ్చుచు అవస్తువులా ? అయ్యా ! అవి మన పట్టణమునగల భోజన పదార్థములలో నెల్ల స్వచ్ఛమైనవియు చక్కగఁ బచనము నేయఁ బడినవియు నని పండియు చరచి చెప్పఁగలను.

దీక్షి — నేనా విషయమున సంశయించుటలేదు. కాని భక్ష్యముల మంచి చెడ్డలు రుచివలనఁ గాని గోచరము కాదు.

చ — లోని కరుదెంచి చనిజూచియే 4 నిర్ధరింపుఁడు. పాప మొక మాసము నుండి 5 రుచిరాహరమును గుడిచి యెఱుంగరు కాఁబోలును.

దీక్షితుని లోనికి రమ్మని బలవంతపెట్టెను. అచ్చట కమలము కూర్చుండి యుండెను. ఆమె రి నిహవభాలిక. ఆమె ముంగురు లంగరములు చుట్టుకొని యుండెను. సంగీతశాస్త్రమును నెమరవేయుచుండెను.

చకో — కమలా ! పాపము. పాపము. వీరు దీక్షితులవారు. వీరిని గురించి నేను నీతో బెక్కుపాఠలు ముచ్చటించితిని. అచార్యవర్యా ! తా మీ యాసనము

1 ఇంటి యజమానురాలు 2 పాకశాస్త్రము 3 కొంచెమయివ్వుత 4 నిశ్చయము చేయుడు 5 ఇష్టపదార్థము 6 చెంచుచిన్నది

నధివసించుడు. బనారసుకాబా, మైసూరుపాకము మున్నగు వివిధ మధుర పదార్థము లించుక రుచిచూడుడు. మీరు మిక్కిలి యాకలిగొని యుంటిరనుకొనెదను.

ఇట్లు చకోరాక్షియు దీక్షితులును గూర్చుండి యల్పాహారముల నారగించిరి. నిజమాడవలసిన దీక్షితులు కొన్ని వారములనుండి భోజనమునకు విశేషకాలము వినియోగించుటలేదు. కావున నీ వివిధ 1 పక్వాన్నముల నత్యాదరముతో భుజించి చకోరాక్షి పంచన నైపుణ్యమును గొనియోడెను.

చ—జేకోత్రయా! మీరు మున్ను ధనాధ్యుల యిండ్ల గొప్ప విందులకుఁ జనినప్పుడొ లభించిన పిండివంటతోఁ దుల్యముగ నుండెనని యెంచెద రనుకొనెదను.

దీక్షి—తుల్యుచునెదవా! చకోరాక్షి! నీని ముం దా పదార్థములు చెత్తయని చెప్పనొప్పును. నీవు మాసత్రయమునకు రావలయును. మే మచ్చటఁ జేయుచున్న కార్యముల నీవు చూడఁగోరెదను. నీ విచ్చట నీ రీతిని జీవనోపాధి నార్జించుకొను చుండుటం గాంచ నా కాశ్చర్యముగ నున్నది. నీ వేర్పరచుకొన్న విధానము నాకు భోధపడుచున్నది. నీవు మాకు మిక్కిలి సహకారిని కాఁగలవు. నీవు నిశ్చయముగ నిచ్చట నివసించి యీ ప్రజలకు స్వచ్ఛాహార ఫలమును దెలుప నెంచితివా?

చకో—త్రికరణకుద్ధిగ నా యుద్యమ మదియే. నే నీ ప్రజలకు బోధింప నెంచిన నువారై యిదియే. నే నిట్లాచరింపఁ జనదా?

దీ—అగు నగును. నీ యుద్యమ 2 ముత్కృష్టమైనది. దీనికిట్టి తలంపును గలిగించి నందులకు భగవంతుఁడు స్తోత్రపాత్రుఁడు. నేను నాగరిక ప్రపంచమును ద్యజించినప్పుడు 3 ఆధునాతన 4 యువతీజనంబును గూర్చి మిక్కిలి ముచ్చటించుకొనుచుండిరి. నీ వాగణియుఁ జేరిన వానవైసవోఁ ద 5 దౌఢత్యమునకు నే నిప్పుడే సమ్మతి నొసంగుచుంటిని.

చ—(మందహాసముతో) ఇంకను స్తోత్రపాత్రములేనా! నీచస్థానమునఁ బ్రవేశించినను స్తవ 6 విమోచనము కలుగవలతా?

ఈ ప్రాంతములఁ గొన్ని నెలలనుండి పాపభూయవృత్తమైన విషయములు 7 దృశ్యోత్తర గోచరములగు చుండుటచే దీక్షితుని మానసము వికలమైయుండినను చకోరాక్షి పలికిన ఈ మాటలు వాని కాహ్లాదమును గొలిపెను. ఇవి మంచిమాటలు దైవసంబంధమైనవి.

చకోరాక్షి సత్రమును జూడఁగోరి దీక్షితునితోఁ గూడ నచ్చటి కేగను. విశేష ధనమును మేధాశక్తిని భగవదర్పితముగ వినియోగించుటచే నీ స్వల్పకాలమున నత్యద్భుతమగు మార్పా ప్రదేశమునఁ గలుగుటం గాంచి యామె విహ్వరపడెను. వారు సత్రములొని భాగములనన్నిటిని దిరిగి చూచుచు మాటలాడుకొనుచుండిరి. ఉత్సాహము నకుఁ జకోరాక్షి పుట్టినట్లు. ఉత్సాహశక్తి యామె యందు మూర్తీభవించెను. అని దీక్షితులు గూడ భ్రమజెందెను.

వారు మొదటి యంతస్తునకు దిగినప్పుడు దీక్షితు లొక కవాటమును ద్రోసెను. ఆ లోపలి నుండి వడ్రంగులు పనిచేయుచున్న శబ్దము వివశ్యెను. అది యొక చిన్న కొయ్యపనివాండ్ర దుకాణము. అందొక యువకుఁడు జమ్ముటోపిని ధరించి చిత్ర

గుల్లను సారించి యొక టేకుపలకను దోమచు నీలవైచుచుండెను. వీ రిరువురను లోనఁ బ్రవేశింపఁగనే తిరిగి చూచి 1 శిరోవేష్టమును దొలగించెను. అట్లు చేయుటలో నొక చిత్రకపాట్లు చుట్ట వాని ప్రేలి నంటుకొని 2 శిరోజములలో దగుల్కొనెను.

దీక్షి—తిమ్మయ్యా! ఈమె చకోరాక్షి; తిమ్మయ్య వారమునకు రెండు పూటలు మాకు దోడ్పడుచుండెను.

ఇంతలో నెవ్వరో దీక్షితుని బిలుచుటచే నిప్పుడే తిరిగి వచ్చెద నని చెప్పి వారి నిరువురి నచ్చట విడిచి వెడలిపోయెను.

చ—మన మిదివరలోఁ గలిసికొంటిమి.

తిమ్మ—అగును. దీక్షితు లనునట్లు పూర్వప్రపంచమున.

అని చిత్రక గుల్లను సారించబోయెను గాని వాని చేతులు వణకసాగెను.

చ—(కొంచెము సంకోచించుచు) అగును. మి మ్మిప్పుడు చూచుటచే మిక్కిలి సంతోషముగ నున్నది.

తిమ్మ—(తనందముచే ముఖమునరక్తిమ దోప) అటులా! అటుపిమ్మట నీకు మిక్కిలి కష్టములు తటస్థించినవి.

అని యామెకుఁ గష్టకాలము స్మరింపఁజేసితివా యని పశ్చాత్తత్తఁ దయ్యెను. కాని యామె కట్టి దళ లన్నియు మారిపోయినవి.

చ—అగును. మీ విషయము నల్లగదా! మీ రీ ప్రాంతములఁ బనిసేయుట యెట్లు లభించినది?

తిమ్మ—చకోరాక్షి! అది యొక పెద్దగాథ. నాశండ్రి తన భాగ్యమునంతను గోల్పోవుటచే నే నీ వృత్తి నవలంబింప వలసి వచ్చినది. ఇది నాకు మంచికే కలిగించినది. నే నందులకుఁ గృతజ్ఞుఁడనై యుండవలెనని దీక్షితులవా రనిరి. నే నట్లే యుంటిని. నే నిప్పు డపరిమితానందమున నోలలాడుచుంటిని. ఎప్పుడైన నుపయోగించు నని నేను వ్యావహారిక విద్య నభ్యసించితిని. నే నిప్పు డొక రి యన్నవిక్రయస్థలమున రాత్రులఁ బనిసేయు లేఖరిగ నుంటిని. ఆ భానవాసకాదయమున నీవు దైవానుకరణ ప్రతిష్ఠఁ గావించినప్పుడే తదితరులతోఁ గూడ నేను నా శపథమును చేసితిని.

చ—అట్లు కావించితివా! మిక్కిలి సంతోషము.

ఇంతలో దీక్షితులు తిరిగి వచ్చెను. పదంపడి దీక్షితులును జకోరాక్షియుఁ గలిసి వెడలిపోయిరి. తిమ్మయ్య తన పనిని జేసికొనఁచు నచ్చటనే యుండెను. ఇప్పు డాతడు పనిసేయుచు మునుపటికంటె సధికముగ నీలవైచు చున్నట్లు లచ్చటివారు కనిపెట్టిరి.

దీ—చకోరాక్షి! తిమ్మయ్యను నీ వింతబ్రతు నెఱుంగుదువా?

చ—ఆచార్యవర్యా! పూర్వ జగంబున ధర్మదేవతాయతన సంఘమున నీతఁడు నాకుఁ బూర్వపరిచితుఁడు.

దీ—అట్లా?

చ—మే మత్యంత స్నేహభావంబున మెలంగితిమి.

దీ—“అంతకు మించలేదా?” యన సాహసించెను.

చకోరాక్షి ముఖకమల మొక్క తుణకాలము నూత్న వికాసము నందెను. పిదపఁ దీక్షితుని దేరిపారఁ జూచి యిట్లు నెను—

చ—అంతియే నిశ్చయముగా మఱేమియు లేదు.

“ ఆ యువకు లన్యోన్యము సమీపించుట కిదియే లోకరీతి యని దీక్షితులు తనలోఁ దాననుకొనెను. ఏలాకో యీ యూహ వానిని విడువదాయెను. తన యవ్వనదశ స్మరణకు వచ్చెను. చకోరాక్షి వాని యనుజ్ఞం గొని వెడలిపోయిన వెనుకఁ గూడ నాత్మ దక్షుకణంబు లాలూక, “వేమానుబంధములు గూడ నైజములే గదా ! అనురాగము నాకంటె వృద్ధు ” అనుకొనెను.

తరువాత వారమున దీక్షితునకుఁ గ్రొత్త శ్రమలు కలిగెను. కుట్టుపనివాండ్రు తన పనుల నిలిపి సమ్మెకట్టిరి. వాండ్ర సమావేశమున కేగి రాత్రి ప్రాద్దువోయి తిరిగి వచ్చుచుండ నిరువురు దుష్ట మానవులు పొదలమాటున నుండి పటాక్షపముగ దీక్షితున కభిముఖులై నిజువంబడిరి. వారిలో నొకండు, పిస్తోలును దీక్షితుని ముఖసమీపమున నుంచెను. రెండవవాడు కంచెనుండి యూడఁ బెరికిన కొయ్యతో వానిఁ గొట్టి నుంకించెను.

వారిలో పిస్తోలును బట్టినవాడు “ నీ చేతులను వడిగఁ బై కెత్తుము ” అని క్రోధాదుజిత సేత్రుండై యరచెను. అది 1 నిర్జనప్రదేశము. వాండ్రం 2 బ్రతిఘటించు తలపే దీక్షితునికి గలుగలేదు. వాని యాజ్ఞ ననుసరించెను. కఱ్ఱఁ బట్టుకొనినవాడు దీక్షితుని జేబులఁ బరిశోధింపఁ జొచ్చెను. దీక్షితులు బహు శాంతముగ నుండెను. వాని నరముల వణకుజనింపలేదు. కిడార్చబాహులై నిజువంబడిన దీక్షితుని పరు గెవర డైనఁ జూచిన నాతఁ డా దొంగల నుద్ధరింపు మని భగవంతుని ప్రార్థించు చున్న టూహించును. అతఁ డట్లే ప్రార్థించెను. వాని ప్రార్థన మారాత్రియే ఫలించెను.

దశమాధ్యాయము సంపూర్ణము.

దైవానుకరణము.

ఏకాదశాధ్యాయము.

దీక్షితులు తనతోఁగూడ సామ్య తీసికొనిపోవు స్వభావము కలవాఁడు కాదు. వాని జేబులఁ బరిశీలించిన 1 స్త్రీయ తన కేమియు లభింపమికి 2 వివాదము నంది దూషణ తిరస్కార వాక్యములఁ బలుకుచుఁ గొంచెము చిల్లరదక్క వే తేమియు లేదనెను. ఆమాటల నాలకించి పిస్తోలును బట్టుకొనినవాఁడు “ వాని జేబునుండి గడియారము నూడఁబెరుకుము. లభించునట్లెల్ల సంగ్రహింతము ” అనెను.

రెండవ వాఁడు చేయఁ జూపి గడియారపు గొలుసును బట్టుకొనిఁ బోవుచుండ వెనుకనుండి యెవరో వచ్చుచున్న యడుగుల చప్పుడు వినుబడెను.

“ బాదలమాటునకు రమ్మ మే మింకఁ బూర్తిగ వెదకలేదు. ఆధరస్పంద మును గావింపకుము. లేనిచో—” అని ప్రథముఁ డని తన చేత నున్న 3 మారణ యంత్రమును వానికిఁ జూపించెను. వాని సహకారి దీక్షితుని బాదలమాటునకు బడబడ యీడ్చుకొని పోయెను. పాంథులు దాటిపోవుదనుక వారు మువ్వరు నిశ్శబ్దముగ నుండిరి.

ప్రథ—వాచి నూడలాగితివా ?

ద్వితీ—లేదు. గొలువెచ్చటనో తగులుకొనియున్నది.

ప్రథ—అట్లయిన దానిం దెంతము

దీక్షి—“దానిం దెంతపడుదు. నాకు మిక్కిలి పరమాత్ముఁడగు నొకమిత్రుఁడు దీని బహుమాన మొసంగెను. దాని దెంతచుండఁ జూచి సంహింపఁబాలను. ” అని మొదటి సారి నోరుదెరచి పలికెను.

దీక్షితుని వాక్యములు 4 శ్రవణ వివరంబులఁ బడినతోడనే 5 ప్రథమ స్త్రీయ తన చేతినున్న 6 యాగ్నేయాస్త్రము తన్నే మార్కొనె నని భ్రమఁజెంది యలికి పడెను. హతాత్మగఁ డన ద్వితీయకరంబున గురు శిరంబు నవలంబించి కొంచెము వెలుఁ గుగల వైపునకుఁ ద్రిప్పి సమీపించి వాని ముఖమును బరిశీలించి చూచెను. పిదపఁ డన సహాయుఁ డదరిపడునట్టిట్టనెను.

“ జేబులోని చిల్లర దొరకిన దంతియే చాలును. వాచి 7 నాకర్జింపకుము. ”

“ చాలునా ? నాలుగఁబాలు దీనితో—” అని రెండవవాఁ జేమియో యనఁ బోవుచుండఁ బ్రథముఁడు తన చేతఁగల పిస్తోలు పృష్ఠమును వాని కియుత్తమాంగము నకుఁ దాఱెను.

ప్రథ—ఆవాచిని విడువుము. చిల్లరనుగూడ యధాస్థానమునఁ జేర్చుము. మనము దీక్షితుని బట్టుకొంటిమి, ఆచార్యుఁడు—దీక్షితులు—విసఁబడు చున్నదా ?

1 దొంగవాడు 2 విచారము 3 చంపుసాధనము 4 చెవి 5 మొదటిదొంగ 6 పిస్తోలు 7 తీసికొనకుము 8 కలకు

ద్వితీ—దీక్షితులైన నేమి ? గీక్షితులైన నేమి ? మన దేశము నేలుచున్న రాజప్రతినిధియైన నొంటిపాటునఁ జేఁ జిక్కిన వాని 1 సర్వస్వము నపహరింపక విడుచుట చోరధర్మమా ?

ప్రథ—చిల్లర జేబులోఁ బడవేయుము. లేనియెడల నుత్తరక్షణమున నీ కిర్రమును ప్రక్కలు చేసెదను. దానితో నీ తిక్క దిరుగును.

తన మిత్రునియందుఁ గలిగిన యీ మార్పునకు ద్వితీయుఁ డొక్క తుణ మాలోచించెను. పిదప నసమ్మతముగ నా డబ్బులను దీక్షితుని జేబులోఁ బడవైచెను.

ప్రథ—అయ్యా ! మీరు మీ చేతులను గిండికి దింప వచ్చును ? అని దీక్షితునితోఁ జెప్పి తీయ నాయుధపాణిని గూడ సడలించెను. కాని ద్వితీయు నింకను సంకోచముతోఁ 2 దిలకించుచుండెను. 3 ఉన్న మిత పాణియుగంబును యధాస్థానమునం జేర్చుకొని దీక్షితులు వా రిరువురిని గన్నెత్తి చూచెను. కనుచీకటి పడుటచే వారిం గుర్తింప వీలు కలుగలేదు. ఆతని కప్పు డభ్యంతర మేమియు లేకపోయినను గదలక యచ్చటనే నిలిచియుండెను.

“ మాకొఱకు మీరింక నిలిచి యుండ నవసరము లేదు. వెళ్ళిపోవచ్చును. ” అని ప్రథముఁడు దీక్షితునితోఁ జెప్ప సమీపముననున్న రాతివైఁగూర్చుండెను. ద్వితీయుఁడు తన కఱ్ఱతో నేలను ద్రవ్వచు క్రూరదృష్టితోఁ బ్రథముని జూచుచుండెను.

“ నే నందులకే నిలిచి యుంటిని. ” అని దీక్షితులు సమీపమున నున్న కంచె కఱ్ఱవైఁ గూర్చుండెను.

ద్వితీ—(నికటహాసముం గావించి మొరటుగ నిట్లనెను.—) మీకు మా సహవాస మాహ్లాదముగ నుండఁ గాబోలును. ఒక్కొక్కప్పుడు ప్రజలకు మమ్ము విడిచి పోవుట దుర్లభముగ నుండును.

ప్రథ—నోరు మూయుము. మనము నరకమార్గమునఁ జాలదూరముపోతిమి. మన కది చాలదా ? మనము వైతానును విడిచి సత్సంగత్యము నపేక్షింపఁదగియున్నది.

“ మీ కందులకైన నన్ను బచరింప నిచ్చిన— ” అని దీక్షితులు నెమ్మదిగ దీనస్మరముతో ననెను. 4 ఉపలాసీనుఁడు మహాంధకార మైనను దీక్షితుని దదేక దృష్టితోఁ జూచెనుఁ ఒక తుణకాల మూరకుండి తానొక్కప్పుడు తిరస్కరించిన మార్గము నవలంబింపఁ 5 గృతనిశ్చయుఁడైన వానివలె నెమ్మదిగ నిట్లనెను—

“ మీరు నన్నెప్పు డయినఁ జూచిన జ్ఞాపకము గలదా ? ”

దీక్షి—లేదు. వెలుంగు తక్కువుగ నుండుటచే నిన్ను జక్కఁగ జూచుటకు నా కవకాశము చిక్కుటలేదు.

ప్రథమ 6 మల్లియుచు డాకస్మికముగఁ దన శిరోవేష్టమును దీసి, లేచి దీక్షితుని దాకునట్లు సమీపించి—

“ మీరు నన్నిప్పు డానవాలు పట్టితిరా ? ” అనెను.

వాని శిరోజములు 7 జీమూతప్రాయముగ నుండెను. నడినెత్తిని మాత్ర మరచితి గుంట యంత తెల్లని మచ్చ యుండెను. దీక్షితు లా మచ్చం గాంచిన తోడనే

1 సకలభనము 2 చూచుచుండెను 3 ఎత్తబడిన 4. రాతివైఁగూర్చున్న వాఁడు. 5 నిశ్చయము చేసికొనిన 6 దొంగ 7 మేఘమువలె

దర్శనము. పదునేను వత్సరముల క్రిందటి విషయము లాతనికి జ్ఞప్తికి వచ్చెను. పూర్వజ్ఞప్తికి దెచ్చుటకు వాడు దోడ్పడెను.

[ప్రధ—పూర్వము 1905 సంవత్సరమున నొకడుమీ యింటికి వచ్చి కాశ్మీర దేశమున దన భార్యయు, సంతతియు నొక యద్దెయింటఁ గాలి చచ్చిరని చెప్పిన విషయము మీకు జ్ఞాపకములేదా ?

“ అగును. నాకప్పుడు జ్ఞాపకమునకు వచ్చుచున్నది. ” అని గొణుగుకొనుచు దీక్షితులు శ్రుత్యులైవచ్చును. ద్వితీయ 1 పాటచ్చరుఁడీ గాధను వినుట నుత్సాహ పడుచుండెను. తన చేతికట్టతో నేలను ద్రవ్వుటను మాని నిశ్చలముగ నిలువఁబడి వినుచుండెను.

[ప్రధ—నన్ను రాత్రి మీ యింటనే యుంచుకొని మరునాడు నా కెద్దియోని పనిని సుచూర్పుటకు మీ రెంతయో శ్రమపడితిరి. తుదకు మీరు నా కొక కర్మా గారంటునఁ బని నిష్పింపఁ గలిగితిరి. నన్ను మన్యపాన విముఖుని గమ్మని మీ రన నే నందుల కంగీకరించితిని.

దీక్షి—ఇప్పుడు నా కా విషయ మంతయు స్మరణకు వచ్చినది. నీవు నీ వాగ్దానము ననుసరించితి వనుకొనెదను.

దొంగ మృగప్రాయుఁడై యట్టుహాసముం గావించెను. పిదపఁ దన ముఖమునుండి రక్తము వెడలునంత తీవ్రమునఁ దన కరయుగంటున హృదుకొనెను.

[ప్రధ—అనుసరించితివా యని యడుగుచుంటిరా ! ఈ వారములోఁ గూడ నేను తప్పఁద్రాగిని. అప్పటినుండియుఁ ద్రాగుచునే యుంటిని. కాని మిమ్ముఁ గాని మీ రొనరించిన ప్రార్థనను గాని 2 విస్మరింపఁ జాలకుంటిని. నేను మీ యింటి కరుదెంచిన మరువటి యుదయమునను, మధ్యాహ్న భోజనానంతరమునను దాము భగవంతుని గూర్చి ప్రార్థించుచు నన్ను గూడలోనికిఁ బిలిచి మిగిలిన వారితోఁగూడఁ గూర్చుండఁగోరి. జ్ఞాపక మున్నవా? ఆ విషయము నా స్మృత్యుము నాక ర్పించినది. చిన్నప్పుడు మా తల్లి ప్రార్థించుచుండెడిది. నేను బాల్యదశయం దుండ నా పర్యంక ప్రాంతమున నామె సాగిలఁ బడి ప్రార్థించు రీతి నా కిప్పటికిని గమ్మలఁ గట్టినట్లు ప్రత్యక్ష మగుచుండును. ఆమె పూర్వోక్త విధానంబున నొక నాడు నా మంచము దరిని బ్రార్థించుచుండ నాజనకుఁడు మద్యపానోన్మాదంబున నొడ లెఱుంగక లోనఁ జొరబడి యామెం దన్నెను. కాని నాటి యుదయమునఁ దాము గావించిన ప్రార్థన నెప్పుటికిని మరువఁ జాలను. నా తల్లి నా కొఱ కట్లు ప్రార్థించెనో మీరు నట్లొనర్చితిరి. నేను మొదటి మానిసినిగ నుంటి నని గాని, తప్పఁ ద్రావి యుడ లెఱుంగని స్థితిలో మీ యింటికి వచ్చితినిగాని మీరు నన్ను నీరస యుగఁ జూడరైతిరి. దైవహా ! నే నెంత దౌర్జన్యముగ జీవించితిని. కల్లంగడియే నా కిల్లయి నరకమునకు దారిఁ జూపినది. అట్లు లయ్యుఁ దాము గావించిన ప్రార్థన నన్నేదబోయలేదు. నే నికఁక ద్రాగ నని మిత్రోఁ జేసిన వాగ్దాన మొక పక్షమున నేయి సారూ అవేమానింపఁ బడినది. తాము సుచూర్చిన పని పోయినది. పిదప దినపద్యములు పరీక్షక భటులచేఁ బట్టుకొనఁ బడితిని. కాని మిమ్మును మీ ప్రార్థనను

విస్మరింపఁ జాలక పోతిని. దాని వలన నా కేమి ఫలితము కలిగినదో చెప్పఁజాలను గాని మరపునకు మాత్రము రాదు. నేను మీ కెట్టి యపకృతిం గావింపను. పరుల నట్లు చేయనేయను. కావునఁ దాము యథచ్ఛయముగ వెడలి పోవచ్చును. "

దీక్షితులు కదలలేదు. ఎచ్చటనో జేవాలను 1 ఘటికాయంత్ర మర్ధరాత్ర మును దెలియఁజేయుచు మ్రోగను. నాడు తన కుళ్ళాయని దిరుగ నెత్తివై బైట్టు కొని పాపాణమువై గూర్చుండెను. దీక్షితుఁ డెదియో దీర్ఘలోచనమును గావించు చుండెను. కొంతవడికి " నీ కెంతకాలమునఁడి పనిలేదు ? " అనెను ప్రథమునికి బదులుగా ద్వితీయుఁడు ప్రత్యుత్తరము నిచ్చెను.

ద్వితీ—అఱిమానములనుండి మే మిరువుర మేపనియుఁ జేసి యెఱుంగము. 2 మార్గావరోధమే మేము చేయుచున్న పని. నేటి రాత్రివలె లేచి యుండియు నేమియు నార్జింపఁ జాలనప్పు డీ పనియు వినువును గలిగించు చుండును.

దీ—మియరువురికిని నేను తగిన పనుల నుపకూర్చిన నీవోరవృత్తిని మానెదరా?

ప్రథ—ఏమి ప్రయోజనము. నే నీ పైని సారలూఁ ప్రయత్నించితిని. ప్రయత్నించిన ప్రతి పర్యాయమును మఱింత యధోగతిఁ జెందుచు వచ్చితిని. నైతాను న న్నదివఱకే మింగివైచినది. కాలాతిక్రమణ దోషము పట్టినది.

దీక్షితున కిప్పు డీ యాత్మల నుద్ధరింప వలయునని కలిగినంత దీవ్రసంకల్పము మున్నెన్నఁడును గలుగలేదు. వీండ్ర చర్యం గాంచుచు నాతఁ డచ్చటఁ గూర్చుండిన యంతఃకాలమును " ప్రభువైన రోహూ ! యీ యిరువురి నుద్ధరించుటకు నన్ను నిమిత్త కారణముగ ననుగ్రహింపుము. అందులకు నే నత్యాశ పడుచుంటిని. వీరిని నాకు దయచేయుము. " అని ప్రార్థించుచుండెను.

దీ—అట్లనకుఁడు. మీ యిరువురి వలన భగవంతున కేమికావలయును నాకేమికావలయు ననునది ప్రథాసాంశముకాదు. ఈ విషయమున నే నాచరించునది భగవత్సంకల్పము. మిమ్మిరువుర భగవంతుఁడు మిక్కిలి విలువగఁ బరిగణించు చున్నాఁడు.

ఇప్పుడు దీక్షితుని మేధాశక్తి యంతయుఁ దోడ్పడెను. ప్రథముని పేరుజ్ఞాపకమునకు వచ్చెను. వానిం బేరుకెట్టి పిలిచి దీ సాలాపములతో వాని హృదయము గరఁగు నట్లు వేడుకొనెను.

దీ—నక్షత్రకా ! నీవును నీ స్నేహితుఁడును నేటి రాత్రి నాతో మా యింటికి వచ్చిన యెడల మీ యిరువ్విరికి నర్హోద్యోగముల నిప్పించెదను. నేను మిమ్ముల బూర్తిగ నమ్మెదను. మీ రిరువురును మధ్యవయస్కువారు. దైవము మి క్కేల యుద్ధరింపక విడుచును ? నున లోకాంతర పితయగు భగవంతుని ప్రావును సరిపాదించుట ఘనకార్యము. నేను మిమ్ము ప్రేమించుట యొక విశేషములానిది కాదు. నా సహోదరులారా ! లోకమునం దింకను ప్రేమకలదని మిరు గ్రహింపఁగోరినవో నేను మిమ్ము ప్రేమించుచుంటిని. నున పాపముల కొఱకుఁ గొంత వేయఁబడిన యా జగద్రతుకుని నామమున నరజన్మయొక్క సర్వోత్కృష్టతను మీకు జూపింపక విడువక జాలను. రండు; ధైర్యము నవలంబింపుఁడు దేవుని సహాయము నపేక్షించి యింకొక పరి ప్రయత్నింపుఁడు. నేటి విషయముల మీరును నేనును దైవమును దప్పఁ బరులెఱుంగ

నవసరము లేదు. అతడు మిమ్ము తుమించెను. మీ రాతని తుమాపణ వేడుకొన్న తుణముననే వడయగలరు. రండు. మనము కలిసి నైవానుతో బోరాడుదము, జీవ మకాశ్యతమైనది. పాపుల నుద్ధరించుటకే క్రిస్తు భూమియం దవతరించెను. నాకు సాధ్యమగు సహాయము నంతను జేసెదను. దైవమా ! వీరిని నాకొప్పగింపును.

ఇట్లు వారితో ముచ్చటించి ముచ్చటించి దీక్షితులు దైవమును గూర్చి ప్రార్థింపఁ దొడంగెను. నాని మానసోదేకమునకు వేటుదారి కాన్నింపలేదు. ఇట్లాతఁడు దైవ మును గూర్చి ప్రార్థించుచుండ నక్షత్రకుడు తన ముఖమును గరయుగమునం దుంచు కొని పెద్దకెట్టున నేడువసాగెను. వాని 1 యశ్రుధారా పరంపర కుల్యోదకము భౌతిక బ్రహ్మంపఁ దొడంగెను. వాని తల్లి గావించిన ప్రార్థన యేమయ్యెను. దీక్షితుని ప్రార్థన కని తోడ్పడుచుండెను. చెండవదొంగ దీక్షితునితో బూర్వపరిచితి లేనివాఁ డగుటచేతను దైవతంత్రము మున్నెడను వానివై బ్రసరింపక పోవుటచేతను, ప్ర ప్రథమమున నిర్లక్ష్యమునఁ దన చేతికట్టి నానుకొని కంచెప్రక్కను నిలువం బడి యుం డెను. దీక్షితుని ప్రార్థన కొనసాగిన కొలది 2 కరకొపమమగు వాని యంతరం గము నీరై కరగఁ జొచ్చెను. ఘోరకృత్యములచే మొద్దుబారినట్టియుఁ బాపభీతి విర హిత మైనట్టియు పాపాణుల్య మగు వాని మానసమును పరిశుద్ధాత్మ యిట్లు 3 నవనీ తోపమగఁ జేయఁ గల్గెనో గ్రహింప మన కసాధ్యము. దేవదూతల కేమైనఁ జెలి యునేమో ? దమస్కము మార్గమునఁ బోవుచుండ పాలును మూర్చాకాంతునిఁ గావించిన యా పరిశుద్ధాత్మ, కబ్బుడు దైవానుకరణ మహావంత్రోపదేశమును గావించిన తుణముననే ధర్మపురాణయ సంఘమువై బుష్కలూపరక్ష ఘనాఘన వర్ష పరంపరవలె దన శక్తిని వెదఁజల్లిన పరిశుద్ధాత్మ, పిదప ఢిల్లీ క్రైస్తవ సంఘమువై జెల్లి విరిసిన పరిశుద్ధాత్మ, నీచాతినీచ కర్మాకరంబగు నీ నిమ్మవాటి 4 పరిసరంబున మద్యపాశాత్మత్వమును, నరహత్యా ద్యనేక ఘోరమహాపాతకులును, 5 మలిమ్మచులు నగు నీ యాత్యద్వయంబువై దన కరుణాకటాక్ష వీక్షణ ప్రసారమును గావించెను. భగవద్దానము వీరివై బ్రసరింపకుండఁ జరకాలమునుండి యడ్డుపడియున్న యజ్ఞాన మను నినువతెర బద్దలయ్యెను. ఈ మాటాద్భుతిత పరిణామ మా 6 ముడియ విడుపులకే యద్భుతమును గలిగించెను.

దీక్షితులు ప్రార్థనను ముగించి వాండ్రఁ గన్నెత్తి చూచెను. వారిలోఁ గలిగిన మూర్చాతనికి వెంటనే గోచరము కాలేదు. వాండ్రును బూర్తిగ గ్రహింపఁ జాల రైరి. నక్షత్రకుఁ డింకను దన వక్త్రమును గరాచ్చాదనము గావించుకొనియే యుం డెను. కట్టి నానుకొని నిలిచి యున్నవాఁడు భయాద్భుతవిహ్వలాతుల దీక్షితు నవలొ కించుచుండెను. వానిమనోవీధి నాశాలీజము లంతురించి బయల్పడసంకల్పించుచుండెను.

దీక్షితులు లేచి నిలువంబడి—“ సోదరులారా ! రండు దేవుడు దయాప యుడు. ఈ రాత్రి మీరు శరణాలయంబున నుండ వచ్చును. మీకుం దగిన సదు ద్యోగమును సమకూర్చుటకు నేను పాటుపడెదను. ”

వారియపుడు 7 నిరుత్తులై దీక్షితుని వెంటఁ జనిరి. శరణాలయముం జేరు

1 కన్నీటిధార 2 వడగల్లంబోలిన 3 వెన్న. 4 సమీపమున 5 దొంగలు 6 పోరు 7 మాటాడక.

నప్పటికి రాత్రి రెండు గంటలైనది. దీక్షితులు వారి నొక గదిలో బ్రవేశపెట్టెను ద్వారము కడ నొక తుణును నిమ్నాన్న తగ్గారముతో నాతడు నిలువబడిను. గత విషయములచే నావరింపబడిన వాని నెమ్మొగమున భగవత్కృత ప్రజ్వలించుచుండెను.

“దైవము మాకు దొడై యుండును గాక!” యని యాశీస్సును బలికి యాతడు వెడలిపోయెను.

మరునాటి యుదయమున దీక్షితుడు వారి నిరువురిం గాంచుట కెంతయు భయము నొందెను. రాత్రి జరిగిన విషయము లాతని మనంబున హత్తుకొని యుండెను. తనవార్తానానుసారముగ వారికి బహు నిష్పించెను. శరణాలయ పాలకునికి గార్యబాహుళ్య మగుటచే నొక సహకారి కావలసి యుండెను. నక్షత్రము నాస్థాన మునం దుంచెను. శరణాలయ సూపమున నున్న తోటలో నీటి యంత్రమును నడుపు పనిని రెండవ వాని కిప్పించెను. వీ రిరువురి నాకర్షింప నుద్విగు లూరుచున్న పరికు డాత్మ యీ సమయమున దన కక్తి నంతన నీరికైధారవోయఁ జొచ్చెను.

మరునాటి సాయంసమయమున నక్షత్రకుడు తన నవీశోద్యోగాను సరణమున శరణాలయ సోపానము కుభవరచుచు నొక తుణుము నిలువఁ బడి యిటు నటుఁ జూచెను.

ఆతడు కన్నెత్తి చూడ రోడ్డుప్రక్క నొక కల్లుకుండ కాన్పించెను. తన చేతికట్టతో దాకఁదగినంత సూపముగ నుండెను. రోడ్డున కద్దరిని రెండు కల్లంగడులు గలవు. కొంచెము దూరము పోయిన మఱి మూడంగతులు గలవు.

వాతాత్మగ సూపమున నున్న మద్యవిక్రయశాలనుండి యొక పురుషుడు వెలు పలికి వచ్చెను ! ఆతరుణముననే మఱి యిరువురు లోనఁ బ్రవేశించిరి. సోపాన ములపై నిలువబడి యున్న నక్షత్రకునకుఁ గల్లు వాసన గుప్పనఁ గొట్టెను.

తన చేత నున్న కట్టును గట్టిగఁ బట్టుకొని తన పనిఁ జేయ నారంభించెను. ఉష్ణాధిక్యము లేక చలిగాలి వీచుచున్న ను వానిముఖమున 2 స్వేదబిందువు లంకురించెను. తిరిగి యంతలోఁ గల్లుదూకాణము తలుపు దెఱచి నలుగురు బయటికి వచ్చిరి. ఒక చిన్న పిల్ల పాత్ర నొక దాని జేతఁగొని లోనికేగి దానిఁ గల్లుచేఁ బూరించుకొని తిరిగి వచ్చెను. నక్షత్రకుడు నిలువబడియున్న రి సోపాన సూపమునుండియే యాబాలిక పోవుచుండుటచే 4 మద్యాపాదము వాని నాకర్షించెను. ఆతఁ డింకొక మెట్టు దిగెను. జేత్రమున దృఢముగ నవలంబించుటచే వాని వ్రేల్చెట్టబారెను. మనోనిగ్రహేచ్ఛ నతి కష్టమునఁ బైమెట్టు నెక్కి యెటులో తలుపుమాటునకుఁ జేరి యాస్థలమున కుద్ధవరప నారంభించి తనలో నిట్లునొసెను — “దైవమా ! దీక్షితు లిప్పుడు వచ్చిన బాగుండును. దీక్షితులును సోమయాజియుఁ గలిసి యెచ్చటికో వెల్చియుండిరి. నక్షత్రకు నెఱింగిన నా రెవ్వరును శరణాలయమున లేరు. ”

ఆ తలుపు మూలనే రెండు మూడు నిమిషములు పనిచేయు చుండెను. అంతఃకలనముచే వాని ముఖము వాడబారెను. ఆతడు తిరిగి మెట్టు మీఁదికి వచ్చి క్రమక్రమముగ దిగనారంభించెను. దారి ప్రక్కను జూచి కడపటి మెట్టును తుడిచివేయలేదని గ్రహించెను. ఆమెట్టును గూడ దిగుటకుఁ దగిన మిమ

దొరికినది. రోడ్డుమీదికి దిగి చివర మెట్టును బాగు చేయుచు శరణాలయమున కభి
ముఖుడై యుండెను. ఆ మెట్టునే పదిసారులు తుడిచెను. వాని ముఖమునుండి
1 స్వేదకణములు బారి కాళ్ళకడఁ బడుచుండెను. క్రమక్రమముగ నాతఁడు దుకా
ణమునకు దగ్గరగా నున్న మెట్టుకొన నుండెను. దుకాణమునుండి కల్లువాగున యచ్చ
టికి స్వేచ్ఛగఁ బ్రసరించుచుండెను. సరకకూపమున ముడుచున్న గంధకపువాసనను
బోలిన దుర్వాసనయైనను ఆమద్యాప్రాణము వాని నాకర్షించెను.

అతఁ డిప్పుడు రోడ్డుప్రక్కనున్న కాలిదారిని దుడుచుచుండెను. పిదపఁ
గాలువం దుడువ నారంభించెను. ఆపయిని శరణాలయమున కెదురుగ నున్న రాజ
మార్గమును కుభ్రపరచెను. అంతస్తాపముచే నుడుకుచుండుటచే గుళ్ళయినఁ దీసి
వైచెను. తన చొక్కాచేరిని క్రిందికి లాగి దానితో ముఖముం దుడుచుకొనెను.
అతని వెదవు లారిపోవుచుండెను; దంతములు పటపట గొలుకుచుండెను. ఆపాద
నుస్తము నొడ రల్ల వణకఁ జొచ్చెను. చెడఁద్రాగిన వానివలె నిటునటు నూగ
బొడంగెను. వాని యాత్మ ప్రకంపిత మయ్యెను.

రోడ్డు యిద్దరినుండి యద్దరి కేగి కల్లంగడి ముందు నిలువంబడెను. అంగడిలోఁ
జక్కఁగ దరగతులగ నమర్చుకొనియున్న కాచపాత్రములను, నీసాలను, కల్లుకుండలను
దదేశద్వష్టితో 2 ననిమేదవృత్తిఁ జూడఁ బొడంగెను. వెదవులను నాలుకతోఁ
దదపుకొని యింకొక యడుగు ముందుకు వైచి త న్నెవరు చూచుచుండిరో యను
భయకంపిత మానసంబున నటునిటుఁ చూచెను. అంత నా యంగడి తలుపుం దెరచి
యెవ్వరో వెలుపలికి వచ్చిరి. తిరిగి కల్లువాసన గుప్పన బయలుదేరినను. అంత నక్షత్ర
కుండు మనోనిశ్చలముఁ ద్యజించి మఱియొక యడుగు ముందునకువైచి తలుపు దగ్గఱకుఁ
జేరెను. చేయిఁ జాపి తలుపును దెరువఁ బోవుచుండ నంతలో నందు మూలనుండి
యొక నిమ్నోన్నత పురుషుఁ డరుదెంచెను. అతఁడు దీక్షితులు.

నక్షత్రకుని చేరిని గట్టిగఁ బట్టుకొని కాలిదారివైపున కేడ్చుకొని వచ్చెను. మద్య
పానోచ్చ మితిమీరి మఱిచెడి యున్న వాడగుటచే నీ యాతంకమునఁ 3 గ్రోఁ
దీక్ష మానసుండయి చేయూచి దీక్షితు నొక చెంపవెట్టుం బెట్టెను. మృత్యు
ముఖంబునఁ బడకుండఁ ద న్నిడ్చుకొనిపోవునది యెవ్వరో మొదట నక్షత్రకుఁ
డెఱుంగకుండి యుండవచ్చును. కాని దీక్షితున కా దెబ్బ తీవ్రముగఁ దగిలి దవడవై
బెద్ద గాయ మయ్యెను.

దీక్షితులు నోరు దెరచి యొక ఘాటవైన నాడలేదు. అతని ముఖము మిక్కిలి
విచారగ్రస్తముగ మోత్ర ముండెను. అంతటితో నక్షత్రకుని విడువక పసిబాలనివలె
బట్టుకొని మెట్ల నెక్కి శరణాలయము లానికిం గొనిపోయెను. సావడిలో వానిని
దిండి సింహద్వార కవాటమును బంధించి తలుపున కడ్డముగఁ దన ఏపును జేర్చి నిలువం
బడెను.

నక్షత్రకుఁడు సాష్టాంగపడి వెదవెట్టున నేడ్చుచున్నదేవుఁడ్రాధింపఁ బొడంగెను.
నక్షత్రకుఁడు స్థూలకాయుఁడు కాకున్నను వాని నెత్తుకొని వచ్చినందున దీక్షితు
లాయనమున నొగర్చుచుండెను. అట్లుండియు వానిం జూచి కరుణార్ద్ర మృదయుండై

యందెను. — నక్షత్రకా! ప్రార్థింపుము. మున్నెన్నడును ప్రార్థిత సంత తీవ్రముగఁ బ్రార్థింపుము నీ కదియే రక్షణమార్గము. జేటొందు లేదు. ”

నక్ష — “ ఓదైవమా! నాతోఁ బ్రార్థింపుము. నన్ను రక్షింపుము; నన్ను నర కాకస్థుండి తొలగింపుము. ” దీక్షితులును దిన 1 జానువుల నేలవైనాని ప్రార్థించెను.

అట్లు వారు ప్రార్థించి లేచిన తోడనే నక్షత్రకుండు తన గదిలోని కేఁగెను. సాయంసమయమున నతఁడు వినఘ్రుడై గదినుండి వెలువడెను. దీక్షితులును ప్రభు నామమున లభించిన గాయముల ధరించి యూరిలోనికి వెళ్లెను. ప్రభు పాదవిశ్వా సానుసరణి మొత్త కవ్వతరమో యాతఁ డిప్పుడు గ్రహించుచుండెను.

అయ్యో! మధుజానాగార మటులనే యున్నది. అవధిలో నెన్నియో కల్లంగడులు నక్షత్రకుని 2 గ్రసించు శంసిద్ధముగ నున్నవి. లేనె బూసిన కత్తివలె నరకమున కాకర్షించు నా మద్యపరిమళము సవా కట్టెదురఁ బ్రత్యక్షమై యుండు సంత కాలము నిగ్రహింపఁ గలఁడు? దీక్షితు లూరిలోని కేఁగెను. ఏమూలఁ జూచినఁ దద్దు ర్గంధమే ప్రసరించుచుండెను. “ ఓభగవంతుఁడా! ఎంతకాల మీ దుష్టిలి. ” అని యాతఁడు పఠపించెను.

సోమయాజియు దీక్షితులును కలిసికొని నప్పుడు నక్షత్రకునికి గలిగిన శోధనను గూర్చి కొంతదనుక ముచ్చటించుకొనిరి.

ప్రశ్న — మన ప్రకృతున్న యా స్థలాధిపతు లెవ్వలో విచారించితివా?

సోమ — లేదు. శే నందులకుఁ బ్రయత్నింపుననే లేదు. నీ కవసరముని తోఁచిన యెడల నేలే విచారించెదను. కాని మిత్రమా! ఈ మహాపట్టణమునఁ గల్లంగడుల మూ యింపు మనకు సాధ్యముగనా? భవాలయము లెంత దృఢముగ నున్ననో నివియు సంతబలవత్తరముగ నున్నవి. వాని దొల్లఁగింప నెవ్వరి తరము?

దీ — కాల మానన్న మైనప్పుడు భగవంతుఁడే మాన్వఁ గలఁడు. అతఁడు నుర విక్రయమును మాన్పులేదా? ఈలోపల మన కత్తివలె సామ్రాప్యముగనున్న యీ కల్లు దుకాణ మెవ్వరి స్వాధీనమున నున్నదో మనము తెలిసికొనఁ బ్రయత్నించుట ధర్మము.

సోమ — నేను తెలిసికొనెదను.

దినద్వయానంతర మాతఁడు శిల్పిదేవాలయ సాంఘికుని కార్యస్థానమున కేగి వానితో నూతులాడ గోరెను. అగృహ మేధి తన పూర్వజేకుని గౌరవప్రకర్తులతో లోనికిఁ గొనిపోయి సముచితాసనాసీనుం గావించి కుశలప్రశ్న మొనరించెను.

సోమ — నేను దీక్షితులును గలిసి యొక తరచాలయమును స్థాపించితిమి. తత్స మీషమున మీ యిలాకటి కలదు. అచ్చట మద్యవిక్రయమును గావించుచుండిరి. ఆ విషయమున మీతో ముచ్చటించ నేనిచటికి వచ్చితిని. చల్లకువచ్చి ముంత దాచనేల? నా సంకల్పమును స్పష్టముగఁ జెప్పెదను. మన జీవితకాల మత్యల్పమగుటచే నల్లి ప్రాయముల మరుగు పరచి వ్యర్థపరుప రాదు. నామన మూర్తి! నీయిట్లు కల్లంగడిఁ బెట్ట నడ్డకిచ్చుట యుక్తమనియే తలంచెదనా?

ఈ ప్రశ్న నూటిగ దాకుటచే వామనమూర్తికి గర్భనిర్వేదముగఁ దోచెను. తుదికాలమున వానిలో గొప్పమార్పున గలిగింపెను. శరీరములోని రక్తమంతయుఁ గాగి

నెత్తికెక్కినను. లౌకిక వ్యాపార నిమగ్నత్వము కల్గిరి కిదియే లక్షణము పిదప పర్యాలోచనమున వాని వదనారవిందము తెల్లబడెను. నమ్రుడై కొంతవడి క్షిప్రమున రెండుచేతుల బట్టుకొనియుండి పదంపడి తలనెత్తి యాతనితో నిట్లనియెను.—

“గురుత్వంసమా! ఆనాటి ప్రాతఃకాలమున నితరులతోపాటు నేను గూడఁ బ్రతివట్టితినిని మీరెఱుంగుదురా ? ”

సోమ—అవును నాకు జ్ఞాపకమున్నది.

వామ—ఈ విషయముననే నా ప్రతిజ్ఞాపాలనము గావింపఁ జాలనందుల కంత కేదనడుచుంటినో మీరెఱుంగరు. నైతా నా కల్లంగడి మూలముననే నన్ను శోధించుచుండెను. నాకిప్పు డెక్కుడు లాభము దానివలననే వచ్చుచున్నది. మీరాకకుఁ బూర్వముక శుణము క్రిందటనే! స్వదైహిక ఫలాపేక్షచే నాకన్నీంపఁబడి నేనుప్రతి జ్ఞజేసిన యారతుకుని వాక్పరిపాలనఁ గావింప లేవంటినే యని పరిపరి విధములఁ బరి తపించుచుంటిని. నే నట్లు పశ్చాత్తాప విహతుడఁ నగుచుండఁ దా మరుద్దించితిరి. ప్రభు వెన్నఁడును తన వనతి నిట్టి కార్యమున కద్వేషియఁడని నేరెఱుంగుదును. ఆచార్య వర్యా! యీ విషయమున మీరు నా కుపదేశమొనర్పఁ దగిన దేదియు లేదు.

ఇట్లుని వామన మూర్తి లేచి యాచార్యునకు వందనమొనర్చెను. సోమయాజియు 2 నుద్ధిక్కుడై వాని నాకీర్వదించి వెడలిపోయెను. కానఁ గొంతకాలము గలించిన వెనుక గాని వామనుఁడీ విషయమునఁ బడిన పాట్లు వానికిఁ దెలియలేదు. పరిశుద్ధాత్ముని ప్రేరణనై నాటియుదయమున దైవానుకరణ మహా మంత్రోపదేశ కానంతరము ధీర్లీసంఘ చరిత్రలో నిదియొక భాగము. దైవానుసరణ మార్గమునఁ బూర్తిగఁ బ్రవర్తించుచున్న యీ దేశిక ద్వయమునకుఁ గూడ సంఘమున గలుగుచున్న మార్పులు గోచరింప లేదు గాని సాపక్షాయుక్తమైన యీపట్టణమునం దెల్లెడలఁ బరిశుద్ధాత్మ వెల్లివిరియుచుండెను. భక్తులనేకులు సమయము తటస్థించిన నెట్టిశ్రమలనైన భరించుటకును, ఎంతటిత్యాగము నైనఁ గావించుటకును సంసిద్ధులై యుండిరి. చిర కాలమునుండి మాంద్యముగఁ బడియున్న వృద్ధయములు చలింపసాగెను; 3 ధనార్జనయే ప్రధానముగఁ బరిగణించు వ్యావహారిక వేత్తల మనంబులఁ దత్తత్కార్యోచితానుచిత జ్ఞాన మంకురించి కలంచుచుండెను; ఆనగరమున ము న్నెన్నఁడు గలుగ నంతటి యాధ్యాత్మిక ప్రచార మలవడెను శరణా లయమును స్థాపించి పనిచేయుచున్న స్వల్పకాలముననే 4 యాచార్య ద్వయమునకుఁ గొంత యుద్వృద్ధి ను కలిగెను. ఈ లోకమునం దీ కాలమున నసంభవ మని తోపఁ గల మహద్భుత విషయములు నులభసాధ్యము లని త్వరలో వీనికి గోచరించును.

పయి సంభాషణము జరిగిన యొక నెలలోపలనే యా మద్యకాల 5 యంతరించినది. అదై కేర్పరచిన గడువు తీరిన తోడనే వామనుఁడు కల్లుడు కాణమును దీసివేయించుటయే గాక యా యింటిని శరణాలయంగాగముగ నుపయోగింపుఁడని యాచార్యాధీనమును గావించెను. శరణాలయమున నిప్పుడు వివిధ వృత్తుల కాస్పదము కల్పింపఁబడెను.

ఇందు వివిధములగు భోజనపదార్థములఁ జక్కఁగా వంతుఁడయ్యు కీర్తిని నేర్చు

1. దేవాసంబంధమయిన 2 లేది 3 ధనసంపాదన, 4 గురువు 5 నశించినది

వృత్తి యొకటి చకోరాక్షి యీ 1 మహానసాధ్యతను వహించెను. పలువురు చిర కాలమునుండి నెలకొందిట్టి వఱకు నే గదిలోఁ దప్పద్రావి నాశము నందుచుండి కో యచ్చటనే చకోరాక్షి శుభరపదార్థముల రుచికరముగఁ బచనము జేయు విధానముం బలువారికి నేర్చుచుండెను. 2 పాకశస్త్రాధ్యయనమునే గాక గృహనిర్మాహక విధాన మును గూడఁ బెక్కిండ్రకుఁ గఱపుచుండెను. చకోరాక్షి యిప్పుడే సోమిజీవి మున్నగువారితోఁ గూడ శరణాలయమునే నివాసముగా నేర్పరచుకొనెను. గాన కళానిధి యగు కమలము మాత్రము వెనుకటి యింట నే యుండి యప్పుడప్పుడు శరణాలయమునకు వచ్చి సంగీత విద్యను నేర్చుచుండెను. ఒకనాడు సాయంసమయమున నలసటఁ దీర్చుకొన నాచార్యద్వయమును జకోరాక్షియుఁ గూర్చుండి యుండఁ సోమ యాజి “ చకోరాక్షి ! నీ వాచరింపఁ దలంచిన మార్గములు మాకుఁ దెల్పుము ” అని యడిగెను “ కూలిసేసికొని జీవించు యావనాంగుల నుద్ధరించు రీతిని. గూర్చి చిరకాలమాలొందితి ” అని చకోరాక్షి పలికెను. క్రైస్తవానుసరణ వ్రతము నాచరించు చున్న యీ చిన్నదాని ముఖవికాసమును బరికించి యాశ్చర్యానందములు కి వెల్లివిరియ వెంకటసోమయాజి హాసస్మయఁ డయ్యెను. చకోరాక్షి తిరిగి యిట్లనెను— నామనోనిశ్చయము నన్నొకదారికిఁ దెచ్చెను. అయ్యది పురుషుల కింక 4 నశమ్యగోచరము గానోపును గాని నామనోభారమును సోమయాజి గ్రహింప నోపును.

దీక్షితులు నక్రుండై యిట్లనెను—విషయగ్రహణమున మా బాల్యావస్థ సంగీకరించెదము చకోరాక్షి ! చెప్పుము.

చ—అట్లయిన నేను చేయఁదలంచిన రీతి యిది. శిథిలమై యున్న యా పాన కాలను రెండు గదులు గల చిన్న యిల్లుగా మార్చవచ్చును. అట్లు గావించి యందు పాకవిద్యను బాలికలకు నేర్పఁ దలంచితిని. వారందుఁ బ్రవీణులై గృహస్థుల యిండ్ల వంటకత్తెలుగఁ బోయి చేరి నుభయితురు. ఆఱుమాసములలో నీ విద్య పూర్తిగ నలవడును. ఆలోపున రుచ్యములగు పదార్థములఁ బచనము జేయుటయు, వస్తువులఁ బరిశుభ్రముగ నుంచుటయుఁ జేయుపనులఁ జక్కఁగా నెరవేర్చు నభిలాషయు వారికిఁ గలిగించెదను

దీక్షితులు—చకోరాక్షి ! ఆగు మాగుము. ఇది యద్భుతములు చేయఁగల కాలము గాదు.

చ—నే నీ యద్భుతమును గావించి తీరెదను. ఇది యసుభవమని మైవారికిఁ దోపక మానదు. కాని నేను బ్రయత్నించి తీరెదను. నా యొద్ద నీ విద్య నభ్యసించఁ దలంచిన బాలికలు పదిపండ్లొండఁ గురు కలరు. బాలికలలో నెట్టి యాదర్శమును నొక్కసారి ప్రస్ఫురింపఁజేసిన యెడల నది వారి యభివృద్ధి కపారమైన శక్తిగఁ బరిణమింపఁ గలదు. నేను గఱపిన నిర్మలాహార విధాన మనేక గృహంబుల నిది వఱకే యద్భుతములఁ గావించుచున్నది.

వెంకటసోమిదమ్మ—చకోరాక్షి ! నీ ప్రవచనము నం దర్థభాగము నాచరింపఁ గలిగిన నా మనాత్కార్యము మన సుఖము నంతను మహాత్కృష్టదశకుఁ జేగ

1 వంటసాలకు అధికారము 2 వంటనేర్పట 3 వృద్ధిబొంద 4 ఎంతమాత్రమును ధైర్యుని

లదు. నీవు దీని నెట్లు ఆచరింపఁగలవో నేనూహింపఁ జాలకున్నాను. కాని నీ యీ
కార్యచరణమున నీకు భగవంతుఁడు తోడ్పడునుగాక!

సోమ—దీ—తథాస్తు. అట్లే జరుగునుగాక!

చక్రోరాక్షి తా నవలంబించిన కార్యము మిగుల పట్టుదలతో సాగింపఁ
జొచ్చెను. ఆ 1 యుద్యమము దినదిసాభివృద్ధి గాంచఁ దొడంగెను. చక్రోరాక్షి 2
సంకల్పము సంపూర్ణముగ కేరవేరె ననుటకు సంయమ మిసుమంతయును లేదు. తన
కార్యనిర్వహణ దీక్షచేతను, మృదుమధురాలాప చాతుర్యముచేతను, ప్రజల మనం
బుల వారరించు విధాన మామె కలవడెను. తన శిష్యురాలంద్రకు గృహకృత్యములఁ
జక్కఁగ నేర్పు విధానములఁ దీవ్రముగ 3 నుద్యోగించుచుండెను. ఆమె చేతికింద
నిపుణులైన పనికితైల నేర్పనకు నౌకరుల నుంచుకొను 4 గృహమేధు లత్యంతామో
దమును జూపఁ దొడంగిరి. శరణాలయ చారిత్రమును మన మింకను వివరింపలేదు.
ఆ సమయమునఁ జక్రోరాక్షి కార్య మినుమడిగఁ బ్రవర్తింపఁ గలదు.

శీతల వాత పోతము లమృత పట్టణమువై విచ్చలవిడిఁ బ్రసరించు చుండుటచే
ధనదారిద్ర్యములకును, సౌండిత్యము లొకజ్ఞానము నీరి సంపదలకును అజ్ఞానము వినీతి
నిరాశలకును గల తారతమ్యమునుకలె నవస్తాభేదమును వెల్లడించుచుండెను. శీతకాలము
మిక్కిలముగ నున్నను గలవారి మనోల్లాసముల కాకరమై యుండెను. సంకర్షణలు,
విండులు, నృత్యములు, గానసభలు, వ్యాయామసంఘములు మిక్కిలముగ వెల్లివిరియు
చుండెను. అనర్థాలంకార చీచీనాంబర ధారణములును, నాటక ప్రదర్శనములును
మున్నగు కలాపము లత్యధికముగ నొకవంకఁ బ్రబలుచుండె శరీరహీనజనునకు వలయు
నాహారము లభింపక జీర్ణగాత్రులై సమయావారును, మాన రక్షణమునకు వలయు
జీర్ణవస్త్రములైన లేక దిగుంబర ప్రాయములై చలికి బిగిసికొని పోవు దౌర్భాగ్యు
ల మతియొక వంకను నవయుచుండిరి. 5 అను చారిత్రమును సోమయాజియు
దీక్షితులును, వీధులవెంటఁ దిరిగి నీడయుఁ గట్టువస్త్రమును దిన నన్నమును లేని నిర్భా
గ్యులగు స్త్రీబాల వృద్ధుల మృత్యువక్త్రమునుండి తప్పింపఁ బ్రయత్నించుచుండిరి.
అన్నదాన సమాజములు, దేవాలయ సంఘములు, నిమ్మ బాతుధారకులు, మున్నగు
ధర్మపరాయణ సంఘములు, ఆహారపదార్థముల వస్త్రములఁ జంబాల యాలమునఁ
బోగుచేసి బీదలకు వినియోగించు చుండిరి. కాని క్రైస్తవాదర్శములు గల వారి నేవ
లభించుట 6 దుర్లభము. స్వకాయకష్టమునకొర్చి తన మాన భన ప్రాణముల దేశసేవకై
వినియోగింప నిశ్చయించుకొనిన స్వాధీశ్వరి లభించుట యరుదుగదా! ఈ విష
యము స్మరణకు వచ్చినప్పుడెల్ల దీక్షితుని హృదయము నేరగుచుండును. సంపత్తులు
తమకుఁగల విశేష భనమునుండియే యింకయైనను దానధర్మములకు వినియోగింప
వచ్చును. అట్టి 7 వినియము వలన వారి సంపదలకు లోటుకాన్పింపదు. వారు గుల
భయగ నీయఁదగిన దాని నిచ్చెదరు. అందువలన వారెటులు స్వాధీశ్వరులు కాఁగలరు.
ఈ యావి వలనఁ బా మినుకుంతెనఁ గట్టవడినప్పుడు గదా స్వాధీశ్వరము! ఇది
యేనా! క్రీస్తును వెంబడించు విధానము. అనేక సంఘములలోని ధనికులం గాంచు

1 ప్రయత్నము 2 దీక్షా 3 చెప్పుచుండెను 4 ఇంటియజమానులు 5 ప్రతిరా
త్రియు 6 దొరకుట కష్టము 7 మార్పులు

చుంటిమి. బీదల కష్టముల నివారించుటకై వారించుకయిన శ్రమపడుచుంటిరా? చినిగిపోవుటచే దాను ధరించుటకుఁ బనికిరాని జీర్ణవస్త్రముల నెవనికైన నొసంగుటయు, తాను దినఁగా మిగిలిన విస్తరిలైన యెంగిలిన బ్రోగుచేసి వీధిలోని వారి కొసంగుటయుఁ గూడ ధర్మములే యగునా! కొటిళ్ళకు లన్నదాన సమాజము వారి కొక బస్తా బియ్యము నొసంగుటతో దానము పూర్తియైనదా? అట్టి వారు తామెన్నడు స్వయముగఁ బోయి బీదల నాదరింపవలసా! నటవీట గాయకా ద్యనేక తీలావిలాసగుబులఁ ద్యజించి యొకప్పుడయినను వారు బీదలయొనకిపట్టుల కేగి యచ్చటి దురవస్థల నివారణనేయ స్వయముగఁ బాటుపడవలదా? ఇట్లాసంఘము యొక్క దుస్థితిని గూర్చి సోమయాజియు దీక్షితులు నవ్వుపెట్టుదు పరిపరివిధాలు దలపోయుచుఁ బట్టుదలను విడువక ధైర్యకవచములు ధరించి స్వార్థత్యాగులై పనినేయుచుండిరి. సంఘమునందుఁ దాత్కాలికముగ నెక్కుడు మార్పు కాన్పించుకొన్నను మొత్తమున వారి నైతికావస్థలయం 1 దీక్ష చెప్పదములు కలుగుచున్న వని యొప్పుకొనక తీరదు.

ఒకానొక నాటి ప్రాతఃకాలమున దీ మార్పు శరణాలయమునందున్న వారి కందఱికిని స్థాటముగ విశదమయ్యెను. శరణాలయ వాసులందఱును జేరి భోజనముఁ జేయు కాలమే వారి విశ్రాంతి కాల పని చెప్పవచ్చును. ఆ కాలమునందే వారు సరస స్థలాపము నించుక సౌఖ్యమును వడయుదురు. దీక్షితు లా సమయమునఁ జక్కని కథలను జెప్పుచుండును. సోమయాజి లోకవార్తలఁ బ్రసంగించుచుండును. వారు సదా కష్టనిష్ఠురములఁ దలకొనుచుండు వారైనను ఈ సమయమునం దానంద మగ్న మానసులై చరించుట యాచారము. హాస్యప్రసంగ శక్తియు భగవద్భక్తిమైనదే యిది దీక్షితు లనుచుండును. వాని కిదియే 2 వ్యాయామప్రాయముగఁ బరిణమించుచుండును.

నేటి మధ్యాహ్నమున దీక్షితులు తనతోడివారి యానందమునకై వార్తాపత్రికం జదువుచుండెను. చదువుచు మధ్య నాకస్మికముగ నిలుపుచేసెను. ఆతని ముఖవర్చస్సు వెల్లనై విచిత్రగ్ర స్థముగఁ దొఁచెను. తక్కువల వారందఱును నిర్విణ్ణులై యాతని వంక నిశ్శబ్దముగఁ జూచుచుండిరి.

“ బండినుండి బాగును దిగువతి నేయుచుండఁగా దుపాకినిఁ గాల్చి చంపిరి ” ఆతని కాటుమాసములనుండి పని లేకపోవుటచే వాని కుటుంబము దీవనోపాధి లేక మలమల మాడుచుండెను. ఆతని భార్యయు వాడరు పిల్లలును ఒక చిన్న గుసినెలఁగి గ్రీక్కిరిసి యుండిరి. ఒక పిల్లకు లోనఁ దావుచాలక బొత్తిళ్ళలోఁ జాట్లఁబెట్టి పంచునుంచిరి.

ఈ కీర్తి కను దీక్షితులు మెల్లగఁ జదివెను పిదప విఫలముగఁ బత్రికాముఖం బునఁ బఠించెను. ఆతఁడు ముగించునంతకు నందఱును నిశ్శబ్దముగ నుండిరి. ఈ దురాగత వార్తాపత్రము వలన వారి మనంబుల నావరించిన యానందమంతయు నంతరించెను. పట్టణ మంతయు నిలచుమును గూర్చి యట్టుడికిన ట్లియ్యెను. జనసమూహ మంతయుఁ బనిగల వారును లేనివారును గూడ నిలయును బైపునకు గుంపులు గుంపులుగఁ బోవుచుండిరి. ఇట్లు పోవువారిలోఁ బెక్కుండు సకల సౌఖ్యాకరమైన పట్టణ వాస్తవ్యులయ్యెను నిరాహారులై నీరసించిన శరీరములు గలవారై యుండిరి. వారికి కలయు పని

పాటలు లభింపకుండుటయే దీనికి బ్రధాన హేతువని చెప్ప నొప్పును.

అచ్చట వసించువారిలో బలువురు పలువిధంబుల ముచ్చటించు చుండిరి. మత బోధకుఁడగు సిద్ధపడుటకై క్రొత్తగ వచ్చి చేరిన యొక యువకుఁ డిట్లనియెను. — “ఆతఁ డు ధర్మగృహాధికారికైన దన విషయము నేల చెప్పకొనలేదు. నాగరికులకైనఁ జెప్ప వలదా ? క్రైస్తవ సంఘముతో నిండియున్న యీమహాపట్టణమున నొక్క మనుజునిఁ దిండికి లేక చావనిచ్చెదనని నమ్ముట కవకాశము లేదు. ”

వెంకటసోమయాజి—అట్లగు నని నే ననుకొనను. ఆమానవుని చరిత్రమును నున మెఱుంగము. ఆతఁ డిదివఱ కెన్ని సారులూ ధర్మము నడిగి యుండవచ్చును. తుదకు విసిగి వేసరి యున్న పృథ్వి నిశ్చయించుకొని యుండును. ఈ శీతకాలమున నిట్లు గావించిన వారి నెండటిసో మెఱుంగును.

దీ—ఇందులూ ఘోరమైన విషయ మది కాదు ఈ మానవుని కాణుమాస ములనుండియుఁ గూలిపని లభించినది కాదు.

యువకుఁడ—అట్టి వాండు పల్లెలవెంట నేల పోగూడదు ?

పల్లెలలోని సంగతులఁ బూర్తిగ నెఱిగిన యొకఁ డీ ప్రశ్నకు సమాధానముం జెప్పెను. పల్లెలలో బనిపాటలు లభించుటయే యరిది. దొరికినను గొంతకాలము నిలుకడగా నుండవు. కుటుంబములు లేని బ్రహ్మచారులకే 1 జానపదులు పనుల నిచ్చెదరు. 2 గృహవేధి యొంటిగఁ బోయి పనుల సంపాదించుకొవఁ గూడదా ? యనిన నింటియొద్ద గారపుత్రాదులలో నేరికైన జబ్బుచేసిన వచ్చి చూచుటెట్లు ? రాకపోకల క్యయముగూడఁ బైక బడునగదా ? ఈతఁడు పల్లెలకుఁ బోక పోవుట కిట్టి వచేక కారణము లుండనోవును.

సోమయాజి—పాప మీతనికి భార్యయుఁ బిల్లలును గూడఁ గలరు. ఎంత దురంతము ? ఎచ్చట యీ పని జరిగిన దంటివి ?

దీక్షితులు వార్తా పత్రకను గైకొని—“ సమీపముననే, మూడవవీధిలో, అది నుంకువారి వీధి ఆ వీధిలోని యిండ్లలో నర్థభాగము నుంకువారివే. నగరములోని యిండ్లన్నిటిలో నివి కడు నీచమైనవి నుంకువారును క్రైస్తవ సంఘమునఁ జేరినవారే ”

సోమయాజి—అగును. వారు లూధరు సంఘమునఁ జేరినవారు—అని పీన స్వరముతోఁ బలికెను.

దీక్షితులు సత్యాగ్రహముతోఁ గుర్చీమీదనుండి లేచెను. ఆతఁ డెప్పుడును గ్రోహోత్త లాడువాఁడు కాదు. కాని యిప్పుడు తీవ్రముగ నేదియో పలుకనుంకించి నోరు తెరచెను అంతలో బయట నెవ్వరో తలుపుఁదట్టిరి. వారిలో నొకఁడు తలుపుఁ దెరువ నేఁగెను.

“ నేను తొందరిగ మాటలాడుటకు వచ్చితి నని సోమయాజి దీక్షితులు గార్ల తోఁ జెప్పుడు. నాపేరు నుంకు వెంకటస్వామి. సోమయాజి నన్నెఱుంగును. ”

భోజనమునకుఁ గూరుచుండిన వారి కెల్లరి కీ మాటలు వినఁబడెను. దీక్షితులు సోమయాజివంక భావగర్భితముగఁ జూచెను. వారిరువురును వెంటనే లేచి చావడి లోనికి వెళ్ళిరి.

“ వెంకటస్వామిగారూ! దయచేయండి ” అని దీక్షితులు పిలిచెను. అతడు లోనికి వచ్చిన తోడనే వారు మువ్వరును గూర్చుండిరి

నుంతు వెంకటస్వామి యా యూర శౌరవము గలవారిలో నొకఁడు. మక్కిలి పలుకుబడిఁ గలవాఁడు. ఘనధనవంతులను మర్యాదవంతులు నగు వటుంబితులలో జన్మించినవాఁడు. ఆ యూర నే మూలఁ జూచిన పీని యిండ్లే. వానికిఁ గల ధన 1 చుక్కరము. సోమయాజి యాజమాన్యముక్రింద నుండు సంఘములో నీతఁడు 2 యావ జీత సభ్యుఁడు.

ఈతఁడు దీక్షితుని తన పూర్వ సంఘాధ్యక్షుఁడగు సోమయాజి నెదుర్కొనెను. ఏదియో యపూర్వాసభమును గాంచిన వానివలె నాతని చూపులు వివరీతములగ నుండెను. వాని ముఖవికాసము వెలవెల బొరుచుండెను. మాటలు గద్గదికతోఁ గూడియుండెను. ఇదివఱ కన్నఁడు నాతఁ డీటు భయకంపితుడై యుండ నెఱుంగఁడు.

“ తుపాకి నేటు విషయమును మీరు ప తికలోఁ జదివితే యుందురు. ఆ వటుంబము నాయుంటఁ గాపురముండెను. ” అది కడు విషాదకరమైన సంగతి. నాయీ రాకకది ముఖ్యకారణము కాదు. ”—అని తోటపాటుతోవారి యిర్వరి ముఖముల వంకను దేరిపారఁ జూచెను. దీక్షితు లింకను వానిని నూత్నదృష్టితోఁ జూచుచునే యుండెను. ఈ ధనికుఁడు 3 దయార్ద్రహృదయుఁ డైనచో నెందఱి బీదలనో రక్షించి యుండనోపు ననియు, తనలాభమును గొంచెము తగ్గించుకొనిన యెడలఁ దన యిండ్లలోఁ గాపురము నేయు వారిని సౌఖ్యవెట్టి యుండు ననియు, ఈ యాపదను తప్పించి యుండుననియు దీక్షితులు తలంచుచుండెను.

నుంతు వెంకటస్వామి— (సోమయాజి వైపునకుఁ దిరిగి భయగద్గదిక స్వరముతో) గురువర్యా! నా తొక యనభవము కలిగినది. 4 ఇదమిత్రువని వివరించుటకు మనుష్యతీత మయిన శక్తి కావలయును. ఆ విషయమును ద్వారతో విన్నవించుటకే వచ్చితిని. మీరు మతాధిపత్యమును వహించియుండు కాలమునఁ గ్రీస్తు నవసరింతు మని ప్రతిజ్ఞఁ గావించిన వారిలో నే నొక్కఁడంద నని తమకు జ్ఞాపక ముండియుండ వచ్చును. అప్పటికి నే నజ్ఞానమున మునింగి యుండుటచేఁ గ్రీస్తు ప్రభుల విధివిధానమునఁ జరించుచునే యుంటిసని భావించితిని. నాకుఁ గల విశేష ధనమునుండి సంఘాదాయమునకును దానిధర్మములకును గొంత ద్రవ్యము సమర్పించుచునే యుంటిని. నే నాత్మత్యాగమును గావించితి నని యెంచఁ దగినంతమాత్ర మిచ్చియుండలేదు. నే నా ప్రతిజ్ఞను గావించినది మొదలు నా 5 సంచరణ మంతయుఁ బరస్పరభేదములతోఁ గూడుకొని యున్నది. నా చిన్న కుమార్తె కమలము గూడ నట్టి ప్రతిజ్ఞను గావించెను. ఆమె యశ్వదప్పడి బీదవారు నివసించు గృహవసతులను గూర్చి సంప్రక్కము గావించుచుండెను. నే నామెకుఁ బ్రత్యుత్తరమియ్యక తీరదెడికాదు. గతరాత్రి యామె యడిగిన యొక ప్రశ్న నాకు 6 నాసానాశమున నంటినది. అట్టి బీదలు కాపురము నేయుచున్న యిం డేమయిన నాకుఁ గలవా ? అని మన యిండ్ల వలెఁ జక్కఁగను సౌఖ్యాకరముగ నున్నవా ? పిల్లలట్టి ప్రశ్నల నెంత స్పష్టముగను

1 హద్దులేనిది 2 బ్రతియున్నంతకాలము 3 దయచేఁ జల్లబడిన చిత్తముకల వాఁడు. 4 ఇట్లని 5 ప్రవర్తన 6 ముక్కురంధ్రమున

తీవ్రముగ నడిగెదలో మీకే యెఱుక. నేను రాత్రి వాసగృహమును జేరినది మొదలు నా యంతరాత్మ నన్ను యమబాధా సముపేక్షినిగఁ జేసెను. నిదుర పట్టలేదు. అంతర్లీనిని సమీపించినట్లు తోచెను. విమర్శకుని యెదుట నుంచబడితిని. నా జీవితకాలమునఁ గావించిన చర్య కంతకును సమాధానమును జెప్పమనిరి. కారాగారమున నున్న యెందఱి పాపులను నేను పరామర్శించితిని? నాచే నుంచిన ధనము నెట్లు వినియోగించితిని? శీతకాలమునఁ జలిగాలికి ముడుచుకొనిపోయి జేసెనని యెందఱు మలమల మాడుచు బాధపడుచుండు నా యింద్రియ నదైలకు నివసించువారి కేమి 1 సౌకర్యములఁ గావించితి? వారి యొద్ద నదై వనూలు చేసికొనుట తప్ప వారి సౌఖ్యముల కట్లు పనిచేసితిని? బీదలకై నే నెట్లు శ్రమపడితిని? క్రీస్తే నా స్థానమున నుండిన నావలె సుంచరించునా? నా ప్రతిజ్ఞను భిన్నముగావించితి నా లేదా? భగవంతుండు నాకుఁ బ్రసాదించిన ధనమును, గౌరవమును పలుకుబడిని యెట్టి సద్వినియోగము గావించితిని? దేశాభివృద్ధికై, ప్రజాభివృద్ధికై, శ్రమపడు వారి కుపశమనమును గలిగించుటకై, దుఃఖములూ నున్నవారి కానందమును గలిగించుటకై యుపయోగించితి నా? నేను వెక్కు ఫలములను దైవమునుండి వదలితినిగదా. పరోపకారము నెంత గావించితిని? ”

“ఈ విషయము లన్నియు బాగ్రత్నస్వప్నమువలె గట్టెదురఁ గాన్పించెను. ఇప్పుడు మనము మువ్వరము గూర్చుండి యుండినంత స్వప్నముగ బాడగట్టెను. ఈ స్వప్నాంతమును గాంచఁ జాలనైతిని. మనకై సకల శ్రమల నందిన ప్రభువు నా చర్యను నిరసించు చున్నట్లు పొడకట్టెను. అంత నాకుఁ గండ్లు మిరుమిట్లు గ్రమ్మి యంధకార బంధురం బయ్యెను. ఇరువది నాల్గు గంటలు దనుక నాకుఁ గండ్లు మూతలు పడలేదు. బాగుపనివాండ్రు నివసించు తావున జరిగిన తుపాకి వేటును గూర్చిన వార్త నేటి యదయముననే నాకుఁ జేరెను. ఆ వార్తను జదువుట వలన నాకుఁ గల్గిన కఠిన 2 ప్రకంపన మిప్పటికిని నన్ను విడువలేదు. జేవుని యెదుట నేను పాపము చేసినవాడను. ”

అంతట వెంకటస్వామి తన ప్రసంగమును హఠాత్తుగ నిలుపుచేసెను. గురువు లోవురు నాతనివైపుఁ జూచుచుండిరి. ఆత్మ సంతృప్తి కలిగి తనకుఁ గల విద్యాధన గౌరవములచే నానందించుచు 3 బారమార్థిక విషయముల 4 సరకుగనక సంచరించుట కభ్యాసపడిన యీశుండు నారిద్ర్యదశచే నవని సకల కష్టముల 5 కాలవాలమై యల్లాడు దొర్చాస్థుల దుర్దశలకై పరితపించు రీతినిఁ కావించుటకుఁ బరిశుద్ధాత్మ యెంత పాటుపడెనో ?

తూర్పు కణ్ణుని యాలయమునైఁ బ్రసరించిన శక్తి యీ చావడిలోఁ బ్రవేశించెను. దీక్షితులు తన చేతిని వెంకటస్వామి భుజమువైనుంచి యిట్లునెను—“ సహా దరుడా? జేవుండు నిన్ను మిక్కిలి సమీపించి యున్నాడు. వానిఁ గొనియాడుదము” అట్లే అట్లే యన వెంకటస్వామి యెడ్చుచుఁ బలికెను. అతఁ డొక కుర్చీవూడఁ గూర్చుండి తనముఖమును జేత్తులతోఁ గప్పుకొనియెను. దీక్షితులు ప్రార్థించెను. అంతట “మీరు నాతో నా గృహమునకు వచ్చెదరా? ” యని వెంకటస్వామి యడిగెను.

1 సమస్థాయముల 2 వణకు రి షరలోక సంబంధమయిన 4 లెక్క నేయక 5 పాదు

ఆ యాహ్వనమునకుఁ బ్రత్యుత్తరముగా దీక్షితులు సోమయాజియుఁ దమ యుత్తరీయముల ధరించిరి. మరణించిన వాని కుటుంబము నివసించుచున్న యాయొంటికి వారు మువ్వల నేగిరి. ఇదియే వెంకటస్వామి జీవితమున నూతనోద్యమమునకుఁ బ్రారంభము. గృహమున పిలువబడు నా దౌర్భాగ్య మానవ వాసస్థానమునఁ జేరి యచ్చటి వారి దురవస్థలఁ గన్నులార నాతఁడు మొదటిసారి చూచినప్పుడు తన జీవితమున నొక క్రొత్తమార్పు కలిగె నని యాతఁ డెఱుంగఁడు. తన యీ యద్వైయిండ్ల నివసించువాని సౌఖ్యమునకై క్రీస్తు ప్రవర్తించు విధానము నవలంబించుట కాతఁడు కావించిన మార్పుల నన్నింటి నిందుఁ బొందుపరుప నెంచిన నొక క్రొత్త కథ చెప్పినట్లుగును. క్రీస్తున కిట్టి యద్వైయిండ్లున్న వాని నాతఁ డెట్లు వినియోగించును ? దీనికిఁ దగు ప్రత్యుత్తర మూహింపఁ గలిగిన నా విధానమునే వెంకటస్వామి యాచరణలోనికిఁ బెట్టెను.

“హే చుంతర్లు వాసన్న మగునంతకుఁ క్రీస్తును వెంబడించఁ దలంచిన వారందఱా నగరమునఁ గావించిన చర్యలు పలుమార్పులను గలిగించెను.

ఒకానొకనాడు చళోరాక్షి యపరూపము లగు ఫలాహారముల సిద్ధపరచిన తిట్ట నెత్తుకొని నుండువారి యిండ్లలోనున్న బీదలకు వానిం జూపుటకై తన వాసగృహమును వెలువడి సగుమూలను దిరిగినతోడనే తిమ్మయ్యయుఁ తన కర్మాగారమును మూసి బయలు వెడలి వచ్చుచు దైవికముగఁ జళోరాక్షికి దారసించెను.

తిమ్మ—నీతట్ట నన్ను దీసికొని రానిమ్ము.

చ—(తట్టనందించి) అంత మర్యాదగ మాటలాడు చుంటివేమి?

తిమ్మ—నీ కింకొక విషయమును జెప్పఁ దలంచితిని.

ఆనాడు చళోరాక్షిని కార్మికాగారమునఁ జూచినది మొదలు తిమ్మయ్య యాపైవై నసురాగము గలిగియుండెను. పదంపడి వారప్పుడప్పుడు సమావేశ మగుచుండుటచే నాతని యనురాగాంకురము దినదినాభి వృద్ధి గాంచ దొడంగెను.

చ—మఱియేమి ? అనెను. ఆమె యాతని మనోభావమును గ్రహింపఁ జాలక నిష్కల్మష హృదయముతో నుండెను.

తిమ్మ—స్వచ్ఛంద మయిన తన వదనారవిందమును చళోరాక్షి వైపునకుఁ బూర్తిగఁ దిప్పి లోకములోని ప్రకస్తవస్తువుల నెల్ల నాకర్షింపఁ గల కరుణాకటాక్షు వీక్షణములతో నాపె ముఖవికాసము బరికించుచు—“ప్రియమైన చళోరాక్షి! నీతట్టను నన్ను మోయ నిమ్ము—అన నిచ్చగించెదను” అనెను.

చళోరాక్షి తన జీవితకాలములో నెన్నఁ డింత యాదరముగఁ గాన్పింపలేదు. తన ముఖము నాతనివైపునకైన ద్రిప్పకయే కొంచెము దూరము నడచెను. చళోరాక్షి తన మానసభవనము నాతని కిదివఱకే సమర్పించె ననుటలో సతికయోక్తి లేదు. అంత నామె యాతని వైపునకు ముఖవికాసము చెంగలింప నిట్లునెను.

చ—అట్లైన నట్లేల పిలువవు ?

తిమ్మ—పిలువ నిచ్చెదవా ?—అని యానంద పరవశాంతరంగుడై ఫలాహారముల తట్ట నజాగ్రత్తగఁ బట్టుకొనియెను.

చ—పిఱవ నిచ్చెదను. కాని నా ఫలాహారవస్తువులను క్రిందఁ బడవేయకుము. తిమ్మ—ప్రియమైన చకోరాక్షీ! నీ కంఠటి ప్రేయమైన యీ వస్తువులను క్రిందఁ బడనిచ్చెదనా?—అనెను.

అతఁడు కొంతదనుక నాకసమున నెగురు వానివలె నడిచెను. పిదప వారికి జరిగిన సంభాషణము రహస్యమగుటచే దానితో మన కింపు ప్రసక్తిలేదు. నాటి దినము ఫలాహారములను కొనిన తావునకుఁ జేరలేదు. నాటి సాయంకాలము దీక్షితులూరి వెలుపలినుండి పోవుచుండ నీ క్రింది ప్రశంస యాతని చెవులబడెనని చెప్పినఁ జాలును.

తిమ్మ—చకోరాక్షీ! నీవు నన్నెప్పటినుండి ప్రేమించు చుంటివో నిజమును జెప్పుము.

చ—అనాడు సాపులూ నీవు బల్లను చిత్రకబట్టుచుండఁ బొట్టులూని యొక చక్కము నీ చెవిం దగుల్కానెను. దానిం జూచి యప్పటినుండియు నిన్ను ప్రేమించితిని—అని 1 తన్మయావస్థను స్తంభింపఁ జేయుటకు నెద్దనవ్వు నవ్వెను.

అంత దీక్షితులు వీధిమూలను తిరిగి వారిని దరిసెను.

దీ—అతట్లను బట్టుకొని మీ చెచ్చటి కేగఁ దలంచితిరి ?

తిమ్మ—మేము దానిని—చకోరాక్షీ! యెచ్చటికిఁ దీసికొని పోవుచుంటిమి ?

చ—అచార్య! మేము దాని నింటికిఁ గొనిపోయి—

తిమ్మ—2 గార్హస్థ్యము నారంభింప సమకట్టితిమి—అని వాక్యాంతమును గావించెను ?

దీ—అటులా ? నన్ను గూడ విందు నారగింపఁ బలికెదరా ? చకోరాక్షీ వంట లెంత యింపుగ నుండునో నే నెఱుంగుదును.

చ—(అనందముతో) అచార్యవర్యా! మీరు మా గృహంబున నెప్పుడును ప్రేమాతిథులే. మీ కిది సమ్యతమేనా ?

దీ—చకోరాక్షీ తలంపును గ్రహించి యామోదమును నూచించుచుఁ గి ప్రేమాద్వైభావణంబుల నిట్లనెను—

“నాకు సమ్యతమే. మి మ్మియవర దేవుఁడు రక్షించునుగాక! ” అని—దీమంచి వారి య్దేకాంత విశ్వాసంబున 4 కంఠరాయమును గలిగింపక వెడలి పోయెను.

భూసంబంధ మయిన ప్రేమాస్వరూప మగు పరమాత్ముఁడు 5 దుఃఖభాజనఁ దని పేరువదలిన క్రీస్తు భక్తుల కొక ప్రేమానుభవమును జవిజ్ఞాపఁడా! ఈ వధూవరు తిరువురును, ఒండొరులకుఁ జేడోడుగ దుర్గతియుం దుండిన వీధజనులలో సంచరించి వారి కష్టములఁ దొలగింపఁ బ్రయత్నింతురు. లోకములూని కష్టముల నారసిన కొలఁదియైన వీరి 6 పరస్పరానుబంధ భుతిశయించును. ప్రభు పాదవిస్వాసముల ననుసరించిన కొలఁది వీరి యానందము. 7 కల్లెవిరియును. నిలువ నీడలేని వేలకొలఁది జనులకు వీరి వసతియే యాధారముగా నేర్పడిన కొలఁదియొ విశ్వాస మతిశయించును. ప్రభునయిన యేసుక్రీస్తు విట్లు ప్రవచించెను—“ ఇందుకొఱకే మనుజుఁడు తన మాతా

1 తన్మయావస్థ 2 గృహస్థధర్మము 3 ప్రేమచే జల్లనైన మాటల 4 అడు 5 విచారమునకుఁ బాత్రుఁడు 6 ఒకరియం దొకరికిఁ గల స్నేహము 7 వృద్ధిబొందును

పితరులను వీడి తన భార్యను హత్రుకొనును” చకోరాక్షియుఁ దిమ్మియ్యయుఁ బ్రభువు ననుసరించుచు దైవముచే సమకూర్చఁబడిన ప్రేమానుబంధమున విస్తరించి. ప్రజాసేవను మిక్కుటముగఁ గావించురు.

ఈ శ్రీపురుష 1 వ్యక్తుల ప్రేమానుబంధములు సువ్యక్తము లయిన కొలఁది కాలమునకే వీరి వైవాహిక మహోత్సవ పూర్తికై దీక్షితునిచే నాహ్వానింపఁ బడి కణ్వ 2 ప్రభృతు లెల్లరును విచ్చేసిరి. ఈ వెండ్లి విందున కెచ్చటను గూలి దొరుకక నిరాహారైయల్లాడు వారినితమ దుస్థితియందు నిమగ్నులై దేవుని యెడలను, మానవుల యెడలను, విశ్వాసము నవలించిన దౌర్భాగ్యుల నందఱిని బిలిచిరి.

ఇట్లు 3 సమావేశ మయిన దుష్ట దౌర్భాగ్య సమూహమునకు దైవాను సరణ ఫలమును గూర్చి కణ్వఁ డుద్బోధించెను. ప్రప్రథమముఁ ధర్మపుర్యాలయమున నా బీదవాఁడు మృతినొంది నప్పు డుదయించిన దైవానుసరణ బీజము నేటి కింతటి వృక్ష ముగ విస్తరిలించులకుఁ గణ్వఁ డత్యానంద భరితుఁ డయ్యెను.

కణ్వఁడు కోరినటులు క్రైస్తవ సంఘభావము ఫలించునా ? ఈ యుద్యమము దేశమునం దంతటను వ్యాపించుచున్నదా ? యీ విషయములు నగరమునం దెటులు వ్యాప్తి నందుచుండెనో కాంచుటకే కణ్వఁడు తన స్నేహితులతోఁ గూడ ధర్మపురి నుండి యిచ్చటి కరుదెంచెను. ప్రజాసామాన్యము నెదుట నిలువఁబడి యాతఁ డుపన్యసించు నప్పుడు దైవమును గూర్చి ప్రార్థించెను. పిదప దీక్షితులు మున్నగు వారితోఁ జేరి క్రైస్తవాదర్శ సంఘాభివృద్ధిఁ గాంచి నప్పు డాతని యానందమునకు మొరలేదు.

ఏకాదశాధ్యాయము, సంపూర్ణము.

దైవానుకరణము.

ద్వాదశాధ్యాయము.

ఆరాత్రి కణ్వమహాముని శరణాలయమున నుండిన జనసమాహము నుద్దేశించి (ప్రసంగించి నప్పు డింత గొప్పసమావేశము నింతకు మున్నే న్నడును గాంచి యుండ లేదని భావించెను. ధర్మపురియందు ది.తటి 1 వైచిత్ర్యముగల మానవసంఘము లేనిమాట సత్యము 2 తదుపాత చండాలవాటినివాసులలోఁ గూడ నింతటి నైతి కాధ్యాత్మిక జ్ఞాన విరహితులను క్రైస్తవ సంఘము నతిక్రమించిన వారును లేరు.

అతఁడు వారితో నేమి ప్రసంగించెను. ప్రసంగంశము నంతకు మున్నే నిశ్చయించుకొనెను. ధర్మపురియందు దైవానుకరణ కి శపథమును బ్రకేశపెట్టుటచేఁ గలిగిన మార్పులను విఫలముగాఁ జేట తెల్లదుగు వాక్యములతో నుడివెను. అచ్చట సమావేశ మయిన శ్రీపురుషు లందఱును, గ్రీస్తుస్వామిని గూర్చి కొలఁదియో గొప్పయో యెఱింగినవారే. క్రైస్తవ మత ప్రచారకుల బాహ్యచారముల వారెంత నిరసనభావముతోఁ జూచినను గ్రీస్తుయొక్క గుణగతములను వారిండుక తెలిసికొని యుండిరి. న్యాయాన్యాన్య 4 విచక్షణ జ్ఞానమును వారి యవస్థకుఁ దగినట్లుఁ గలిగియుండిరి. అవి యన్నియు నజ్ఞోరీయని పనినుండి గ్రహించినవే.

అట్లు లగుటచేఁ గణ్వోక్త దైవానుకరణ విధానము వారి యంతరంగముల నాకర్షించెను. ధర్మపురిలోని చరిత్రమును వివరించిన వెనుక సర్వసామాన్యముగ సాంఘిక ప్రచారమున నీ యాదర్శ మెట్లు బ్రవర్తించునను విషయము నుచ్చరించెను. శ్రోత లందఱును వాని ప్రసంగమును గౌరవప్రపత్తులతో నాలకించిరి. అంతియేకాదు. అభిలషించిరి. ప్రసంగ మాహ్లాద 5 జనక మయిన కొలఁది వారెల్లరును జెవులు దొరబెట్టి విస నారంభించిరి. ఏయాలయ సభ్యులు నింతటి యాదరముతోఁ బ్రసంగముల విని యెఱుంగరు. కూలివాండును బజారునకుఁ బోవువారును మాత్ర మాహ్లాద ప్రసంగముల వినునప్పు డిట్లే శ్రద్ధతో నాలకించెదరు. ఆలయసభ్యులే గాక వర్తకులును, రాజకీయ వేత్తలును, వార్తాపత్రికలును, కూలివాండ్రును గూడ దైవానుకరణ వ్రతము నవలంబించిన యెడలఁ బ్రాపంచిక నైతి కాధి కావస్థల దారుమారు గావించుట కెంత కాలము పట్టును? లోకము శ్రమాకులం బగుటకుఁ గారణంబేమి? స్వార్థతయే యననొప్పును. క్రీస్తునలె సంపూర్ణముగ స్వార్థత్యాగమును గావించిన మానవుడు మఱి యొక్కఁడు లేడు. ఫలాఫలముల సరకునేయక జగమంతయు వాని ననుసరించినచో నూతనోద్భవము లోకమునఁ బ్రజ్వలంపఁ గలదు.

6 పాపభూయిష్ట మయిన జనాంగముతో నిండిన శ్రోతల మనంబుల నాకర్షించుట యన నెట్టిదో కణ్వఁ డిదనుక నెఱుంగఁడు. మానవ ప్రకల్పితాచారముల గర్హించు నట్టియో, సాంఘికాదర్శముల హేయములుగఁ బరిగణించు నట్టియో,

1 అద్భుతము 2 ఆసూయ 3 ప్రతిజ్ఞ 4 తెలిసికొను 5 పుట్టించునది 6 పాపముతోనిండిన

స్వార్థముచేతను ద్వేషముచేతను నిండినట్టియుఁ బ్రజలచే నిండియున్న యాసభను దీక్షితులును సోమయాజియుఁ గాంచి ప్రసంగ వశంబున వారియం 1 దంకురించిన మార్గము ప్రేమ మున్నగు నూర్పుల కచ్చెగు వండు చుండిరి.

2 శ్రోతలకుఁ క్రితాసంగికునియొడఁ గల గౌరవాతిశయములు ప్రస్ఫుటము లగుచున్నను సంఘాంతరంబున ఘనీభవించియున్న మానసోద్రేకమును గ్రహింప దీక్షితాదుల 4 కనవగానముగ నుండెను. ఈ సమాజేశ విషయమును విని యచ్చటి కరుదెంచిన వారిలో నిరువదిమంది కూలిదొరుకక సంచలించుచున్న వారుఁ గలరు. వారు వీధులలో నుండు చలిగాలి బారినండి తప్పించుకొనుటయును, ఈ చిత్రమును జూచుచుఁ గాలక్షేపముఁ జేయవచ్చుననియు సభ కరుదెంచిరి. అనాటి రాత్రి శీతల 5 వాత పోతములు మిక్కుటముగఁ బ్రసరించుచుండెను. పానశాలలు నిండియుండెను. ముప్పది వేలమంది జనాంగంబులతో నిండి యుండిన యా వీధిలోఁ బానశాలలును క్రొస్తన శరణాలయమును దప్ప నే గృహద్వారమును బాంధులకుఁ దెరువఁబడి యుండలేదు. అట్టి నీతితోఁ జీవనోపాధియు, నిలువ నీడయు లేని వాండ్రు పానశాలకుఁ దక్కు నే తెచ్చటికిఁ బోవ వీలుకలదు. 3

ప్రాసంగికుని యుపన్యాసాంతమున సందేహముల నివారించుటకై సామాజికులతో వాద ప్రతివాదములు జరుపు నాచార మీ శరణాలయ ప్రచారమునఁ గలదు. ఆ యాచారము ననుసరించి కబ్బుఁ దుపస్యసించి సుఖాసనాసీనుఁ డయిన తోడనే దీక్షితు లగ్రాసనము నధిష్టించిన వాఁ డగుటచే లేచి సభ్యులలో నెవ్వ రయినను దమ సంకేయములను గూర్చి ముచ్చటింప వచ్చుననియు, కాని బహిరంగ సభలలో నవలంబింపఁ బడుచున్న నిబంధనల కట్టివారు బద్ధులైయుండవలయు ననియు, నటులు ముచ్చటింపఁ దలంచినవారు సభలోఁ బెక్కిం ద్రుందురు. గావున నొక్కొక్కరు మూఁడు నియమములకంటె నెక్కువ కాలమువినియోగింపఁగూడదనియు వత్కాజించెను.

గత వారమున జరిగిన సభ కరుదెంచిన వారిలోఁ బెక్కిండ్రు “ మా కది సమ్యక్తమే ” యని 6 యేకగ్రీవముగ నుడివిరి.

సభాధిపుఁ డగు దీక్షితులు కూర్చుండెను. సభామధ్యమునఁ గూర్చుండిన పురుషుఁ డొకఁడు మాటలాడుటకై లేచి నిలువంబడి యిట్లు నెను—

“ నేటిరాత్రి కబ్బుఁడుఁ బ్రసంగించిన విషయములు నా జీవితమునకు సరిపోవుచున్నవి. ఆతఁడు చెప్పిన యానందమగు వానిని నే నెఱుంగుదును. ఆతఁడు స్వగృహంబున మృతినొందెను. ఆనందమును నేనును రెండు వత్సరములు కలకత్తా నగరమున నొక ముద్రణాలయమునఁ బనిచేసితిమి. ఆతఁడు కడు యోగుఁడు. నే నొకప్పుడు చేత 7 దుగ్ధానియు లేక బాధపడుచుండ నాతఁడైదురూప్యముల నాకు బదులిచ్చెను. నే నాతని ఋణమును దీర్చికొనుటకు సావకాశము చిక్కనే లేదు. మేము పనిచేయుచున్న ముద్రాలయాధికారులు మారుటచే నాతని పని నిలుపుచేయఁ బడినది. అందుచే నాతఁడు బొంబయి పట్టణమునకు వెడలిపోయెను. నేను వానిని తిరిగి చూడలేదు.

8 విద్యుచ్చక్తిచే నడుపఁ బడు ముద్రాయంత్రములు వచ్చినతోడనే యాతనివలె నేనును

1 పుట్టిన 2 వినువారికి 3 చెప్పవారు 4 తెలియకుండెను 5 పిల్లవాయువులు 6 ఒక్కమాటగా 7 రెండువైపులు 8 నైరుతిముక్కు బలము

బని చాలించుకొని వలసి వచ్చినది. అప్పటినుండియు మఱియొకచోఁ బని లభింపక తిరుగుచునే యుంటిని. యంత్రముల గనిపట్టుట మంచిపని యని చెప్పెదరు. కాని నా కది సత్యమని తోచుటలేదు. స్వార్థముచే నేను భ్రమజెందితి నేమో? యంత్రములు పెరిగిన కొలదియొక గూలివాండ్ర జీవనాధారము పడిపోవుచున్నది. కణ్ణుండు బోధించిన క్రైస్తవమత మంతయుఁ గడు యోగ్య మయినదియే. కాని క్రైస్తవ సంఘములొని వా రెవ్వరు సంతటి స్వార్థత్వాగులు కాన్పింపరు. నే నెఱిగినంత వఱకు నన్య లెంతటి స్వార్థపరాయణులై సంచరించుచుండిరో క్రైస్తవులు నట్లే మెలంగుచుండిరి. 1 తారతమ్య మావంతయుఁ గాన్పింపదు. బహుశః కణ్ణుండు, దీక్షితులు, సోమయాజి మున్నగు కొలదిమంది మాత్రము కలరేమో? లౌకిక వ్యాపారముల మెలంగు నెప్పుడను, ధనార్జనా పరతంత్రు లగునప్పుడును క్రైస్తవులును క్రైస్తవేతరులును దుర్బరీతినే మెలంగు చుండిరి. అచ్చటికి వచ్చునదికి యిరువురును జెడ్డవాఁరే."

"అట్లే" యధార్థమును బల్కిలివి, "సత్యము" అను వాక్యములు సభలొని వెక్కిరించుచుండి వినిపెడను. అతఁడు హుచ్చుండొక సే యంతకుఁ బూర్వమే ప్రసంగింప నూహించియున్న యిరువురు నొక్కసారి లేచి మాటలాడఁ దొడంగిరి.

దీక్షితులు—అందులో నొకని గూర్చుండ నాజ్ఞాపించెను. రెండవవాఁ డిట్లు ప్రసంగించెను—

"నే నీ సభలొనికి వచ్చుట కిదియే మొదటిసారి. బహుశః కడపటిసారియు నేను తిరిగి తిరిగి వేసరితిని. ఈ యూర నెచ్చట నైనఁ గూలిపని దొరకు నేమో యని నిరాశజనించు దనుక 2 శోధించితిని. ఇప్పుడెచ్చట నెదఱోమిత్రులు కలరు. మీ రెండఱును హర్షించునెడల మన బోధకుని నొక ప్రశ్న నడుగ సంకల్పించితిని. అడుగుదురా?"

దీక్షితులు—ఆ విషయమును గణ్ణుండు నిర్ధారణ నేయవలయును.

కణ్ణుండు—అడుగ వచ్చును కాని వానికే దృష్టికరముగ సమాధానము జేప్పఁ జాల నని యనుకొనియెడను.

ఆపురుషుండు ముందునకు వంగి తన రి యాకానుశాసనమును ముందునకుఁ జూచి యందఱి మఱియు నాకర్షించునట్లు ఇట్లు ముచ్చటించెను—

"నాప్రశ్న యిది. నా యీ సందర్భమునఁ గ్రీ సేమీ నేయునో తెలిసికొనఁ గోరుమంటిని. రెండు మాసముల నుండి నా కినుమంతయైనఁ బని దొరుకలేదు. నాకు భార్యయు మువ్వయు పిల్లలును గలరు. నేను లక్షాధికారి నైన వారి నెట్లు ప్రేమింతునో భిక్షాధికారి నయ్య నంత మిత్రులుముగ వారి ప్రేమించుచుంటిని. దసరా పండుగ వఱకును నేను పనిలో నున్న కాలములోఁ గూడఁజెట్టిన కొద్ది ద్రవ్యముతో నిప్పుడు జీవించు చుంటిని. నేను కమ్యూరమును జేసెదను. ఎవ్వరయిన నాచేఁ జనిచే యుంచుకొనెద రేమో యని కడుంగడుఁ బ్రయత్నించితిని. క్రీస్తు ననుసరించుటయే మన యాదర్శమని మీరు చెప్పెదరు. క్రీస్తు నావలె 4 నిర్వాసిపారిగ నుండిన నేమి చేయును? నేను మఱియొకరి స్థానమునమున నుండి ప్రవ్విించిన ప్రయోజనము

లేదు. నాకు బని కావలయును. దినమునకు బదిగంటల కాలము శ్రమపడి పని చేయుటకు సంసిద్ధుడనై యున్నాను. అట్టులయ్యాను బని లభింపమికి నేను నిందా పాత్రుడనా? ఏమి తని జీవింపవలయును! దాదాపుత్రాడులను బోషింప వలయును. ఎట్లు! క్రీస్తేమిచేయును? మన మందరము నడుగ వలసిన ప్రశ్న యిదియే యనిగదా మీరు చెప్పవంటిది? "

" సభ్యులందఱును దన వైపునకు దడకదృష్టితోఁ బ్రత్యుత్తరమునకై నిరీక్షించుచుండఁ గన్బుడను వారి వైపునకుఁ దేరిపారఁ జూచుచుండెను. సమాధానముఁ జెప్పట యసంభవముగ నాతనికిఁ దోచు చుండెను. కన్బుడను భగవంతుని గూర్చి తన మనంబున నిట్లు ప్రార్థించెను— " సర్వశక్తిగల తండ్రీ! సామాన్య ప్రజల జీవనాధార విషయ మీ ప్రశ్నలో నిమిడి యున్నది. దైవతంత్రమునకు భిన్నముగా మానవ కల్పితములగు నపహర్షముల నివారించు సాధనోపాయముల నీతఁడు దెలుపఁ గోరుచున్నాడు. దేవాదార్థ్యము సంపూర్ణముగ వడసియుండి, కామకవ్వమున కార్చి, జీవనోపాధి నార్జింప నిచ్చ గలిగి యుండియు నాహార 1 సముపార్జనోపాయముఁ గాంచక భిక్ష మెత్తుకొనుటయో, మిత్రులను యాచించుటయో, పస్తుపరుండి మల మల మాడుటయో, ఆత్మహత్య గావించుకొనుటయో తక్కు 2 దరణోపాయముఁ గాంచని దుస్థితి మానవజాతమునకుఁ దటస్థించుట కంటె 3 శోచ్యమేమికలదు. ఇట్టి తరుణమున క్రీస్తేమి చేయును. అది యాతఁ డడుగఁ దగిన ప్రశ్నయే. ఆతఁడు క్రైస్తవుఁ డయినచోనిదియే యడుగఁ దగిన ప్రశ్న. కాని యీ సందర్భమున దీనికి సమాధాన మేమని చెప్పనగును. "

ఈ విషయము లన్నియుఁ గన్బుని హృదంతరమున భేదించుచుండెను. అచ్చట నున్న వారందఱు నీ విషయమునే మననము చేయుచుండిరి. దీక్షితులు విచారగ్రస్తమైన మోమునఁ గూర్చుండెను. వాని మనోభావములు వదనారవిందమునఁ బ్రతిఫలించుచుండెను. సోమయాజి తలవంచుకొని యుండెను. దైవానుసరణ ప్రతిజ్ఞను గైకొని దేవాలయ నేమను 4 వర్జించి శరణాలయమునఁ జేరు నప్పుడీ ప్రాపంచిక భార మాతని హృత్ఫలకమున నింతగ నాటుకొనలేదు. ఇట్టి గుదగ్భమునఁ గ్రీస్తేమి చేయునని యూహించుటకు దురవగాహముగ నుండెను. ఆజానుబాహుఁడును, దీర్ఘకాయుఁడు నగు నా పృచ్ఛకుం డింకను నిలువంబడి యుండెను. తుదకుఁ గన్బుఁ డిట్లు పలుక నారంభించెను—

" ఇప్పు డిచ్చట సమావేశ మయిన వారిలో నెవ్వఁడయిన నిజమైన క్రైస్తవుఁడై యుండి, తా నిట్టి యాపద్ధత యందుండి, ప్రభువిట్టి సందర్భమున నేమి నేయునని మనన్పూర్తిగ విమర్శించిన వాఁడు కలఁడా? అట్టివాఁ డొక్కఁడయిన నిచ్చట నున్నచో నాకంటె నాతఁడీ ప్రశ్నకు సమాధానమును జెప్ప నర్హుఁడు. "

ఒక్క తుణకాలము సభ నిశ్శబ్దముగ నుండెను. పిమ్మట మునుముందుగఁ గూర్చుండి యున్న యొకఁడు నెమ్మదిగ లేచి నిలువంబడెను. ఆతఁడు వృద్ధుఁడు. కణకు ఇనింపకుండఁ దనముందున్న బల్లను జేయూతగ నానుకొని యిట్లు నెను—

“ఇట్టి యవస్థ నా కనేక పర్యాయములు సంప్రాప్తమయినది. కాని యన్ని సందర్భముల యందును సత్కర్మములు పగిది మెలంగితిని. క్రీస్తేమి చేయునని ప్రశ్నించుకొంటేనో లేదో గాని మరేక 1 యిజుగుపడు కాలముల యందెల్ల వాని కిష్టమగు సంచరింప బ్రయత్నించితిని. అగును. నేనును భిక్షుమైతిని. కరణాలయ ములలోఁ గొంతకొంత కాలము గడపితిని. కరీరపోషణార్థమై యబద్ధ మాడుటయు, దొంగిలించుటయుఁ దక్కుఁ దక్కుంగల నీచకార్యముల నన్నింటిని గావించితిని జీవనోపార్జనకై నేను గావించిన నీచకృత్యములఁ బ్రభువు గావించునో లేదో నేను జెప్ప జాలను గాని నేను మాత్ర మెట్టి యవస్థయందున్నను బుద్ధిపూర్వకముగఁ దప్పుచేసి యెఱుంగను ప్రభువున కాహారము లభించనిచో 2 బిర్రమెత్తుటకు మారుగ నుపపసింపునేమో! ఆ విషయమును నేను జెప్పజాలను?”

ఆ కృష్ణుని కంఠస్వరము గద్గదికం జెందెను. సభ నలుదిక్కులఁ బరికించెను. దీక్షితునకుఁ గొలది దూరమునఁ గూర్చుండి యుండిన యొక యువకుడు బని రిగడ్డంబు వాడు, గంభీర గజఙ్గనంబునఁ బలుక నారంభించెను. ఆతఁడు ప్రసంగింప నుపక్రమించిన తోడనే సభలోని వారందఱు నిశ్చలులై విని నారంభించిరి. ప్రభు నేమిచేయునని ప్రశ్నిచేసెను. నెమ్మదిగఁ గూర్చుండి “యీతఁ డెవ్వఁడని తన ప్రక్కనున్న వాని నడిగెను.

“ఆతఁడు సర్వోత్తముఁడు. కార్మిక సంసారమును నీ నాతని ప్రసంగమును వినిగలవు.”

సర్వోత్తముఁడు—మానసోద్రేకముచే బవిరిగడ్డంబు చలింప నిట్లనెను—

“అది యంతయుఁ గేవల మిధ్యాప్రసంగమని నే నూహింతును. మన సాంఘిక విధానమే యి లోపభూయిష్ఠమై యున్నది. మనము నాగరకావస్థ యనుకొనుచున్న దంతయుఁ గేవలము గుల్మిపోయినది. ఈ సత్యమును గమనించుచు బ్రయత్నించినఁ బ్రయోజనము లేదు. ధనాశాపిశాచ గ్రస్తులైన 4 వశిష్టిఖామణుల సమ్మేళనము ప్రబలుచున్నది. అందువలన బీదలకు శ్రీ బాల వృద్ధులకు నేలకొలది జనంబులకు మృత్యు వాసన్నమై యున్నది. వర్తకుల యాశలు నెరుగుచున్న కొలది బీద కూలివాండ్రపని తీజించుచున్నది. నేను వెండ్లయాడి సంసారమును భరింపవలసిన వాడను గాక బ్రహ్మచారివై యున్నదలకు భగవంతుఁ డను వాఁడొకఁ డున్నయెడల వానిని మిక్కిలి కొనియాడెదను. భగవంతుఁడు కలఁ డను నమ్మకము నాకు లేదు. “సంసారసాగరం దుఃఖం” అను నాశ్వాక్తి కూలివాండ్ర యెడల సార్థకమయినది. కార్మికులకు సంసారమునకంటె నరకములేదు. ఇప్పుడీ ప్రశ్నఁ గావించిన కార్మికుఁడు భార్యను మువ్వరి పిల్లలను బోషింపవలసి యుండెను. వాని కింతకంటె ఘోరమగు నరకము గలదా? ఇట్లు నైవ్యములోని యీగల వలె సంసార భారమున 5 బ్రుంగి పరితపించు లక్షలకొలదిజనములూనితఁడొక్కఁడు అట్టులయ్యెను ఈ పట్టణమున నిక నెట్టి యవస్థయందున్న పెక్కు పట్టణముల ననేకమంది క్రైస్తవులు భోగభాగ్యములతోఁ దులదూఁగుచు అపైశ్చర్యముల ననుభవించుచుఁ బ్రత్యాదిత్య వారమునను దప్పక గుడిఁగి బోవుచుఁ దమకుఁ గల సర్వస్వమును గ్రీస్తున కర్పిం

1 చిక్కుపడు 2 చిచ్చుము 3 లోపముతోఁ గూడినది 4 వర్తకుల 5 మునిగి

చిలిమని పాటలఁ బాడుచు వానిని వెంబడించి వాని నిలువను మోయుచున్నామనియుఁ దన్ములమునఁ దాము రక్షింపఁ బడితిమనియుఁ దలంచువారు వెక్కండ్రుగలరు. అట్టివారిలోఁ గొందఱు యోగ్యులగు వారుండరని నేననను; కాని నేటి రాత్రి మనకుఁ బ్రసంగమును గావించిన గురువు నేను చెప్పెడి యేదేవాలయ సంఘమునకైనఁ బోయి మనకుఁ బ్రబోధించిన యీ దైవానుసరణ మహామంత్రమును వారికి బోధించిన యెడల వారాతనిని వెట్టివానిగనో మఱి చెడినవానిగనో తలంచి రని యాతఁడే తెలిసికొనఁ గలఁడు. ౬వో! ఈ లోకభారమున కది 1 ప్రతిక్రియ కానేరదు. అందువలన ఫల మేమియుఁ గలుగ నేరదు. మన రాజ్యాంగ తంత్రమున మార్పులను గలిగింపవలయును. అంతయుఁ దారుమారు గానింప వలసియున్నది. దేవాలయ సంఘములలోఁ గలుగు మార్పుల వలనఁ బ్రజాసౌకర్యములు లభించు నని నేను నమ్మఁజాలను. దేశికులు ప్రజల నామోదించువారు కారు. లక్షాధికారు లగు గొప్పవారినే వారాదరింతురు 2 వశిష్ఠ్యులలో నున్న తులీ సంఘముల సభ్యులుగ నున్నవారలు బోధకులు వారికి బానిసవాండ్రుగ నుండిరి. ప్రజాసామన్యమునుండి బయలు వెడలిన వారి కుపయోగించు ప్రతిష్ఠాపనలే యిప్పుడు కావలసియున్నవి. "

సర్వోత్తముఁడు మూఁడు నిమిషములకంటె నెక్కువ కాలము ప్రసంగింపఁ గూడ దను విధిని మరచెను. అతఁడు సహజముగ నుపన్యసించు నప్పు డొక గంటకుఁ దక్కువకాలము పట్టదు. అట్లాతఁడు ప్రసంగాంత నిమగ్న మానసుడై యావేశ వశంబునఁ గాలపరిమితిని సరకుగానక గంభీరావాహనమునఁ బ్రసంగించు చుండ సరసను గూర్చుండిన మఱియొక పురుషుఁ డాతనిని బలాత్కారముగ వెనుకకు లాగి తాను బ్రసంగించుటకై లేచి నిలువంబడిను. సర్వోత్తముఁ డాగ్రహోపేతుడై కలతను బెంచఁ బ్రయత్నించెనుగాని నాటి సభాధిపతి యగు దీక్షితులు 3 కాలనియమును జ్ఞాపకమును జేయ నంతటితో గొణుగుకొనుచు విరమించి కూర్చుండిను. పిదపఁ బ్రసంగింప నుపకమించిన వాడు, పన్నులను దగ్గింపఁ బ్రయత్నించిన నీ సాంఘికావస్థ లన్నియుఁ దొలఁగు నని వాక్రుచ్చె. పదంపడి మఱియొకండు లేచి దేవాలయ సంఘములను దారుమారుగ దూషించెను ఈ ప్రజాసంక్షోభమున కంతకును దేవాలయసంఘముల న్యాయస్థానములును గారణము లని ఘంటాపదంబుగ నొక్కి వక్కాణించెను.

పదంపడి యింకొకఁడు ముఖవర్చస్సు వలననే వీధులలోఁ గూలిచేసికొని జీవించు వాఁడని నూచించు చున్న వాఁడు లేచి నిలువంబడి నైలుకం వెనీలను గూర్చియుఁ బుర పారికుధ్య సంఘములం గూర్చియు మిక్కుటముగ వలపోసెను. వాడు ముచ్చటించుట కేర్పడిన కాలము ముగిసినతోడనే మఱియొకఁడు లేచి తాను కంచరము చేయు వాడని ననియుఁ గార్మికు లందఱు నేకీభవించి కట్టుగట్టినఁ గాని ముక్తి గలుగ నేరదని దృఢంబుగఁ జెప్పెను. ఇందఱు ప్రజలు పనిపాటలలేక జీవనోపాధి కొఱవడి యుండుటకుఁ గల కారణములను బూస గ్రుద్చినట్లు చెప్పుచు యంత్ర నిర్మాణమే నైతానుని పథక మని చెప్పెను. తక్కుం గల వారందఱును వర్ణియనిరి.

దీక్షితు లింతటితో సభ చాలింత మని చెప్పి నుగణవతి నొక కీర్తనఁ బాడుమని నియమించెను. దైవానుసరణ ప్రతిజ్ఞను గావించిన యేడాదిక్రిందటి యాదివారము

నండియు ముగుణవతి దైవబలమున మిక్కిలి యభివృద్ధి జెంది వర్ధిల్లుచుండెను. ఆమెకుఁ గల సంగీత విద్యా 1 వైశద్యమంతయు భగవన్నామ సంకీర్తనమున వినియోగించుచుండెను. ఆరాత్రుల దాఁబాడ నారంభింపక పూర్వము తన కీర్తనవఃసం బ్రజల మనంబులఁ గరగింపు మని భగవంతుని గూర్చి మిక్కుటముగఁ బ్రార్థించెను. ఆమె ప్రార్థన మప్పుడే యంగీకరింపఁ బడెను.

గీ. పాపభారంబుచే 2 దుఃఖభాజనులగు | మనుజులార! యేసుక్రీస్తు ఘనజగీష.

రండు రండని మిమ్ముఁ జేరంగఁబిలుచు | చుండె భయ మందఁవలగి చేరుండుప్రభుని.

అని ముగుణవతి గానము సేయుచుండెను. ప్రప్రథమమునఁ జండాలవాటికల్లాని ప్రజలు నద్దు సేయుచుండ ముగుణవతి సంకీర్తనము నిశ్చబ్దమును గావించిన విషయమును స్మరించుకొనుచుఁ గణ్వుండు కూర్చుండెను. మధుర మగు కంఠస్వరమును బ్రభు సేవ యందు వినియోగించిన నెంతటి యద్భుతముల నైనఁ జేయ వచ్చును. ముగుణవతికిఁ గల సంగీత విద్యావిశేషమును భగవద్దనకై వినియోగింపఁ దలంచి నాటకశాలలో వినియోగించిన దేశమున నద్వితీయముగఁ బరిణమించి యుండును. రెండు రూపాయల టికెట్టునైనఁ గొననిది వినుటకు వలనుపడ నంతటి యుత్కృష్టగానము నాకర్షించుటకుఁ గూలివాండ్రు సిద్ధపడి యుండిరి. వీండ్ర కెన్నడయిన నిట్టి గాన మలవడునా? అప రోక్షానుభూతి యిట్టిదే గానోపు నటు లా మృదు మధుర గీతము సభయం దెల్లెడల వెల్లి విరిచెను సర్వోత్తముఁ దానంద భావముల వెల్లిబుచ్చెను. వాని ముఖమునం దీర్వాభావము నశించి సద్భావ మంకురించెను. కూలి దొరుకక విసికి వేసిరి క్రీ స్టిట్టి తరుణమున సేమి చేయు నని కణ్వునితో వాదించిన బీదవాడుగాని నాకర్షనానుభవంబున 4 దాతృత్వముగఁ దన దురవస్థను మరచి నిర్విణ్ణుడై తదేకాయత్ర చిత్తంబున బలనానుకొని ప్రతిఘవలెఁ జలంపకుండెను. తద్దాన రసామృతము నాస్వాదించుచున్న కాలమునం దాతని కదియే యాహారము. దాగాపుత్రా ద్యభిల బంధు సంయోగము, సున్నతోద్యోగముగఁ బరిణమించెను. మతాధిపులను గూర్చియు, వారి చర్యలను గూర్చియు నతి తీవ్రముగఁ బ్రసంగించిన పురుషుండు గీతారంభమునఁ గొంత దనక సంచలింపక కూర్చుండెను గాని క్రమక్రమంబుగ నందఱి మనంబుల నాకర్షించిన గానామృతము వాని ముఖవికాసంబునఁ గూడ వివాదము నంతరింపఁ జేసెను.

లోక మంతయుఁ 5 పాపభూయిష్టమైనదే యైనను నిట్టి గాత్రపాటనము గల 7 గాయనీజన సాహాయ్యంబున సచిరకాలంబున సన్మార్గాచరణంబునకుఁ ద్రిప్ప నగు నని కణ్వుండు భావించుకొనుచుండెను. వీణా మృదంగాది వాద్యపరికరంబుల నసమాన సాధక మలవడిన వారను భగవద్దత్తంబగు శారీరసాధకముచే నమృత ధారా ప్రవాహంబులఁ బెల్లుగ వర్షింపఁ గలవారును, పెక్కండ్రు తమ శక్తిని భగవద్దనకై వినియోగించుకొనుచు బీదవాండ్ర 7 శ్రవణపుటంబులఁ దమ గానరసంబును తీర్చి వుండు 8ది యేమి పాపము! జనానురంజనమునకై స్వార్థత్యాగమును గావించు వారు కొలదిమంది యైన లభింపఁగూడదా! యని తలంచుకొనుచు నా గానామృతమును గ్రోలుచుండెను.

1 తెలివి 2 విచారమునకుఁ బాత్రులు 3 విని యనుభవించుట 4 అప్పటికి 5 పాపముతో నిండిన 6 పాడుతారు 7 చెవులతో

నాటి సభాకార్య విధానమును దిలకించినది మొదలు కణ్వుని మనంబునం వాం
 వోళన మెక్కు దయ్యెను. క్రైస్తవు లెల్లరుఁ బ్రభృష్ట ననుసరించిన నాగరికులెల్లరు
 రక్షింపఁ బడుట కభ్యంతర ముండ దని నిశ్చయించుకొనెను. కాని పామరజనము గతి
 యేమి? ప్రభువు పామరులను రక్షించుటకే గదా భూమియుం దవతరించెను. క్రైస్తవ
 సంఘమునకును జనసంఘమునకును గల యంతరము దూర మగుచున్నదే! బోధకులు
 వారి నాకర్షింపక యున్నతస్థానము నభిలషించుచున్నారు. 1 పారమార్థికము నుద్బో
 ధింప వలసిన వారే ప్రాపంచిక శౌఖ్యములచే నాకర్షింపఁ బడుచుండుటచే జనసామా
 న్యమునకు వారియెడల గౌరవభావము రానురాను బూర్తిగ నశించినది. వారును
 దమ్ము గౌరవింపఁగల ధనికులకే తమ నీతి బోధనలను గావించుచు నైహిక ప్రతిఫలము
 నొసంగ నసమర్థు లగు పేదల సమీపించుట లేదు. ఇది కడుంగడు శోచనీయ విషయ
 ముగఁ బరిణమించినది.

ఇప్పు డీ 2 పరివదంతరమునఁ గూడిన జనసంఘమునఁ బెక్కిండ్రకు నాచా
 ర్యప్రబోధమునకంటె బానశాలలే యానంద జనకములుగ నుండెను. ప్రసంగ శ్రవణా
 మోదమున నిశ్శబ్దముగ నుండఁజాలదు. నుగుణవతి సంగీత ప్రభావంబున నిశ్శబ్దముగ
 నుండఁ గలిగిరి. ఈ దురవస్థ యిట్లు కొనసాగవలసినదేనా? క్రైస్తవు లందఱును బ్రభు
 నేనా పరాయణులే యగు నెడల నిందఱు బీదవాండ్రు కూలిపని లభింపక రాజమార్గ
 ముల వ్యర్థముగఁ గి బర్కటనము గావించెదరా? వేలకొలది ప్రజల మతబోధకుల
 నిందించెదరా? పెక్కిండ్రు పానశాలలే శరణ్యములుగ భావించెదరా! నేటిరాత్రి
 మన కిచ్చుట బ్రదర్శింపఁ బడిన యీ మానవలోక దురవస్థకుఁ క్రైస్తవు లెంతవఱ
 కుత్తరవాదులు కారగలరు? పెద్దపెద్ద పట్టణ రాజంబుల నెలకొల్పఁ బడి యుండు
 మతప్రబోధనాలయాధికారు లెల్లరును ప్రభుమార్గము ననుసరింపక తిరస్కరించి
 స్వేచ్ఛగ నుంచరించు చుండిరా?

నుగుణవతి పాట ముగించెను. సభ నిలుపుచేయఁ బడెను. ప్రచారకు లగు
 మిత్రులు పరస్పర సంభాషణములఁ జేయఁ గడంగిరి. కణ్వుండు మాత్రము తన
 మనంబున నీ విషయములను గూర్చియే 4 మననము చేయుచు మానము వహించి
 యుండెను. ప్రచారకులు ప్రత్యేకముగ సమావేశమయిన కాలమున నీ విషయమునే
 యాతఁడు ముచ్చటించెను. దీక్షితులు, సోమయాజి మున్నగు మిత్రులతోఁ నేకాంత
 మునఁ గూడ నీ విషయముననే సంభాషించెను. దినాంతమున శయనింపఁబోవు తఱి
 గావించు ప్రార్థనలోఁ గూడ నీ విషయమును గూర్చియే తన మనోభావములను బ్రభు
 సన్నిధానమున నివేదించెను. ఉదయమున నిద్ర మేల్కొంచినతోడనే యిందును
 గూర్చియే ప్రార్థించెను. పిదప దినమంతయు నిదియే తలంపు. ప్రజలతోఁ గలిసి
 మెలసి నుంచరించు నపుడెల్ల నిదియే స్మరణ. ధర్మపురి ప్రాంతమునందే కాక దేశ
 మునఁ గల క్రైస్తవ సంఘము ప్రభు నాజ్ఞ నుల్లంఘించు చుండెనా! తత్ప్రతిదర్శిత
 మార్గము ననుసరించుట లేదా?

ఇదియే సమాధానమును జెప్పవలసిన ప్రశ్నయై యున్నది. ధర్మపురికిఁ దిరిగి
 పోయి యాదివారమునఁ దానే యచ్చట నుపన్యసింప నిశ్చయించుకొనెను. కాని

శుక్రవారమునాడే వాని కింకాక యాహ్వనము వచ్చెను. అదివారమునఁ గలకత్తా నగరంబున కేతెంచి యచ్చటి పౌరుల కుపన్యసింపఁ గోరితి. ఈ యాహ్వనము నంగీకరింతునా లేదా యని ప్రప్రథమమునఁ గొంచెము సంకోచపడెను గాని పరిశుద్ధాత్ముల ననే యీ పిలుపు తగిలె నని నిశ్చయించుకొని దాని నంగీకరించెను. తనహృదయము నాందోళన పరచు చున్నట్టియు నేటి సభలో బహిరంగముగఁ బ్రజలచే నానోపింపఁ బడినట్టియు, నీ విషయము నచ్చట స్థిరంపఁ బ్రయత్నించెదను. దేశమునఁ ధర్మక్రొస్తవు లెంతటి స్వార్థత్యాగులూ విమర్శించెదను. అనకొనియెను.

శనివారము రాత్రి యంతయుఁ బూర్ణంతో గడచెను. ధర్మపురియందుండు కాలమున నెన్నఁడును వాని యంతరాత్మకింత సంఘర్షణము కలుగలేదు. వాని మనోభావములును స్వానుభవమును దారుమారు కాఁ జూచెను.

అదివారమునఁ గలకత్తాలోని విశాల దైవాగారము జనసంక్రీర్ణమై యుండెను. కణ్ణుండు రాత్రియంతయు భగవత్సాహాయ్యమునకై వేచియుండి సకాలమునఁ 1 బరిమదున్న తాననము సద్గిష్ఠించిన తోడనే ప్రేక్షకుల లందఱు నీతని యుపన్యాసమును విను కుతూహలముతో నిరీక్షించు చుండిరి. ధర్మపురియందంతురించిన నూతనోద్యమమును గూర్చి వా రింతకు మున్నే వినియుండిరి. దీక్షితులు మున్న గు వారు పదంపడి శిరజాలయమును సాపించుటచే నీ యుద్యమము మఱింత విఘటముగ వెల్లడియయ్యెను. పరిశుద్ధాత్ముని సాహాయ్యమే తన శక్తికి మూలకారణ మని గుర్తెఱచిన వాడై నిశ్చల హృదయముతో నుపన్యసింపెను.

కణ్ణుం డెప్పుడును వాగాడంబరముగల వక్త కాఁడు. అసమాన వాక్పివాహంబున శ్రోతల ముంచివేయు ప్రసంగశక్తి యీతనికి లేదు. కాని ప్రభు మూర్ధానుగురణ ప్రవృత్తి నవలంభించినది మొదలీతని ప్రసంగముల కత్యంత మధురమ మంతురించెను. శ్రోత్రుజనాకర్షణ దక్షమయ్యెను. నేటి ప్రసంగ వశంబున నచ్చటి వారందఱి తీరఁడు దైవసత్యమును సత్యముగ నత్యంతము గ్రోలిన వాఁడని గ్రహించిరి.

దైవానుకరణ ప్రతిజ్ఞా పాలనము నామోదించినది మొదలు ధర్మపుర విశేషములఁ గొంతగడి ముచ్చటించెను. పిమ్మటఁ దన మనంబును బాధించు చున్న సందియము నే ప్రవచించెను. పరలోక రాజ్యమును వడయుటకు నే నేమిచేయవలసి యుండునని ప్రభుని బ్రక్షించిన యువకుని కథ నుద్ఘాటించెను. నీకుఁ గల సర్వస్వమును విక్రయించి బీదల కిచ్చినఁ బరలోకమున నీకు ధనము సమకూరును. పిదప వచ్చినన్న వెంబడించు మని ప్రభువు వానికిఁ బ్రత్యుత్తర మిచ్చెను. కాని యాతఁడు తన 2 స్వామ్యము నంతదనుకఁ గోల్పోవుటకు హర్షింపఁ డయ్యెను. ప్రభువు నాశ్రయించుట యనంత నష్టకష్టదాయక మగుచో నాయువకునకు సమ్మతిలేదు. ప్రభువు నాశ్రయించు తలంపు కలదుగాని యంత నష్టమును భరింపఁ సావాసింపఁ డయ్యెను. నేడు మన మధ్యఁ బ్రబలియున్న క్రొస్తవ సంఘము—ప్రభునామమున నెలకొని యున్న యీ సంఘము—కష్టనిష్ఠురముల కార్చి ప్రభువును వెంబడించుట కీ యువకుని వలెనే వెనుదీయుచున్నదా ? యని సభ్యుల హతఁడు పుచ్చునేయు సమయమున నాతని వదనారవిందము జూజ్వల్యమాన ప్రభతో చాలాత్మునిభాతి ప్రకాశమానమై

యుండెను. గతవారమున శరణాలయమున జరిగిన మహాసభాంతరమున నొక కార్మికునిచే నీ విషయము ప్రకటింపఁ బడినది. ప్రజాసామాన్యమును నుద్ధరించుటకుఁ గ్రైస్తవసంఘమునకు శక్తి లేదని యాతఁ డాశ్చర్యపించెను. ఆతఁ డట్లు పట్టుటకుఁ గారణ మేమి? సంఘమునందుఁ బెక్కండ్రు తమ స్వార్థమునే ప్రధానముగఁ బరిగణించి పాపపుంజమున మునిగి దరిఁ గాంచనేరక చలించుచున్న బీదవాండ్ర నుద్ధరింపఁ బ్రయత్నించు కుండుటయే దీనికిఁ గారణమై యుండ నొప్పును. ఇది యెంతవఱకు సత్యము? మన దేశమునఁ గల క్రైస్తవు లందఱును దమ దమ యాధార్థ్యావస్థను బరిశీలించుకొనఁ బ్రయత్నించెదరా! ధనాభ్యుల విషయ మేమి? వారి ధనమును గ్రీస్తు వినియోగించు రీతిని వేచ్చింప నిచ్చగించెదరా? శక్తి సామర్థ్యములు గల మేధావంతుల విషయమేమి? క్రీస్తు తన బుద్ధిజైత్రద్యమును శక్తియుత్తలను బ్రజాసేవకై వినియోగించిన రీతిని వీరుఁ గూడ వినియోగించెదరా?

ఈ కాలమునఁ బ్రభ్యాదర్శమును 1. పునరవలాడనమును గావింప వలయునా లేదా? మాకంటె నీ మహానగరమున నివసించు మీరే దీనికి సమాధానము చెప్పవలసి యుండును. క్రైస్తవసేవా రహితమగుటచే నిచ్చటి దీనజను 2 లాభాలగోపాలము సమసిపోవుచుండ సరకునేయక మీరు మీ స్వకార్యముల మెలంగఁ దగునా? వేల కొలది ప్రజలు యుద్ధమునందు కంటెను మిక్కిలముగ నీ పానకాలల మూలమున నడుగంటుట లేదా? దృఢకాయు లగు పెక్కండ్రు మానవులు కార్మికాగారములఁ బనులు దొరుకక, కూలిపనికై పరితపించుచుఁ బురపీఠుల వృథాగా దిరుగుచుండ నవలసి క్రించు మీ మనఁబుల దయారస మంకురించుట లేనా! కుడువ నాహారము లేక, వారు, కాని కార్యము లనేకములఁ జేయుచు నాత్మహత్యఁ గావించుకొను చుండ మీరు చూచియుఁ జూడని వారివలె నూరకుండఁ దగునా? వీరి నుద్ధరించుట మీ కర్జుమే కాదా? మీలాఁ బ్రతివాఁడును మీ యంతరాత్మను బరిశోధించుకొనుఁడు. మన దేశమునఁ గల ప్రతి క్రైస్తవుఁడును బ్రభుమార్గము ననుసరింప నిశ్చయించుకొని నహో జనసంఘమును గార్మికప్రపంచమును మన రాజ్యాంగవిధానమును దారుమూలై జనపీడ యనునదియే లేకపోవును.

క్రైస్తవ సంఘములొని ప్రతివాఁడును బ్రభువుననుసరింపఁ గృషిసర్వీసఁ గలుగు పర్యవసానము కి నిదమిద్ద మని మనము నిర్ధారణ చేయుట కవకాశము లేదు. కాని కార్మిక వర్గముయొక్క జీవనాధార ప్రవృత్తులు చక్కఁబడఁ గలవని మాత్రము నిశ్చయముగఁ జెప్పనొప్పును. ఏమానవుఁ డయిన క్రైస్తవుఁ డనుటకు నిదర్శన మేమి? క్రీస్తు భూమిపై జీవించియుండు కాలమున నాతని శిష్యులని యనిపించుకొనుటకు వలయు నిదర్శనములే యిప్పుడును బరిగణింపఁ దగినవి కావా? కాలముయొక్క మార్పుకు బట్టి యా నిదర్శనములఁ గూడ మార్చవలసిన యవసరము కలదా? క్రీస్తీ కాలమున నరదేహాధారియై మన మధ్యను నివసించుచున్న యెడల మిమ్ముఁ బిలిచి యానాడు ఆ యువకునకుఁ జేసిన ప్రసాదమే మీకును గావింపఁదా? మీ ధనమును బీదల కర్పించి తన్ను వెంబడింపుఁ డని కోరదా? తన దాసులలో నెవ్వఁడయినఁ దన ధనమును రక్షింపకంటె మిక్కిలముగాఁ బ్రేమించు చుండెనని యెఱింగిన దానిం ద్యజింపు

మని వాని కుద్బోధించు ననియే నా నమృతము. క్రీస్తు తన జీవిత కాలమున గోరినంత తీవ్రముగాఁ దన్ను వెంబడింపుఁ డనియు, స్వార్థత్యాగముం గావింపుఁ డనియుఁ దమకై శ్రమల నోర్వఁ డనియు నెవ్వఁ డైనఁ దనకుఁ గల 1 సర్వస్వమును ద్యజిం పని యెడలఁ దన శిష్యుండు కాఁజాలఁ డనియు నివ్వఁడు గూడఁ జెప్పుచున్నాఁడు.

ఈ యాదర్శమును మనస్సున నుంచుకొని యీ పట్టణమునఁ గల ప్రతిక్రైస్తవుఁ డును బ్రభువును వెంబడింపఁ దలంచినఁ గలుగు ఫలమేమి? తత్ఫలమంతర్భాగముల నూ హింప వీలుగలుగదుగాని మీలోఁ బెక్కుఁ డ్రిష్ట్య దాచరించుచున్న విధానములలో ననేకములు మార్పులు కలుగక తీరదు. క్రీస్తుచేత ధన ముండిన దాని నెట్లు వినియోగిం చును? ఏ యాదర్శములకై దానిని వెచ్చించును? దానిచే వైభవోపేతమున జీవించుచు నాభరణా ద్యలంకార సముపార్జనకై వెచ్చించునా? తిండిలేకలేక మలమల లాడు బీదవాండ్ర జీవహాపాధికై వినియోగించునా? ధనార్జనమునఁ బ్రభువెట్టి మార్గ మునవలంబించును? తనకుఁ గల గృహముల 2 గులటా సమావేశమునకు మద్య పాన కాలా వినిర్భాజమునకు నద్దెల కిచ్చునా? లోనికి నూర్యరస్మియు, గాలియుఁ జొరక దుర్గంధ పూరితమై యుండు నిరుకుకొట్లను గట్టించి బీదల కద్దెల కిచ్చునా? పాటునడచి జీవనోపాధికై ప్రయత్నించును నెచ్చటను గూలిపని దొరుకక యాకలిచే మలమల మాడుచు వీధులవెంట నల్లాడు వారిం జూచి క్రీస్తేమిచేయును? 3 పరాజుఖిలఁడై వెడలిపోవునా? వారిం గూర్చి నునంబున నావంతైనఁ జింత నొందక తన కార్యముల నిర్వర్తించుకొన నెంచునా? వారి దురవస్థం దొలఁగింప నా పని కాదని తలంచునా?

ఇట్టి మహాపట్టణములలో ధనార్జనమే ప్రధాన కార్యముగ భావించి 4 వణిక్కి ఖామణులు దేశక దృష్టితోఁ బ్రవర్తించుచుండుటచే గూలివాండ్రలోఁ బెక్కుండు బాలికలు జీవనోపాధి నాణ్ణించుకొను మార్గముం గానక యనేక దుష్కృత్యవర్తనలకు లోనగుచుండ బాల్యమునందే యనేకురగు 5 యువకులు ఈ ఔషధదేవతచేఁ దమ దేవా మనోదార్ధ్యముల బాల్యావస్థయందే గోల్పోయి కాలుని పురి సమీపించుచుండఁ గ్రీస్తు మీవలెనే చూచియుఁ జూడ నట్లురకుండునా? ఇట్టి ప్రజాసంక్షోభమును గన్నులారఁ గాంచుచుఁ క్రైస్తవు లని పించుకొను మీ రందఱు నుభయముగ మ్రడసోపే తాన్నిములఁ గుడిచి యానందమున నోలలాడు చుంటిరి గదా! మీ ప్రభు విట్లే చేయు నా? ఆతని దాసుల మని చెప్పకొనుటకు మీరు సిగ్గుపడవలదా? క్రైస్తవుఁ డయిన వాడు తన సోదరు లగు బీదవాండ్ర శ్రమలలో నెంతవఱకుఁ బాల్గొన నను నదియే ప్రశంసార్హమైన విషయముగాని, అపైశ్చర్యములఁ దులదూగుచు నందే

స్వల్పభాగమునో యనాధశరణాలయంబుల కొనంగుట కాదు. అట్లు మీరు స్వార్థ త్యాగమై వరుల నుద్ధరింప సమకట్టి నప్పుడే మీరు ముక్తిసందితి మని భావింపవల యును. పేరునకు క్రైస్తవుల మని పిలిపించుకొనఁ దలంచువారు పెక్కుండు గలరు. నిజమైన క్రైస్తవులే మన కిపుడు కావలయును. క్రీస్తు యొక్క నిజ మయిన మతమును

1 సకలధనము 2 అంకుటాండు 3 నెడమొముపెట్టి 4 గొప్పవర్తకులు 5 పశుచులు.

నెలకొల్పి వలయును. మనము, అజ్ఞానవశమున స్వార్థపరతనుసోమరితనముచే గ్రహ క్రమముగఁ బఠింపఁజేసితిమి. మనల నా ప్రభు వామోదంపడు. మనలోఁ బెక్కిం ద్రంత్య దినమున నాతనిఁ బ్రభువా ప్రభువా యని పిలువ నేను మిమ్మెన్నఁడు నెఱుంగను పొమ్మని తిరస్కరించును. కావున నో సోదరులారా ! ఇప్పు డయిన మేలు కొనుఁడు. మీ సిలువను మూపువై నెత్తుకొని బయలుపెడఁజుడు.

సంఘారాధన కాలములోఁ బాల్గొనుట, మనకుఁగచ్ఛముగఁ దోచనంతటవఱకు బీదలకు దిచ్చమిచ్చుట, స్తోత్రపాఠములఁ జెప్ప మిత్రులతోఁ గూడి యొక్కవర్షములఁ దులదూగు చుండుట, గౌరవజీవనమును గలిగి యుండుట బీదల కష్టదశలఁ జూచి సహించుట దుష్కరము గావున నట్టి వారి నుండి తొలగి సంపదించుట—యిదియే మన క్రైస్తవ మతాదర్శము లగు నెడ నిశ్చయముగ మనము ప్రభువునకుఁ జాలదూరముగ నున్నారము. దిక్కులేక దీనులై విలపించు వారి దరిఁ జేరి సకలోపచారములఁ గావించుచు, వారికై తన 1 స్వేదకణంబులు రుధిరబిందువులుగ మారు నంతటి తీవ్రావేశముతోఁ దండ్రియైన భగవంతుని గూర్చి ప్రార్థించిన ప్రభువు ననుసరించు విధాన మిదియేనా ?

ఇప్పటికైన మీ స్వార్థపరతను ద్యజించి నూతనోజ్జీవనము నవలంబింతురా ? క్రైస్తవుఁడన నెట్లుండవలయునో వివర్ణించెదరా ? ఎట్లుండవలె ? ఆతఁడు నడచిన త్రోవలను బట్టి చరింపవలె, ఆతఁడు డాచరించు రీతి నాచరింపవలె.

ఇట్లు చెప్పి చెప్పి కణ్వుండు తన ప్రసంగమును ముగించెను. తోడనే యాతఁడు ప్రజల వంకఁదేరిపారఁ జూచెను. ఆతని యా విపరీత వీక్షణము నెవ్వరును మరువఁ జాలరు. ఆ సమయమునందచ్చట చేరియున్న వారందఱును క్రైస్తవాదర్శముల మరచి సుఖజీవనమును గావించు చున్న వారే. నామమాత్రమునఁ క్రైస్తవులు అందఱును నిశ్శబ్దముగ నుండిరి. ఆ నిశ్శబ్దకాలమునం దందఱి మనంబులఁ బరిశుద్ధాత్మ ప్రసరించు చుండెను. చిరకాలమునుండి యీ యనుభవమునే వా రెఱుంగరు. క్రైస్తవ మార్గానుసరణము నవలంబింపఁ దలంచిన వారి నాతఁడు పిలుచునని నిరీక్షించు చుండిరి. నేడు కణ్వుండు ప్రసంగాంతమున ఫలమును నిరీక్షింప సమకట్టెను.

అంతమున నాతఁ డత్యంత నిర్మలముగఁ బ్రార్థించి సభను జాలించెను. ప్రజలు నిగ్రహాన్ముఖులై లేచిరి. అప్పు డొక యదృశత మయిన ప్రదర్శనము లభించెను.

సభ్యులలోని పెక్కిండు స్త్రీపురుషు లున్నతానమును సమీపించి చుట్టు ముట్టడించి కణ్వుం జూడఁదొడంగిరి. ఆ ట్లాతని జూచి దైవానుసరణ వ్రతమును మేము పూన నిశ్చయించుకొంటి మని ప్రతివారును 2 శపథము సేయ వారంభించిరి. పిలువని పేరంటముగ వచ్చి వారు తమంతట తామే యిట్లు ప్రతిజ్ఞ నూన వారంభించిరి ఇది కణ్వునకు విపరీతముగఁ దోచెను. పరిశుద్ధాత్ముని సాహాయ్యము యొక్క పరిమితిని లెక్కింపఁ జాలకుండెను. ఆతని, నిరీక్షణకు మించిన ప్రతిఫల మిది.

అంత నాతఁడు ధర్మపురిలోఁ గావించినట్లు ప్రతిజ్ఞ పాలకుల నందఱిం గూర్చుండ నిలుమించి తిరిగి దైవప్రార్థన గావించెను. నాటి సాయంసమయమునఁ క్రైస్తవ యువజన సంఘము కణ్వుని సమీపించి ప్రాతఃకాలమునం దాలము సంఘము గావించినట్లులే మనఃపూర్తిగఁ క్రైస్తవానుసరణ వ్రతము నవలంబించిరి. ఆ సమావేశము

ముగియు నప్పుటి కందఱును బరిశుద్ధాత్మయం దీదులాడు చుండిరి. దాని పర్యవసాన ఫల మింతింత యని సుశవ నలవిగాదు. ఆ గ్రామసంఘ చారిత్రిమునందు నవీన యుగాంతుర మైన దని చెప్పు నొప్పును. కణ్వుని జన్మయందుఁ గూడ నట్లే యని తోచెను. సభ చాలించు నప్పుటికి రాత్రి చాలఁబొద్దు బోయెను. పిదప నాతఁ డొంట రిగఁ దన శయనాగారమున నుండి నాటిచర్యను మననము చేసెను.

పిదపఁ బ్రార్థింప మోకారించెను. అట్లాతఁ డేకాగ్ర చిత్తుడై ప్రార్థించు చుండఁ బ్రభు వాతనికి దర్శన మొసంగెను. ఈ నవీనాదర్శ ప్రభావము లోకము నెంత మార్పుఁ జెందించునో వానికి ద్రుగ్గోచరమయ్యెను. ఆ విశ్వరూప దర్శనముచే నాతడు పరవశుడయ్యెను. ఇది స్వప్నదర్శనము కాదు. జాగ్రదవస్థయందుఁ బ్రత్యక్షమయ్యెను.

తాను వెంటనే ధర్మపురి కేగి నట్లును తూర్వము కంటెను 1 వినముడై సంచరించు చుండినట్లును దలంచెను. తాను నిర్మల మగున క్రైస్తవాదర్శము నుద్బృ థించు చుండుటచే ధర్మపురి మతాధిపతిగ నుండుట దుర్ఘట మని తలంచెను. తత్కా నమ్యుతుఁడైన జేయఁ దగిన దేమి యని విమర్శించెను. భగవ దనుగ్రహమే సమస్తము నటను సరిపడి యుండు నని నిశ్చయించుకొనెను.

సుగుణవతీ సుమతులు మూలపల్లెనుద్ధరించు పూర్ణసంకల్పముతోఁ బనిచేయు చున్నట్లు కాంచెను. సుగుణవతి భానుమంతుని వివాహ మాడిన ట్లాతనికిఁ బాడక టైను. వా రిరువురు నిశ్చల వృద్ధులై ప్రభుసేవా పరాయణులైనట్లు కాంచెను. సుగుణవతి తన గానామృత ధారాప్రవాహముచే నార్తల మనఁబుల నానంద వార్ధి నొలలాడించు చుండెను. సుమంతుడు విద్యాధరుడు, పురూరవుడు సరసకవి మున్నగు వారు తమ తమ మార్గములఁ బ్రభుసేవ జేయుటం గాంచెను. తిమిరయ్యయఁ జకోరాక్షియఁ వివాహ మాడి ప్రభుసేవ గావించు చున్నట్లు పాడకటైను. ఈ నవీ నోద్యమము దేశమునం దెల్లదలను వ్యాపించి నట్లును ప్రజా సమూహ మంతయుఁ దమ దురవస్థల నుండి తొలగి యానందించు చున్నట్లును దేవుని రాజ్యము భూమి యందు సాపేక్షమైనట్లును పాడగాంచెను. “దైవానుకరణము” అను వాక్యములు ప్రతిదేవాలయ ద్వారముల యందును జెక్కఁబడి యున్నట్లు గాంచెను. పిదప దేవుని పుత్రుఁ డగు యేసుక్రీస్తు ఈ విషయములలోఁ బాటుపడిన వారి నందఱిని పిలుచు చున్నట్లు చూచెను. దేవదూత లాకసమునుండి గానము చేయుచుండిరి. జయజయధ్వా నములు శ్రవణపుటంబులఁ బ్రతిధ్వని సేయుచుండెను. ప్రభునియాకారము ప్రస్ఫుటముగఁ గాన్పించుచుండెను. అనేక సౌపాసములకు బయి మెట్టువై నిలవం బడియుండెను.

ఇట్లు కొంతకాలము విశ్వరూప దర్శనాంత ర్మిమగ్నుడై యుండి లేచి నిట్టూర్పు విడిచెను. లోకములొని పాపకృత్యములు వానికి యధాస్థితములై కాన్పించు చుండెను. అంత నాతఁడు భక్తోచితం బగు నిరీక్షణమును మనంబున నెలకొల్పి ప్రభు భక్తి పరాయణుడై శయనించెను. స్వప్నావస్థయందుఁ దనకోర్కె లన్నియు నెరవేరి నటును, దేవునిరాజ్యము భూమివై స్థాపింపఁ బడినట్లును భక్తలోకమంతియుఁ 2 గళం కరహితమై విరాజిల్లు చున్నట్లును, మానవలోక మెల్లఁ బ్రభుపాదముల నాశ్రయించి తరించినట్లును చెప్పెను.

దైవానుకరణము సమాప్తము.